

Alverzoening

INHOUD

Voorwoord.....	Pag 04
Satan is een werkelijk bestaand persoon.....	Pag 06
Satan heeft alle kenmerken van een persoonlijkheid.....	Pag 07
Misvattingen over Satan.....	Pag 10
Is God de Schepper van het kwaad?.....	Pag 12
De Schrift over goed en kwaad.....	Pag 18
Goed en kwaad zijn niet te scheppen.....	Pag 19
Kennis van goed en kwaad.....	Pag 22
Kenmerk van geestelijke volwassenheid.....	Pag 24
Geen van te voren besloten zonde.....	Pag 25
In het hart der mensen.....	Pag 25
Bestaan er Demonen?.....	Pag 27
De Geesten in de Gevangenis.....	Pag 33
De Gevangenis gevangen genomen.....	Pag 35
De realiteit van demonen.....	Pag 36
De Geestelijke Strijd.....	Pag 40
Valse onbijbelse leringen.....	Pag 41
De Kabbala.....	Pag 44
Wat is de Zohar?.....	Pag 47
De werking van de leugen van demonen.....	Pag 51
Geen rechte voren.....	Pag 54
Consequentie van het scheppen van morele wezens.....	Pag 57
1. Een moreel wezen is geen dier.....	Pag 58
2. Een moreel wezen is geen robot.....	Pag 58
3. Een moreel wezen is geen baby.....	Pag 58
4. Een moreel wezen is geen gevangene van God.....	Pag 59
Opnieuw een opstand in de toekomst?.....	Pag 59
Scheur" (= schisma) – Volheid" (= " <i>pleroma</i> ").....	Pag 60
De val van Satan in de zonde.....	Pag 62
Grondlegging of Nederwerping?	Pag 67
1. De uitdrukking "hemelen en aarde" duidt nooit op wanorde.....	Pag 67
2. God heeft de aarde niet <i>tohu</i> geschapen.....	Pag 68
3. Woestheid (<i>tohu</i>) en ledigheid (<i>bohu</i>) duiden op oordeel.....	Pag 69
4. Duisternis wijst op kwaad en oordeel.....	Pag 72
5. Gen 1:2 spreekt alleen over de aarde.....	Pag 72
6. Het woordje "En" van Gen 1:2 geeft een nieuwe fase aan.....	Pag 72
7. De aarde <i>was</i> niet woest en ledig, maar <i>werd</i> woest en ledig. Pag 73	
8. De activiteit van Gods Geest wijst op een werk van herstel.. Pag 74	
9. Gen 1:2 wordt genoemd: De omverwerping van de kosmos.. Pag 75	
10. De Nederwerping van de "kosmos".....	Pag 81
Hemelse dingen gereinigd.....	Pag 87
“Worden alle mensen behouden of niet?”.....	Pag 88

Leert de Bijbel alverzoening of alverlossing?.....	Pag 91
Het Offer van Christus.....	Pag 92
De dood overwonnen.....	Pag 93
Om onze overtredingen.....	Pag 97
De opstanding der doden.....	Pag 101
Telos = τέλος – Telos = τελους.....	Pag 103
De tweede dood.....	Pag 105
De geadresseerden van het Boek Openbaring.....	Pag 108
Het Oordeel voor de grote witte Troon.....	Pag 109
Wanneer vindt de algemene opstanding der doden plaats?.....	Pag 117
Het bedrijven van het kwaad.....	Pag 122
Wat is verzoening?.....	Pag 124
Katallasso (vóór Hand. 28:28).....	Pag 125
Katallage (vóór Hand. 28:28).....	Pag 126
Apokatallasso (na Hand. 28:28).....	Pag 126
Vijandschap.....	Pag 127
Vrede, Toegang en Positieverandering.....	Pag 128

Lees verder op pagina 4

Voorwoord

We leven in een tijd waarin de Bijbel als het ware geïnspireerde Woord van God steeds minder wordt geaccepteerd. Ook ziet men het christendom vaak als één van de vele godsdiensten, en men plaatst vaak alle godsdiensten op één niveau. Tevens wordt God niet meer gezien als de Schepper van alle dingen. We kunnen ons afvragen, hoe komt dat allemaal?

Waarom is het geloof in één God en Vader, die de wereld zo lief had, dat Hij Zijn enige Zoon gegeven heeft, om de wereld te redden, zo afgevlakt, en wordt dat niet meer geloofd? Ik geloof dat dat komt doordat de satan, Gods tegenstander al de eeuwen door zijn zuurdesem heeft verspreid door de waarheid met de leugen te vermengen, waardoor uiteindelijk de leugen is overgebleven. En we weten uit de Bijbel dat dit al meteen begon, toen God de eerste mensen had geschapen. We gaan in deze Bijbelstudie geen vernuftig gevonden bedenksels najagen, maar we proberen ons uitsluitend te baseren op Gods Woord.

Vanuit de Bijbel zien we dat de satan zich voordoeft als een engel des lichts. Hij is werkelijk "de vader der leugen", zoals Christus hem noemt in Joh 8:44. Hij kan gelovigen verblinden. Hij is een meester in het geestelijk misleiden van de mens. Eén van de misleidende dwalingen, ingefluisterd door Gods tegenstander, die steeds meer aanhang vindt, is de leer van de z.g. "Alverzoening".

Hierin wordt verkondigd met de Bijbel in de hand, dat uiteindelijk alles en iedereen, inclusief de satan en zijn "zaad" door God gered zal worden, en dat alles en iedereen uiteindelijk zal zijn in de situatie van "God alles in allen".

Dat "misleiden" en "verleiden" en "door de war brengen" is satan al mee bezig vanaf Adam. En dat is in alle tijden doorgegaan.

- ⤴ Denk maar aan de zondvloed.
- ⤴ En na de zondvloed: Denk hoe de demonische machten, die begonnen bij Nimrod, heden ten dage nog steeds zeer actief zijn in de Rooms Katholieke kerk.
- ⤴ Denk ook aan de demonische machten, die we tegenkomen in de charismatische beweging – geestesdoop = geestendoop – handoplegging – openbaringen, enz.
- ⤴ In de New Age beweging komen we dezelfde demonische machten tegen.
- ⤴ Ook in de wereldraad van kerken komen we dezelfde denkbeelden tegen, ontsproten aan de hersenspinsels van satan.

Satan heeft een geheim toekomstplan en dit duivelse plan wordt via demonen doorgegeven aan "ingewijden", "mystici", "zieners", "nieuwe apostelen en profeten". Stuk voor stuk mensen die zich met de geestenwereld hebben ingelaten en zich door hen laten voort leiden. Zonder het misschien te beseffen werden zij schijn-apostelen van een boodschap, die niet van God is. In 2 Cor 11:13-15 staat:

“13 Want zulke lieden zijn schijn-apostelen, bedrieglijke arbeiders, die zich voordoen als apostelen van Christus. 14 Geen wonder ook! Immers, de Satan zelf doet zich voor als een engel des lichts. 15 Het is dus niets bijzonders, indien ook zijn dienaren zich voordoen als dienaren der gerechtigheid; maar hun einde zal zijn naar hun werken.”

Zo verkondigen zij een ander evangelie en een andere Jezus, omdat zij een andere geest hebben ontvangen, (2 Cor 11:4). Zij zijn net als Eva door de slang met sluwheid verleid, (2 Cor 11:3). Zij zijn verblind en helpen mee in de verkondiging van een vals evangelie. Zij schilderen een vals toekomstbeeld, of deze nu de New Age heet of de Mariale Age, of de Late Regen Uitstorting van de Heilige Geest. Voortdurend wordt de Here Jezus vernederd en nemen anderen Zijn plaats in, en wordt Zijn rol voor de toekomst overgenomen door: "Maria, de Paus, de Mariale priesterbeweging, het Leger van Joel, het Nieuwe Ras, de Manifested Sons of God, de Verhoogde Meesters, de Maitreya, enz".

Steeds worden de gedachten van de mens afgetrokken van de eenvoudige en loutere toewijding aan Christus en wordt de aandacht gevestigd op iets of iemand anders ten koste van Christus. Iemand anders komt in het middelpunt van ons leven te staan, en die mag Maria heten of Heilige Geest of Maitreya, maar het is niet de Heere. We worden opgeroepen van denken te veranderen, ja, te veranderen van levensbeschouwing. De oude orde met zijn normen en waarden zou plaatsmaken voor een nieuwe orde. Als wij ons niet snel omschakelen en de nieuwe boodschap van de nieuwe profeten aanvaarden, dan zouden wij niet klaar staan voor de komst van de Heere en het nieuwe tijdperk. Ja, dan kunnen wij Zijn komst niet bevatten en zouden wij onder het oordeel komen.

Vele argeloze, niets vermoedende christenen worden met een vals evangelie in pinkstertaal, roomse taal of New Age taal geïnfecteerd. Dit duivelse plan met haar eindtijdscenario lijkt net echt. Echter het leidt de mens niet tot de verheerlijking van Christus bij Zijn komst, maar tot de verhoging van de zoon des verderfs, als hij zich in de tempel Gods zet bij zijn komst, (2 Thess 2:3-4).

We weten dat de Heere Zijn plan der aionen heeft, maar net zo heeft ook satan zijn plan! Als je de activiteiten van het rijk der duisternis gadeslaat, dan ontdek je dat er een vooropgezet geheim PLAN der wetteloosheid aan ten grondslag ligt. Het is volkomen duidelijk, dat satan vele stromingen controleert en dat hij de regisseur achter veel bewegingen is.

In deze Bijbelstudie staan wij stil bij de leer der universele verzoening, ook wel 'alverzoening' genoemd, of de verzoening van het "al". We zullen zien, dat ook deze leer uit de koker van Gods tegenstander voortkomt. Als reactie op de orthodoxe voorstelling van de hel met zijn eeuwigdurende pijniging ontstonden er in de geschiedenis verschillende vormen van "alverzoening". Het bekendst is die van A.E. Knoch (1874-1965), een Amerikaan van Duitse afkomst. In Nederland is deze leer nagevolgd door A. Oosterhuis, A. Lukkien, M.A. Manussen, en inmiddels verschillende anderen.

A.E. Knoch ging met zijn theorie van universele verzoening zover dat niet alleen ieder mens maar ook satan, demonen en gevallen engelen volledig met God verzoend zullen worden.

In wezen is zijn leer niets anders dan een nieuwe vorm van de oude leer van Origenes die als eerste leerde dat allen tot God hersteld zullen worden. In de leer van A.E. Knoch zijn vele oude filosofieën verweven zoals over de aard van het universum, over de oorsprong van goed en kwaad, enz. Dit zijn visies die stuk voor stuk niet afkomstig zijn uit de Bijbel,

maar hun herkomst vinden in de Griekse wijsbegeerte. In deze Bijbelstudie gaan we "de oorsprong van het kwaad" of "Het wel of niet verlost worden van Satan, demonen, gevallen engelen, enz", onderzoeken aan de hand van het Woord.

Ook zijn er gelovigen, zoals sommige alverzoeners, die uitdragen dat de satan, zoals die ons in de Bijbel wordt gepresenteerd als Gods tegenstander, pure verbeelding is. Zij zeggen dat satan een instrument is in Gods handen om zo door het kwade het goede te leren kennen. En aldus zou satan een dienstknecht van God zijn. Ook aan deze opvatting willen wij in deze Bijbelstudie aandacht geven. Tevens trachten wij aan de hand van de Bijbel antwoord te geven op vragen, als:

- ▲ "Is God de Schepper van het kwaad?', en
- ▲ "Waar komen de demonen vandaan?" en
- ▲ "Is Satan gevallen?".

Deze vraagstukken zijn allemaal onderdeel van de leer der alverzoening, die tegenwoordig in diverse kringen steeds meer aanhang krijgt.

Satan is een werkelijk bestaand persoon

Helaas wordt het bestaan van een persoonlijke satan **niet** door iedereen geaccepteerd. Sommigen beweren dat de Bijbelse tekstplaatsen over satan eerder verwijzen naar een principe, dan naar een persoon, een bestaand wezen. Anderen zeggen, dat het idee over een persoonlijke satan zou zich pas gevormd hebben tijdens de Babylonische ballingschap. Dit is volgens de inhoud van het Woord niet juist. De Schrift verwijst namelijk naar het bestaan van dit machtige wezen al op een veel vroegere datum, dan de Babylonische Ballingschap.

Lang voordat de Joden met het Perzische (c.q. Babylonische) systeem in aanraking kwamen, spreekt de Schrift al uitvoerig over een persoonlijke satan, zoals in Job en in de vijf boeken van Mozes. Herhaaldelijk zien wij toch dit soort gedachten opduiken onder o.a. alverzoeners, die zonder zich er al teveel van bewust te zijn, toch altijd al erg flirten met satan d.m.v. hun alverzoeningsleer.

Wat zei de Heere tegen de slang – dit is de eerste kennismaking met satan in de Bijbel: Gen 3:14-15:

- ▲ “Daarop zeide de Here God tot de slang: Omdat **gij** dit gedaan hebt, zijt **gij** vervloekt onder al het vee en onder al het gedierte des velds; op uw buik zult **gij** gaan en stof zult **gij** eten, zolang **gij** leeft. 15 En Ik zal vijandschap zetten tussen **u** en de vrouw, en tussen **uw zaad** en haar zaad; dit zal **u** de kop vermorzelen.”

Behandelt God hier satan als Zijn dienstknecht of als Zijn tegenstander? Zegt God hier tegen satan: “Och, jij kan het ook niet helpen, dat ik je zo als mijn tegenstander heb geschapen, en jij kan er ook niets aan doen dat je zo bent? **Het is duidelijk Nee!** Het waren de eigen keuzes van de satan, en het was zijn eigen verantwoordelijkheid.

De alverzoeningsleer kent diverse gradaties, maar komt hier op neer, dat alle mensen, of ze nu geloven of niet geloven, na het aardse leven uiteindelijk door God worden **verzoend én verlost**. Vaak gaat de leer der alverzoening zover, dat ook satan met zijn engelen, boze geesten en demonen, nadat zij door God gestraft zijn, ook in deze verzoening en verlossing delen. Een aantal aanhangers van de alverzoeningsleer kiezen echter voor een andere oplossing m.b.t. satan en zijn trawanten.

Zij ontkennen volledig het bestaan van satan met zijn engelen, boze geesten en demonen. Wij zullen eerst bij deze laatste opvatting stilstaan en deze toetsen aan de Schrift.

Satan heeft alle kenmerken van een persoonlijkheid

In de Westerse wereld bestaat er in het algemeen nauwelijks geloof in de persoonlijkheid van de boze. Er worden wel talloze films in Hollywood geproduceerd, waar de duivel in optreedt en waarin het goed tegenover het kwaad wordt geplaatst. Maar de Bijbelse duivel wordt vaak bespottelijk gemaakt, als een of ander duister wanproduct met horens en hoeven, een staart en gewapend met een drietand. In het algemeen wordt satan gehouden voor een abstract principe van het kwaad en de afwezigheid van het goede. Hij is onpersoonlijk, onstoffelijk en onmogelijk. Toch weten we uit Gods Woord: Er staat zeer duidelijk een kwade persoonlijkheid achter de gebeurtenissen in deze wereld.

De handigste truc van de duivel is, ons ervan te overtuigen, dat hij niet bestaat. Maar de Schrift toont ons het bestaan van een machtig, geestelijk wezen, die tegenover God staat, (zie Matth 13:39; Joh 13:2; Hand 5:3; 1 Petr 5:8).

- ^ De satan kan spreken en beweegt zich “intelligent” voort (Job 1:7-12);
- ^ Hij vaart met opzet in mensen (Joh 13:27).
- ^ Hij legt geslepen valstrikken voor hen neer (1 Tim 3:7; 2 Tim 2:26).
- ^ Hij verzocht onze Heer en Heiland in de woestijn (Matth 4:1-11)!
- ^ Hij kan ziekte voortbrengen (Job 2:7) en gevangenschap (Openb 2:10).
- ^ De satan kan toornig worden (Openb 12:12) en pleegt bedrog (Openb 20:8).

Christus beschrijft hem als een leugenaar en een moordenaar (Joh 8:44) en Johannes noemt hem een zondaar (1 Joh 3:8). Zondaar betekent: DOELMISSER!

Tot de Farizeeën sprak de Heere:

- ^ “Gij hebt de duivel tot vader en wilt de begeerten van uw vader doen. Die was een mensenmoordenaar van den beginne en staat niet in de waarheid, want er is in hem geen waarheid. Wanneer hij de leugen spreekt, spreekt hij naar zijn aard, want hij is een leugenaar en de vader der leugen.” (Johannes 8:44).

Al deze activiteiten en karaktertrekken die aan hem door Gods Woord worden toegeschreven, kunnen alleen maar van toepassing zijn op **een persoonlijk wezen**.

Ook al zouden wij ons alleen beperken tot wat de Here Jezus over de satan zegt, dan bestaat er totaal geen onzekerheid over satans bestaan en zijn persoonlijkheid.

Ondubbelzinnig spreekt de Here Jezus vele malen over satan, als over een persoonlijkheid, een bestaand wezen, een tegenstander en een lasteraar.

Als de Here bijvoorbeeld Zijn gelijkenissen aangaande het Koninkrijk der Hemelen aan Zijn discipelen nader uitlegt die Hij kort tevoren aan de schare had doorgegeven, verklaart Hij: "**De vijand ... is de duivel**", (Matth 13:39).

In Math 13 spreekt de Heere over het zaad wat gezaaid wordt, en dan zegt de Heere:

- ^ "Hij antwoordde en zeide: Die het goede zaad zaait, is de Zoon des mensen; 38 de akker is de wereld; het goede zaad, dat zijn de kinderen van het Koninkrijk; 39 het onkruid zijn de kinderen van de boze; de vijand, die het gezaaid heeft, is de duivel."

Men moet dit soort teksten niet gaan vergeestelijken, zoals sommige alverzoeners doen. Zij redeneren dat de Here Jezus het blijkbaar niet nodig vond de waarheid te spreken tegen Zijn discipelen. Volgens hen liet de Here de discipelen maar in de waan, dat satan echt zou bestaan. Op deze wijze de Schrift uitleggen is onzinnig. De Here verklaart hier nota bene Zelf "de gelijkenis van het onkruid in de akker"! Hij doet dit geheel privé aan Zijn eigen discipelen. En Hij zou dan niet de waarheid spreken?!

Dit is een verderfelijk systeem van Schriftinterpretatie. Als de Here Jezus niet bedoelt wat Hij zegt, dan kan men net zo goed Gods Woord sluiten. Alle logische uitleg wordt dan onmogelijk. Het zet de deur wagenwijd open voor allerlei valse leer. Op deze wijze moet men oppassen, dat men niet alleen het bestaan van satan wegedeneert, maar erger nog, ook tot uitspraken komt, waarmee men God lastert, zoals:

- ^ "God is de Schepper van het kwaad".

Satan heeft de gelovige dan precies in die positie gebracht, waar hij de mens het liefst ziet. **Men lastert dan (evenals hij) de naam van God. Men maakt God dan verantwoordelijk voor het kwaad** en zuivert Satan van alle blaam en schuld. Men komt dan als betoverd tot de meest kromme redeneringen, zoals:

- ^ "En ook al zou er een Satan in werkelijkheid bestaan, dan beantwoordt Satan aan het doel waarvoor hij geschapen is!"
- ^ "God zal hem daarvoor niet kunnen straffen".

De openbaring van de Bijbel is echter, dat daar een machtige heerser der duisternis is, die met opzet, door eigen keuze, zichzelf neerzet als de vijand van God en Zijn volk, "de aanklager van onze broeders", (Openb 12:10). Hij ontvangt in de Schrift meer dan veertig namen en titels, die veel over hem openbaren. Hij wordt genoemd:

- ^ **Zoon des dageraads, (Jes 14:12), een titel die hij in de hemel had voor zijn val;**
- ^ **De oude slang**, dat is een toespeling op zijn listigheid en sluwheid;
- ^ **Duivel** (diabolos) dat "dooreenwerper" betekent, lasteraar, aanklager.
- ^ **Satan** (Satanas) dat "tegenstander" betekent.
- ^ **Draak**, dat een toespeling is op zijn macht. Vier van deze persoonlijke titels worden genoemd in één tekst, (Openb 12:9), om ons er maar van te overtuigen dat er geen twijfel bestaat over *wie* Johannes het hier heeft:
- ^ "En de **grote draak** werd [op de aarde] geworpen, **de oude slang**, die genaamd wordt **duivel** en de **Satan**, die de gehele wereld verleidt; hij werd op de aarde geworpen **en zijn engelen** met hem." (Openbaring 12:9)

In Openbaring ontvangt hij verder namen als:

- ^ **Apollyon** dat "vernietiger" betekent.

Hij verleidde Eva in de hof van Eden, (2 Cor 11:3). De Here Jezus noemt hem:

- ^ **een mensenmoorder van den beginne**, en zegt dat hij niet in de waarheid staat;
- ^ hij is een: **leugenaar en de vader der leugen**", (Joh 8:44).

Satan wordt voorgesteld als zo'n grote hoogwaardigheidsbekleeder, dat zelfs de aartsengel Michaël over hem geen smadelijk oordeel durfde uit te brengen, (Judas 9). Zijn macht is momenteel niet mis te verstaan. Volgens de Schrift is hij overste over twee heerschappijen:

- ^ de overste van de demonen, (Matth 12:24)
- ^ de overste van de kosmos, (Joh 12:31; 14:30; 16:11)

Uit Matth 12:24,27 wordt duidelijk dat hij de overste der geesten is, (letterlijk "heerser over de demonen"). De Joden gaven hem de naam **Beëlzebub**, (2 Kon 2:2,3,6,16), dat "Heer der vliegen" oftewel "**Heer der demonen**" betekent. Hij voert bevel over een legioen van boze geesten, (Mark 5:10,15). Onder zijn controle staan zijn engelen, (Openb 12:7). Hij wordt voorgesteld als vallende uit de hemel, terwijl hij een derde van de sterren des hemels (Openb 12:4), achter zich aantrok. Tevens staat ook de kosmos van de tegenwoordige boze aïoon, (Gal 1:4) onder zijn aansturing en bewind. Hij wordt genoemd:

- ^ "**de overste van deze wereld (kosmos)**", (Joh 1 2:31; 14:30; 16:11), en
- ^ "**de god van deze eeuw (aïoon)**, (2 Cor 4:4)".

Hij voert als:

- ^ "**de overste van de macht der lucht**, (Ef 2:2), een luchtmacht aan, waarmee hij het luchtruim van de aarde controleert.

Bij de verzoeking in de woestijn bood hij Christus alle koninkrijken der wereld aan en hun heerlijkheid, als de Here Jezus hem maar wilde aanbidden,

Luk 4:5-8:

- ^ 5 En hij voerde Hem op een hoogte en toonde Hem al de koninkrijken der wereld in een ogenblik tijds. 6 En de duivel zeide tot Hem: U zal ik al deze macht geven en hun heerlijkheid, want zij is mij overgegeven, en ik geef haar wie ik wil. 7 Indien Gij mij dan aanbidt, zal zij geheel van U zijn. 8 En Jezus antwoordde en zeide tot hem: Er staat geschreven: Gij zult de Here uw God, aanbidden en Hem alleen dienen."

Wij kunnen natuurlijk wel proberen van Satan een beeldspraak te maken, maar een beeldspraak biedt de koninkrijken van deze wereld niet de Here Jezus aan. Een beeldspraak beweert niet dat deze koninkrijken aan hem toebehoren en dat hij ze kan geven aan wie hij wil. Wij kunnen satans persoonlijkheid en het bestaan van de demonen wel ontkennen, maar beeldspraken sidderen niet voor het oordeel van God (Jak 2:9).

Aan satan worden in de Bijbel alle eigenschappen van een persoonlijkheid toegedicht. Als wij door middel van gekunstelde methoden satan zijn persoonlijkheid ontnemen, dan zouden wij op gelijke geforceerde wijze Christus van Zijn persoonlijkheid in de Schrift kunnen beroven, maar dan maken wij van de Bijbel een hol en leeg boek. Nee, satan wordt

ons in Gods Woord geschetst als een geduchte tegenstander, waar wij rekening mee moeten houden. Wij moeten hem niet onderschatten door hem weg te redeneren als een product van onze verbeeldingskracht. Aan de andere kant hoeven wij hem ook niet te overschatten. Dit grote wezen is noch eeuwig, noch zelf-bestaand, maar een schepping van Gods handen, die prachtig is geschapen, maar **door eigen keuzes** zeer diep is gevallen. Niettemin heeft hij een verreikende invloed en bezit hij een macht, die gevreesd moet worden. Zijn openlijk opereren, zijn communicatiekanalen, zijn intriges, zijn autoriteit en zijn programma zijn zo duidelijk geschetst en afgebeeld op vele bladzijden van de Schrift, dat het negeren ervan onvergeeflijk zou zijn!

Misvattingen over Satan

Meestal bestaat er een volkomen misvatting over het karakter en de activiteiten van de duivel. Sir Robert Anderson schrijft terecht in *"The Silence of God"*:

- ▲ "De Satan van de christelijke mythologie is een monster van kwaadaardigheid, de aanstichter van elke misdaad van buitengewone wreedheid of walgelijke lust. Maar dit is in werkelijkheid kwaadsprekerij. Wanneer een mens op kwade wegen wordt geleid, dan wordt hij weggetrokken door zijn eigen begeerte, (Jac 1:14).

Jakobus 1:13-15 zegt:

- ▲ "13 Laat niemand, als hij verzocht wordt, zeggen: Ik word van Godswege verzocht. Want God kan door het kwade niet verzocht worden en Hijzelf brengt ook niemand in verzoeking. 14 Maar zo vaak iemand verzocht wordt, komt dit voort uit de zuiging en verlokking zijner eigen begeerte. 15 Daarna, als die begeerte bevrucht is, baart zij zonde; en als de zonde volgroeit is, brengt zij de dood voort." (Jakobus 1)

"Het menselijk hart" verklaart hier de Heere, "is de onreine bron waaruit immoraliteit en allerlei misdaden voortkomen, (Mark 7:20-23). Als wij het woord "immoreel" gebruiken in zijn breedste betekenis, dan is er geen Bijbelse grond voor het geloof dat satan ooit prikkelt tot een immorele daad. Satan houdt zich veel meer bezig met:

1. Het ontwerpen van **een eigendunkelijke godsdienst** en
2. De ondermijning van ons geloof d.m.v. **valse leringen**.
3. Ons af te houden van een relatie met God, door ons bezig te laten zijn met van alles en nog wat in de wereld, zodat we bijv. voor Bijbelstudie geen tijd hebben.

In alle gevallen zijn zijn bezigheden erop gericht God te kleineren, en hemzelf te verhogen. Volkomen ten onrechte gebruikt de mens de duivel als een excuus voor zijn zondige daden. Men doet al snel voorkomen alsof men door Satan verleid is tot zondigen, terwijl ons eigen arglistig hart daar verantwoordelijk voor is, (Jer 17:9).

In **Jeremia 17:7-10** staat:

- ▲ "Gezegend is de man die op de Here vertrouwt, wiens betrouwen de Here is; 8 hij toch zal zijn als een boom, aan het water geplant, die zijn wortels tot aan een beek uitslaat, en het niet merkt, als er hitte komt, maar welks loof groen

- ^ blijft, die in een jaar van droogte geen zorg heeft en niet nalaat vrucht te dragen. 9 Arglistig is het hart boven alles, ja, verderfelijk is het; wie kan het kennen? 10 Ik, de Here, doorgrond het hart en toets de nieren, en dat, om aan een ieder te geven naar zijn wegen, naar de vrucht zijner daden.”

Een tweede misvatting is dat men van Satan veelal een volkomen verkeerde voorstelling heeft. Het beeld dat men gewoonlijk van Satan heeft, stamt uit de Middeleeuwen. Toen werd hij, zoals Papini zegt, afgeschilderd als:

- ^ "een beestachtig, harig en misvormd monster met brandende ogen, bijna altijd naakt, uitgerust met hoorns, een lange staart, en hoeven als van een geit of een paard, terwijl hij om zich heen een misselijk makende -stank van ontlasting en lijken verspreidde."

Dit is volkomen bezijden de waarheid. Sir Robert Anderson vervolgt:

- ^ "De mens droomt van een duivel, gehoornd en hoefachtig - een afzichtelijk en obsceen monster - die rondspookt in de smerige achterbuurten en de misdadige hollen van onze steden, waar hij de ontaarden verleid zich gewelddadig en schandelijk te gedragen. Maar volgens de Heilige Schrift doet hij zich voor als een engel des lichts en zijn dienaren doen zich voor als dienaren der gerechtigheid:

2 Cor 11:14-15:

- ^ 14 Geen wonder ook! Immers, de Satan zelf doet zich voor als een engel des lichts. 15 Het is dus niets bijzonders, indien ook zijn dienaren zich voordoen als dienaren der gerechtigheid; maar hun einde zal zijn naar hun werken.”

Het Woord van God ondersteunt geen theorie, dat hij afstotend en weerzinwekkend is, maar toont ons dat hij van oorsprong buitengewoon veel wijsheid bezat en met een prachtige schoonheid was bekleed.

Ez 28:12-19:

- ^ “Zo zegt de Here Here: Volmaakt zijt gij van gestalte, vol van wijsheid, volkomen schoon. 13 In Eden waart gij, Gods hof; (**wie was er in Eden, Gods Hof behalven Adam en Eva?**), allerhande edelgesteente overdekte u: rode jaspis, chrysoliet en prasem, turkoois, chrysopraas en nefriet, lazuursteen, hematiet en malachiet. Van goud was het werkstuk, waarin zij waren gevat en aan u vastgehecht; toen gij geschapen werdt, waren zij gereed. 14 Gij waart een beschuttende cherub met uitgespreide vleugels; Ik had u een plaats gegeven: gij waart op de heilige berg der goden, wandelend te midden van vlamme stenen. 15 Onberispelijk waart gij in uw wandel, vanaf de dag dat gij geschapen werdt, (**zó was satan in den beginnen door God geschapen!**), totdat er onrecht in u werd gevonden: 16 door uw uitgebreide handel (**dus door zijn eigen toedoen**) zijt gij vervuld geraakt met geweldenarij en kwaamt gij tot zonde. Van de berg der goden verbande Ik u en deed u weg, gij beschuttende cherub, van tussen de vlamme stenen. 17 Trots was uw hart op uw schoonheid – met uw luister hebt gij ook uw wijsheid teniet doen gaan. Ter aarde wierp Ik u neer, en maakte u tot een schouwspel voor koningen om met leedvermaak naar u te zien. 18 Door uw vele ongerechtigheden, door het

- ♣ onrecht bij uw koophandel, hebt gij uw heiligdommen ontwijfd. Vuur deed Ik oplaaien uit uw midden – dat verteede u! Ik maakte u tot as op de grond voor de ogen van allen die u zagen. 19 Allen die onder de volken u kennen, ontzetten zich over u; een verschrikking zijt gij geworden, **verdwenen zijt gij – voor altijd!**”

Het Hebreeuwse woord voor slang “*nachash*” (Gen 3:1) betekent "schitterende", of "blinkende". Zo ontmoette Eva de satan in Eden, Gods hof, als de “schitterende”. Allerhande edelgesteente overdekte hem in het begin, zoals later ook bij Israëls Hogepriester. Gods Woord laat zien, dat satan niet onaantrekkelijk was, maar dat hij vóór zijn val in de zonde, bekleed was met grote waardigheid en dat hij over een aanzienlijke macht beschikte.

En het is juist deze aantrekkelijkheid van Satan als "een engel des lichts", waardoor veel mensen bereid zijn zijn leugens te geloven en de waarheid van God en Zijn Woord te verwerpen.

Want broeders en zusters, ook nu komt satan tot ons spreken als een engel des lichts door de mond van alverzoeners! **Zij doen zich voor als dienaren der gerechtigheid. Zij spreken over Gods oneindige genade.** Er is zelfs een site met de naam “overvloeiende genade”, waar al deze leugens op vermeld staan.

Is God de Schepper van het kwaad?

Alverzoeners leren dat God de schepper is van het kwaad. Daarmee zijn zij verstrikt geraakt in kwesties en vraagstukken over de oorsprong van goed en kwaad. Ongewild komen zij tot de meest godslasterlijke uitspraken, zoals o.a. dat God de Schepper van het kwaad is. Meestal voert men direct hiertoe **Jesaja 45:5-7** aan, als het doorslaggevend bewijs:

- ♣ “**St. Vert.:** 5 Ik ben de HEERE, en niemand meer, buiten Mij is er geen God; Ik zal u gorden, hoewel gij Mij niet kent. 6 Opdat men wete, van den opgang der zon en van den ondergang, dat er buiten Mij niets is, Ik ben de HEERE, en niemand meer. 7 Ik formeer het licht, en schep de duisternis; Ik maak den vrede en schep het kwaad, Ik, de HEERE, doe al deze dingen.”

Zo op het eerste gezicht lijkt de hele kwestie in één keer duidelijk te zijn en lijkt het onomstotelijk vast te staan, dat God de Schepper van het kwaad is.

En dan kom je de volgende uitspraak:

- ♣ "Deze verklaring door Jesaja is zo direct, ondubbelzinnig en duidelijk, dat zij een doorslaggevend antwoord biedt op de hele kwestie van de oorsprong van het kwaad", (*J. v/d Westelaken, Bijbels Denken, 4e jaargang., nr.9, blz. 10*).

Maar staat dat er nu echt? Als men echter nauwkeuriger de tekst onderzoekt, ontdekt men, dat deze conclusie veel te snel getrokken wordt.

Het Hebreeuwse woord voor "kwaad" is *ra*. Het woord "ra" kan verwijzen naar:

1. naar het morele kwaad, of
2. naar het ongeluk en het onheil als gevolg van het oordeel Gods over de zonde.

[*Het morele kwaad is het kwaad van vanuit 's mensen binnenste, vanuit zijn denken, vanuit zijn hart voortkomt*].

Het aantal tekstplaatsen waar *ra* wordt toegepast in de zin van "het morele kwaad" is ongeveer gelijk aan het aantal tekstplaatsen, waar het gebruikt wordt in de betekenis van rampspoed of oordeel, dat God als straf over de zondige mens brengt. (totaal komt "ra" 101 keer voor in het O.T.) Uit de tekst zelf moet dus telkens worden opgemaakt, of *ra* wordt gebruikt in morele zin of in bestraffelijke zin. Maar ook door eenvoudig te kijken naar de parallellen in de tekst van Jesaja 45:7, wordt e.e.a. vanzelf duidelijk.

Ik formeer het **licht** en schep de **duisternis**;

Ik maak de **vrede** en schep het **kwaad**, Ik, de HEERE, doe al deze dingen. (Jes 45:7 SV).

Net zoals in de tekst "duisternis" staat tegenover het "licht", staat in de tekst "kwaad" tegenover "vrede". Als het de bedoeling zou zijn geweest te leren, dat God de Schepper is van het morele kwaad, dan had de tekst moeten luiden:

♣ "Ik maak *het goede* en schep het kwaad"

Er staat in de tekst:

"Ik formeer het **licht**" "en schep (= bara) de **duisternis**"

"Ik maak de **vrede**" "en schep (= bara) het **kwaad**" (is onheil volgend op ongehoorzaamheid)

Maar veel mensen lezen de tekst, alsof er staat: "Ik maak *het goede* en schep het kwaad", terwijl er duidelijk staat: "Ik maak *de vrede* en schep het kwaad".

"Vrede" staat tegenover "oordeel, rampspoed, onheil, ongeluk". En in deze **bestraffelijke zin** wordt hier *ra* (kwaad) toegepast en **niet in morele zin**.

God was heel duidelijk geweest in zijn opdrachten aan het volk Israël:

1. Wanneer het volk in gehoorzaamheid zou wandelen, zouden ze leven in vrede en rust in een land overvloeiende van melk en honing.
2. Wanneer het volk ongehoorzaam was, zouden ze leven in een land verschroeid door de zon, zouden ze honger hebben, en zouden ze niet in de rust wonen, dan zou hen kwaad overkomen, door hun eigen schuld.

God heeft niet het morele kwaad geschapen, maar hij zendt onheil (ra), rampspoed en oordeel over hen die Hem ongehoorzaam zijn.

In dezelfde zin klaagt ook Jeremia in Klaagliederen 3:38-39:

♣ "Komt niet uit de mond des Allerhoogsten het kwade en het goede 39 Wat klaagt dan een mens in het leven! Ieder (klage) over zijn zonde."

Voor de gelovige is alles wat hem in zijn leven overkomt, "heil of onheil", "geluk of ongeluk", "vreugde of verdriet", altijd eerst de Heere gepasseerd. Jes 45:7 ondersteunt geenszins het idee dat God de Schepper is of de Auteur van het morele kwaad.

Jes 45:7 leert, dat God een Enig God is, Die zowel vrede schenkt, als Die onheil en ramspoed zendt naar aanleiding van Zijn **rechtvaardig oordeel** over de ongehoorzame mens. Dit was zeker onder het oude verbond met het volk Israël het geval.

Dit zien wij ook in **Amos 3:6**:

- ^ “Wordt de bazuin in een stad geblazen, zonder dat de inwoners opschrikken? Geschiedt er een *ramp* in een stad, zonder dat de HERE die bewerkt?

De context in **Amos 3** handelt over *het principe van oorzaak en gevolg*:

- ^ **Vers 4**: Brult een leeuw in het woud, zonder dat hij prooi heeft?
- ^ **Vers 4**: Laat een jonge leeuw zijn gegrom horen uit zijn hol, tenzij hij iets heeft gevangen?
- ^ **Vers 5**: Schiet een vogel neer op het klapnet op de aarde, zonder dat er een lokaas voor hem is?
- ^ **Vers 5**: Vliegt het klapnet op van de grond, zonder dat het iets vangt?
- ^ **Vers 6**: Wordt de bazuin in een stad geblazen, zonder dat de inwoners opschrikken
- ^ **Vers 6**: Geschiedt er een *ramp* in een stad, zonder dat de HERE die bewerkt?

En dan volgt **vers 7**: “Voorzeker, de Here Here doet geen ding, of Hij openbaart zijn raad aan zijn knechten, de profeten.”

Dus net zo: "Geschiedt er een *ra*, (hier dus correct vertaalt door de NBG met "ramp") - Geschiedt er een ramp, "onheil", in een stad, dan moet daar een oorzaak aan ten grondslag liggen. **Want de HEERE straft zonde en beloont gerechtigheid.**

In deze hele discussie wordt altijd vergeten dat God niet alleen een genadig God is, maar ook een rechtvaardig en heilig God.

Hij is niet alleen een “Losser”, maar ook een “Goël”, een wreker van het kwaad:

- ^ Nahum 1:2: “Een naijverig God en een wreker is de Here, **een wreker is de Here** en vol van grimmigheid; **een wreker is de Here** voor zijn tegenstanders, en toornen blijft Hij tegen zijn vijanden.”

In de leer der alverzoening onderwijst men, dat God de Schepper van het kwaad is. Dan zou het kwaad uit God voortkomen, terwijl het Woord zegt, dat God is licht en **in Hem is het totaal GEEN duisternis**.

Als je echter onderzoekt wat alverzoeners hierover leren en schrijven, dan ontdek je dat men helemaal geen Bijbelse opvatting over "goed" en "kwaad" hanteert.

De schrijvers nemen een begrip van "goed en kwaad" als uitgangspunt, dat de Bijbel **totaal niet** kent. Men is hier blijkbaar in een strik des duivels gevallen.

Alverzoeners gaan er namelijk vanuit, dat er maar twee gedachten kunnen zijn over goed en kwaad, het is het één of het ander:

1. Goed en kwaad zijn elkaars tegenhangers. Het goede komt van God. Het kwaad komt van Satan.
2. Of zowel goed als kwaad zijn afkomstig van God.

Beide gedachten zijn Bijbels gezien onjuist. Beiden komen voort uit het Perzisch dualisme en stoelen op de leer van Zoroaster (dit is *Nimrod*, de stichter van Babel).

Dualisme betekent, dat men uitgaat van het bestaan van twee tegenover of naast elkaar bestaande grondbeginselen, zoals in ons geval “goed en kwaad”.

Als alverzoeners denken, dat zij met de tweede gedachte – goed en kwaad zijn afkomstig van God – een antwoord gevonden hebben t.a.v. de oorsprong van het kwaad, dan dienen zij zich te realiseren, dat men nog steeds goed en kwaad dualistisch tegenover elkaar zet, ook al maakt men God voor beiden verantwoordelijk. Alverzoeners zitten dus nog steeds gevangen in het Perzische dualistische denken, waartegen men zo ageren wil.

Het Perzisch dualisme is Babels leer over goed en kwaad. Het heeft zich over de gehele wereld verspreid en is diep geworteld in het denken van de mens. Vooral de Oosterse godsdiensten baseren zich hierop. Dit denken is gevaarlijk, want je raakt er helemaal in verstrikt. Men leert voortdurend dat er twee tegenpolen zijn, die **elkaar nodig hebben** en die **met elkaar in balans** moeten worden gebracht; positief en negatief; warmte en kou, man en vrouw, maar ook goed en kwaad. Maar met behulp van dit Yin-Yang principe wordt het kwaad in wezen goed gepraat! De redenering is als volgt:

▲ **“Het goede heeft het kwade nodig om goed te zijn, anders kennen wij het goede niet als goed.”**

Of anders gezegd:

▲ **“Het licht heeft de duisternis nodig om licht te zijn, anders kennen wij het licht niet als licht.”**

Yin en yang – Symbool

Yin en yang worden in de regel
met respectievelijk zwart en wit aangegeven.

Ziet u in dit symbool de zwarte stip in het wit en de witte stip in het zwart?
Dit geeft aan dat het zwarte niet helemaal zwart is,
en dat het licht niet helemaal licht is!

Dit is een heel gevaarlijke **dualistische** redenering, want zo wordt het kwaad goed gepraat en voorgesteld als iets noodzakelijks. Alverzoeners volgen dezelfde redenering, als zij zeggen dat God de satan als tegenstander geschapen heeft om de zonde in de wereld te brengen zodat God later Zijn liefde kon openbaren.

Satan is dan de dienstknecht van God geworden.

De oorzaak van het kwaad ligt dan niet meer bij een val van Satan in de zonde, maar indirect bij God Zelf, Die Satan als Zijn tegenstander geschapen zou hebben, want zo redeneert men:

▲ "God is toch de Schepper van het kwaad".

Dan krijg je onderstaande uitspraken:

- ▲ "Satan is een knecht van God, die God heeft aangesteld tot Zijn tegenstander.
- ▲ Wanneer Satan een knecht van God is, die Hij heeft aangesteld om Zijn tegenstander te zijn, vervalt de voorstelling, dat hij (satan) gevallen is;
- ▲ De Heere heeft de wereld geschapen met de bedoeling, dat ze zondig zou worden en van de zonde verlost zou worden.....En:
- ▲ Om die zonde in de wereld te brengen, heeft God Satan tot een tegenstander geschapen", (naar *A. Lukkien, De oorsprong van het kwaad*, Bijbels Denken, 3e jaargang., nr. 2, blz. 12-14).

Wanneer nu vervolgens wordt verkondigd,

- ▲ **ten eerste** dat alle mensen worden behouden, en
- ▲ **ten tweede** dat God de schepper is van het kwaad, en
- ▲ **ten derde** dat de satan het daarom ook niet kan helpen, dat hij zo gemaakt is,

dan zijn dit allemaal grote leugens, die voortvloeien uit de hersenspinsels van satan zelf. En u mag zelf invullen wie er dan aan het woord is.

Dan gaat het niet meer over onze God, maar over een zelfverzonnen God.

Bij zo'n evangelie wordt het kwade toegeschreven aan God, als zijnde afkomstig van God!

Een paar uitspraken van dingen die heden ten dage in onze kringen worden geleerd, het zijn letterlijke citaten van de site "Goed bericht" van Andre Piet:

1. "God is de Schepper van alle dingen. Dat lijkt een vanzelfsprekendheid voor wie uitgaat van de Bijbel, maar in de praktijk gelooft slechts een enkeling dit. Want wanneer we de vraag stellen: waar komt het kwaad in deze wereld vandaan (lijden, pijn, dood), dan blijkt slechts een enkeling te durven zeggen: God is de Schepper van alle dingen, dus ook van het kwade." (*hier wordt totaal voorbijgegaan aan de overste van deze wereld*).
2. "God schiep engelen maar ook een wezen dat wij kennen als satan, "de oude slang" (Gen. 3:1; Openb. 12:9). De vraag of deze serpent nu "zondigde vanaf den beginne" (1 Joh 3:8) of pas op een later tijdstip, doet in dit verband niet ter zake. Want hoe dan ook, als dit creatuur boosaardig werd zonder dat God dit had bedoeld, dan is God volgens de Bijbelse definitie een zondaar, d.w.z. een doelmisser. Wanneer God daarentegen met dit kwade (=destructieve) creatuur een bedoeling had, dan was de schepping van satan (de tegenstander) dus volkomen doelmatig.
3. "Wanneer God de Schepper is van alle dingen, inclusief van het kwade, dan betekent dit dat het kwaad in goede handen is! Het vervult een noodzakelijke functie. Het bestaan van het kwaad in deze wereld is geen Goddelijk bedrijfsongeval. GOD wist wat Hij deed toen Hij satan (de tegenstander) creëerde. De ellende die dit zou veroorzaken was geen onaangename verrassing voor Hem, maar volkomen voorzien.

- ♣ Pijnlijk, jazeker... maar niet zinloos! GOD keert het kwade ten goede (Gen.50:20). Van elke min maakt Hij een plus!”
- 4. “In Kolossenzen 1:20 lezen we dat God ALLES wederzijds verzoent, niet alleen op aarde maar ook in de hemel. Dus ook de vijandige hemelingen (Efeziërs 6:12) (*dit gaat over de wereldbeheersers dezer duisternis, tegen de boze geesten in de hemelse gewesten, waarvoor de Heere ons juist een wapenrusting heeft gegeven*) zullen veranderen in schepselen die in harmonie met hun Schepper zullen verkeren. Dan is satan (= tegenstander) geen satan en de duivel geen duivel meer! Alles en iedereen, inclusief satan zal van harte belijden dat Jezus Heer is (Filippenzen 2:11). Dat en niet minder is de onvoorstelbare kracht van het bloed van het Kruis waardoor God vrede maakt!”

Dit zijn leugens! Het klinkt heel mooi, maar het is volstrekt niet waar! Het zijn leugens ontsproten aan de koker van satan. De sprekers spreken met de mond van satan. En het trieste is, wanneer dergelijke sprekers voorgaan, zijn er stoelen te weinig, dan zit alles vol. Dan moeten er stoelen bijgeslept worden om iedereen een plekje te geven. Men onderscheid het niet meer. Dit zijn letterlijke citaten van de site van een voorganger in onze kringen. We moeten goed begrijpen dat de Heere alles goed heeft gemaakt, maar dat alle schepselen, inclusief satan, kunnen **kies**n God te dienen of niet. En wanneer er willens en wetens wordt gekozen voor de zijde van het zaad van de slang, dan is er maar één oordeel: De tweede dood, oftewel de Gehenna, die voor de satan en zijn engelen is bereid! En uit die tweede dood is geen opstanding mogelijk, want ze worden tot as op de grond!

Nooit heeft God marionetten gemaakt. Ieder schepsel mag zelf kiezen!

Ook satan was eerst een lichtende morgenster, “Lucifer” genaamd, maar uit zijn eigen binnenste kwam opstand tegen God voort! Enkele teksten uit Gods Woord, die het tegendeel verkondigen van bovenstaande valse beweringen:

- ♣ **Matteüs 25:41:** “Dan zal Hij ook tot hen, die aan zijn linkerhand zijn, zeggen: Gaat weg van Mij, gij vervloekten, naar het eeuwige vuur, (*dat is het vuur van de eeuw = de Gehenna = de tweede dood, waaruit niemand zal opstaan*) dat voor de duivel en zijn engelen bereid is.”
- ♣ **Hebreeën 2:16:** “Want over de engelen ontfermt Hij Zich niet, maar Hij ontfermt Zich over het nageslacht van Abraham.”
- ♣ **2 Petrus 2:4:** “Want indien God engelen, die gezondigd hadden, niet gespaard heeft, maar hen, door hen in de afgrond te werpen, aan krochten der duisternis heeft overgegeven om hen tot het oordeel te bewaren.”
- ♣ **Openbaring 12:7:** “En er kwam oorlog in de hemel; Michaël en zijn engelen hadden oorlog te voeren tegen de draak; ook de draak en zijn engelen voerden oorlog.”
- ♣ **Openbaring 12:9:** “En de grote draak werd (op de aarde) geworpen, de oude slang, die genaamd wordt duivel en de satan, die de gehele wereld verleidt; hij werd op de aarde geworpen en zijn engelen met hem.”
- ♣ **Ezechiël 28:18:** “Door uw vele ongerechtigheden, door het onrecht bij uw koophandel, hebt gij uw heiligdommen ontwaard. Vuur deed Ik oplaaieren uit uw midden – dat verteerde u! Ik maakte u tot as op de grond voor de ogen van allen die u zagen.”

Door leugens – door wie bedacht? – maakt men het kwaad en de zonde tot een hemelse schepping. Men vergoelijkt in wezen satan en het kwaad. Men meent dat goed en kwaad twee zijden zijn van één munt. Men beweert: Zonder goed is er geen kwaad en zonder kwaad is er geen goed. Op deze wijze is het kwaad geen kwaad meer, maar een noodzakelijk onderdeel van het goede geworden.

Op deze wijze is satan geen satan meer, maar een dienstknecht van God geworden. Wij hebben dan plotseling **twee** knechten des Heren, die niet buiten elkaar kunnen, Christus en satan, goed en kwaad, twee zijden van één munt.

Dan gaat men totaal anders denken: Zonde is geen zonde meer, maar een noodzakelijkheid, anders had God nooit Zijn liefde aan ons kunnen openbaren. Zien wij hoe duivels deze redenering is? Want op deze manier wordt het kwaad goed gepraat en wordt satan een onmisbaar onderdeel in Gods plan. De zonde wordt een noodzakelijkheid, want God zou zijn liefde alleen daar kunnen openbaren waar de zonde het zaad van de haat heeft gezaaid. Op deze wijze wordt zowel Satan als de mens geheel vrijgepleit.

Over deze duivelse stelling zijn al velen gestruikeld. Zo wordt men gevangen in het Perzisch dualistisch denken, "het denken van Babel". Maar zijn deze gedachten wel Schriftuurlijk? Is dit denken een "Bijbels Denken"? Zijn de uitgangspunten en de conclusies wel correct?

Is het werkelijk zo, dat als ik bijvoorbeeld in mijn gezin mijn liefde aan mijn eigen kinderen wil tonen, dat ik dan een crimineel inhuur, die ik mijn kinderen laat mishandelen? En dat ik dan verheugd ben, omdat ik nu eindelijk mijn kinderen kan laten zien, hoe lief ik ze heb, omdat ik ze dan ga verzorgen en vertroetelen! Gaat u zo om met uw kinderen? Ik hoop het niet!

Gaat God zo met Zijn kinderen om? Ik weet wel zeker van niet!

Maar volgens alverzoeners zou God nota bene wél zo omgaan met de mens! Want volgens hen zou God alleen op deze wijze ons Zijn liefde kunnen tonen? Wat een kromme, dwaze, valse redenering! Uit wiens koker komt deze redenering?

De Bijbel over goed en kwaad

Wij hebben in het voorgaande al gezien, dat God niet de Schepper is van het kwaad en dat dit berust op een verkeerde uitleg van Jes 45:7. Echter wat leert de Schrift ons over goed en kwaad?

1. "Goed", het Hebreeuwse *Tob (tov)* komt zeven maal voor in het verslag van de schepping van Gen 1:3 – 2:3.
2. "Kwaad", het Hebreeuwse *Ra* komt niet één keer voor in het verslag van Gen 1:3-2:3.

"Kwaad", wordt pas in het verhaal van Genesis geïntroduceerd, als de mens moreel wordt beproefd (Gen 2:9). Wat betekent dit? Het feit dat "goed" zeven maal toegeschreven kan

worden aan de schepping in zijn verschillende vormen zonder de noodzakelijkheid van "kwaad" als het tegenovergestelde, laat zien dat "goed" helemaal niet afhankelijk is van "kwaad" om goed te kunnen zijn. Duisternis mag de tegenstelling zijn van licht, maar licht is geheel niet afhankelijk van duisternis om licht te kunnen zijn. Daarom wordt ons verkondigd:

▲ "God is licht en in Hem is in het geheel geen duisternis" (1 Joh 1:5).

"Kwaad" wordt pas voor de eerste keer in Genesis genoemd in relatie met de beproeving van de mens, wanneer de satan verschijnt (Gen 2:9).

Hoewel het scheppingsverhaal (Gen 1:3 - Gen 2:3) handelt over de zon, de maan, de sterren, de dieren, de vogels, de vissen en zelfs de schepping van de mens, is "kwaad" totaal onbekend. Pas wanneer de mens zelf vanuit zijn eigen binnenste keuzes maakt, doet "kwaad" zijn intrede in het verhaal van Genesis.

Goed en kwaad zijn niet te scheppen

Het is dwaas om te spreken over een "wil" apart van de persoon die iets wil.

Het is net zo absurd te spreken over "kwaad", alsof het ergens in het heelal bestaat, als een ding, als "iets" op zich. Je kan bijvoorbeeld niet naar de winkel gaan en zeggen: "Geef u mij maar een onsje kwaad", of: "Doet u mij maar een half pondje goed".

Er bestaat niet zoiets als "goed" en "kwaad" op zich.

"Goed" en "kwaad" kunnen als zodanig niet geschapen worden.

Het is mogelijk om "goede dingen" of "kwade dingen" te verrichten, maar als wij te maken hebben met "kwaad", dan hebben wij niet te maken met een substantie dat ergens in het heelal in grote hoeveelheden ligt opgeslagen, maar dan hebben wij te maken met iets, dat het resultaat is van gedachten, van verlangens, van keuzes en van een wil.

Het is daarom onmogelijk te leren, dat God, "de Auteur of de Schepper is van het kwaad". Dat is een onzinnige uitspraak. Trouwens indien God de Schepper van het morele kwaad zou zijn, zou dit betekenen, dat Adam gedwongen zou zijn, om ongehoorzaam te worden. Dit is geheel in tegenspraak met Gen 2 en 3.

Als Adam's ongehoorzaamheid eigenlijk betekent dat hij het dictaat van Zijn Schepper gehoorzaamde, dan is zonde niet langer zonde meer. Want een ongehoorzaamheid die dan in werkelijkheid gehoorzaamheid blijkt te zijn, kan er niet toe leiden, dat zeer velen zondaren geworden zijn, en kan er ook niet toe leiden dat die zonde wordt bestraft. Dan zou het ook totaal overbodig zijn geworden dat er een Verlosser nodig zou zijn. (***dit is wat satan ons wil doen geloven!***)

Dit is niet alleen in tegenspraak met Rom 5:19, maar het is totale nonsens.

Het ontkracht en het verkracht het verlossingswerk van Christus, die door de rechtvaardigheid/gehoorzaamheid van Eén zeer velen rechtvaardigt, Rom 5:19:

▲ "Want, gelijk door de ongehoorzaamheid van één mens zeer velen zondaren geworden zijn, zo zullen ook door de gehoorzaamheid van één zeer velen rechtvaardigen worden."

Het is **daarom Godslasterlijk** om te verkondigen dat God de Schepper van het morele kwaad is. De vraagstelling over de oorsprong van het kwaad is de vraagstelling over *de persoonlijkheid*.

Een moreel wezen (een mens of engel) kan men verantwoordelijk houden voor zijn daden. En als een moreel wezen een verbod overtreedt en daardoor gestraft wordt, is het pertinent onjuist God te beschuldigen van de schepping van dat kwaad.

God heeft alleen het verbod neergelegd en de strafmaat bepaald, maar God heeft dat kwaad niet geschapen! Een moreel wezen heeft het zelf voortgebracht.

Hij is zelf verantwoordelijk voor zijn daden. Een moreel wezen is geen redeloos dier, maar voor zijn daden aansprakelijk. Daarom is de straf van God t.a.v. de overtreding volkomen terecht.

Wij dienen ons te realiseren, dat God morele wezens heeft geschapen, zoals cherubs, engelen, mensen, enz. De satan was voordat hij "de tegenstander" werd, een gezalfde overdekkende cherub, (Ez 28:14 SV), of zoals de NBG vertaalt "een beschuttende cherub".

Hij was **onberispelijk** in zijn wandel vanaf de dag dat hij geschapen werd, totdat hij tot zonde kwam, (Ez 28:15-16). Ditzelfde is op te merken over de mens. Als wij kijken naar de mens als schepsel, dan kon God opmerken in Gen 1:31,

- ♣ “En God zag alles wat Hij gemaakt had, en zie, het was zeer goed. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de zesde dag.”

Met de schepping van de mens was niets mis, zo ook niet met de schepping van de gezalfde overdekkende cherub in den beginne, waarvan Ez 28:12-15 spreekt. Maar nogmaals cherubs, engelen, mensen, enz, zijn geschapen als morele wezens. Zij zijn niet geschapen zoals bijvoorbeeld de beesten, de vogels en de vissen, die volgens hun instinct handelen en wiens daden geen morele waarden hebben. Mensen, engelen, en cherubs hebben allen hun eigen verantwoordelijkheid, en kunnen zelf keuzes maken!

Nog even iets over Ezechiël 28. Alverzoeners hanteren de volgende uiteenzetting over Ez 28. Zij erkennen niet dat Ez 28 over satan gaat. Zij zeggen:

- ♣ Als we naar het verband van Ezechiël 28 kijken, zien we dat de hoofdstukken voor en na Ezechiël 28 allen profetieën zijn die uitgesproken worden over bepaalde volken: de Ammonieten, Moabieten, Edomieten, Filistijnen (hoofdstuk 25), Sidon (hoofdstuk 28), Egypte (hoofdstuk 29-32), enz.
- ♣ Hoofdstuk 26, 27 en 28 zijn profetieën over Tyrus en de koning van Tyrus. Ook dat laatste wordt diverse keren specifiek benoemd (28:2, 28:12).
- ♣ In de context is dus volkomen duidelijk waar Ezechiël 28:12-15 over gaat: de koning van Tyrus.
- ♣ Ezechiël 28 gaat over een mens. Dat wordt tweemaal uitdrukkelijk vermeld (vers 2 en 9).
- ♣ Ezechiël 28 gaat niet over een god (vers 2), dus ook niet over satan die de god van deze eeuw wordt genoemd (2 Korinthiërs 4:4).
- ♣ In Ezechiël 28:13, NBG-vertaling, staat: “in Eden waart gij, Gods hof; allerhande edelgesteente overdekte u” Dit wordt vaak naar voren gebracht als argument dat het

- ♣ hier om Satan zou gaan. Maar de koning van Tyrus dreef handel in edelstenen met delandstreek Eden en zal daar dus ook geweest zijn (Ezechiël 27:22-23). (*leuk bedacht, maar nadat Adam en Eva uit de hof waren verwijderd, is er niemand ooit IN Gods hof geweest*).
- ♣ In Ezechiël 28:14 wordt de koning van Tyrus een gezalfde, overdekkende cherub genoemd. Dit moet wel over satan gaan, zo zegt men. Maar waar wordt satan dan een overdekkende cherub genoemd in de Schrift? Nergens.... (*dit is een duidelijke ontkenning van de Schrift – Ez 28:14*).
- ♣ In Ezechiël 28:15 staat dat de koning van Tyrus onberispelijk was in zijn wandel. Dit moet wel over een hoger geestelijk wezen gaan, zo zegt men en men concludeert dat het over Satan gaat, die eerst als goede engel zou zijn geschapen. Hetzelfde woord dat in de NBG-vertaling vertaald wordt met onberispelijk, wordt gebruikt voor gave offerdieren (Leviticus 1:3). Gaaf dus, als een offerdier. Ook van Noach wordt dit gezegd (Genesis 6:9). Dit vers is dus geen beschrijving van satan die als goede engel geschapen is. De koning van Tyrus was onberispelijk/gaaf totdat er onrecht in hem gevonden werd en hij van zichzelf verklaarde dat hij God was (Ezechiël 28:2).
- ♣ In Ezechiël 28:15, NBG-vertaling, staat: “vanaf de dag dat gij geschapen werdt” Hierover wordt vaak gezegd dat het over satan zou gaan, omdat mensen geboren worden en geestelijke wezens geschapen zijn, zo is de redenering. Maar de Schrift zegt dat elk mens door God is geschapen, zelfs vijandige volkeren als de Ammonieten (Ezechiël 21:30). Ook de koning van Tyrus is een schepsel van God.
- ♣ De vorst van Tyrus zou sterven en aan zijn einde komen door vreemde volken die hem zouden doden (Ezechiël 28:7-10). De dood van de koning van Tyrus wordt verder beschreven in vers 18-19. Eerder in Ezechiël blijkt dat koning Nebukadnezar (26:7) de stad belegerd heeft.
- ♣ Later was het Alexander de Grote die de stad heeft verwoest en alle inwoners heeft vermoord (bron Wikipedia: <http://nl.wikipedia.org/wiki/Tyrus>). Een heel ander einde dus dan dat van Satan, van wie zijn einde zal zijn in de poel van vuur (Openbaring 20:10).

Dit zijn zo de redeneringen van alverzoeners, om te ontkennen wat in het Woord geschreven staat, en om te ontkennen dat satan zelf verantwoordelijk is voor het kwaad, door zijn eigen keuzes! Men gaat heel ver om satan op de troon te zetten!

Toen God alles gemaakt had zei God: “Het is zeer goed.” Waarom dat toch die zonde? Wat ging er dan mis? De mens was eigenwijs, en dacht het zelf beter te weten en ging zijn eigen domme gang, en hield geen rekening meer met God.

Had God dan geen beter mens kunnen maken, bijvoorbeeld een mens, die niet kon zondigen? Ja, dat had gekund, dan had God marionetten moeten scheppen, die precies doen wat God wil. Maar God heeft mensen gemaakt met een eigen wil en een eigen verantwoordelijkheid. Want God is liefde, en God wil dat die liefde wederzijds wordt. God's liefde komt voort uit Gods hart, en God wil dat de liefde van de mens wederzijds wordt, en ook uit het mensenhart voortkomt. Dat kan alleen wanneer die mens keuzes kan maken met zijn verstand onder zijn eigen verantwoording. Daarom heeft God geen marionetten gemaakt.

God kon in Gen 1:31 verklaren, toen Hij de herschepping in zes dagen overzag met als sluitstuk de schepping van de mens op de zesde dag, **dat het "zeer goed" was.**

Maar in relatie tot het verbod aangaande de boom der kennis en in relatie tot de eigen morele natuur en eigen verantwoordelijkheid van de mens, was het voor God onmogelijk Adam en Eva "goed" te verklaren zonder een test en een bewijs. **Moreel goed** kan **niet** van tevoren gemaakt worden, het moet worden verworven. Net zo kan ook het **moreel kwaad** van tevoren **niet** geschapen worden.

En daarom is de uitspraak: "God is de schepper van het kwaad" onzinnig!

Gaandeweg deze Bijbelstudie zullen we erachter komen, dat alverzoeners de Bijbel gebruiken, om met verdraaide teksten de satan op de troon te zetten. Daarmee wordt de hele Bijbel verkracht en uit zijn verband gehaald, maar wat het ergste is, dan zijn Gods beloften aangaande het "vrouwenzaad" volkomen niet meer belangrijk, want dan wordt een Verlosser totaal overbodig. Dit zal nooit openlijk worden toegegeven, maar dat zit er wel allemaal achter! En dat is zeer ernstig! TOT ZOVER DEEL 3

Kennis van goed en kwaad

De eerste keer dat "kwaad" voorkomt in Gods Woord, wordt het genoemd in verbinding met het beproeven van een moreel wezen, de mens, (Gen 2:9). Tot dat moment hebben wij nergens over "kwaad" gelezen. Wij dienen erop te letten dat de boom van Gen 2:9 niet wordt genoemd "de boom van goed en kwaad", maar "de boom der **kennis** van goed en kwaad".

De gedachte is niet dat er van het "goed" of van het "kwaad" kon worden genomen van de boom. Want – zoals we in het voorgaande hebben gezien - het "goed" en het "kwaad" zijn **niet** als een soort substantie **van tevoren te scheppen of te maken** en zij waren ook niet aanwezig in of aan de boom. Waar het hier omgaat, is de kennis van goed en kwaad. Deze kennis of dit begrip zetelde niet in de boom zelf, maar was verbonden met de gehoorzaamheid van de mens t.a.v. het verbod.

Zou de mens nemen van de vrucht van de boom of niet?

We moeten goed begrijpen, broeders en zusters, vanaf den beginne heeft God in de harten van mensen willen zien, of ze gehoorzamen of niet! Altijd, door alle tijden heen heeft God willen zien wat er in des mensen hart is. We zien dat overal terug komen. Denk maar eens aan Gods uitverkorene Abraham. Eén persoon uitgekozen uit alle volken. Hoe werd die op de proef gesteld!

Zo ook hier in de Hof van Eden. De hele vraag draaide rond de **keuze van de mens** en niet rond de natuur van de boom. Het doet er ook niet toe, wat precies de vrucht van de boom is geweest; de traditionele appel of iets anders.

Waar het om ging was, gehoorzaamt de mens de Heere? De mens was ongehoorzaam en verwierf deze kennis onder Gods afkeuring. Dit eindigde met verlies, met verdriet, met schaamte en uiteindelijk met de dood. Wiens schuld was dit? Was dat Gods schuld? Moest de mens zondigen? Neen, het was NIET Gods schuld, de mens kon kiezen.

De mens koos naar aanleiding van zij zag: Gen 3:6:

- ⤴ “En de vrouw **zag**, dat de boom goed was om van te eten, en dat hij **een lust was voor de ogen**, ja, dat de boom **begeerlijk was** om daardoor verstandig te worden, en zij nam van zijn vrucht en at, en zij gaf ook haar man, die bij haar was, en hij at.”

Wat lezen we in Jacobus 1:13-15?

- ⤴ “13 Laat niemand, als hij verzocht wordt, zeggen: Ik word van Godswege verzocht. Want God kan door het kwade niet verzocht worden en Hijzelf brengt ook niemand in verzoeking. 14 Maar zo vaak iemand verzocht wordt, komt dit voort uit **de zuiging en verlokking zijner eigen begeerte**. 15 Daarna, als die begeerte bevrucht is, baart zij zonde; en als de zonde volgroeid is, brengt zij de dood voort.”

Wanneer wij lezen over de verleiding van Adam en Eva, dan ontdekken wij dat hetgeen door God verboden wordt, **door de satan** aan Adam en Eva wordt voorgesteld als iets "goeds". (***Dit is in essentie ook wat alverzoeners doen!***)

Dit is de essentiële aard van kwaad. "Kwaad" draagt altijd een vals masker en lijkt "goed". De verleider begint met de aandacht te vestigen op de boom der kennis door te zeggen:

- ⤴ "God heeft zeker wel gezegd: Gij zult niet eten van *enige* boom in de hof?" (Genesis 3:1).

Nadat Eva de verleider gecorrigeerd heeft, (vers 2 en 3), waarbij ze overigens de Here verkeerd citeerde door er iets bij te verzinnen, zegt de verleider:

- ⤴ “4 De slang echter zeide tot de vrouw: Gij zult geenszins sterven, 5 maar God weet, dat ten dage, dat gij daarvan eet, uw ogen geopend zullen worden, en gij als God zult zijn, kennende goed en kwaad.” (Genesis 3).

Satan stelt hier eigenlijk God in een kwaad daglicht, want hij zegt eigenlijk:

- ⤴ “God wil jullie eigenlijk een beetje dom houden, en wil niet dat jullie ook kennis krijgen van goed en kwaad, zoals Hijzelf.”

En satan zegt nog meer: Want nadat de slang, "de schitterende", de interesse van de vrouw gewekt heeft, suggereert hij hier in feite, dat deze verboden boom haar in staat zal stellen om het doel van haar bestaan te bereiken:

- ⤴ "Gij zult als God zijn", letterlijk:
- ⤴ "Gij zult als goden (Elohim) zijn".

De meesten onder ons zullen dit misschien beschouwen als een godslasterlijke aanmatiging van de voorrechten van God. Maar vanuit een ander gezichtspunt gezien, dienen wij ons te realiseren, dat dit "zoals God zijn" het ware doel is van de verlossende genade, waaraan de uitverkorenen van het Lichaam van Christus in Christus deel hebben gekregen. (sun-sun-sun). Hier doet de verleiding nu echter bij Eva zijn werk.

De veronderstellingen van Satans bewering worden door Eva overdacht en daarna geloofd. Als "kwaad" "goed" lijkt te zijn, als het kwaad voor de ogen wordt gespiegeld als iets goeds, dan is de zonde niet meer te voorkomen.

Men kan zeggen dat de mens kwetsbaar is op drie niveaus: "zijn lichaam, zijn ziel en zijn geest". En als "kwaad" "goed" lijkt te zijn voor zowel lichaam, ziel en geest, dan zal de mens dit verlangen en het gevolg zal zijn, dat hij zondigt:

- ▲ Zijn lichaam: "Goed om van te eten"
- ▲ Zijn ziel/innerlijk: "Een lust voor de ogen"
- ▲ Zijn geest: "Begeerlijk om daardoor verstandig te worden"

Kenmerk van geestelijke volwassenheid

Kennis van goed en kwaad is op zichzelf genomen gewenst. Het is een kennis, die behoort bij een volwassen moreel persoon. Wij vinden daarom in Hebr 5:14 dat de bekwaamheid om te onderscheiden goed en kwaad het kenmerk is van de volwassenen.

- ▲ "Maar de vaste spijs is voor de volwassenen, die door het gebruik hun zinnen geoefend hebben in het onderscheiden van goed en kwaad." (Hebreeën 5:14)

Toen de verleider zei: "Uw ogen zullen geopend worden en gij zult als God zijn, kennende goed en kwaad", was zijn verklaring v.w.b. dat gedeelte juist, ook al had hij de bedoeling te verleiden, want in Gen 3:22 lezen wij:

- ▲ "En de Here God zeide: Zie, de mens is geworden als Onzer één door de kennis van goed en kwaad; nu dan, laat hij zijn hand niet uitstrekken en ook van de boom des levens nemen en eten, zodat hij in eeuwigheid zou leven. (Genesis 3:22)

Wat omvat nu de kennis van goed en kwaad? Wij moeten niet de fout maken, de woorden van Gen 2 te lezen alsof er staat "kennis van het goed" en "kennis van het kwaad".

Buiten dat er niet een substantie is van "het goed" of van "het kwaad", staat kennis van goed niet los van kennis van kwaad. Het is onmogelijk dat men wel kennis van goed zou hebben, maar tegelijkertijd geen kennis van kwaad. Wij dienen ons te realiseren dat de boom beide vertegenwoordigt: "kennis van goed en kwaad". Kennis van goed en kwaad omvat het hele gebied van kennis. Hij die goed en kwaad kent, kent alle dingen. Dit werd duidelijk verstaan in de Oud-Testamentische tijden, zoals de vrouw van Tekoa aangeeft:

- ▲ "Ook dacht uw dienstmaagd: het woord van mijn heer de koning zal wel geruststellend zijn, want als een engel Gods, zo is mijn heer de koning, die horen kan wat goed is en kwaad. En de Here, uw God, zij met u." (2 Samuel 14:17)
- ▲ "Om de zaak een ander aanzien te geven, heeft uw dienaar Joab dit gedaan. Maar mijn heer is zo wijs als een engel Gods: hij weet alles wat op aarde geschiedt." (2 Samuel 14:20)

Wanneer wij de twee teksten met elkaar vergelijken, dan zien wij dat "goed en kwaad" en "alles wat op aarde geschiedt" synoniemen van elkaar zijn. Kennis van goed en kwaad omvat het "weten" en het "kunnen beoordelen", zoals God kan, van alles wat op aarde geschiedt. Het kunnen onderscheiden en het kunnen beoordelen van goed en kwaad is het **kenmerk van geestelijke volwassenheid**.

Geen van te voren besloten zonde

Als wij een terugblik werpen over het voorgaande, dan is de conclusie **dat God niet de Schepper is van het morele kwaad.**

Moreel kwaad kan niet geschapen worden of ontstaan apart van morele wezens, die onder eigen verantwoordelijkheid werkelijk iets doen, wat verkeerd is.

Als wij spreken over het bestaan van kwaad, dan kunnen we dat kwaad nooit scheiden van de daden van hen, die kwaad handelen. Goed en kwaad zijn geen dingen op zichzelf, maar termen die verwijzen naar **dadens van individueel aan te wijzen morele wezens** zoals engelen (*de overdekkende cherub, en zijn aanhang*) en mensen (*Adam en Eva*), die tot zonde kwamen en verantwoordelijk gehouden kunnen worden voor hun daden.

Steeds werden/worden de mensen op de proef gesteld. Een prachtige tekst lezen we daarover in Deuteronomium 8:2: Daar spreekt Mozes een lange rede tot Israël, die al begon in Deut 5:1, waar Mozes het volk bijeenroept, en hen herinnert aan het verbond wat de Heere met het volk sloot op de berg Sinaï.

- ▲ “2 Gedenk dan heel de weg, waarop de Here, uw God, u deze veertig jaar in de woestijn heeft geleid, om **u te verootmoedigen** en **u op de proef te stellen** ten einde te weten, **wat er in uw hart was**: of gij al dan niet zijn geboden zoudt onderhouden.”

De mens kon kiezen: Of hij al of niet de geboden zou onderhouden. En omdat God een rechtvaardig God is, volgde op het houden van Gods geboden veel zegen, maar op het niet houden volgde Gods rechtvaardig handelen. (dan volgde er “Ra!” *Heeft God dan dit kwaad geschapen?*). Wij moeten het verhaal van de hof van Eden dan ook niet voorstellen als een soort geniepig, verraderlijke valstrik louter en alleen daar gelegd, opdat de mens er wel in moest vallen. Wij moeten ons realiseren, dat de mens als een moreel schepsel getest moest worden.

Eigenlijk wilde de Heere ook toen al weten, wat er in het hart van Adam en Eva was!

In het hart der mensen.....

Enkele teksten die laten zien wat er zoal in het hart der mensen woont, en wat eruit voortkomt:

- Deuteronomium 10:12: “Nu dan, Israël, wat vraagt de Here, uw God, van u dan de Here, uw God, te vrezen door in al zijn wegen te wandelen; Hem lief te hebben; de Here, uw God, te dienen **met uw ganse hart** en met uw ganse ziel.”
- Deuteronomium 11:16: “Neemt u ervoor in acht, dat **uw hart zich niet laat verlokken**, zodat gij afwijkt, andere goden dient en u voor hen nederbuigt.”
- Deuteronomium 30:14: “Maar dit woord is zeer dicht bij u, in uw mond en **in uw hart** om het te volbrengen.”

- Jozua 22:5: “Alleen, volbrengt zeer nauwgezet het gebod en de wet, welke Mozes, de knecht des Heren, u geboden heeft: dat gij de Here, uw God, zoudt liefhebben, in al zijn wegen wandelen, zijn geboden onderhouden, Hem aanhangen, en **Hem dienen met geheel uw hart** en met geheel uw ziel.”
- 2 Samuel 7:3: “Toen zeide Natan tot de koning: Welaan, **doe al wat in uw hart is**, want de Here is met u.”
- 1 Koningen 2:4: “Opdat de Here het woord gestand moge doen, dat Hij aangaande mij gesproken heeft: Indien uw zonen op hun weg acht geven en in trouw, **met hun gehele hart** en met hun gehele ziel, voor mijn aangezicht wandelen, dan zal het u niet ontbreken aan een man op de troon van Israël.”
- Matteüs 9:4: “En daar Jezus hun overleggingen kende, zeide Hij: Waarom **overlegt gij kwaad in uw hart?**”
- Lucas 21:14: “Neemt u daarom **in uw hart** voor, niet vooraf te bedenken, hoe gij u zult verdedigen.”
- Lucas 24:38: “Doch Hij zeide tot hen: Waarom zijt gij ontsteld en waarom komen er **overwegingen op in uw hart?**”
- Handelingen 5:4: “Als het onverkocht gebleven was, bleef het dan niet van u, en was, na de verkoop, de opbrengst niet te uwer beschikking? Hoe kondt gij aan **deze daad in uw hart plaats geven?** Gij hebt niet tegen mensen gelogen, maar tegen God.”
- Romeinen 2:5: “Maar in uw **weerbarstigheid en onboetvaardigheid van hart** hoopt gij u toorn op tegen de dag des toorns en der openbaring van het rechtvaardig oordeel Gods.”
- Romeinen 10:8: “Maar wat zegt zij? Nabij u is het woord, in uw mond **en in uw hart**, namelijk het woord des geloofs, dat wij prediken.”
- 1 Korintiërs 14:25: “Het **verborgene van zijn hart komt aan het licht** en hij zal zich ter aarde werpen, God aanbidden en belijden, dat God inderdaad in uw midden is.”
- Jakobus 3:14: “Indien gij echter **bittere naijver en zelfzucht in uw hart** hebt, beroemt u dan niet en liegt niet tegen de waarheid.”
- Jakobus 5:5: “Gij hebt op aarde weelderig geleefd en u te goed gedaan, gij **hebt uw hart vetgemest** in de slachttijd.”

Dus wat vinden we in ons hart, en wat komt er voort uit ons hart

- **Dienen** doe je met je hart.
- Hart kan worden **verleid tot afgoderij**.
- **Het Woord** behoort in ons hart te zijn.
- God **liefhebben** en God **dienen** met geheel je hart.
- Je doet dingen, die in je hart opkomen.
- met hun gehele hart en met hun gehele ziel, voor Gods aangezicht **wandelen**.
- **Kwade overleggingen** komen voort uit het hart.
- **Leugen** komt voort uit het hart.
- **Weerbarstigheid en onboetvaardigheid** komen uit het hart.
- **Verborgene dingen** komen uit het hart.
- Bittere **naijver en egoïsme** (zelfzucht) komen voort uit het hart.

En wat is het gevolg... In de Wet lezen wij:

- ▲ “23 **Indien** gij u door deze tuchting nog niet tot Mij keert en u tegen Mij blijft verzetten, 24 dan zal ook Ik Mij tegen u verzetten en dan zal Ik u ook zevenmaal slaan wegens uw zonden.” (Leviticus 26).

Deze woorden zouden geheel hun betekenis verliezen, als het van tevoren al vaststond, dat Israël zich zou verzetten. Ja, als het van tevoren al verordineerd was, dat Israël op deze wijze zou handelen, dan zou hun "verzet" in werkelijkheid in overeenstemming zijn met Gods bedoeling. Want dát is wat alverzoeners ons willen doen geloven!

Maar **dan zou zonde een onmogelijkheid worden en straf onrechtvaardig.**

Dit zou een verdraaiing van de feiten zijn en een kromme uitleg van de Schrift.

Op gelijke wijze stond het niet van tevoren vast, dat Adam en Eva zich tegen Gods gebod, (Gen 2:15) zouden verzetten. Er is geen sprake van een van tevoren besloten zonde. Natuurlijk wist God wat er in de natuurlijke loop der dingen onoverkomelijk zou geschieden. Maar wij mogen daarom nog niet beweren, dat God de zonde van te voren verordineerd zou hebben! Dit is iets dat de slang met zijn sluwheid **door de mond van alverzoeners** ons wil doen laten geloven. Nee, zo'n door alverzoeners verondersteld van te voren genomen besluit heeft God niet genomen. **Dit is God vals beschuldigen.** Dus door wie laten alverzoeners zich gebruiken? U mag het antwoord geven.

Door hun uitspraken brengen zij de leugen voort! En wie is de leugenaar van den beginne? Ze doen dus hetzelfde als satan. En ze doen dat vaak met hele schoonklinkende volzinnen, als een “engel des lichts”. Het ondermijnt aan de ene kant Gods Liefde en aan de andere kant Gods rechtvaardig oordeel. Het maakt aan de ene kant van de zonde een onmogelijkheid en het ontkracht aan de andere kant het verlossingswerk van Jezus Christus, onze Heere. Want als God de zonde zou hebben voortgebracht, kan Hij de zonde niet toerekenen, en **dan was het offer van Christus totaal verbodig!**

Bestaan er Demonen?

Zoals reeds genoemd, wordt onder alverzoeners tegenwoordig soms geleerd dat boze geesten, demonen e.d. niet bestaan.

Over de demonen een citaat van de site “overvloeiende genade”

- ▲ “De geestelijke inspirator van de godsdienst is satan en zijn geestelijke machten. Het is dan ook vanzelfsprekend dat het godsbeeld van godsdienst een verwrongen godsbeeld is. De genade van God bewerkt bij levend geloof ook een relatie met die geestelijke machten. God heeft ons de positie boven deze machten geschonken, een plaats van heerschappij. God gebruikt ons juist als verkondigers aan deze machten van Zijn veelkleurige wijsheid. In Gods plan wordt alles en iedereen bereikt met Zijn overvloeiende genade. *(Dus ook satan en zijn navolgers worden bereikt met die overvloeiende genade).* Wij zijn een middel in Gods hand daartoe, maar ook dat verloopt via genade. We hoeven ons brein dus niet suf te piekeren over hoe we dit tot stand moeten brengen. God doet het gewoon uit genade. Wat een rijkdom!” Tot zover het citaat.

Bijbels gezien is hier geen touw aan vast te knopen. Hier gaat heel veel mis. Ook dit punt over het "bestaan van demonen" willen wij graag nader in de Schrift onderzoeken.

We weten uit de Schrift dat de "zonen Gods" van Gen 6:2 "engelen" waren.

De Septuaginta vertaalt in Gen 6:2 het Hebreeuws voor "zonen Gods" met het Griekse woord voor "engelen". De Hebreeuwse term komt maar zes maal in het O.T. Voor:

- ▲ 2x in Genesis, (Gen 6:2,4);
- ▲ 3x in het boek Job (Job 1:6; 2:1; 38:7), waar het heel duidelijk betrekking heeft op engelen;
- ▲ 1x in Daniël 3:25 in het enkelvoud, waar koning Nebukadnezar tot zijn ontzetting constateert, dat er geen drie mannen, maar vier wandelen in de brandende oven. Het uiterlijk van de vierde geleek op dat van een zoon der goden.

Dat de zonen Gods van Gen 6:2 engelen waren, wordt in het Nieuwe Testament overduidelijk bevestigd door 2 Petr 2:4-5 en Judas 1:

- ▲ "6 en dat Hij engelen, die aan hun oorsprong ontrouw werden en hun eigen woning verlieten, voor het oordeel van de grote dag met eeuwige banden onder donkerheid heeft bewaard gehouden; 7 zoals Sodom en Gomorra en de steden in hun nabijheid, die op gelijke wijze als genen haar hoererij hebben botgevierd en **ander (heteros) vlees** achternagelopen zijn, daar liggen als voorbeeld, onder een straf van eeuwig vuur." (Judas 1) (*eeuwig vuur = aionisch vuur. Welk vuur brandt er in de toekomstige eeuw? Het vuur van de Gehenna! Dát is de bestemming van die gevallen engelen!*)

Allereerst moeten we vaststellen dat het hier engelen betreft, die hun oorsprong ontrouw werden. Dit betekent, dat zij oorspronkelijk tot een heel ander doel bestemd waren. Zij zijn hun eerste bestemming **door eigen keuzes ontrouw geworden**.

Wat zegt Hebr 1:14 over de engelen?

- ▲ "Zijn zij niet allen dienende geesten, die uitgezonden worden ten dienste van hen, die het heil zullen beërven?"

Dus engelen zijn dienende geesten. In dienst van Wie? In dienst van God. Dát was hun oorspronkelijke bestemming. Zo had God hen gemaakt! Maar wat was er gebeurd? Ze werden in dat opzicht hun oorsprong ontrouw. Dat moeten we ons als eerste goed realiseren, die engelen dienden God, waren bij God in de hemel, ze kenden God.

En toch **kozen ze helemaal zelf** de zijde van Lucifer toen hij in opstand kwam tegen God.

Dit gegeven laat ons ook duidelijk zien, dat er een reden is geweest voor het ontrouw worden van die gevallen engelen. **Die reden is de opstand van Lucifer**. Zij kozen de zijde van Gods tegenstander! Deze tekst is daar één van de bewijzen van. Die opstand van satan heeft de "katabole der Kosmos" veroorzaakt.

Judas laat in zijn brief (geheel in lijn met Gen 6:1-4), duidelijk zien dat de engelen hun oorsprong ontrouw werden en dat zij ander vlees, "menselijk vlees" achterna liepen. Zij vierden hun hoererij bot op dezelfde wijze als Sodom en Gomorra. Deze engelen werden niet alleen hun oorsprong ontrouw, maar zij verlieten daarbij ook hun eigen woning.

Misschien vat u dit op als u dit zo leest, alsof deze engelen hun huis, hun woonplaats, hun woonstede ergens in de hemel verlieten.

Echter het Griekse woord voor "woning", dat Judas hier gebruikt, is een heel bijzonder woord. Het is het Griekse woord "*oiketerion*", en dit woord komt maar twee maal in de Bijbel voor, en wel hier in Judas 1:6 en daarnaast in 2 Cor 5:1-2:

- ▲ "1 Want wij weten, dat, indien de aardse tent, waarin wij wonen, wordt afgebroken, wij een gebouw van God hebben, in de hemelen, niet met handen gemaakt, een eeuwig huis. 2 Want hierom zuchten wij: wij haken ernaar met onze woonstede (gr tekst: "*oiketerion*") uit de hemel overkleed te worden, 3 als wij maar bekleed, en niet naakt, zullen bevonden worden."

De tekst uit 2 Cor 5:2 openbaart ons, wat Judas precies bedoelde toen hij schreef, dat engelen hun eigen "*oiketerion*", hun eigen woning verlieten. Deze "eigen woningen" waren geen gebouwde huizen ergens in de hemel, maar woonsteden in de betekenis van 2 Cor 5:2. Die "woningen" waren geestelijke lichamen, lichamen van een hogere orde dan de aardse lichamen, die Paulus hier vergelijkt met een aardse tent. Paulus verlangt hier in 2 Cor 5:2-3 met zo'n geestelijk lichaam overkleed te worden.

Het was Bullinger die aantoonde dat het woord "*oiketerion*" vertaald door "woning" in Judas 6 en 2 Cor 5:2, niet betekent dat de engelen hun verblijfplaats, hun huis ergens in de hemel verlieten, maar dat Judas bedoelde dat de engelen, "de zonen Gods van Gen 6", hun geestelijke woning, **hun lichaam**, verlieten. Zij materialiseerden zich op aarde, werden aards, om zo seksuele omgang met de dochters der mensen te kunnen hebben. Vrijwillig verlieten deze engelachtige wezens hun geestelijk lichaam en gaven al de privileges en kenmerken op die aan deze hogere lichamen verbonden zijn. Waarom? Die gevallen engelen hadden de zijde van satan gekozen in zijn opstand tegen God, en satan gebruikte hen voor zijn duivelse plan om het mensengeslacht totaal te verminken, zodat het zaad van de vrouw geen voortgang kon vinden, en de belofte van Gen 3 niet vervuld zou kunnen worden. Want **het zaad van de vrouw** zou de Christus voortbrengen, en dat zou nooit kunnen door middel van die "misbaksels."

Maar we weten dat God zelf Zijn zaad door alle tijden zuiver hield.

Die gevallen engelen gebruikten hun innerlijke macht om zichzelf te veranderen en zich hierna op ongerijmde wijze te verenigen met de vrouwen op aarde.

Uit de verbintenis tussen deze engelen en de dochters der mensen kwamen de *Gibbor*, de geweldigen, de machtigen, voort, "de mannen van naam". Het was een geslacht van reuzen, een geslacht van half-goden: "half engel, half mens". Gen 6:4:

- ▲ "De reuzen waren in die dagen op de aarde, en ook daarna, toen de zonen Gods tot de dochters der mensen kwamen, en zij hun (kinderen) baarden; dit zijn de geweldigen uit de voortijd, mannen van naam."

De Griekse letteren en mythologie vertellen uitvoerig, hoe de zonen Gods "Zeus en de goden van de Olympus" zich op aarde gedroegen. De goden van de Olympus worden voor onze ogen geschilderd als wezens belust op seks en genot. Met name Zeus gaat de andere goden hierin voor. Zijn seksuele avonturen en uitpattingen zijn talrijk, evenals

die van zijn mede-goden. De beroemde Griekse schrijvers, Sophocles, Plutarchus, Euripides, Homerus, enz., informeren ons uitvoerig over welke intriges, moord, overspel tussen de goden van de Olympus en hun nakomelingen "de halfgoden" voorkwamen. Je kan er boeken mee vullen, wat de Griekse schrijvers ook daadwerkelijk gedaan hebben.

De wereld van de voortijd, de wereld van Noach, was zo boos en zo verdorven, (Gen 6:5,11-13), dat God die wereld (= **de aarde**, niet de kosmos) oordeelde door de Zondvloed. Het was satan aardig gelukt om het mensdom te verderven!

Tussen haakjes: Die zondvloed was niet een omverwerping der aarde.

Wanneer we naar 2 Petrus 3:5 gaan, waar Petrus zegt:

- ▲ “Want willens en wetens ontgaat hun, dat door het woord van God de hemelen er sedert lang geweest zijn en de aarde, die uit en door het water bestaat, 6 waardoor de toenmalige wereld [kosmos] is vergaan, verzwolgen door het water. 7 Maar de tegenwoordige hemelen en de aarde zijn door hetzelfde woord als een schat weggelegd, ten vure bewaard tegen de dag van het oordeel en van de ondergang der goddeloze mensen.”

Wanneer we gaan onderzoeken wat er in de grondtekst staat voor “vergaan”, vers 6: “waardoor de toenmalige wereld [kosmos] is vergaan.” Dan vinden we voor “vergaan” het woordje “apoleto”. Dat woordje komt in vijf teksten voor, en is vertaald als: “is verloren gegaan”, “is omgekomen”, “verdwijnt”, en “is vergaan”.

Dat woord “apoleto” is zeer nauw verwant aan het woord “apoleia”, wat we al eens eerder hebben behandeld, toen we met het onderwerp “Het Lichaam van Christus” bezig waren.

De tekst waar het voorkomt is Fil 3:17-19:

- ▲ “Weest allen mijn navolgers, broeders, en ziet op hen, die **evenzo** wandelen, gelijk gij ons tot voorbeeld hebt. Want velen [ook gelovigen] wandelen – ik heb het u dikwijls van hen gezegd, maar nu zeg ik het ook wenende – als vijanden van het kruis van Christus. 19 Hun einde is het **verderf (= apoleia)**, hun God is **de buik**, hun eer stellen zij in hun schande, zij zijn aardsgezind.”

Waar gaat dit over? We zien hier heel duidelijk dat een verkeerde wandel ook gevolgen heeft. Maar we weten ook dat wanneer iemand tot geloof komt, dan zal hij leven, ook al is hij gestorven, en de Heere Jezus zegt zelf van hen die tot geloof zijn gekomen, “**Niemand zal ze uit Mijn hand roven**”. Dan kan dat “verderf” niet te maken hebben met hun behoud, maar moet het wel te maken hebben met **de positie, of het loon** wat die ontrouwe gelovige zal missen.

Maar ook hier heeft het woord “apoleia” de betekenis van:

- ▲ De te verkrijgen positie is verloren gegaan.
- ▲ De te verkrijgen positie is door een verkeerde wandel verdwenen.

Terug naar 2 Petr 3:

Met de zondvloed ten tijde van Noach zijn de hemelen en de aarde niet vergaan.

In de tekst van 2 Petr 3 staat dat de toenmalige **KOSMOS** (omvat de beide geschapen hemelen en de aarde) zijn **vergaan**. Dat gaat dan dus niet over die aarde waarop Noach leefde. Die toenmalige kosmos, die zo prachtig was, dat de zonen Gods en de morgensterren erbij stonden te juichen, was vergaan. Was verloren gegaan, was verdwenen, en alles was geworden woest, ledig en duister.

En wanneer we werkelijk het Woord zouden onderzoeken, dan zouden we ontdekken, dan in dat woord “kosmos” zit opgesloten ook het “heir der kosmos”, en wanneer we dan de tekst lezen, dan staat er in 2 Petr 3:6:

- ▲ “waardoor de toenmalige kosmos (*incl. het heir der kosmos = alles wat door God in de kosmos is geplaatst*) is nedergeworpen (omvergeworpen).

En vervolgens gaat het in 2 Petr 3:7 verder met de tegenwoordige hemelen en de aarde, die bestaan vanaf Gen 1:3. We weten immers dat met de zondvloed ten tijde van Noach de aarde niet is vergaan, maar alleen onder water heeft gestaan.

Petrus maakt hier melding van en laat ons verder zien, dat God de engelen (2 Petr 2:4) en de mensen (2 Petr 2:5) niet spaarde:

- ▲ “4 Want indien God engelen, die gezondigd hadden, niet gespaard heeft, maar hen, door hen in de afgrond te werpen, aan krochten der duisternis heeft overgegeven om hen tot het oordeel te bewaren; 5 en de wereld (= kosmos) van de voortijd niet gespaard heeft, maar Noach, de prediker der gerechtigheid, met zeven anderen bewaard heeft, toen Hij de zondvloed over de wereld (= kosmos) der goddelozen bracht.” (2 Petrus 2).

God spaarde de engelen niet, (vers 4) en God spaarde de wereld der goddelozen niet, (vers 5). Alleen Noach met zeven anderen werden gered door de ark en bewaard toen God de zondvloed over de wereld bracht. Dit houdt in dat alle mensen de dood vonden, behalve de acht mensen in de ark.

Maar heeft u zich wel eens afgevraagd wat er met de engelen geschiedde, die hun oorsprong ontrouw geworden waren? Vonden die ook de dood? Volgens Petrus en Judas niet! Hun broedsel, hun nakomelingen, de *Gibbor*, de geweldigen, de mannen van naam, "half engel, half mens" vonden wel de dood evenals alle mensen (behalve Noach en de zijnen), maar die gevallen engelen zelf niet.

Bijzonder in dit verband is dat de Griekse mythologie ons verteld, dat de halfgoden, de nakomelingen uit de seksuele omgang van de goden van de Olympus met de dochters der mensen, sterfelijk waren, maar dat de goden van de Olympus onsterfelijk waren. Dat engelen inderdaad onsterfelijk zijn, laat ook de Here Jezus ons zien in **Luk 20**, waar Hij in een vraaggerek is met de Sadduceeën over de opstanding.

- ▲ “35 maar die waardig gekeurd zijn deel te verkrijgen aan die eeuw en aan de opstanding uit de doden, huwen niet en worden niet ten huwelijk genomen. 36 Want zij kunnen niet meer sterven; immers, zij zijn aan de engelen gelijk.”

In het antwoord merkt de Here Jezus op dat zij die straks zullen opstaan, niet meer kunnen sterven. Hij vergelijkt deze opgestanen dan met de engelen, die onsterfelijk zijn. "Zij kunnen niet meer sterven, immers zij zijn aan de engelen gelijk".

Die engelen die geheel vrijwillig hun geestelijke lichaam verlaten hadden, ja zich van hun geestelijk lichaam met zijn mogelijkheden ontdaan hadden, stierven niet bij de zondvloed. Er is niets in de tekst van 2 Petr 2:4 dat daarop wijst. Petrus laat ons zien dat God hen niet spaarde, maar zij vonden niet de dood. Petrus zegt in 2 Petr 2:4 dat zij verwezen werden naar de afgrond.

- ⤴ "Want indien God engelen, die gezondigd hadden, niet gespaard heeft, maar hen, door hen in de afgrond te werpen, aan krochten der duisternis heeft overgegeven om hen tot het oordeel te bewaren."

Het woord voor *afgrond* in het Grieks, is het woord "*Abyss*", dat vele malen voorkomt. Maar het Griekse woord dat hier gebruikt wordt is echter niet "*Abyss*", maar "*Tartarus*". Dit woord "*Tartarus*" komt maar één maal in de Bijbel voor en wel hier in 2 Petr 2:4. In de Griekse mythologie was de Tartarus de gevangenis van Cronos en de Titanen. Het was een verschrikkelijke duistere afgrond. Hieronder enkele meningen van onderzoekers wat de Tartarus is:

- ⤴ B.B. Wale schrijft: "Waar en wat is de Tartarus? Dit is de enige tekstplaats waar het woord in de Schrift voorkomt. Wat is zijn betekenis? Hoe gebruikten de oude Grieken het in de dagen van de Apostelen. Wat verstonden zij er onder?"
- ⤴ Lucian zegt: "De atmosfeer wordt Tartarus genoemd".
- ⤴ Suidas zegt: "Het drukt uit de plaats in de wolken of in de lucht".
- ⤴ Parkhurst zegt: "Het schijnt ... dat met Tartarus in een fysieke betekenis de grenzen van deze stoffelijke schepping werd bedoeld".
- ⤴ Dr. Whateley zegt: "Het woord moet worden opgevat als onze donkere sombere aarde met zijn mistroostige donkere wolken, smerige dampen en nevelachtige atmosfeer".
- ⤴ Plutarchus zegt: "Onze lucht wordt Tartarus genoemd".
- ⤴ Hesiod en Homer noemen het "De bovengrondse Tartarus in de lucht".
- ⤴ Grotius zegt: "Dat wordt Tartarus genoemd, wat het laagste is in wat dan ook, of dit nu de aarde is, of in het water, of zoals hier in de lucht".

Als wij deze verklaringen overzien, dan zien wij, dat het woord Tartarus duidt op de laagste delen in de atmosfeer, die de aardbol omhult, namelijk de lucht.

De eerste hemel is de hemel die de luchtlaag boven de aarde vormt, en waar de vogels des hemels vliegen. De Bijbel zegt: "De vossen hebben holen en de vogelen des **hemels** (**grondtekst = vogels in de hemel – ouranos – enkelvoud!**) nesten, maar de Zoon des mensen heeft geen plaats om het hoofd neer te leggen" (Luc. 9:58).

De tweede hemel is de sterrenhemel. "En Ik zal uw nageslacht vermenigvuldigen als de sterren des **hemels** (= **eshmim – meervoud**).” (Gen. 26:4). In elke hemel bevinden zich geschapen hemelse "dingen". In de hiervoor genoemde teksten zijn dat achtereenvolgens de vogels en de sterren.

Wanneer we in het Woord (NBG) lezen over "de hemelse gewesten" dan moeten we dus denken aan dat gedeelte wat **boven** de eerste hemel ligt, waar de vogels vliegen. Daarboven, dus boven de vogelen hemel bevinden zich de hemelse gewesten, oftewel de tweede en de derde hemel.

Dit vergt een studie op zich, maar waar het hier om gaat dat we weten dat die gevallen engelen vastgekluisd zitten in die tartarus. De engelen, die hun oorsprong ontrouw waren geworden en die hun geestelijk lichaam uit eigen beweging verlaten hadden (vermoedelijk verleid door satan, zaten nu voortaan gekluisterd in de lucht om de aarde, in de eerste en de tweede hemel. Hun geestelijk lichaam hadden zij eens zelf verlaten door zich aards te materialiseren, en hun vernederd lichaam waar zij nu in verbleven, verloren zij door niet door de zondvloed, omdat zij niet zoals de mens konden sterven.

Het gevolg was dat zij nu als geesten, *demonen*, (Grieks: *Daimonion*, Hebreeuws: *Seirim* en *Shedhim*) gekluisterd waren in de *tartarus*, waar er voor hen geen ontkomen is.

In de tartarus, de ruimte om deze aarde, wachten deze gevallen engelen, deze Nephilim, nu ontlichaamd als geesten, boze geesten, demonen, op het oordeel van de grote dag.

Als gevolg van het verlies van hun lichaam zoeken zij belichaming, zoals de Here Jezus o.a. in Matth 12:43-45 laat zien en in al die gevallen waarin Hij demonen uitdrijft.

De demonen vormen met elkaar de boze geesten in de lucht, de wereldbeheersers dezer duisternis, (Ef 6:12). Hun overste is satan, die hen aanvoert als de overste van de macht der lucht, (Ef 2:2). Zij bezetten de lucht en verontreinigen als demonen de atmosfeer rond de aarde. Hun aantal is onbekend. Maar het zijn er duizenden!

In de dagen van de rondwandeling van Christus op aarde zien wij herhaaldelijk hoe Christus hun werken verbreekt en hen uitwerpt als zij belichaming in mensen hebben gezocht. Zij zijn zich ervan bewust dat hen het oordeel wacht op de grote dag, maar desondanks zullen zij in de toekomst onder aanvoering van hun overste zich verenigen in Babylon, (Openb 18:2) en tegen het Lam oorlog voeren.

De Geesten in de Gevangenis

In verband met het oordeel t.a.v. de gevallen engelen en t.a.v. het verdorven menselijk ras, verdient het onze aandacht stil te staan bij de moeilijke vraag, wie toch de geesten in de gevangenis zijn, waarover Petrus spreekt in 1 Petr 3:18-20:

- ▲ "18 Want ook Christus is eenmaal om de zonden gestorven als rechtvaardige voor onrechtvaardigen, opdat Hij u tot God zou brengen: Hij, Die gedood is naar het vlees, maar levend gemaakt naar de geest, 19 in welke (*in dat geestelijke lichaam*) Hij ook heengegaan is (*waarheen? Naar de hemel*) en gepredikt heeft aan de geesten in de gevangenis (*die daar in de lucht gevangen zaten*), 20 die eertijds ongehoorzaam geweest waren, toen de lankmoedigheid Gods bleef afwachten, in de dagen van Noach, terwijl de ark in gereedheid werd gebracht, waarin weinigen, dat is acht zielen, door het water heen gered werden."

De verklaring die de traditie gewoonlijk geeft van 1 Petr 3:18-20 is dat de Geest van Christus na Zijn Sterven het evangelie in het dodenrijk gepredikt heeft aan de geesten van de mensen uit Noach's dagen, die **eertijds** het evangelie ongehoorzaam waren.

De traditie leert zelfs dat Christus is nedergedaald "ter helle"

Deze verklaring is gebaseerd op de aanname, dat de geest van vers 18 de Geest van Christus is "*in het graf*" en dat de geesten in de gevangenis van vers 19 "*de geesten van mensen*" zijn uit de dagen van Noach. Deze aanname is niet correct.

In de eerste plaats staat er in 1 Petr 3:18 voor "geest" geen lidwoord in de grondtekst en het is duidelijk in de tekst dat het woord "geest" tegenover het woord "vlees" wordt gebruikt. Christus kwam in het vlees, als het vleesgeworden Woord met het doel om te sterven voor de zonde. En Hij stierf ook in het vlees. Echter, Hij werd opgewekt uit de dood en verrees in een geestelijk lichaam en Hij is nu een levendmakende Geest (1 Cor 15:44-45). De geest van vers 18 slaat niet de geest van Christus in het graf, maar slaat op de levendmakende Geest, waarin Hij opstond.

Uit de tekst van 1 Petr 3:18-19 wordt dus duidelijk dat Christus niet, toen Hij in de dood was, "in het graf" gepredikt heeft, maar dat Hij gepredikt heeft nadat hij is levend gemaakt in een geestelijk lichaam, "in welke Hij ook heengegaan is" **naar de hemel**.

Uit de tekst blijkt dat onze Heiland werkelijk "heenging" naar een andere plaats. C.F. Hogg schrijft: "Deze reis werd ondernomen op het moment zoals gedefinieerd wordt door de context, "na Zijn opstanding" en zoals het woord aangeeft, heeft het een begin en een eind. Bovendien was Hij het Zelf, die deze reis "ondernam." De woorden lijken duidelijk te impliceren, dat Hij een persoonlijk reis maakte, zoals vers 22 stelt:

- ▲ "die aan de rechterhand Gods is, naar de hemel gegaan, terwijl engelen en machten en krachten Hem onderworpen zijn." (1 Petrus 3:22).

In de tweede plaats lijkt niets te staven dat de geesten in de gevangenis van vers 19 geesten van mensen zijn. Het woord *pneuma*, wat hier in de grondtekst staat, wordt gebruikt voor demonen (zie Matth 8:16; Luk 10:20; 11:18) en voor engelen (Hebr 1:7,14), maar wordt nooit gebruikt voor de geesten van mensen, als dit er niet uitdrukkelijk bij wordt vermeld. En er is geen enkele aanduiding dat dit het geval is in 1 Petr 3:19.

Wij hebben hier **niet** te maken met geesten van mensen uit de dagen van Noach, maar met de gevallen engelen uit de dagen van Noach, die nu als "**geesten in hun gevangenis**" begrensd zijn tot de lagere delen in de atmosfeer rond de aarde.

In de derde plaats wordt hier in 1 Petr 3:18-20 niet gezegd, dat Christus een Evangelie (een blijde boodschap van verlossing) predikte. De boodschap, die de opgestane Heer richtte tot de gedetineerde geesten in het luchtruim rondom de aarde, was niet een boodschap van genade en vergeving, **maar één van berisping en oordeel**.

Zij waren wegens hun ongehoorzaamheid gestraft, omdat zij hun oorsprong ontrouw werden en hun woonstede verlieten in de dagen van Noach en ander vlees (menselijk vlees) achterna liepen. Satanisch geïnspireerde engelen hadden een misdaad begaan van zo'n enorme omvang in de Gods ogen, dat zij als geesten (demonen) gekluiserd werden in de laagste delen van onze atmosfeer. Waarom? Omdat zij hadden ervoor **gekozen hadden** satan te steunen in zijn opstand!

De Gevangenis gevangen genomen

Op deze geesten, aldus gevangen in onze atmosfeer, wordt ook gewezen in Ef 4:8-10:

- ♣ “8 Daarom heet het: opgevaren naar den hoge voerde Hij krijgsgevangenen mede, gaven gaf Hij aan de mensen. 9 Wat betekent dit: Hij is opgevaren, anders dan dat Hij ook nedergedaald is naar de lagere, aardse gewesten? 10 Hij, die nedergedaald is, Hij is het ook, die is opgevaren ver boven alle hemelen, om alles tot volheid te brengen.”

Ook dit is een tekst, waar vaak vragen over zijn. Meestal leert men dat Christus in het dodenrijk is nedergedaald en dat hij bij Zijn opstanding zielen heeft vrijgemaakt uit de banden des doods en deze heeft meegevoerd naar den hoge. Echter, Bloomfield, Conybeare en Howson en vele anderen, vele Bijbelonderzoekers onderschrijven dat met de uitdrukking "De lagere aardse gewesten", (NBG) of "de nederste delen der aarde", (SV) in Ef 4:9, niet "het dodenrijk", maar "de aarde" wordt bedoeld. Ook Bullinger legt uit in *Figures of Speech*, dat met deze lagere delen van de aardse gewesten, "de aarde" wordt aangeduid. Verder is er niets in deze tekst of in Psalm 68:19, waar deze tekst een aanhaling van is, om aan te nemen dat de krijgsgevangenen verlost zielen zijn, die vast zaten in het dodenrijk. Ps 68:19 zegt:

- ♣ “Gij zijt opgevaren naar den hoge; Gij hebt gevangenen meegevoerd”

Deze krijgsgevangenen zijn gevangenen, zijn vijanden van Christus.

Zij zijn door Christus gevangen genomen, net zoals zij in de Psalm gevangen genomen waren door de God van Israël. Hiernaast is de vertaling in de NBG "voerde Hij krijgsgevangenen mede" in vers 8, wel een erg ruime vertaling, die verwarring kan geven.

De Statenvertaling heeft het beter vertaald:

- ♣ “Daarom zegt Hij: Als Hij opgevaren is in de hoogte, heeft Hij **de gevangenis gevangen genomen**, en heeft den mensen gaven gegeven.” (Efeze 4:8)

"Hij heeft de gevangenis gevangen genomen" staat veel dichter bij de grondtekst. De tekst lijkt misschien in eerste instantie door deze vertaling er wel moeilijker door te worden, maar in het licht van onze studie valt deze tekst geheel op zijn plaats. Christus is op aarde gekomen om het werk, dat de Vader Hem te doen had gegeven, te volbrengen.

- ♣ Hij kwam niet alleen om de zonde weg te doen op het kruishout,
- ♣ maar Hij kwam ook om de dood te overwinnen,
- ♣ de werken des duivels te verbreken
- ♣ en de duivel teniet te doen.

Christus heeft met Zijn opstanding bewezen, dat de dood Hem niet kon houden en dat Hij de zonde en de dood overwonnen had. Hij bracht onvergankelijk leven aan het licht.

Met Zijn hemelvaart toonde Hij aan dat **Hem alle macht gegeven was** in de hemelen en op aarde, en dat de duivel en zijn werken absoluut teniet gedaan zullen worden.

Dit was de boodschap, die Hij proclameerde aan "de geesten in de gevangenis", de demonen

die gevangen en gekluisterd zijn aan deze aarde, (1 Petr 3:19). Christus overwon en Hij heeft hun gevangenis gevangen genomen, wat zeggen wil in het licht van Col 2:15,

▲ “Hij heeft de overheden en machten ontwapend en openlijk tentoongesteld en zo over hen gezegevierd.”

Christus heeft bij Zijn opstanding en bij Zijn hemelvaart laten zien dat niet satan alle macht heeft, maar dat Hij alle macht heeft in de hemelen en op aarde. Hij bezit de sleutels van de dood en het graf, en de overheden en de machten der duisternis zullen hun oordeel niet ontlopen. De "Meesters der Wijsheid", waar Satanisten, Kabbalisten, Gnostici, Mystici, New Agers, enz., zo lovend over spreken, zijn niets anders dan "gevallen engelen", die als boze geesten, *demonen* op aarde, “in hun gevangenis” gekluisterd, wachten op hun oordeel.

Bij de hemelvaart van Christus konden zij de Here Jezus niets doen. Hij zegevierde openlijk over hen toen Hij de vijandelijke linies doorging. Zij doen zich voor als "Verhoogde Meesters", maar er is niets verhogends aan. Zij zijn gevangen in hun gevangenis, en wachten op hun definitief oordeel op de grote oordeelsdag. Dit oordeel zullen zij niet kunnen ontlopen.

De realiteit van demonen

De hogere geestelijke wereld, waar New Agers zo lovend over spreken is in werkelijkheid een demonische wereld, die zich op aarde vlak om ons heen bevindt. Deze demonische wereld is een realiteit. De invloed van demonen d.m.v. valse leer en m.b.v. geestesmanifestaties in de New Age Beweging, de Oecumenische Beweging en de Charismatische Beweging is enorm. De realiteit van demonen kan men niet zomaar wegreken, zoals sommige alverzoeners trachten te doen.

Demonen zijn boze geesten die in feite achter **elke vorm van afgoderij** staan. De afgod is van zichzelf niets. Die is gemaakt van hout, steen of edelmetaal. Maar achter de aanbidding van deze beelden staan wel degelijk demonen, die mensen tot afgoderij verleiden met als uiteindelijk doel: de aanbidding van hun Overste, "de satan", (1 Cor 10:19-21; Openb 9:20; Deut 32:17).

▲ “19 Wat wil ik hiermede dan zeggen? Dat een afgodenofer iets is, of dat een afgod iets is? 20 Integendeel, dat hun offeren een offeren is aan *demonen* en niet aan God en ik wil niet, dat gij in gemeenschap komt met de *demonen*. 21 Gij kunt niet de beker des Heren drinken en de beker der *demonen*, gij kunt niet aan de tafel des Heren deel hebben en aan de tafel der demonen.” (1 Cor 10).

Deze demonen zijn een realiteit achter elke afgodendienst. Als zij werkelijk niet zouden bestaan, dan had de apostel Paulus dit hier ongetwijfeld aan de Corinthiërs geopenbaard. Maar Paulus waarschuwt met nadruk voor het gevaar, dat gelovigen in gemeenschap met de demonen kunnen komen, als zij niet oppassen.

De Schrift verbiedt het ons de demonen te raadplegen, (Lev 19:31; 20:6; Deut 18:9-14). Onder Israël stond daar de doodstraf op, (Lev 20:27). Demonen sidderen voor God, (Jac 2:19).

- ⤴ Gij gelooft, dat God één is? Daaraan doet gij wel, [maar] dat geloven de *demonen* ook en **zij sidderen**. (Jakobus 2:19)
- ⤴ Zij erkennen Christus als Heer en zien Hem als hun toekomstige Rechter, (Matth 8:29; Luk 4:41).
- ⤴ Van velen voeren ook *demonen* uit, roepende en zeggende: Gij zijt de Zoon van God. En Hij bestrafte hen en liet hun niet toe te spreken, omdat zij wisten, dat Hij de Christus was. (Lukas 4:41)
- ⤴ En zie, zij schreeuwden, zeggende: Wat hebt Gij met ons te maken, Zoon van God? Zijt Gij hier gekomen om ons voor de tijd te pijnigen? (Mattheus 8:29)

Deze demonen zijn reëel en berusten niet op fictie. De wereld om ons heen is een demonische wereld, die wij niet kunnen waarnemen. God heeft die aan ons oog onttrokken na de zondeval, maar dat wil nog niet zeggen dat die wereld niet bestaat. Helaas kan de mens die wereld wel binnentreden, ook al heeft God dit verboden, (Ex 20:3-5; Lev 19:31; 20:6,27; Jes 8:19-22; 2 Kron 33:6).

In de Schrift maken demonen deel uit van het rijk der duisternis. Er is sprake van een hiërarchie binnen dit rijk bestaande uit: demonen, engelen, en luchtvorsten.

De satan staat aan het hoofd als de "overste van de macht der lucht", (Ef 2:2; Matth 25:41; Openb 12:7). De satan is dus overste van een luchtmacht. Alle aardse overheden, machten en koninkrijken worden door deze luchtmacht gecontroleerd.

Als wij bijvoorbeeld in het Bijbelboek Daniël kijken, wordt ons daar een blik achter de schermen gegund door hetgeen een Engel aan Daniël vertelt.

In Dan 10 vinden wij de profeet Daniël, die zo ondersteboven is van een gezicht dat hem in Openbaring 9 werd geopenbaard, dat hij drie weken vast, (Dan 10:1-3). Na drie weken ontmoet hij "Iemand" die door God gezonden is, (Dan 10:12) om Daniël te verstaan te geven wat het volk Israël in de toekomst in het laatst der dagen overkomen zal, (Dan 10:14). Daniël 10:2-22:

- ⤴ "2 In die dagen bracht ik, Daniël, **drie volle weken** door met rouw bedrijven; 3 smakelijke spijs at ik niet, vlees noch wijn kwamen in mijn mond en ik zalfde mij in het geheel niet, tot er drie volle weken verlopen waren. 4 Op de vierentwintigste dag nu van de eerste maand, terwijl ik mij aan de oever van de grote rivier, dat is de Tigris, bevond, 5 sloeg ik mijn ogen op en zie, daar zag ik **een man in linnen klederen gekleed en de lendenen omgord met goud van Ufaz; 6 zijn lichaam was als turkoois, zijn gelaat schitterde gelijk de bliksem, zijn ogen waren als vurige fakkels, zijn armen en voeten glanzend van gepolijst koper, en het geluid van zijn woorden als het gedruis van een menigte.** 7 Alleen ik, Daniël, zag dat gezicht, maar de mannen die bij mij waren, zagen het niet; doch een grote schrik overviel hen, zodat zij vluchtten en zich verborgen; 8 zo bleef ik alleen over. Toen ik dat grote gezicht zag, bleef er in mij geen kracht meer; alle kleur week van mijn gelaat, en ik had geen kracht meer over. 9 Toen hoorde ik het geluid zijner woorden, en toen ik het geluid zijner woorden hoorde, **viel ik bezwijmd op mijn aangezicht, met mijn aangezicht ter aarde.** (dit is de Bijbelse vorm van aanbidden, en niet zoals heden ten dage gebeurt, door achterover in de "geest" te vallen) 10 En zie, een hand raakte mij aan en deed mij op knieën en handen sidderend oprijzen. 11 En hij zeide tot mij:

- ^ Daniël, gij zeer beminde man, let op de woorden die ik tot u spreek, en ga rechtop staan, want nu ben ik tot u gezonden. Toen hij dit tot mij sprak, stond ik bevende op. 12 En hij zeide tot mij: Vrees niet, Daniël, want van de eerste dag af, dat gij uw hart erop gezet hadt om inzicht te verkrijgen en om u voor uw God te verootmoedigen, zijn uw woorden gehoord, en **ik ben gekomen op uw woorden**. 13 **Maar de vorst van het koninkrijk der Perzen stond eenentwintig dagen tegenover mij**; doch zie, Michaël, een der voornaamste vorsten, kwam mij te hulp, zodat ik daar, bij de koningen der Perzen, de overhand behield; 14 en ik ben gekomen om u te verstaan te geven wat uw volk in het laatst der dagen overkomen zal; want wederom is het een gezicht aangaande de toekomst.”

We lezen verder:

- ^ 15 Toen hij op deze wijze met mij sprak, boog ik mijn gelaat ter aarde en was verstomd. 16 Maar zie, **iets als een menselijke gedaante** raakte mijn lippen aan; toen opende ik mijn mond en begon te spreken, en ik zeide tot hem die vóór mij stond: Mijn heer, vanwege het gezicht hebben mij weeen overvallen, en ik heb geen kracht meer over. 17 Hoe kan ik, de knecht mijns heren, spreken met u, mijnheer? Ik heb immers geen kracht meer en alle adem is mij benomen. 18 Toen raakte hij, **die er uitzag als een mens**, mij wederom aan en gaf mij kracht 19 en hij zeide: Vrees niet, gij zeer beminde man, vrede zij u, wees sterk, ja, wees sterk! En terwijl hij met mij sprak, werd ik gesterkt en ik zeide: Mijn heer spreke, want gij hebt mij kracht gegeven. 20 Toen zeide hij: Weet gij, waarom ik tot u gekomen ben? Terstond moet ik terugkeren **om met de vorst der Perzen te strijden**, en zodra ik uitgegaan ben, zie, dan zal **de vorst van Griekenland** komen –; 21 nochtans zal ik u mededelen wat geschreven staat in het boek der waarheid. – **En niet één staat mij vastberaden tegen hen terzijde, behalve uw vorst Michaël.**”

We zien door de omschrijving Wie naar Daniël toekwam. Heel bijzonder dat de Heere zelf de boodschap betreffende de toekomstige dingen aan Daniël wilde verkondigen. En ook heel bijzonder dat we lezen hoeveel macht die overheden in de lucht hebben. Dat ze in staat zijn om de Heere zelf drie weken tegen te houden. Zoveel was er hun aan gelegen om de Boodschapper tegen te houden. Zoveel was er hun aan gelegen om te verhinderen dat Gods boodschap tot de mens komt! Dat geldt ook nu, broeders en zusters! De aartsengel Michaël, (Jud 9) moest te hulp schieten, zodat de Heere de overhand behield en hij Daniël met de boodschap van God kon bereiken. Verder deelt de Heere Daniël mee, dat hij straks wederom de vijandelijke linies door moet rondom de aarde, en dat hij nog een keer zal moeten strijden. Nu niet alleen tegen de luchtvorst van Perzië maar ook tegen de luchtvorst van Griekenland, die de luchtvorst van Perzië te hulp zal komen.

- ^ “20 Toen zeide hij: Weet gij, waarom ik tot u gekomen ben? Terstond moet ik terugkeren om met de vorst der Perzen te strijden, en zodra ik uitgegaan ben, zie, dan zal de vorst van Griekenland komen; 21 (Nochtans zal ik u mededelen wat geschreven staat in het boek der waarheid.) En niet één staat mij vastberaden tegen hen terzijde, behalve uw vorst Michaël.” (Daniël 10)

Deze luchtvorsten zijn de wereldbeheersers dezer duisternis uit Ef 6:12, de *kosmokrator's*. Zij trachten het wereldgebeuren in hun greep te houden en bemoeien zich met de grote mogendheden, zoals in de dagen van Daniël, de koninkrijken van Perzië en Griekenland. Het rijk der duisternis is dus in hoge mate georganiseerd rondom de aarde, (Matth 12:26; Joh 18:36; Matth 4:8-11; Luc 4:5-8; Joh 14:30).

Het staat achter de aardse overheden en beïnvloedt die, (2 Sam 24:1; 1 Kron 21:11; 1 Kon 22:19-23; Job 1:6-7; 2:1-2).

Dit is Satans engelen-, en demonenwereld. De apostel Paulus spreekt hen gezamenlijk aan als: "de overheden, de machten, de **wereldbeheersers** dezer duisternis, de boze geesten in de hemelse gewesten", (Ef 6:12). Hun machtsgebied is de duisternis. De wereld bevindt zich in die duisternis en satan is "de overste van deze wereld".

Alleen God kan de mens uit deze macht der duisternis verlossen, (Col 1:13) en hem overbrengen in het Koninkrijk van de Zoon zijner liefde, (Hand 26:18).

Maar wat we kunnen leren uit deze geschiedenis van Daniël is het volgende.

Wanneer we Daniël 9 lezen, dan zien we hoe de engel Gabriël naar Daniël toekomt om hem te vertellen over de 70 jaarweken, die voor Israël zijn bepaald. Dat ging over de eindtijd van Israël, en dat ging over verwoesting en over een verwoester. En dat is nogal wat. Daniël is er ondersteboven van. En daarna gaat Daniël drie weken lang rouw bedrijven, hebben we gelezen. Drie weken lang is Daniël eigenlijk bezig deze dingen aan de Heere voor te leggen. Want er staat zo mooi in Dan 10:4, nadat Daniël drie weken heeft rouw bedreven:

- ▲ "4 Op de vierentwintigste dag nu van de eerste maand, terwijl ik mij aan de oever van de grote rivier, dat is de Tigris, bevond, sloeg ik mijn ogen op en zie, daar zag ik **een man.....**"

"Daniël sloeg zijn ogen op....." Ik denk dat hij op de knieën lag, de Heere smekende om inzicht en wijsheid. Want in Dan 10:12 lezen we "dat gij uw hart erop gezet hadt om inzicht te verkrijgen en om u voor uw God te verootmoedigen."

En Daniël wordt beloont. De Heere zelf komt naar hem toe. Ook al kost dat veel moeite en strijd! Bijzonder! Weer moest ik denken aan de tekst uit Hebreeën: "De Heere is een beloner voor wie Hem ernstig zoeken!"

Maar nu even naar iets bijzonders.

Wat we boven hebben gelezen staat in het boek Daniël. En ik geloof dat dit echt zo is gebeurd. Toen was dat zo. Maar wanneer we nu eens gaan kijken naar datgene wat we net behandeld hebben over de reis van de Heere door de hemelen na Zijn opstanding, dan lezen we totaal iets anders. Toen werd de Heere, de Opgestane, niet meer tegengehouden.

- ▲ "Daarom zegt Hij: Als Hij opgevaren is in de hoogte, heeft Hij **de gevangenis gevangen genomen**, en heeft den mensen gaven gegeven." (Efeze 4:8)

Christus is op aarde gekomen om het werk, dat de Vader Hem te doen had gegeven, te volbrengen. Hij kwam niet alleen om de zonde weg te doen op het kruishout, maar Hij

kwam ook om de dood te overwinnen, de werken des duivels te verbreken en de duivel teniet te doen.

Met Zijn hemelvaart toonde Hij aan dat **Hem alle macht gegeven was** in de hemelen en op aarde, en dat de duivel en zijn werken absoluut teniet gedaan zullen worden. **Hij was de overwinnaar! Dit was de boodschap**, die Hij proclameerde aan "de geesten in de gevangenis", de demonen die gevangen en gekluisterd zijn aan deze aarde, (1 Petr 3:19). Christus overwon en Hij heeft hun gevangenis gevangen genomen, wat zeggen wil in het licht van Col 2:15,

- ▲ "Hij heeft de overheden en machten ontwapend en openlijk tentoongesteld en zo over hen gezegevierd."

Christus heeft bij Zijn opstanding en bij Zijn hemelvaart laten zien dat niet satan alle macht heeft, maar dat Hij alle macht heeft in de hemelen en op aarde.

Bij de hemelvaart van Christus konden zij de Here Jezus niets doen, konden zij Hem niet tegenhouden! Hij zegevierde openlijk over hen toen Hij de vijandelijke linies doorging. Zij doen zich voor als "Verhoogde Meesters", maar er is niets verhogends aan. Zij zijn geworpen op de grond, op de aardbodem en wachten op hun definitief oordeel op de grote oordeelsdag. Dit oordeel zullen zij niet kunnen ontlopen.

Dus wat was het verschil met Daniël? **Zijn sterven en opstanding, dus Zijn overwinning!**

De Geestelijke Strijd

De vijanden waartegen wij hebben te worstelen zijn niet van bloed en vlees, maar geestelijk.

- ▲ "Want wij hebben niet te worstelen tegen bloed en vlees, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers dezer duisternis, tegen de boze geesten in de hemelse gewesten. (Ef 6:12)

Deze worsteling is een geestelijk strijd. Het is de goede strijd des geloofs.

De inzet is hierbij altijd de verkondiging van het evangelie (Ef 6:19-20), de gezonde leer (2 Tim 4:3-5), het Woord der Waarheid (2 Tim 2:15-26), waarin Christus overwint en Satan teniet gedaan wordt.

- ▲ "En Ik zal vijandschap zetten tussen u en de vrouw, en tussen uw zaad en haar zaad, dit zal u de kop vermorzelen en gij zult het de hiel vermorzelen." (Gen 3:15).

Tegen deze boodschap brengen de boze geesten altijd hun valse leringen in. Dat moeten we niet onderschatten, broeders en zusters! Die demonen verspreiden dwalingen onder de mensen en trachten **de gelovigen** te verleiden met valse leringen over: "God en Zijn Woord", over: "Satan en het kwaad", over: "de mens en de dood", over "Christus en Zijn verlossing", enz., (1 Tim 4:1-2).

- ⤴ “1 Maar de Geest zegt nadrukkelijk, dat in latere tijden sommigen zullen afvallen van het geloof, doordat zij (= gelovigen) dwaalgeesten en **leringen van demonen** volgen, 2 door de huichelarij van leugensprekers, die in hun eigen geweten gebrandmerkt zijn.” (1 Timotheus 4)

De demonen vinden altijd leugensprekers door wie zij heen kunnen spreken.

Personen die de alverzoenings-leer verkondigen, zijn leugensprekers. Als wij niet blijven staan in de volle wapenrusting Gods met o.a. het zwaard des Geestes in de hand, (dat is het Woord van God, Ef 6:17), dan leiden wij de nederlaag. Dan raken wij verstrikt in valse leer. Dan raken wij het spoor des geloofs bijster. Ons geloof kan zelfs daardoor schipbreuk lijden, (1 Tim 1:19). Maar wij hoeven niet te vrezen. Wij mogen de wapenrusting Gods aandoen om te kunnen standhouden tegen de verleidingen des duivels. En wij mogen er verzekerd van zijn, dat noch dood, noch leven, noch engelen, noch machten, noch krachten, noch enig ander schepsel, ons zal kunnen scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus, onze Here, (Rom 8:38-39).

Geldt dit zonder uitzondering voor iedereen? Nee, dat geldt voor die gelovigen, die in Christus Jezus zijn. (Rom 8:1). Dus dat is het geheim: Dicht schuilen bij Hem, dicht aan Zijn zij wandelen, en door zo een relatie te hebben met Hem, zal niets ons kunnen scheiden van Christus Jezus, onze Heere.

Valse onbijbelse leringen

Alverzoeners, die leren dat God de Schepper is van het kwaad, geloven als consequentie daarvan, **dat men de oorzaak van het kwaad niet moet neerleggen bij een val van Satan in de zonde, maar indirect bij God Zelf, Die Satan als Zijn tegenstander zou hebben geschapen:**

Enkele uitspraken:

- ⤴ "Maar wanneer Satan een knecht van God is, die Hij heeft aangesteld tot Zijn tegenstander, dan vervalt ook de voorstelling, dat hij gevallen is", (*A. Lukkien, Schrift en leer (deel 2)*, blz. 74).
- ⤴ “Velen, waaronder Knoch, Lukkien, Manussen, e.a., die met stellige overtuiging juist *niet* in "Satans val" geloofden, brachten naar voren dat God Satan als Zijn tegenstander geschapen heeft.
- ⤴ Anders gezegd: De oorzaak van het kwaad ligt niet in "de val van Satan", maar (indirect) bij God Zélf, die Satan als Zijn tegenstander geschapen zou hebben. Hij is immers de Schepper van het goede en het kwade, (Jes 45:7)", (*W. Godijn en H. Pfoster, Grondlegging of nederwerping der wereld (1)*, Bijbels Denken, 2e jrg., nr. 2, blz 20).

Dan een citaat van één van de huidige leraars (Goed bericht.nl):

“Het kwade bestaat niet uit zichzelf, maar zoals licht en duisternis, is het (*kwaad*) geschapen. “De oude slang” vervult een functie als duivel (=dooreenwerper) en satan (=tegenstander). Hij is een functionaris van God.

Wanneer eenmaal satans functie vervuld zal zijn, dan maakt GOD een einde aan

hem als tegenstander door hem in “het meer van vuur” te werpen (Openb.20:10), alwaar hij een langdurig pijnlijke proces ondergaat. Waarom? Om de waarheid te ondervinden van Jezus’ woorden:

Toen zeide Jezus tot hem: Ga weg, satan! Er staat immers geschreven: DE HERE UW GOD ZULT GIJ AANBIDDEN en Hem alleen dienen. (Matteus 4:10)

Dit werd niet alleen tegen satan maar ook over satan gezegd: hij zal GOD aanbidden! Dan is hij uiteraard geen satan of duivel meer. Hemelsen, aardse en onderaardse, kortom ALLEN zullen tot eer van GOD de Vader belijden: Jezus is Heer! (Filp. 2:10,11).

Inderdaad, de duivel is GODS duivel. Een instrument in GODS hand. Niet minder en niet meer.” (einde citaat).

Wanneer we dan gaan onderzoeken wat in Fil 2:9-11 staat, dan vinden we:

- ▲ “Daarom heeft God Hem ook uitermate verhoogd en Hem de naam boven alle naam geschonken, 10 opdat in de naam van Jezus zich alle (echt alle!) knie zou buigen van hen, die in de hemel en die op de aarde en die onder de aarde zijn, 11 en alle (echt alle) tong zou belijden: Jezus Christus is Here, tot eer van God, de Vader!”

Wat betekent dit, en waar gaat dit over? Laten we eens verder lezen:

- ▲ “Daarom, mijn geliefden, gelijk gij te allen tijde gehoorzaam zijt geweest, blijft, niet alleen zoals in mijn tegenwoordigheid, maar nu des te meer bij mijn afwezigheid, uw behoudenis bewerken met vreze en beven, 13 want God is het, die om zijn welbehagen zowel het willen als het werken in u werkt. 14 Doet alles zonder morren of bedenkingen, 15 opdat gij onberispelijk en onbesmet moogt zijn, onbesproken kinderen Gods te midden van een ontaard en verkeerd geslacht, waaronder gij schijnt als lichtende sterren in de wereld, 16 het woord des levens vasthoudende, **mij ten roem tegen de dag van Christus**, dat ik niet vruchteloos (mijn wedloop) gelopen, noch vruchteloos mij ingespannen heb.”

En dat is de context. Het gaat over hen, die Door de Heere bewaard worden tot in de dag, ja tot over de dag van Christus heen. Dan zal er niemand meer zijn, die niet buigt voor de Heere, want dat zal er geen ongeloof meer bestaan, omdat alle ongeloof is weggedaan in de gehenna, en in die aïoon, na de 1000 jaar zal God alles in allen zijn.

Het zijn fabeltjes, om te beweren, dat satan gelouterd uit die gehenna zal komen.

Eerder in deze Bijbelstudie zijn wij al uitgebreid op de vraagstelling ingegaan of God de Schepper is van het kwaad. Wij hebben gezien dat dit niet alleen berust op een verkeerde uitleg van o.a. Jes 45:7, maar ook berust op het hanteren van on-Bijbelse opvattingen over "goed" en "kwaad", die Babylonisch van oorsprong zijn en die sterk van invloed

zijn geweest op het Joodse denken tijdens en na de Babylonische ballingschap.

Dit mondde uit in de Joodse Kabbala-leer die wij o.a. terugvinden in de Talmoed.

Wat opvalt, is dat alverzoeners geloven dat Satan geen bovennatuurlijk persoon zou zijn, maar de verpersoonlijking is van het kwaad, en meestal ook niet geloven in het bestaan

van demonen [*reden, waarom bovenstaande over de realiteit van demonen uitvoerig is behandeld*], maar dat zij voor de beantwoording van deze vraagstukken teruggaan naar het Joodse denken.

Alverzoeners zeggen dat alleen vanuit de Hebreeuwse gedachtenwereld een meer verantwoorde interpretatie gegeven kan worden op de vraag wie en wat "Satan" is. Maar dan komen we op heel gevaarlijk terrein. Want Joodse leermeesters keerden niet steeds terug naar de woorden Gods van de Thora, en verwierpen daarom de verhalen van de "val der engelen" of de "val van Satan".

In de Talmoed wordt daarvan dan ook niet meer gesproken!

Er was een steeds voortdurende herinterpretatie vanuit de Thora, de bron van de woorden Gods waarin geen plaats blijkt te zijn voor een "duivel- en demonenleer" en dientengevolge ook niet van een "nederwerping van een voorwereld" welke veroorzaakt zou zijn door de "**val van Satan**".

- ▲ In de Joodse literatuur wordt Satan nooit tot een duivel", (*W. Godijn en H. Pfoster, De val van Satan, Bijbels Denken, 2e jrg., nr. 6, blz. 19; 3e jrg., nr. 1, blz. 8,9*).

Een waarschuwing is hier zeker op zijn plaats. Voor de beantwoording van vraagstukken, als: "Wie is Satan"; "Wie zijn demonen", "Wanneer vond Satans val plaats", enz., moeten wij dus niet teruggaan naar de Joodse Leermeesters en hun Talmoed, maar teruggaan **naar de Bijbel zelf**.

Zoals in het christendom de kerkelijke en voornamelijk pauselijke traditie zich ontwikkelde naast de ware bron van het geloof: "De Bijbel" (en er in lijnrechte tegenstelling mee kwam te staan), zo is het Joodse geloof in het geheel **niet** gebaseerd op het Oude Testament, zoals veel mensen denken, maar gebaseerd op de overlevering van Joodse rabbi's, die wordt weergegeven in de **Talmoed**.

Eeuwenlang verschenen er commentaren van rabbi's op gedeelten uit de Thora.

Deze commentaren werden uiteindelijk gebundeld en opgenomen in de Talmoed, als nadere aanvulling en uitwerking van de Thora.

De Talmoed heeft een veel grotere invloed gehad op het Joodse denken, dan het Oude Testament, net zoals de pauselijke traditie en uitspraken in de Rooms Katholieke Kerk bij de gelovigen de eeuwen door een veel groter gezag kregen dan de Bijbel.

Het is Christus, Die voortdurend de Farizeërs het verwijt maakt, dat zij door overleveringen en inzettingen van mensen de wetten van God krachteloos maken. (Matth 23:1-39; Joh 8:21-59).

In Matth 23 lezen we over het zeventvoudig "wee" wat de Heere over de Farizeeën en Schriftgeleerden uitspreekt: "Maar wee u, Schriftgeleerden en Farizeeën, gij huichelaars." En de achtste keer noemt de Heere hen "blinde wegwijzers." (Math 23:16).

Vier keer noemt de Heere de geestelijke leiders van Israël Adderengebroad: Matteüs 3:7, Matteüs 12:34, Matteüs 23:33 en Lucas 3:7

In Joh 8:44 noemt de Heere hen zaad van de slang:

- ^ “Gij hebt de duivel tot vader en wilt de begeerten van uw vader doen. Die was een mensenmoorder van den beginne en staat niet in de waarheid, want er is in hem geen waarheid. Wanneer hij de leugen spreekt, spreekt hij naar zijn aard, want hij is een leugenaar en de vader der leugen.”

Momenteel word door de orthodoxe Joden uitsluitend gestudeerd in de Talmoed, zij doen daar ongeveer 3 ½ jaar over, waarna zij opnieuw beginnen. In totaal bestaat de Talmoed uit 63 delen en zo'n 13.000 pagina's.

In de Talmoed zijn ook de verschrikkelijkste aantijgingen opgenomen over de Heere Jezus Christus. Bijvoorbeeld de "Toledot Yeshu" (de geschiedenis van Jezus) is het deel van de Talmoed, dat een godslasterlijke verdraaiing van de historische feiten geeft over Jezus' leven. Enkele citaten uit de Talmoed, die heden ten dage nog steeds worden geleerd in Israël:

- ^ Hij zou een onecht kind zijn geweest van een Romeins soldaat, "Josef Panther", en geboren zijn uit een hoer, "Maria". Want zij was niet getrouwd!
- ^ In Egypte zou "Yeshu" de toverkunst van de Egyptenaren hebben geleerd en als hoge ingewijde in het Heilige Land zijn teruggekomen.
- ^ Nadat Hij in de tempel het geheim van het zogenaamde "Tetragrammaton" (d.w.z. J.H.W.H., de Hebreeuwse letters van Jahweh, waaraan men magische krachten was gaan toekennen), had gestolen, was Hij in staat de wonderen te doen, waarvan het Nieuwe Testament spreekt.

Deze satanische leugen over de "Toledot Yeshu", de “geschiedenis van Jezus” uit de Talmoed zien wij keer op keer opduiken in anti-christelijke groeperingen.

In boeken als de **Talmoed**, de **Zohar** en andere kabbalistische, rabbinale geschriften vinden wij de grofste passages over Jezus Christus.

Het volgende op internet gevonden over de kabbala

Ook even kort iets over de “Kabbala”. De Kabbala is een Joodse vorm van mystiek, magie en filosofie, wint terrein in de wereld. De rij beroemdheden die aan kabbala doen, lijkt eindeloos. Edgar Davids, Madonna, Britney Spears, David en Victoria Beckham zijn namen die in dit verband worden genoemd. Onschuldig spel of slim instrument van de duivel?

Gezien de opmars en verschijningsvormen van kabbala verdient deze stroming de nodige aandacht. Het Hebreeuwse woord kabbala betekent traditie of overlevering. Letterlijk staat het voor ‘dat wat ontvangen is’.

God zou de kennis van de kabbala aan de engelen geopenbaard hebben, die het vervolgens aan Adam, Noach, Abraham en Sara hebben overgedragen.

Het Kabbalah Centre in de Verenigde Staten is het huidige ‘hoofdkantoor’ van de aanhangers. Ze houden zich bezig met magie, occultisme en alles wat de Heere verboden heeft. U begrijpt wat de bron is van deze kabbala

Magie

Kabbala heeft drie hoofdstromingen. De oudste is de mystieke. “Door te mediteren wil de kabbalist een brug slaan naar God,” zegt Gerard Feller, medeoprichter van Promise. “In de praktijk komt de kabbalist in aanraking met de geestelijk wereld, maar in geen geval met God.” De filosofie is ook een belangrijk deel van de kabbala. Guyt haakt hierop in: “Deze probeert de werkelijkheid te verklaren. Ook veel Oosterse godsdiensten hebben filosofische takken. Wat deze gemeen hebben, is dat ze de prachtigste verhalen ophangen, die ogenschijnlijk heel logisch zijn.

Daarnaast is er een tak die zich met magie bezighoudt. Guyt: “Dan wordt door middel van rituelen contact gezocht met de geestelijke wereld, bijvoorbeeld door het steeds herhalen van namen van God. Men hoopt greep te krijgen op de kosmos en daardoor God te leren kennen.” Met die gedachte lijkt niets mis, maar misschien schuilt daar toch juist het gevaar. “Christenen hebben een bepaalde zwakte voor Israël en de Joden,” zegt Feller. “De brug naar kabbala is daarom vlug te slaan. Maar de weg die kabbalisten volgen, **leidt niet naar God**. Het is belangrijk dat voor ogen te houden.” Guyt: “Er is slechts één weg naar God: Jezus Christus. Daarom is het vrij makkelijk om kabbala als onwaar aan te wijzen. Kabbala is gewoon één van de vele trucjes die Satan gebruikt om ons te misleiden. Hij laat via kabbala een weg naar God zien die uiteindelijk niet naar God leidt.”

Letters en schrifttekens

De Nederlandse stichting Promise in Oudewater deed literatuuronderzoek naar het verschijnsel en waarschuwt voor kabbala. “De mensen willen het goede, namelijk God bereiken, maar volgen onwetend een duistere weg.” In haar kwartaalblad van begin dit jaar informeert de stichting haar abonnees over de gevaren van kabbala. “Ik lees veel over dit soort bewegingen,” vertelt Piet Guyt, betrokken bij Promise. “Kabbala leert niet dat Jezus de enige Weg naar verlossing is. Dus eigenlijk ben je gauw klaar.”

Het doel van kabbala is dat de mens God leert kennen. Er zijn diverse omschrijvingen van kabbala. Guyt: “Meest treffend is misschien nog wel de definitie dat kabbala een mystieke stroming in het Jodendom is, die zich bezighoudt met het vaststellen van de diepere zin achter de letters, schrifttekens en woorden van de Hebreeuwse tekst van het Oude Testament. Kabbala richt zich daarbij vooral op het scheppingsverhaal en de visionaire schriftgedeelten, en probeert uit te zoeken wat er vóór de schepping was en wat er boven de zichtbare hemel is. Nog simpeler gesteld: aanhangers van kabbala willen tot het innerlijk van God doordringen.”

Speelbal

De uitingsvormen van kabbala kunnen ronduit gevaarlijk zijn voor mensen die zich ermee inlaten. “De gedachte bijvoorbeeld door meditatie tot God te komen, is absurd,” stelt Guyt. “Door te mediteren raak je in trance, ga je dingen zien die anders niet zichtbaar zijn en krijg je visioenen. Maar deze komen niet van de Here af en iets wat niet van Hem afkomt, is niet goed en zelfs gevaarlijk. Dat geldt ook voor de mensen die kabbala gebruiken om magie te bedrijven. Wie magie toepast, merkt dat krachtige

gebeurtenissen kunnen plaatsvinden. Maar hoe mooi en fascinerend het ook lijkt om die macht te bezitten, uiteindelijk word je zelf speelbal van de kwade krachten.”

Ook het streven alles te kunnen verklaren, is niet verstandig. “Kennis is belangrijk, ook voor christenen, maar moet totaal ondergeschikt zijn aan het kennen van God en je persoonlijke relatie met Hem. Paulus zei al: ‘Als je alles weet, maar de Here niet kent, heb je niets’. God heeft veel aan ons geopenbaard, maar niet alles. Daar is een reden voor. Het is niet goed alles te weten. God laat alleen die dingen zien die nuttig voor ons zijn,” aldus Feller.

Populair

Kabbala is al duizenden jaren oud. Waarom is deze stroming nu zo in opmars? “Veel mensen zijn zoekende,” zegt Guyt. “Ik wil niemand beschuldigen, maar we moeten constateren dat de kerk veel te weinig heeft laten zien wat een leven met Jezus inhoudt en welke zegeningen daaraan zijn verbonden. Mensen gaan de waarheid ergens anders zoeken. In de jaren negentig doken velen de New Age- kant op. Dat blijkt het ook niet te zijn. De duivel stuurt nu veel mensen weer een andere richting in. Hij doet alsof hij ze naar God leidt, maar in feite gaan ze de andere kant op. Satan heeft er geen problemen mee als je religieus bent, zolang je Jezus maar niet volgt.”

Ook in Nederland wint kabbala aan populariteit. “In Nederland is een vrij grote heksenbeweging,” legt Feller uit. “Zij stuurt regelmatig e-mails naar onze stichting die soms serieuze vragen bevatten en soms erg fel van leer trekken. Uit de e-mails en diverse websites op internet kan ik afleiden dat vooral de combinatie kabbala met magie in trek is. **Maar kabbala is pure occultisme**. En occultisme is een slim instrument van de duivel. Het werkt volgens vaste principes. Occultisme verleidt een mens door wonderlijke dingen of kennis. Gaandeweg raak je in de ban en kom je er niet meer van los. Uiteindelijk kom je in een geestelijke duisternis waarvan je je niet zomaar losrukt.”

Armbandje

Maar kabbala heeft nog een kant die subtiel de Westerse maatschappij binnenkruipt: het dragen van speciale armbandjes, drinken van ingezegend water en het gebruik van andere voorwerpen die speciale krachten zouden bezitten. “Eigenlijk is dat gek,” zegt Feller. “De Westerse mens verwierp vroeger dit soort bijgeloof. Nu zie je het beruchte rode armbandje om de linkerpols (volgens kabbala is dat de arm waar de kwade machten ‘binnenkomen’; red.) van bekende voetballers en artiesten bijvoorbeeld. Het is tekenend voor de richting waarin de maatschappij opschuift. Toch moeten we ook hier voor waken, want deze voorwerpen kunnen wel degelijk gevaarlijk zijn. Om een voorbeeld te

geven: er zijn mensen die edelsteentherapie volgen om pijn weg te nemen. Dat kan werken, maar er zijn gevallen bekend van mensen die de deur niet meer uit kunnen zonder die edelsteen, of die niet meer kunnen slapen zonder de edelsteen onder het kussen. Die steen of dat bandje wordt dan iets waaraan mensen gebonden worden en waarvan ze geestelijk afhankelijk zijn.

Alternatief

Volgens het duo van Promise moeten christenen niet alleen waken dat ze zelf met vormen van kabbala in aanraking komen, maar ook anderen behoeden. “Er is natuurlijk een alternatief,” zegt Feller. “Veel mensen zoeken iets, wat ze vinden in kabbala of andere vormen van occultisme. We moeten uiteraard voor hen bidden, maar we moeten ook uitstralen dat het enige alternatief geloof in Jezus is. Het is niet goed om alleen maar te zeggen dat kabbala verkeerd is. Nee, we moeten als het ware zeggen door onze levenshouding: Jezus is de Weg, de Waarheid en het Leven. Alleen dan kunnen we met recht een zoutend zout zijn.”

Guyt vult aan: “Dat betekent wel dat je zelf sterk in je schoenen moet staan. Om onderscheid tussen goed en kwaad te kunnen maken, is een levend geloof nodig. Dan krijg je zicht op wat er in de wereld gebeurt en hoe de duivel werkt. Dan leer je hoe je afhankelijk moet opstellen van de Here. Als je dat kunt, ben je beschermd tegen kwade invloeden. Die bescherming heb je nodig als je ten strijde trekt tegen de kwade machten van de geestelijke wereld.”

Tot zover citaten van internet.

Wat is De Zohar?

Dan is er ook nog de “Zohar”. De Zohar is een verzameling commentaren op de Thora, bedoeld om mensen te sturen, die al hoge spirituele treden van hun zielsoorsprong bereikt hebben. De Zohar bevat alle spirituele staten, die de mens doorloopt als zijn ziel zich ontwikkelt. Aan het einde van dit proces, bereiken de zielen, zoals de Kabbalisten dit noemen, het stadium van het hoogste niveau van spirituele volledigheid.

Voor diegenen zonder spirituele verworvenheid, leest De Zohar net als een verzameling van allegorieën en legendes die een ieder, op een andere manier kan bevatten. Voor degenen die reeds Kabbalist zijn, is De Zohar een praktische gids om innerlijke handelingen te ondernemen, die men uitvoert om diepere en hogere staten van waarneming en gevoel te ontdekken.

Wie Heeft De Zohar Geschreven En Wanneer?

Volgens alle Kabbalisten en zoals aan het begin van De Zohar staat geschreven, is De Zohar geschreven door Rabbi Shimon Bar Yochai - Rashbi, die in de tweede en derde eeuw leefde. Er zijn meningen in de scholastische kringen, die beweren dat De Zohar in de elfde eeuw geschreven was door de Kabbalist Rabbi Moshe de Leon. Deze mening is door Moshe zelf tegengesproken, die zei dat het boek door Rashbi is geschreven.

In de Kabbalistische benadering, is de vraag waarom De Zohar is geschreven veel belangrijker dan de vraag wie De Zohar in werkelijkheid heeft geschreven. **Het doel van De Zohar is om als gids te dienen voor diegenen die de bron van hun ziel willen bereiken.** Het pad naar de oorsprong van iemands ziel bestaat uit 125 stadia (trappen). Rabbi Yehuda Ashlag schrijft dat een Kabbalist die deze stadia heeft doorgaan, dezelfde waarneming deelt als de auteur van het boek en daarom ziet dat de auteur niemand anders kan zijn dan de Rashbi.

Voor Wie Is De Zohar Bestemd?

De Zohar is geschreven voor mensen die al een spirituele waarneming ofwel perceptie hebben verworven. Het bevat de voorstellingen van Rabbi Shimon Bar Yochai (Rashbi), die alle 125 treden van de spirituele ladder heeft bereikt. Rashbi betuigt het volle spirituele pad en noemde het De Zohar - "schittering" in het Hebreeuws.

De Zohar is op zo'n manier opgebouwd, dat alleen degene die een bepaald spiritueel niveau heeft bereikt, er wat aan heeft om het te lezen. Voordat we De Zohar bestuderen, behoren we eerst andere teksten te bestuderen, die ons leren hoe we op de juiste manier de teksten van De Zohar moeten vatten.

Waarom was De Zohar zo lang verborgen?

Bijzonder dat De Zohar 900 jaar was verborgen, tussen de 2e en de 11e eeuw, vanaf het moment dat diegenen die de wijsheid bezat, begrepen dat de tijd nog niet rijp was om de leer van de Kabbalah, neergelegd in de Kabbalah, te onthullen. Zij wisten dat in die tijd de mensen de Kabbalah verkeerd zouden begrijpen.

We weten dat God zijn plan der aionen heeft, wat ons in Gods Woord wordt geopenbaard. Maar we zien in deze Zohar, en de lancering van deze Zohar, dat satan ook zijn plan, zijn strategie heeft, en precies weet wanneer hij zijn verleidende zaken moet introduceren.

In de 16e eeuw verscheen de grote Kabbalist de Ari, Rabbi Isaac Luria (1534-1572). De Ari constateerde dat vanaf deze tijd, de wijsheid van Kabbalah open staat voor iedereen. De commentaren van de Ari en De Zohar kwamen slechts in de 20e eeuw - de eeuw met de sterkste opkomst van ons verlangen. In deze tijd verscheen er een unieke ziel - de ziel van

Rabbi Yehuda Ashlag (Baal HaSulam). Baal HaSulam verklaarde ons de wijsheid van Kabbalah op een dergelijke manier, dat het te bevatten is voor onze generatie. Bovendien was Baal HaSulam de enige Kabbalist in de 20e eeuw die commentaren schreef op De Zohar en de werken van de Ari.

Dit betekent echter niet dat er geen grote Kabbalisten voor hem bestonden, maar dat hun werken niet eenvoudig te begrijpen waren voor hun eigentijdse studenten. Vandaag de dag zijn de populariteit en de vraag naar Kabbalah heel hoog. Dit is een bewijs dat onze generatie klaar is om deze universele boodschap in zich op te nemen en deze authentieke teksten te begrijpen, die over het doel van ons leven spreken en hoe dit te verwezenlijken.

Terug naar de Talmoed. Bij herhaling wordt onze Heiland aangeduid als "die vent", "die dwaas", "de bedrieger van Israël", "de dief aan het kruis" (omdat Hij het Tetragrammaton zou hebben gestolen), om nog maar bij de minst lasterlijke opmerkingen te blijven. Volgens de Joodse christen Isaac da Costa is de Talmoed een ondoordringbare verschansing geworden, waarachter de Joden zich eeuwenlang **tegen** het geloof in hun Heiland hebben verschanst.

En die leugens zijn al begonnen toen de Heiland was opgestaan:

Math 28:12-15:

- ^ “12 En in een vergadering met de oudsten kwamen zij tot een besluit en zij gaven de soldaten veel geld, 13 en zij zeiden: Zegt, zijn discipelen zijn des nachts gekomen en hebben Hem gestolen, terwijl wij sliepen. 14 En indien dit de stadhouder ter ore komt, wij zullen het in orde brengen en maken, dat gij buiten moeite blijft. 15 En zij namen het geld aan en deden zoals hun gezegd was. En dit gerucht is onder de Joden verbreid tot [de dag van] heden toe.”

We zien in al deze dingen dat satan doorlopend zijn uiterste best heeft gedaan – en nog doet, o.a. in de leer der alverzoening – om het geloof van mensen zo te verdraaien, dat God onze Vader én Jezus Christus, onze Heiland tot een bespottung worden, ja zelfs vernederd worden!

Alverzoeners beweren het tegendeel over de Talmoed, omdat dat hen zeer goed uitkomt. Alverzoeners leren dat de Joodse rabbijnen steeds weer terug zouden zijn gegaan naar de Schrift, zoals W. Godijn en H. Pfoster (alverzoeners) beweren. Dit is een volkomen verkeerde voorstelling van zaken. Met hun kabbalistische traditie en leerstellingen weken de Joodse rabbijnen juist steeds verder van Gods Woord af.

Het heeft de Joodse Schriftgeleerden zo verblind, dat zij hun Messias "Christus Jezus" niet herkenden en Hem hebben gekruisigd! En aan de andere kant zien wij dezelfde Joodse rabbijnen m.b.v. hun Kabbala-leer enorm flirten met Satan.

De Joodse schrijver Adolf Franck noemt de Kabbala:

- ^ "Het hart en het leven van het Judaïsme".

Hiernaast schrijft de Joodse schrijver H. Loewe in de *"Encyclopaedia of Religion and Ethics"* dat de Kabbala een enorme invloed heeft gehad op het Joodse denken, ook in onze tijd:

- ^ “De Kabbala is zo diep doorgedrongen in het Joodse geloof, dat vele ideeën en gebeden ontleend aan de Kabbala, zich stevig hebben geworteld in de orthodoxe leer en praktijk.”

Sterker uitgedrukt: De Kabbala verbindt het Bijbelse Oud-Testamentische Joodse geloof en het Bijbels Christendom met het satanisme. Misschien vindt u dit overdreven uitgedrukt. Maar door het voortdurend geflirt in de Kabbala met Lucifer en de vergoelijking van het Kwaad als iets noodzakelijks, is de Kabbala een weg geworden, waarlangs velen zijn afgeleden van de aanbedding van God tot de verering van lucifer (c.q. satan).

Aanhangers van de leer der alverzoening lopen op identieke wijze het gevaar, door hún redeneringen van bijvoorbeeld;

- ^ dat God de Schepper van het Kwaad is, of;
- ^ dat het goede het kwade nodig heeft om goed te zijn, of;
- ^ dat Satan in werkelijkheid niet bestaat, of;
- ^ dat Lucifer na loutering deel zal hebben aan de verlossing; enz,
- ^ dat zij op gelijke wijze afglijden in de kabbalistische denkwereld, waar het kwaad geen kwaad meer is.

Zo geraken zij geheel verward in hun denken en raken zij het spoor des geloofs bijster. Hun voorliefde voor de Talmoed en de Kabbalistische denkwereld brengt hen in nauw contact met de Joodse verdichters, waartegen de apostel Paulus in Titus 1:14 en 2 Tim 4:4 ons waarschuwt.

- ▲ “13 Dit getuigenis is waar. Daarom, weerleg hen kortweg, opdat zij gezond mogen zijn in het geloof, 14 en niet het oor lenen aan Joodse verdichters en geboden van mensen, die zich van de waarheid afkeren.” (Titus 1).

Vele hedendaagse New Agers, zoals Robert Ogilvie Crombie, David Spangier, Benjamin Crème, Peter en Eileen Caddy, enz, verwerpen de leerstelling dat er een satan zou bestaan. Zij willen ons doen geloven, dat de satan en de duivel een uitvinding zijn van de traditie en dat Lucifer en Christus gewoonweg twee manifestaties zijn van één en dezelfde Godheid. Dit komt gevaarlijk dicht in de buurt van de leringen van alverzoeners, die op gelijke wijze beweren, dat de satan en de duivel van de traditie niet bestaan, maar **dat satan evenzeer als Christus een knecht des Heren is:**

- ▲ “Satan is een knecht van God, die Hij heeft aangesteld tot Zijn tegenstander Wanneer Satan een knecht van God is, die Hij heeft aangesteld om Zijn tegenstander te zijn, vervalt de voorstelling, dat hij gevallen is.” (naar *A. Lukkien, De oorsprong van het kwaad*, Bijbels Denken, 3e jrg., nr. 2, blz. 12,13).

Hiernaast zien we in de New Age leer dat alles "God" is, dit betekent dan ook dat goed en kwaad slecht twee kanten zijn van het Goddelijke. God is daarom zowel de Schepper van goed als kwaad. De mens zou alleen nog maar geleerd moeten worden, dat hij zijn eigen satan is. Tot onze verbazing zien wij dat deze uitspraken en eindconclusies van New Agers in niets verschillen van die van alverzoeners.

Beiden komen met hun kabbalistische gefilosofeer over satan en de oorsprong van het kwaad tot dezelfde anti-christelijke en godslasterlijke uitspraken. Dit zou de alverzoeners moeten wakker schudden. Helaas is dat meestal niet het geval.

Helaas leven we in de tijd, waarvoor de apostel Paulus ons al waarschuwde:

2 Tim 4:3:

- ▲ “Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen, 4 dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichters keren. 5 Blijf gij echter nuchter onder alles, aanvaard het lijden, doe het werk van een evangelist, verricht uw dienst ten volle.”

Dat laatste “verricht uw dienst ten volle” staat het Griekse woord “pleroma”, dat is volheid. Deze tekst betekent, dat Paulus zegt dat we onze dienst tot een volheid moeten brengen, dat we onze loopbaan tot het einde moeten lopen.

En dat kunnen we uitsluitend in afhankelijkheid van onze Heiland, die de Zijnen koestert!

De werking van de Leugen van demonen

Het is betreurenswaardig dat men veelal het Woord der Waarheid niet recht snijdt (2 Tim 2:15) en men als gevolg daarvan de rijke inhoud van de bedeling (= bediening) van de verborgenheid niet kent (Ef 3:8-9). Daarom verkeren veel christenen in een soort geestelijke identiteitscrisis, zonder het zelf overigens te beseffen. Zij weten niet welke plaats zij innemen in Gods plan der eeuwen. Zij zijn niet op de hoogte van de heerlijke inhoud van de bediening van de verborgenheid met zijn verstrekkende hemelse gevolgen. Zij weten niet wie zij zelf hadden kunnen zijn, namelijk het Samen-lichaam van Christus. Zij kennen hun staat en toestand niet voor God en doorgaans leven zij daardoor in geestelijke armoede, terwijl zij in werkelijkheid ongelooflijk rijk hadden kunnen zijn in Christus, wanneer hun de onnaspeurlijke verborgenheid was verkondigd, waardoor ze geroepen hadden kunnen worden, en waar zij op in hadden kunnen gaan, en aldus bij de geroepenen (heiligen – uitverkorenen) hadden kunnen behoren. Zij zouden dan deel hebben aan de onnaspeurlijke rijkdom van Christus en in Hem gezegend worden met alle geestelijke zegeningen in de hemelse gewesten (Ef 1:3).

Helaas is deze heerlijke inhoud van de bediening van de verborgenheid van Paulus voor het merendeel van de christenen volkomen duister. Dit ondanks dat de apostel Paulus de inhoud van deze blijde boodschap in zijn 7 brieven, die hij na Hand 28 schreef (Ef, Kol, Fil, Filp, 1 Tim, Titus en 2 Tim), zo duidelijk en uitvoerig in het licht heeft gesteld. Wij mogen hierin de leugenachtige werking zien van de leringen van verleidende geesten (letterlijk: *demonen*), die in **de latere tijden** van de bedeling van de verborgenheid, (1 Tim 4:1-3) de geopenbaarde waarheid omtrent Christus en Zijn lichaam hebben verduisterd en ontkracht.

- ▲ “Maar de Geest zegt nadrukkelijk, dat in latere tijden (*dit zijn de latere tijden van de periode van de verborgenheid, waarin wij leven*) sommigen zullen afvallen van het geloof, doordat zij dwaalgeesten en leringen van boze geesten volgen, 2 door de huichelarij van leugensprekers, die in hun eigen geweten gebrandmerkt zijn.” (1 Tim 4:1-2)

Dit “afvallen van het geloof” betekent hier niet, dat zij niet meer geloven, maar het betekent wel dat ze niet meer staan in de wandel die aan de hoge roeping vast zit. Van dát geloof zijn zij afgevallen. Wij leren uit het Woord, dat Paulus over het verdere verloop van zijn bediening zich geen illusies maakte. In 1 Tim 3 en 4 openbaarde hij elementen van de leugen, die een zeer grote destructieve invloed hebben gehad op de latere tijden van de bediening van de verborgenheid. Deze elementen van de misleiding waren en zijn:

- ▲ De (mis)leiding van opzieners en diakenen (van voorgangers); dat is namelijk het onderwerp van 1 Tim 3. Dit vinden wij terug in de ontwikkeling van de bisschop van Rome, die zich door de eeuwen heen heeft verheven tot het hoofd der Kerk en die zichzelf uiteindelijk in 1870 onfeilbaar heeft verklaard. Met de oude katholieke kerkorde werd in 1870 voorgoed gebroken. De synode, het concilie, was nog slechts een adviserend lichaam naast Christus' zogenaamde plaatsvervanger. Met het dogma van het eerste Vaticaans concilie in 1870 heeft de paus in de christelijke Kerk, (na het

- ♣ concilie van Trente in 1545-1563, “de Rooms-Katholieke Kerk”), die plaats ingenomen, die alleen aan Christus toekomt.
- ♣ Het zich verliezen in allerlei onheilige oude vrouwenpraat (NBG), ongoddelijke en oudwijfse fabelen (St. Vert.) of zoals Moffatt vertaald: “schijnheilige, kwijlende fabels”, (1 Tim 4:7). Al deze fabelen hebben te maken met de verering van heiligen en engelen, die de gelovige kan aanroepen. Aan de spits van dit rijk van heiligen (halfgoden, eigenlijk demonen) staat Maria. Zij, volgens de valse leer ten hemel gevaren, kan als middelares met haar verdiensten en voorbeden bij God zogenaamd voor zondaren intreden. Praktisch neemt zij dezelfde plaats in als de godinnen bij de heidenen. Steeds als heidenen zich tot het christendom moesten bekeren (omdat het de staatsgodsdienst werd), paste Rome zijn gebruikelijke tactiek toe, door de heidenen halverwege tegemoet te komen. Men nam de heidense feesten over, gaf ze christelijke namen en droeg de verering van de vrouwelijke godheden op Maria over. Zo bleven de feestdagen van de oude goden en godinnen bestaan en werden ze gestoken in een christelijk jasje. Met de heiligenverering en de Maria-cultus hangt ook nauw samen de verering van beelden en relikwieën. De fabelen en wonderverhalen rondom deze beelden en relikwieën zijn ontelbaar. Zelfs vandaag de dag komen er nog steeds meer fabels bij. Op internet kan men uitgebreid geïnformeerd worden over waar en hoe wonderen, (bijvoorbeeld met het heilig bloed uit de mis), kort geleden hebben plaatsgevonden.
- ♣ Bij die “schijnheilige kwijlende fabels” horen ook de leugens, die door alverzoeners worden geleerd. Ook hun leringen komen uit dezelfde bron voort, namelijk uit de satan. Wie anders zou God in zo'n kwaad daglicht stellen, door te beweren dat God het kwade geschapen heeft? En wie anders zou de mensen wijsmaken, dat geloof er eigenlijk niet toe doet, omdat uiteindelijk toch alle mensen behouden worden? En wie anders zou zichzelf (satan) op zo'n voetstuk plaatsen als een z.g. dienstknecht van God? En wie anders zou door de mond van alverzoeners bekend maken, dat ook satan en zijn zaad gelouterd uit de Gehenna zullen komen?

De ontwikkelingen van dergelijke leugens hebben een verwoestende uitwerking op de bediening van Paulus in deze tijd. Deze leugens zijn leringen van demonen, want zij geven hun vorst (satan) een plaats die hem nergens in de Bijbel wordt gegeven. Volgens die leugen zou satan als een satan door God geschapen zijn, en dus een dienstknecht van God zijn. Waar vinden we dat in Gods Woord? Dergelijke leugens kunnen alleen maar voortkomen uit de koker van Gods tegenstander!

Soms zien mensen hier de ernst niet zo van in en denken dat het in geestelijke zin best wel meevalt. Maar denkt u werkelijk dat het God onverschillig laat, dat andere dingen en mensen de plaats van Zijn Zoon innemen? Denkt u werkelijk dat het God onverschillig laat, dat gelovigen op het verkeerde been worden gezet d.m.v. leugenachtige dwalingen? Broeders en zusters, het is absoluut niet de intentie van schrijver dezes om bepaalde mensen, groepen of richtingen te bekritisieren. Hij wil ook niemand hiermee pijn doen. Toch is het onontkoombaar als wij de duivelse ontwikkeling van de leugen willen blootleggen,

om af en toe naam en toenaam te noemen. In de tegenwoordige boze aïoon (Gal 1:4) komt de leugen en het kwaad tot ontwikkeling. Deze ontwikkeling bereikt zijn hoogtepunt in de laatste dagen van deze tijd van de verborgenheid, waarin alles tot een volheid komt, ook de leugen! Daarom is het nodig dat we deze ontwikkeling volgen, zodat wij onze gemeenschappelijke vijand kunnen ontmaskeren. De tegenstander misleidt in onze dagen velen met zijn leugens, die zo sprekend lijken op de waarheid.

Waar het om gaat, is, dat wij satans leugens en werken doorzien. Dat wij vanuit de Schrift op de hoogte zijn van wat er komt, zodat wij niet in de stroom van de laatste dagen van deze bedeling meegesleept zullen worden door de leugen. Het is het verlangen van de schrijver dat wij vanuit de Schrift gewaarschuwd zijnde, zullen blijven standhouden in de wapenrusting Gods, als die boze dag, en daarmee de leugen, aan het einde van de bediening van de verborgenheid zich meer en meer openbaart.

- ^ “Neemt daarom de wapenrusting Gods, om weerstand te kunnen bieden in de boze dag en om, uw taak geheel vervuld hebbende, stand te houden.” (Ef 6:13)

Timotheus had het in Efeze echt niet gemakkelijk. De apostel Paulus was gearresteerd en als een misdadiger naar Rome gestuurd, waar de doodstraf boven zijn hoofd hing. Alle gemeenten in de provincie, evenals de hoofdstad van de provincie, “Efeze”, hadden Paulus en Timotheus de rug toegekeerd. Massaal liep de meerderheid van de gelovigen dwaallichten als “Alexander, Hymeneus, Filetus, Hermogenes en Fygelus” achterna, die geheel uit het spoor der waarheid waren geraakt. Paulus raadt Timotheus aan:

- ^ “Blijf gij echter nuchter onder alles, aanvaard het lijden, doe het werk van een evangelist, verricht uw dienst ten volle.” (2 Tim 4:5)

Dat zal zwaar zijn geweest voor Timotheus. Van Timotheus als mededienstknecht van Paulus moest men niets hebben. Men haalde zich tal van eigen leraars bijeen en men keerde hun oor van de waarheid af en keerde zich naar de verdichtsels, (2 Tim 4:3-4), de fabels, de mysteriën en de leugens!

- ^ “3 Want er komt een tijd, dat [de mensen] de gezonde leer niet [meer] zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich [tal van] leraars zullen bijeenhalen, 4 dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtsels keren.” (2 Tim 4:3-4)

Geen rechte voren

Het ontstaan van dwaalleer is altijd het gevolg als arbeiders geen rechte voren trekken bij het brengen van het Woord der Waarheid. Ongemerkt keert men zich dan van de waarheid af tot de leugen. De Bijbel wordt dan een gesloten boek en hij gaat alleen open bij die tekstgedeelten die men gebruiken kan. Zodoende komt men dan al snel in de prediking terecht bij de verkondiging van de verdichtsels, de fabels, de mysteriën. Een Alexander en een Hymeneus haalden ongetwijfeld de Schrift aan bij hun verkondiging. Maar zij gehoorzaamden niet aan het principe van 2 Tim 2:15:

- ▲ “15 Maak er ernst mede u wel beproefd ten dienste van God te stellen, als een arbeider, die zich niet behoeft te schamen, doch rechte voren trekt bij het brengen van het woord der waarheid. 16 Maar vermijd de onheilige, holle klanken; want zij zullen de goddeloosheid nog verder drijven, 17 en hun woord zal voortwoekeren als de kanker. Tot hen behoren Hymeneus en Filetus, 18 die uit het spoor der waarheid geraakt zijn met hun bewering, dat de opstanding reeds heeft plaatsgehad, waardoor zij het geloof van sommigen afbreken.” (2 Tim 2:15-18)

In vers 18 zou u net zo goed kunnen lezen: “die uit het spoor der waarheid zijn geraakt met hun bewering dat alles en iedereen zal worden verlost, waardoor die verkondigers het geloof van sommigen verdraaien.”

Als het principe van 2 Tim 2:15 niet wordt gehanteerd en men gaat kris kras door de Schrift zonder enig onderscheid te maken tussen de diverse bedieningen (bedelingen) die verschillen, dan regeert de verwarring.

Als de Schrift geïnterpreteerd kan worden op elke manier zoals men zelf wenst, zonder een goddelijk leidend principe, dan wordt het als een muziekinstrument, dat elke toon kan voortbrengen, die de bespeler wenst. Dan kan zelfs satan de Schrift aanhalen, wat hij overigens ook diverse malen doet, om het Woord vals te laten klinken. Horen we die valse tonen? Met opzet verdraait hij de Woorden Gods. Hij snijdt ze niet recht, zodat Gods Woord onheilige en holle klanken voortbrengt. De ernstige consequentie van het niet recht snijden, is, dat de Waarheid niet wordt verkondigd, hoeveel ook vanuit de Bijbel wordt aangehaald.

Elke Schriftplaats heeft een context en elke context is gerelateerd aan de waarheid, die verbonden is aan de bediening van een *oikonomos* en aan een vergadering van verlostten, aan wie God die waarheid door die *oikonomos* gezonden heeft. Dit kan de vergadering (gemeente) van Israël zijn, de vergadering (gemeente) van eerstgeborenen, de vergadering (gemeente) van het Samen-lichaam, enz. Als men hiermee geen rekening houdt en daardoor het Woord uit zijn verband haalt, waarin God het geplaatst heeft, dan maakt dat de Schrift onwaarachtig. “Holle klanken” zijn dan het gevolg. Niets is zo ernstig, als het verdraaien van het Woord der Waarheid.

Paulus waarschuwt ons, dat men op deze wijze niet Christus' goedkeuring zal wegdragen op de dag van Zijn verschijning. Men zal zich op deze dag als arbeider schamen en men zal de erfenis der roeping Gods, en de “de kroon der rechtvaardigheid” mislopen. (2 Tim 2:11-13; 4:8).

Aan de andere kant, als men de Schrift correct hanteert en recht verdeelt, zal het resultaat daarvan zichtbaar worden in ons leven. Vol vertrouwen gaan wij dan voorwaarts, ziende op Gods rijke zegen hier en nu, en ziende op de verhoging van Zijn uitverkorenen tot Zijn troon in de toekomst door Hem en tot Hem. Ook valt dan alles in de Schrift op zijn plaats. Dit is geen makkelijke weg. Maar wel de enige weg om recht op onze eigen loopbaan te blijven lopen.

Wanneer we in alle ootmoed ons laten leren door onze hemelse Vader, en Hem geloven, dan krijgen we ook geopende ogen van Hem, en zullen we kunnen groeien tot de volwassenheid.

God zegt dan, wat Hij bedoelt in Zijn Woord. Er doen zich dan geen tegenstrijdigheden voor, maar alles valt volmaakt op zijn plaats in Gods plan der eeuwen, wat Hij volvoert naar de raad van Zijn wil.

Maar wanneer wij daartegenover tegen bepaalde zaken uit het Woord “nee” zeggen, dan zeggen we in feite “nee” tegen God. Dan stopt de groei, en dan stopt het geestelijk inzicht. Dan worden we eigenlijk verduisterd in ons geestelijk verstand.

Hymeneus en Filetus faalden in het recht snijden van het Woord der Waarheid. Zij worden met hun volgelingen door Paulus vergeleken met voorwerpen met minder eervolle bestemming:

- ^ “20 Doch in een groot huis zijn niet alleen voorwerpen van goud en van zilver, maar ook van hout en van aardewerk, en wel deels met eervolle, deels met minder eervolle bestemming; 21 indien iemand zich nu hiervan gereinigd heeft, zal hij een voorwerp zijn met eervolle bestemming, **geheiligd**, bruikbaar voor de eigenaar, voor iedere goede taak gereed.” (2 Tim 2:20-21)

Er lag maar één weg open voor Timotheus, zo blijkt hier uit vers 21, en dat was dat hij zich van deze dwaallichten moest afscheiden. Hij moest er voor zorgen, dat hij van deze leugens en fabels – van oorsprong Babylonische mysterie-leer – rein zou blijven en dat hij niet met deze verdichtsels zou worden besmet. Alleen dan bleef hij een voorwerp met eervolle bestemming, geheiligd en bruikbaar voor de eigenaar.

De grondbetekenis van “heiliging” is “scheiding” (2 Tim 2:21), “iets apart zetten ten dienste van God”. Hier betreft het scheiding t.b.v. de dienst van God om gebruikt te worden door de Meester. Alleen door zich af te scheiden van allen, die deze schijnheilige, oudwifse fabels verkondigen, kon Timotheus vasthouden aan het getuigenis van Zijn Heer (2 Tim 1:8).

Zo kon hij trouw blijven aan de waarheid die hem was toevertrouwd (2 Tim 1:13-14; 2:1-2). Alleen zó kon Timotheus een voorwerp zijn met eervolle bestemming en was hij bruikbaar voor de Heer. Zonder twijfel heeft Timotheus door zo te handelen een storm van kritiek over zich heen gekregen. Want als men zich afscheidt van dwaalgeesten en stelling neemt tegen de schijnheilige, oudwifse fabels met hun sentimenten, dan wordt men beschuldigd, dat men onverdraagzaam is, onchristelijk, veel te bekrompen, een betweter, enz.

Maar er mag nooit een compromis zijn van onze kant, wát het ook kost.

Allen, die eervolle dienstknechten des Heren willen zijn, dienen deze zelfde weg te gaan, wat de massa daar ook van vindt. Dienstknechten (in wezen alle getrouwe gelovigen) staan

hier altijd vóór de keus, of zij mensen wensen te behagen of dat zij de Heer wensen te behagen. Paulus zei in een ander verband:

- ^ “Indien ik nog mensen trachtte te behagen, zou ik geen dienstknecht van Christus zijn.” (Gal 1:10)

De dienstknecht van Christus dient zich altijd te realiseren, dat hij een dienaar is van God en niet van mensen. En dat het woord dat hij in opdracht van God heeft te brengen, een woord is, dat de mens van nature niet behaagt. Want het evangelie is niet naar de mens, zoals de

schijnheilige oudwifse fabels. Verder moet hij in dat brengen van dat woord, geen woordenstrijd voeren, (2 Tim 2:24) en afkerig zijn van dwaze en onverstandige strijdvragen.

- ^ “24 En een dienstknecht des Heren moet niet twisten, maar vriendelijk zijn jegens allen, bekwaam om te onderwijzen, geduldig, 25 met zachtmoedigheid de dwarsdrijvers bestraffende. Het kon zijn, dat God hun gaf zich tot erkenning der waarheid te keren 26 en, ontnuchterd, zich te wenden tot de wil van Hem, [losgekomen] uit de strik des duivels, die hen gevangen hield.” (2 Tim 2:24-26)

Hoe moeilijk is het niet, om vriendelijk en zachtmoedig te blijven, maar toch onwrikbaar, waar het Gods waarheid betreft. Hoe snel kan tegenstand niet het slechtste in ons wakker maken, zodat wij terugslaan vanuit onze oude mens en daarmee ons getuigenis bederven. Wij moeten voor hen geen ogenblik gedwee uit de weg gaan, (Gal 2:5), maar wij moeten niet twisten, want het kon zijn, dat God hun gaf zich tot erkenning der waarheid te keren. Zij die ons tegenstaan, zijn misschien tijdelijk in de strik des duivels gevangen. Misschien worden zij ontnuchterd en ontwaken zij uit hun roes. Zij kunnen niet meer nuchter denken. Zij zijn vergiftigd, betoverd, verlamd en verstrikt door de duivel.

De instructies hier in 2 Tim zijn in het bijzonder gericht tot Timotheus, maar ze zijn ook van bijzondere waarde voor ons, wij die leven in de laatste dagen van de bediening van de verborgenheid. Wij zien niet alleen, hoe leringen van demonen door de eeuwen heen hun verwoestende werking hebben gehad in de latere tijden van de bediening van de verborgenheid, maar ook dat deze leringen en fabels aan het einde van de bediening hun hoogtepunt gaan bereiken. Dan komt ook de leugen tot zijn volheid: 2 Tim 3:1-5:

- ^ “Weet wel, dat er in de laatste dagen zware tijden zullen komen: 2 want de mensen zullen zelfzuchtig zijn, geldgierig, pochers, vermetel, kwaadsprekers, aan hun ouders ongehoorzaam, ondankbaar, onheilig, 3 liefdeloos, trouweloos, lasteraars, onmatig, onhandelbaar, afkerig van het goede, 4 verraderlijk, roekeloos, opgeblazen, met meer liefde voor genot dan voor God, 5 die met een schijn van godsvrucht de kracht daarvan verloochend hebben; houd ook dezen op een afstand.”

De laatste dagen van de verborgenheid worden “zware tijden” genoemd (2 Tim 3:1). Dit woord voor “zwaar” is het Griekse woord “*chalepos*”, wat wij ook zouden kunnen vertalen door “manisch”. *Chalepos* wordt ook gebruikt in Matth 8:28, waar het toegepast wordt om twee “demonisch” bezeten mensen te beschrijven, die leefden tussen de graven en die “zeer gevaarlijk” waren. De Statenvertaling gebruikt voor *chalepos* “zeer wreed”.

Dit woord *chalepos* geeft ons een idee van het karakter van de laatste dagen van onze bediening. Die dagen zullen voor de gelovige gevaarlijk en wreed zijn door de sterke demonische werking en beïnvloeding in die tijd. Door de ontwikkeling van “de leringen van boze geesten”, (1 Tim 4:1) en de schijnheilig oudwifse fabels, (1 Tim 4:7).

In de latere tijden van de verborgenheid, zien wij hoe er in de laatste dagen van de verborgenheid demonische tijden ontstaan. Hoewel de verleiders “boze geesten” zijn: “demonen”, (1 Tim 4:1 grondtekst), moeten wij ons wel realiseren, dat de kanalen waardoor

dit bedrog zich openbaart, gewoon mensen zijn zoals u en ik. In 2 Tim 3:13 lezen wij weer over deze verleiders, maar daar zijn het mensen, bedriegers, waardoor de geesten kunnen werken.

- ▲ “Maar slechte mensen en bedriegers zullen van kwaad tot erger komen; zij verleiden en worden verleid.” (2 Tim 3:13)

Mensen kunnen werktuigen worden, waardoor de geesten hun verderfelijke werk kunnen doen. Dit geldt ook voor gelovigen, als zij zich passief voor de inwerking van deze geesten openstellen. Paulus verzekert ons dat deze tijd komt (2 Tim 4:3-4), dat er zogenaamde christelijke leraars zullen opstaan, die zich door deze geesten laten leiden en die de waarheid zullen tegenstaan. Het gevolg zal zijn, dat deze “christelijke” leraars onder invloed van demonen hun volgelingen zullen weg leiden van de waarheid naar de leugen. Men zal zich keren tot de verdichtsels van 2 Tim 4:4, de schijnheilig oudwifse fabels van 1 Tim 4:7.

- ▲ “12 want wij hebben niet te worstelen tegen bloed en vlees, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers dezer duisternis, tegen de boze geesten in de hemelse gewesten. 13 Neemt daarom de wapenrusting Gods, om weerstand te kunnen bieden in de boze dag en om, uw taak geheel vervuld hebbende, stand te houden.” (Ef 6:12-13)

Consequentie van het scheppen van morele wezens

Wij hebben in het voorgaande reeds aangetoond dat de satan en de demonen-wereld een realiteit zijn, zowel in de Schrift als in de dagelijkse praktijk. Dit kan men niet wegreneren. Ook hebben wij laten zien dat God **niet** de Schepper is van het kwaad en dat kwaad zelfs niet te scheppen is. Wij kunnen niet over het bestaan van kwaad spreken, gescheiden van iemands daden. De vraagstelling over de oorsprong van het kwaad is de vraagstelling over *de persoonlijkheid, die kwaad kan voortbrengen*.

Een moreel persoon kan men verantwoordelijk houden voor zijn daden. En als een moreel wezen een verbod overtreedt en daardoor gestraft wordt, is het pertinent onjuist God te beschuldigen van de schepping van dat kwaad. God heeft alleen het verbod neergelegd en de strafmaat bepaald, maar God heeft dat kwaad niet geschapen! **Een moreel wezen heeft dat**

zelf voortgebracht! Hij is zelf verantwoordelijk voor zijn daden. Een moreel wezen is geen redeloos dier, maar voor zijn daden aansprakelijk. Dat wezen draagt zelf de verantwoording! Daarom is de straf van God t.a.v. de overtreding volkomen terecht.

Wij dienen ons te realiseren, dat God morele wezens heeft geschapen, zoals cherubs, engelen, mensen, enz, redelijke schepselen naast de redeloze dieren. En God wilde dat deze morele schepselen uit vrije wil Hem zouden gehoorzamen, volgen, enz, om zo in gehoorzaamheid door Hem voortgeleid te worden naar Gods volheid.

De mogelijkheid van kwaad, van ongehoorzaamheid zit altijd automatisch opgesloten in de schepping van een moreel wezen.

Soms redeneren mensen dat God met het scheppen van het schepsel de mogelijkheid van het

doen van kwaad had moeten uitsluiten. Maar hoe had dit dan moeten geschieden? Er zijn maar een paar mogelijkheden, hoe het "doen van kwaad", uitgesloten had kunnen worden bij de schepping van morele wezens. Maar wanneer we die mogelijkheden onderzoeken, dan blijkt daaruit dat God terecht zei bij de schepping van de mens: "Het was zeer goed!" In het onderstaande gaan we die mogelijkheden één voor één onderzoeken:

1. Een moreel wezen is geen dier
2. Een moreel wezen is geen robot
3. Een moreel wezen is geen baby
4. Een moreel wezen is geen gevangene van God

1. Een moreel wezen is geen dier

God zou een wezen hebben kunnen scheppen, die niet in staat was om goede en kwade dingen te doen. Maar is dit dan een moreel wezen, wat zelfstandig kan handelen, en zelfstandig keuzes kan maken? Nee. Dit schepsel zou gelijk zijn aan het dier, dat wij geen zonden kunnen aanrekenen. Een dier doet geen goede of kwade daden.

Zijn daden komen voort uit zijn instinct en hebben geen morele waarde.

In feite heeft God veel van dit soort schepselen geschapen, als wij het rijk der dieren overzien, maar dit zijn geen morele wezens, die persoonlijke keuzes kunnen maken.

2. Een moreel wezen is geen robot

God zou een wezen hebben kunnen scheppen die niet in staat was om kwade dingen te doen, alleen maar goede dingen. Maar is dit een moreel wezen, die met vrijheid van handelen verantwoordelijk kan worden gehouden voor zijn daden? Nee. Dit schepsel staat gelijk aan een voorgeprogrammeerde robot. Dit is geen moreel wezen.

3. Een moreel wezen is geen baby

God zou een wezen hebben kunnen scheppen die wel in staat was om goede en/of kwade dingen te doen, maar God zou hem in een onschuldige staat hebben kunnen houden. Door hem totaal af te schermten voor innerlijke of uiterlijke verleiding, zou deze hem dan nooit kunnen bereiken. Maar is dit een moreel wezen, die met vrijheid van handelen verantwoordelijk kan worden gehouden voor zijn daden, en verantwoordelijk gehouden kan worden voor zijn eigen keuzes? Nee. Hij heeft geen vrijheid. Hij is dan wel geschapen als moreel wezen, maar hij heeft niet de vrijheid om als moreel persoon zelfstandig te kunnen handelen. Hij is en blijft als een baby in een staat van onschuld. Hij handelt nooit als een moreel verantwoordelijk wezen.

4. Een moreel wezen is geen gevangene van God

God zou een wezen hebben kunnen scheppen die in staat was om goede en/of kwade dingen te doen. God zou de verleiding hebben kunnen toelaten, maar Hij zou hebben kunnen verhinderen dat het schepsel daarop in zou gaan. Maar als God dit zou doen, dan zou Hij op hetzelfde ogenblik de morele natuur van het schepsel vernietigd hebben.

Opgelegde goedheid, gedwongen liefde, verplichte aanbidding zijn tegenstrijdigheden. Goedheid, liefde en aanbidding worden krachteloos gemaakt en verliezen geheel hun betekenis op het moment dat het een verplichting wordt. God kan onschuldige wezens scheppen, maar in de grond der zaak is de schepping van een kant-en-klare gerechtigheid een onmogelijkheid. Die gerechtigheid, die rechtschapenheid, dient te worden verworven. Dient te worden verdiend!

Wij zien dat indien God morele wezens scheidt, dit automatisch de mogelijkheid insluit van het kunnen doen van kwaad en ongehoorzaamheid. **Er is geen andere mogelijkheid!**

Dit is onlosmakelijk verbonden aan het scheppen van morele wezens met een eigen verantwoordelijkheid.

En wij dienen ons te realiseren, dat God morele wezens heeft geschapen, zoals cherubs, engelen, mensen, enz, die zelf verantwoordelijk zijn voor hun daden.

Opnieuw een opstand in de toekomst?

Misschien zal iemand opmerken:

- ^ "Ja, maar dan blijft er ook in de eeuwigheid (*de toekomstige tijd die we kennen als "God alles in allen"*) de kans bestaan van een val in de zonde. Want wie kan mij de garantie geven dat er weer niet een schepsel ongehoorzaam zal worden, zoals die gezalfde overdekkende cherub, en weer tegen God gaat opstaan? Wie kan mij verzekeren dat er dan niet een herhaling zal optreden van de zondeval van de mens, omdat hij opnieuw verleid wordt?"

Gelukkig zijn er dan (in de aïon van "God alles in allen") belangrijke grote verschillen, waardoor dit onmogelijk wordt.

1. Ten eerste is dat onmogelijk omdat: De duivel zal zijn *te niet* gedaan, Hebr 2:14-16 Statenvertaling zegt:

- ^ "Aangezien dan de kinderen het vlees en bloed deelachtig zijn, zo is Hij ook eveneens die deelachtig geworden, opdat Hij door de dood **te niet doen** zou degene, die het geweld des doods had, dat is, **de duivel**. 15 En verlossen zou al degenen, die met vreze des doods, gedurende heel hun leven, aan de dienstbaarheid onderworpen waren. 16 Want **waarlijk, Hij neemt de engelen niet aan.**"

Dus satan zal dan zijn te-niet gedaan.

2. Ten tweede is dat onmogelijk omdat: God maakt Zichzelf dan één met de gelovigen. Dit geheimenis is groot, zegt Ef 5:32. Laten we samen lezen uit Ef 5, en daarbij met name letten op de relatie Christus en Zijn Gemeente:

- ^ "25 Mannen, hebt uw vrouw lief, evenals **Christus zijn gemeente (ekklesia) heeft liefgehad** en Zich voor haar overgegeven heeft, 26 om haar te heiligen, haar reinigende

- ♣ door het waterbad met het woord, 27 en zo zelf de gemeente (ekklesia) voor Zich te plaatsen, stralend, zonder vlek of rimpel of iets dergelijks, zó dat zij heilig is en onbesmet. 28 Zo zijn [ook] de mannen verplicht hun vrouw lief te hebben als hun eigen lichaam. Wie zijn eigen vrouw liefheeft, heeft zichzelf lief; 29 want niemand haat ooit zijn eigen vlees, maar hij voedt het en koestert het, zoals Christus de gemeente (ekklesia), 30 omdat wij leden zijn van zijn lichaam (soma). 31 Daarom zal een man [zijn] vader en [zijn] moeder verlaten en zijn vrouw aanhangen, en die twee zullen tot één vlees zijn. 32 Dit geheimenis is groot, doch ik spreek met het oog op Christus en [op] de gemeente (ekklesia).”

Broeders en zusters, laat deze dingen landen in uw hart alstublieft. Christus heeft Zijn gemeente, Zijn lichaam lief, en wat doet Hij? Hij heiligt dat Lichaam, dat betekent, Hij zet dat Lichaam van Hemzelf apart voor Zijn speciale doel. En wat nog meer? Hij reinigt Zijn Lichaam, Zijn Gemeente door het Woord, waardoor Hij Zijn lichaam zonder vlek of rimpel voor Zich plaatst! En (vs 29) **Hij voedt het, en Hij koestert het.** Hij wil ons voeden, broeders en zusters, en Hij koestert U!

Nu al zijn wij geestelijk één gemaakt met Hem. Wij zijn samen met Hem levend gemaakt, samen opgewekt, samen gezet in de hemelse gewesten. Weet u nog, SUN, SUN, SUN, identiek aan Hem. Wij zijn het Samen-lichaam. Wij zijn vervuld met Hem die alles in allen volmaakt, (Ef 1:23). En wat nu in het klein al in de gemeente van Christus openbaar wordt, zal straks voor heel de nieuwe schepping gelden.

Wij worden dan volledig vervuld met de volheid van Hem, de volheid Gods, die lichamelijk in Hem woont, (Col 2:9-10; Ef 3:19; 4:13; 1:23; 1:10; Col 1:15-19).

Dan, in die toekomst, waarin God alles in allen zal zijn, zijn we één in Christus Jezus, onze Heere.

Dit geldt ook voor het Israël (gelovig overblijfsel), wat de Heere tot de volmaaktheid heeft gebracht. Reeds in de aïoon daarvoor, in de 1000 jaar had de Heere Zijn wet in hun harten gegrift. En dit geldt tevens voor Zijn bruid, de gemeente van eerstgeborenen.

Zo zien dat dit geldt dan voor heel de mensheid, die dan door geloof deel krijgt aan die nieuwe schepping, waarin God alles in allen zal zijn. (let wel: over satan en zijn gevallen engelen ontfermt Hij zich niet! Ook dan niet! Die zijn weggedaan!)

3. Ten derde is dat onmogelijk omdat de situatie dan totaal anders zal zijn.

Nu is er “een scheur” (= schisma) in de Schepping. Het tegenovergestelde van het woord “volheid” (= “*pleroma*”), is in Matth 9:16 het woord “scheur” (= “*schisma*”). Het komt voor in Joh 9:16; 10:19; 1 Cor 1:10; 11:18; 12:25, en het betekent altijd "scheiding".

- ♣ **Joh 9:16:** “Sommige dan van de Farizeeën zeiden: Deze mens komt niet van God, want Hij houdt de sabbat niet. Anderen zeiden: Hoe kan een zondig mens zulke tekenen doen? En er was verdeeldheid (= **schisma**) onder hen.”
- ♣ **Joh 10:19:** “Er ontstond opnieuw verdeeldheid (= **schisma**) onder de Joden om die woorden.”

- ▲ **1 Cor 1:10**: “Doch ik vermaan u, broeders, bij de naam van onze Here Jezus Christus: weest allen eenstemmig en laten er geen scheuringen (= **schisma**) onder u zijn; weest vast aaneengesloten, één van zin en één van gevoelen.”
- ▲ **1 Cor 11:18**: “Nu ik dit voorschrijf, moet ik er (tevens mijn) afkeuring over uitspreken, dat uw samenkomsten niet tot zegen, maar tot schade zijn. 18 Want vooreerst is er, naar ik hoor, wanneer gij als gemeente samenkomt, verdeeldheid (St. Vert.: “scheuringen” = schisma) onder u, en ten dele geloof ik dit.”
- ▲ **1 Cor 12:25**: “God heeft evenwel het lichaam zó samengesteld, dat Hij meer eer gaf aan hetgeen misdeeld was, 25 opdat er geen verdeeldheid (= schisma) in het lichaam zou zijn, maar de leden gelijkelijk voor elkander zouden zorgen.”

Het werkwoord *schizo* komt ook in Matth 27:51 voor, waar het voorhangsel in tweeën scheurde van boven naar beneden. In Joh 19:24 gebruikten de soldaten dit woord, toen zij het kleed van de Here Jezus, dat zonder naad uit één stuk geweven was, niet wilden scheuren. Schriftuurlijk gezien is *schisma* het tegenovergestelde van *pleroma* en geeft hierdoor ons inzicht wat "de volheid van Hem" is.

Er is ooit een "scheur", een "scheiding", een *schisma* gekomen in Gods schepping. Het is een gebeurtenis in de schepping die vast staat. Die gebeurtenis noemt de vertaling “de grondlegging der wereld.” Maar letterlijk staat er in Ef 1:4: “de nederwerping der kosmos.” Paulus spreekt in zijn brieven over: “**vóór** de nederwerping der kosmos”, en “**sinds** de nederwerping der kosmos”. Dit “voor” en “na” of “sinds” toont ons dat er een "scheur" is gekomen in Gods schepping.

In Gen 1:1 lezen we dat God in den beginne de hemelen en de aarde schiep (= de kosmos). Uit de overige Schrift weten wij, dat dat een prachtige, wondermooie schepping was, omdat de zonen Gods en de morgensterren erbij stonden te juichen. Vervolgens lezen we in Gen 1:2 dat de aarde woest (*tohu*) en ledig (*bohu*) was. Dat past volledig niet bij vers 1.

Dit geeft aan dat er iets zeer ingrijpends was gebeurd. Dit geeft duidelijk een scheuring aan. In de mooie schepping van Gen 1:1 kwam zonde met al zijn ongerechtigheden en Jes 59:2 zegt:

- ▲ “Maar uw ongerechtigheden zijn het, die **scheiding brengen** tussen u en uw God, en uw zonden doen zijn aangezicht voor u verborgen zijn, zodat Hij niet hoort.”

Vervolgens werd de scheiding tussen God en de mens ook veroorzaakt door de overtreding van het gebod van Adam en Eva. Meteen kwam God met Zijn belofte van een Middelaar. **De noodzaak van een Middelaar geeft tevens aan dat er sprake was van "scheiding".**

De Here Jezus Christus is de volheid van God. **Hij is Diegene, die alles in de Zijnen zal vervullen (= vol-maken).** Wanneer dat doel bereikt is, zal de "scheur" veroorzaakt door satans rebellie en de zonde van de mens ingevuld en opgevuld zijn, zodat God zal zijn alles in allen. **Dit zal een nieuwe scheuring onmogelijk maken,** want de tabernakel van God zal bij de mensen wezen en Hij zal bij/in hen wonen. (Openb 21:3). Deze eenheid met God, waarbij het schepsel tot Gods volheid wordt gebracht, is Gods doel en Gods voornemen der eeuwen.

Deze volheid Gods verzekert ons, dat er nooit meer een "scheiding" zal wezen, omdat het morele schepsel tot volwassenheid is gebracht, de mannelijke rijpheid, de maat van de wasdom van de volheid van Christus, (Ef 4:13), waartoe nu al de gemeente van Christus, het Lichaam van Christus gevoerd wordt. Hij zal volle kennis hebben en geoefend zijn in het onderscheiden van goed en kwaad. (Hebr 5:14).

Zou dan die Volheid tegen zichzelf in opstand komen? Nooit!

De val van Satan in de zonde

De satan is niet als Gods tegenstander geschapen! Satan was voordat hij "de tegenstander" werd, een gezalfde overdekkende cherub, (Ez 28:14 SV), of zoals de NBG vertaald "een beschuttende cherub". Hij was *onberispelijk* in zijn wandel vanaf de dag dat hij geschapen werd, (Ez 28:15), totdat er onrecht in hem gevonden werd en hij viel.

De eerste keer dat wij de uitdrukking "onberispelijk" (in het Hebreeuws *tamin*) tegenkomen in het Oude Testament is Gen 6:9, waar staat:

▲ "Noach was onder zijn tijdgenoten een rechtvaardig en onberispelijk man".

"*Tamin*" komt diverse malen in Ezechiël voor en wordt door de NBG verschillende malen vertaald door "gaaf", SV door "volkomen". Het duidt op het offerdier dat volkomen gaaf moest zijn. Satan was onberispelijk geschapen, volkomen gaaf, zonder vlek of rimpel. Ditzelfde zegt de Schrift van de schepping.

God schiep de schepping niet *tohu* woest (-heid) en *bohu* ledig (-heid), "niet tot een baaierd". letterlijk "niet als een woestheid", maar de schepping werd zo, (Gen 1:1-2; Jes 45:18).

Ook van de mens zegt de Schrift:

▲ "Alleen, zie toch: ik heb ontdekt, dat God de mensen (op)**recht** gemaakt heeft, maar zij zoeken vele bedenkselen." (Prediker 7:29)

Wij zien dus dat zowel de schepping van de hemelen en de aarde als de schepping van de mens "recht" was; "gaaf", "zonder vlek of rimpel". Dit geldt ook voor de schepping van de gezalfde overdekkende cherub. Bij zijn schepping was hij volkomen schoon, (Ez 28:12), vol van wijsheid. Hij was onberispelijk, volkomen gaaf, zonder vlek of rimpel. Het onrecht dat in hem gevonden werd, was het resultaat van zijn eigen handelen.

Ez 28:11-19:

"Het woord des Heren kwam tot mij: 12 Mensenkind, hef een klaaglied aan over de koning van Tyrus en zeg tot hem: zo zegt de Here Here: Volmaakt zijt gij van gestalte, vol van wijsheid, volkomen schoon.

13 In Eden waart gij, Gods hof; (***buiten Adam en Eva was alleen de satan aanwezig in de Hof van Eden***); allerhande edelgesteente overdekte u: rode jaspis, chrysoliet en prasem, turkoois, chrysopraas en nefriet, lazuursteen, hematiet en malachiet. Van goud was het werkstuk, waarin zij waren gevat en aan u vastgehecht; toen gij geschapen werdt, waren zij gereed.

14 Gij waart een beschuttende cherub met uitgespreide vleugels; (***geen mens, ook geen vorst of koning van Tyrus is ooit een cherub genoemd***); Ik had u een plaats gegeven: gij waart op de heilige berg der goden, wandelend te midden van vlamme stenen. (***dit betekent dat die overdekkende cherub wandelde in de nabijheid van God***)

15 Onberispelijk waart gij in uw wandel, vanaf de dag dat gij geschapen werdt, totdat er onrecht in u werd gevonden:

16 door uw uitgebreide handel zijt gij vervuld geraakt met geweldenarij en kwaamt gij tot zonde. Van de berg der goden verbande Ik u en deed u weg, gij beschuttende cherub, van tussen de vlamme stenen. (***Door de zonde en de opstand van deze cherub is hij verbannen van de berg der goden – wat betekent dit anders, dan dat hij is nedergeworpen uit de hemel – katabole der kosmos***)

17 Trots was uw hart op uw schoonheid – met uw luister hebt gij ook uw wijsheid teniet doen gaan. **Ter aarde wierp Ik u neer**, en maakte u tot een schouwspel voor koningen om met leedvermaak naar u te zien.

18 Door uw vele ongerechtigheden, door het onrecht bij uw koophandel, hebt gij uw heiligdommen ontwijfd. Vuur deed Ik oplaaien uit uw midden – dat verteerde u! Ik maakte u tot as op de grond voor de ogen van allen die u zagen.

19 Allen die onder de volken u kennen, ontzetten zich over u; een verschrikking zijt gij geworden, **verdwenen zijt gij – voor altijd!**”

Dit alles laat ons zien in welke toestand satan is geschapen, en in welke toestand deze cherub door eigen keuzes viel. Van zijn oorspronkelijke rechtschapenheid viel hij in een staat van ongerechtigheid. Hij was oorspronkelijk een Gezalfde overdekkende Cherub, maar hij werd **door zijn eigen keuze** een satan, "een tegenstander" van God.

Deze ongerechtigheid wordt in Ez 28 vanuit verschillende oogpunten belicht. Het is nauw verbonden met zijn handel, (vers 16) en koophandel, (vers 18). Zo ontheiligde hij zijn heiligdommen (vers 18). De diepere oorzaak wordt ons aangereikt in vers 17.

▲ “Trots was uw hart op uw schoonheid - met uw luister hebt gij ook uw wijsheid teniet doen gaan.” (Ezechiël 28:17)

Door zijn hoogmoed en trots ging niet alleen zijn schoonheid verloren, maar ook zijn wijsheid ging verloren. Hij verloor vanaf die tijd de wijsheid, om Gods plan te doorgronden. Hij had niet meer die geestelijke bril op!

De overdekkende cherub werd trots, hoogmoedig, opgeblazen. Zo kwam hij in opspraak en kwam hij tot zonde: Ez 28:16:

▲ “Door uw uitgebreide handel zijt gij vervuld geraakt met geweldenarij en kwaamt gij tot zonde. Van de berg der goden verbande Ik u en deed u weg, gij beschuttende cherub, van tussen de vlamme stenen.” (Ez 28:16).

De zonde is opgekomen bij de duivel zelf! Hij heeft de zonde in 't leven geroepen, en zij, die de zonde doen, zijn uit hem.

- ⤴ “Wie de zonde doet is uit de duivel, want de duivel zondigt van den beginne. **Hiertoe is de Zoon van God geopenbaard, opdat Hij de werken des duivels verbreken zou.**” (1 Johannes 3:8)

Wanneer alverzoeners gelijk zouden hebben, en God zou satan als Zijn tegenstander, als Zijn dienstknecht hebben geschapen, dan zou God hier in 1 Joh 3 tegen zichzelf moeten optreden. Dan zou God Zijn eigen werken hier moeten verbreken.

U begrijpt de onzin hiervan!

Onbegrijpelijk dat alverzoeners kostte wat het kost willen vast houden aan het feit dat God de schepper is van het kwaad, en daarmee God in een kwaad daglicht stellen! Dat zullen ze nooit toegeven, maar dat is wel de realiteit!

Er staat: Zij, die de zonde doen, zijn "uit de duivel". Daar ligt de oorsprong van de zonde, en satan is de voortbrenger. Hij is de auteur. En de mens kan kiezen.

Wat is zonde? Vanuit de vele woorden in het Hebreeuws en het Grieks zijn meerdere definities te geven. Rom 3:23 laat ons zien, dat zonde een "tekortkoming" is, een "missen" van iets, zoals ook het Hebreeuwse woord *chatta* aangeeft. Andere teksten geven ons de volgende definities:

- ⤴ De zonde is wetteloosheid, (1 Joh 3:4).
- ⤴ Alle ongerechtigheid is zonde, (1 Joh 5:17).
- ⤴ Al wat niet uit geloof is, is zonde, (Rom 14:23).

Wij vinden hier drie verklaringen van wat zonde is. In elke verklaring vinden wij een missen van iets, een loochenen van iets.

Zonde is het verloochenen van (a) wet, (b) recht en (c) geloof.

Deze verloochening openbaarde Satan toen hij als moreel wezen bewust het pad der gehoorzaamheid verliet. Zo kwam hij tot zonde (Ez 28:16).

Dat wil zeggen; dat hij Gods wet loochende; dat hij onrecht deed; dat hij het geloof verwierp; kortom: Hij rebelleerde en werd door eigen keuze de tegenstander van God: "Satan". Zó werd hij de vader der leugen; de oude, listige, sluwe slang; de mensenmoordenaar van den beginne; de duivel, die de naam van God lastert en de waarheid vermengt met de leugen; (Joh 8:44; Openb 12:9; 20:2).

Net zoals wij op de laatste bladzijden van de Bijbel lezen over satans laatste rebellie aan het eind van de 1000 jaar, (Openb 20:7-10), zo vinden wij op de eerste bladzijden van de Bijbel satans eerste rebellie.

In Gen 1:1 vinden wij de oorspronkelijke schepping van de hemelen en de aarde, geschapen in volmaakte orde en schoonheid, wat dan ook een reden was om te juichen:

Job 38:4-7: **θεμελια = themelios = grondvesten**

- ⤴ “Waar waart gij, toen Ik de aarde **grondvestte**?
- ⤴ Vertel het, indien gij inzicht hebt!

In de Septugintha staat in vers 4:

- ⤴ ποῦ ἦς ἐν τῷ **Θεμελιοῦν** με τὴν γῆν; we vinden daar hetzelfde woord.
- ⤴ 5 Wie heeft haar afmetingen bepaald? Gij weet het immers!
- ⤴ Of wie heeft over haar het meetsnoer gespannen?
- ⤴ 6 Waarop zijn haar pijlers neergelaten,
- ⤴ of wie heeft haar hoeksteen gelegd,
- ⤴ **7 terwijl de morgensterren tezamen juichten,**
- ⤴ **en al de zonen Gods jubelden?**

In Genesis 1:2 wordt ons echter verteld hoe de aarde was geworden, dat de aarde woest werd, ja ledig en verlaten. Een correcte vertaling van de eerste twee verzen van de Bijbel zou kunnen luiden:

- ⤴ “In den beginne schiep God de hemelen en de aarde, (Gen 1:1). Maar de aarde werd woest en ledig en duisternis [was] over het aangezicht van de afgrond en de Geest van God [was] zwevende over het aangezicht van de wateren.” (Gen 1:2).

Hoe dit plaatsvond en wanneer dit plaatsvond, wordt ons niet verteld, maar duidelijk is, dat dit het resultaat is van **de val van Satan in de zonde**. Deze val moet hebben plaatsgevonden tussen Gen 1:1 en Gen 1:2, want in Genesis 3 wordt hij aan ons getoond als een gevallen engel, een leugenaar en een lasteraar, de vijand van God en de mens. Dat was in den beginne totaal anders.

Bovendien lezen we in Gen 6 over de “zonen Gods”, gevallen engelen, die satan in zijn opstand waren gevolgd. Waar komen die opeens vandaan? En met welk doel verschijnen ze op het toneel? Satan had de Heere horen zeggen, dat het zaad van de vrouw hem (satan) de kop zou vermorzelen, en hij ondernam meteen actie. Wanneer hij er nu eens voor zorgde dat dat zaad van de vrouw voor God onbruikbaar werd, dan kon Gods plan niet tot uitvoering worden gebracht, dan zou dat “zaad van de vrouw”, de Christus, hem nooit de kop kunnen vermorzelen. Daarom zorgde hij ervoor dat zijn volgelingen, die gevallen engelen, gemeenschap hadden met de dochters der mensen, en dat aldus misvormde nakomelingen uit die gemeenschap voortkwamen.

Dat wij in Ez 28 en Jes 14 over **de val van Satan** lezen en de gevolgen van deze val terugvinden in Gen 1:2, past natuurlijk **geheel niet** in de alverzoeningsleer.

Jes 14 gaat over het einde van de koning van Babel. Wie is op het einde de koning van Babel?

- ⤴ “12 Hoe zijt gij uit de hemel gevallen, **o morgenster**, gij zoon van de dageraad! hoe zijt gij ter aarde neergehouwen, gij, die de heidenen krenktet 13 En zeidet in uw hart: Ik zal ten hemel opklimmen, ik zal mijn troon **boven de sterren Gods verhogen**; en ik zal mij zetten op de berg der samenkomst aan de zijden van het noorden. 14 Ik zal boven de hoogten der wolken klimmen, **ik zal de Allerhoogste gelijk worden**. 15 Ja, in de hel (= graf) zult gij neergestoten worden, aan de zijden van de kuil! 16 Die u zien zullen, zullen u aanschouwen, zij zullen op u letten, en zeggen: Is dat die man, die de aarde beroerde, die de koninkrijken deed beven? 17 Die de wereld als een woestijn stelde, en haar steden verstoorde, die zijn gevangenen niet liet los gaan naar huis toe? 18 Al de koningen der heidenen, zij allen liggen neer met eer, een ieder in zijn huis; 19 **Maar gij zijt verworpen**

- ♣ **van uw graf**, als een gruwelijke scheut, als een kleed der gedoden, die met het zwaard doorstoken zijn; als die neerdalen in een steenkuil, **als een vertreden dood lichaam**. 20 Gij zult er niet bij gevoegd worden in de begrafenis; want gij hebt uw land verdorven, en uw volk gedood; het zaad der boosdoeners zal in eeuwigheid niet genoemd worden. 21 Maakt de slachting voor zijn kinderen gereed, om de ongerechtigheid van hun vaders; dat zij niet opstaan, en de aarde erven, en de wereld vervullen met steden; 22 **Want Ik zal tegen hen opstaan**, spreekt de Heere der heerscharen, en Ik zal van Babel uitroeien de naam en het overblijfsel, en de zoon en de zoonszoon, spreekt de Heere.”

Wordt de koning van Babel in Gods Woord een “morgenster: genoeg, die ter aarde is neergehouden, en die zijn troon boven de sterren Gods wilde plaatsten? Zowel het Bijbelgedeelte uit Ez 28 als dit gedeelte uit Jesaja 14 worden door alverzoeners heftig tegengesproken. Er wordt gezegd:

- ♣ "In Jes 14:12 en in Ez 28:13-15, staat niets aangaande de persoon van satan in die beide hoofdstukken!", (*Mr. A. Manussen, Brandende vragen over de oorsprong van het kwaad (1)*, blz. 5).

Zij die leren dat God de Schepper is van het kwaad en dat God satan als een tegenstander geschapen heeft, kunnen niet uit de voeten met Ez 28.

Men wil absoluut satan niet zien in Ez 28, want dit zou betekenen, dat de zonde uit de satan zelf is. Dit zou betekenen, dat God Satan **niet** als een tegenstander heeft geschapen, maar als een volkomen Cherub, een moreel wezen, die zelf de zonde heeft voortgebracht. Het zou betekenen dat bij God helemaal niet de oorzaak of de oorsprong ligt van het kwaad, zoals men leert. Ez 28 en Jes 14 passen eenvoudigweg niet in hun systeem. Ditzelfde geldt t.a.v. de val van Satan in Gen 1:2.

- ♣ “Een hypothetische vooronderstelling van een "nederwerping" van de prehistorische voor-wereld, veroorzaakt door de "val van Satan" **mag** (*en daar gaat het om!*) vanwege de problematiek rond wat genoemd wordt "het probleem, ofwel de oorzaak van het kwaad", niet ingelezen worden in Gen 1:2", (*W. Godijn en H. Pfoster, Grondlegging of nederwerping der wereld (2)*, Bijbels Denken, 2ejrg., nr. 3, blz. 17).

Nog een uitspraak, nu van de site “Goed bericht.nl”: Dit gaat over wie de Schepper is van het kwaad:

- ♣ “.....er is geen ontkomen aan om bij God uit te komen. Want Hij is de Schepper van alles. Dus ook van satan. Per ongeluk of expres. Eén van beiden Is satan ‘per ongeluk’ satan geworden, dan is er sprake van een misser van God. Heeft God het expres gedaan, dan heeft de aanwezigheid van zonde en kwaad in deze wereld kennelijk een doel. En dát is precies wat de Schrift leert. Want God heeft ALLEN onder ongehoorzaamheid BESLOTEN, OM Zich over ALLEN te ontfermen (...) Want UIT HEM en DOOR HEM en TOT HEM is het AL. Hem zij de heerlijkheid tot in de aeonen! Amen.” (tot zover het citaat).

Alles wat maar enigszins zou kunnen wijzen op een nederwerping (katabole) van de kosmos door de zondeval van satan, wordt stelselmatig in alle toonaarden door alverzoeners ontkend!

Wij zouden niet weten, waarom wij niet de val van Satan in de zonde zouden kunnen herkennen in Gen 1:2, als daar voldoende Schriftuurlijk bewijs voor is.

Wij kennen geen problematiek omtrent de oorzaak van het kwaad.

Alverzoeners creëren voor zichzelf deze moeilijkheden, die er in werkelijkheid niet zijn, omdat ze ten koste van de Waarheid willen vasthouden aan hun leer dat God de satan zó gemaakt heeft, als een tegenstander, als Zijn dienstknecht.

Dat iets wel of niet in hun alverzoeningsstelsel past, is geen afdoend bewijs.

We moeten blijven staan op Gods Woord, en ons niet heen en weer laten slingeren door allerlei menselijke (lees satanische) redeneringen!

Grondlegging of Nederwerping? (deel 12)

De grote vraag bij de uitleg van Gen 1:1-2 is:

1. Vinden wij hier de grondlegging van de wereld beschreven in zes dagen, "de schepping van de hemelen en aarde"?
2. Of vinden wij hier beschreven, dat na een schepping van de hemelen en de aarde in den beginne (vers 1), de oorspronkelijke wereld (kosmos) verwoest werd, nedergeworpen werd (vers 2) en dat wij vanaf vers 3 lezen hoe God in zes dagen de hemel en de aarde reformeerde, hervormde en herschiep.

Oude kerkvaders als Augustinus huldigden de laatste opvatting en schreven de nederwerping van de kosmos in Gen 1:2 toe aan de val van Satan in de zonde.

Dat de aarde niet woest en ledig is geschapen, maar zo geworden is door een val van Satan, blijkt uit onderstaande 10 feiten, die we één voor één gaan behandelen:

1. De uitdrukking "hemelen en aarde" duidt nooit op wanorde.
2. God heeft de aarde niet *tohu* geschapen.
3. Woestheid (*tohu*) en ledigheid (*bohu*) duiden op oordeel.
4. Duisternis wijst op kwaad en oordeel.
5. Gen 1:2 spreekt alleen over de aarde.
6. Het woordje "En" van Gen 1:2 geeft een nieuwe fase aan, volgend op en 1:1.
7. De aarde *was* niet woest en ledig, maar *werd* woest en ledig.
8. De activiteit van Gods Geest wijst op een werk van herstel.
9. Gen 1:2 wordt genoemd: "de omverwerping van de kosmos."
10. De nederwerping van de kosmos.

1. De uitdrukking "hemelen en aarde" duidt nooit op wanorde

Als de aarde woest en ledig geschapen zou zijn, dan zou Gen 1:2 een beschrijving zijn van de aarde in Gen 1:1. Anders gezegd: Als de aarde woest en ledig geschapen zou zijn, dan lezen we in vers 2 hoe de Heere de aarde geschapen had in vers 1. Echter, als wij de uitdrukking "**hemel en aarde**" met de concordantie door de Schrift volgen (130 keer), dan duidt deze uitdrukking **nergens** in Gods Woord op een ongeordende chaos, maar **altijd** op een geordend wereldruim, op een geordende kosmos!

Dat de aarde en het leven uit een oer-chaos is ontstaan, leert ons wel de evolutietheorie, maar **niet** de Bijbel. Wanneer we Gen 1:1 lezen: In den beginne schiep God de hemelen en de aarde, dan kunnen we in het licht van Gods Woord onmogelijk lezen: "In den beginne schiep God een woeste en ledige en duistere aarde."

Dat past onmogelijk bij Gods Wezen!

De Bijbel begint niet met een chaos, die geordend wordt, maar met een volmaakte schepping, die om een reden woest en ledig wordt.

2. God heeft de aarde niet tohu geschapen

We weten dat God onmogelijk de wereld van Gen 1:2 geschapen kan hebben, omdat deze beschreven wordt als *tohu va bohu* (woestheid en ledigheid).

In eerste instantie maakt het niet uit wat *tohu* exact betekent, omdat Jesaja ons nadrukkelijk verklaard in Jes 45:18, dat de Schepper haar niet *tohu* heeft geschapen:

- ▲ "Want zo zegt de Here, die de hemelen geschapen heeft – Hij is God – die de aarde geformeerd en haar gemaakt heeft, Hij heeft haar gegrondvest; niet tot een baaierd (grondtekst: **TOHU**) heeft Hij haar geschapen, maar ter bewoning heeft Hij haar geformeerd: Ik ben de Here en er is geen ander."

Omdat de Heere de aarde niet "tohu" heeft geschapen, daarom moet de aarde op een bepaalde tijd ná Gods schepping woest en ledig zijn geworden.

In Job 38:7 lezen wij dat de morgensterren en al de zonen Gods (zie Job 1:6; 2:1) juichten en jubelden bij de grondvesting van de aarde. Dit geschiedde in Gen 1:1. Zouden zij hebben gejuicht en gejubeld als zij niets dan woestheid en ledigheid hadden aanschouwd?

Tohu betekent woestheid. Het komt twintig keer voor in het Oude Testament. Het heeft nooit te maken met iets constructiefs, iets opbouwends.

Het heeft altijd te maken met iets dat kapot gemaakt wordt, geruïneerd, verspild of bedorven, zoals in Jes 45:18. **Het is vaak een gevolg van oordeel:**

- ▲ Jes 24:10: "Verbroken ligt de woeste (= **tohu**) veste; gesloten is elk huis, zodat men er niet kan binnentreden. 11 Gejammer over de wijn in de straten! Alle vreugde is ondergegaan, de vrolijkheid der aarde is verdwenen."
- ▲ 1 Sam 12:21: "20 En Samuël zeide tot het volk: Vreest niet; wel hebt gij al dit kwaad bedreven, maar wijkt niet langer van de Here af, dient de Here met uw ganse hart. 21 Gij zult niet afwijken achter de ijdelheden (= **tohu**), die baten noch redden kunnen; slechts ijdelheid (= **tohu**) zijn zij. 22 Want de Here zal zijn volk niet

- ♣ verstoten, om der wille van zijn grote naam. De Here heeft immers verkozen u tot zijn volk te maken.”
- ♣ Jes 34:11: “8 want de Here houdt een dag van wraak, een jaar van vergelding in Sions rechtsgeding. 9 Zijn beken verkeren in pek, zijn stof in zwavel en zijn land wordt tot brandend pek, 10 dat dag noch nacht uitgaat; voor altijd stijgt zijn rook op, van geslacht tot geslacht ligt het woest, tot in alle eeuwigheden trekt niemand daardoor. 11 Pelikaan en roerdomp nemen het in bezit, uil en raaf huizen daar; Hij spant daarover het meetsnoer der woestheid (= **tohu**) en het paslood der ledigheid.”
- ♣ Jer 4:23: “Ik zag de aarde, en zie, zij was woest (= **tohu**) en ledig; ik zag naar de hemel, en zijn licht was er niet. 24 Ik zag de bergen, en zie, zij beefden, en alle heuvelen schudden.”
- ♣ Gen 1:2: “De aarde nu was woest en ledig, en duisternis lag op de vloed, en de Geest Gods zweefde over de wateren.”

Mozes de schrijver van Gen 1:2 gebruikt dit woord (= **tohu**) in Deut 32:10 om de woestijn te beschrijven "het woeste land van gehuil in de wildernis", waar Israël in omzwierf, (zie ook Job 6:18; 12:24; Ps 107:40).

Tohu wijst op een staat van een woeste wildernis, waar de wind huult. Wanneer *Tohu* naar een plaats wijst, wijst dat steeds op een plaats, die in eerste instantie bewoonbaar was, maar nu verlaten is en onbewoonbaar **is geworden**. Dit is niet wat God bedoelde met Zijn schepping.

Hij schiep het niet *tohu*, maar ter bewoning heeft Hij haar geschapen, (Jes 45:18).

3. Woestheid (*tohu*) én ledigheid (*bohu*) duiden op oordeel

In Gen 1:2 staat: “De aarde nu was woest (*tuhu*) en ledig (*bohu*)”

Bohu betekent “ledigheid” in de betekenis van een plaats die eerst niet leeg was, maar die leeg is gemaakt. Het woord komt maar 3 maal voor in de Schrift en altijd in combinatie met *tohu*, (Gen 1:2; Jes 34:11; Jer 4:23).

Jes 34 beschrijft Gods gericht over Edom. In de eerste tien verzen lezen wij over:

1. Gods toorn tegen alle volken (1);
2. over een slachting (2);
3. over stank van lijken (3);
4. over al het heer des hemels dat vergaat en afvalt zoals het blad van de vijgenboom afvalt (4);
5. over de hemelen die als een boekrol worden samengerold (5);
6. over de Here met een zwaard vol bloed (6);
7. over een geweldige slachting in het land van Edom (7);
8. over dat de Here een dag van wraak houdt, een jaar van vergelding (8);
9. over pek, stof, zwavel; brandend pek dat dag noch nacht uitgaat; rook die voor altijd opstijgt (9);
10. over een land dat van geslacht tot geslacht woest ligt en waar niemand doorheen trekt (10).]

En dan lezen wij:

- ▲ “Pelikaan en roerdomp nemen het in bezit, uil en raaf huizen daar; Hij spant daarover het meetsnoer der woestheid (*tohu*) en het paslood der ledigheid (*bohu*).” (Jesaja 34:11)

Het land van Edom is **geoordeeld**. Het is een verschrikkelijk gezicht. Het land is **totaal verwoest**. Wij zien het branden en de rook opstijgen. Je ruikt de ondraaglijke stank van de lijken. Vreselijk is het te vallen in de handen van de levende God. Zijn inwoners zijn geoordeeld. Het land ligt er verlaten bij. Niemand woont er meer. Het land is ontledigd. Alleen de vogels, de jakhalzen en de hyena's nemen het in bezit.

In Jeremia 4 vinden wij de andere keer dat *tohu* en *bohu* tezamen voorkomen.

Daar worden wij geconfronteerd met hoe het land van Israël met zijn inwoners vanwege hun zonden worden geoordeeld. Jeremia ziet een onheil uit het Noorden naderen, wat lijkt op een leeuw. Het zijn de Babylonische legers. Hij noemt hen de verderver der volken, uitgegaan om het land van Israël en de steden te verwoesten, zodat er geen inwoners zijn, (Jer 4:6-7).

- ▲ “23 Ik zag de aarde, en zie, zij was **woest en ledig**; ik zag naar de hemel, en zijn licht was er niet. 24 Ik zag de bergen, en zie, zij beefden, en alle heuvelen schudden. 25 Ik zag, en zie, er was geen mens, en al het gevogelte des hemels was weggevlogen. 26 Ik zag, en zie, de gaarde was woestijn, en al zijn steden waren in puin gestort, voor de Here, voor zijn brandende toorn.” En: “elke stad is verlaten, er is niemand meer, die erin woont.” (Jeremia 4:23-26, 29b).

Waar *tohu* en *bohu* (woestheid en ledigheid) in de Schrift gezamenlijk voorkomen, vinden wij geen schepping, maar is er sprake van oordeel. Wij zien niets anders voor ons dan brandende puinhopen, een rokend slagveld waar de toorn des Heren heeft gewoed. Het land ligt er verlaten bij. Zijn inwoners zijn, als zij niet zijn omgekomen, bijeengedreven en gevangen genomen.

Tohu en *bohu* komen maar drie maal gezamenlijk in de Schrift voor, terwijl hiernaast *tohu* (woestheid) nog 17 maal alleen voorkomt, maar altijd in destructieve zin. Wij vragen iedere lezer:

- ▲ "Zou dan de woestheid en de ledigheid van Gen 1:2 ook niet het gevolg zijn van een oordeel Gods, wat na Gen 1:1 is ingetreden?"

Voor een ieder, die weet hoe consequent en nauwkeurig het woordgebruik van de Heilige Geest in de Schrift is, is het antwoord niet moeilijk te geven.

Hoewel *tohu* en *bohu* alleen in Gen 1:2, Jes 34:11 en Jer 4:23 gezamenlijk voorkomen, mogen wij in dit kader Jes 24 niet vergeten te noemen.

In Jes 24:10 spreekt Jesaja over "de woeste (*tohu*) veste". In de context handelt het over het gericht over de aarde:

- ▲ Vers 1 "Zie de Here ontledigt en verwoest de aarde";
- ▲ Vers 3 "De aarde wordt volkomen ontledigd en geheel leeggeroofd, want de Here heeft dit woord gesproken";
- ▲ Vers 10 "Verbroken ligt de woeste veste, gesloten is elk huis".

In dit laatste vers wordt *tohu* (woest) gebruikt, terwijl *bohu* (ledigheid) hier wordt omschreven met de woorden "gesloten is elk huis", m.a.w. "verlaten, leeg is elk huis", zoals ook de verzen 1 en 3 aangeven.

Dan lezen wij: Jes 24:17-22:

- ▲ “17 Schrik en kuil en strik over u, bewoners der aarde! 18 En het zal geschieden, dat wie vlucht voor het schrikbaar gedruis, in de kuil valt en dat wie uit de kuil klimt, in de strik gevangen wordt; ja, de sluizen in den hoge worden geopend en de grondvesten der aarde beven. 19 De aarde barst geheel open, de aarde schudt hevig, de aarde wankelt vervaarlijk; 20 de aarde waggelt zeer als een beschonkene en zwaait heen en weer als een nachthut; want haar overtreding drukt zwaar op haar; zij valt en staat niet weer op. 21 **En te dien dage** zal het geschieden, dat de Here **bezoeking zal brengen over het heer der hoogte in den hoge** en over de koningen der aarde op de aardbodem. 22 En zij zullen bijeengebracht worden, zoals men gevangenen bijeenbrengt in een kuil, en zij zullen opgesloten worden in een kerker, en na vele dagen zullen zij bezocht worden. (Jesaja 24)

In vers 21 lezen we “te dien dage”. We kunnen als vast regel hanteren, dat overal waar we “te dien dage” in de Schrift tegenkomen, dat dat betrekking heeft op de dag van Christus, wanneer de Heere Jezus Christus als Koning over zijn volk terug komt. Profetie heeft vaak een dubbele bodem. Jesaja 24 wijst ongetwijfeld op de toekomst, maar heeft in zich door zijn taalgebruik dat het ons tevens een terugblik geeft op het verleden.

De aarde schudt hevig als een olijfbom bij het afslaan van de olijven, (vers 13). Zijn inwoners worden bijeengebracht, zoals men gevangenen bijeen brengt in een kuil. Het betreft echter niet alleen de koningen der aarde op de aardbodem, maar ook het heer der hoogte in den hoge!

Deze hoogte in den hoge betreft de woonplaats des Heren, zoals bijvoorbeeld Jes 57:15 ons laat zien. Het woord "in den hoge" wordt hier in Jes 24:21 in tegenstelling gebruikt met "op de aardbodem".

Het oordeel slaat dus niet alleen op de koningen der aarde, maar ook **op het heer der hoogte**. Dit is een directe heenwijzing naar **satan met zijn engelen- en demonenwereld**, die in de toekomst geoordeeld wordt als hij gevangengezet wordt en geworpen wordt in de *abyss*, de afgrond, (Openb 20:1-3).

Opvallend is dat de Septuaginta, de Griekse vertaling van het Oude Testament in Gen 1:2 "vloed" (NBG) vertaald met *abyss*, "afgrond".

Ook de Statenvertaling heeft in Gen 1:2 "afgrond". In het Hebreeuws staat *tehom*, "vloed, waterdiepte, afgrond".

Ook dit woord staat in **relatie met oordeel**, zie bijvoorbeeld Ps 36:7 "**Uw gericht** is een geweldige watervloed (*tehom*). Wij bemerken hier de dubbele bodem in de profetie van Jes 24, die door zijn gebruik van woestheid (*tohu*) en zijn omschrijving van ledigheid, niet alleen vooruitblijkt, maar ons ook een blik schenkt in het verleden.

Vers 22 krijgt hierdoor wel een extra dimensie:

- ▲ “En zij zullen bijeengebracht worden, zoals men gevangenen bijeenbrengt in een kuil, en zij zullen opgesloten worden in een kerker, en na vele dagen zullen zij bezocht worden. (Jesaja 24:22).

Door dit gedeelte verkrijgen wij tevens een terugblik in het verleden dat God na Gen 1:1 op een zeker moment de aarde oordeelde. **Zij werd woest en ontledigd**. Haar bewoners inclusief de bewoners van de hoogte werden gevangen genomen en opgesloten in de afgrond, de *abys*, (een put, een kuil, een waterdiepte, een afgrond), die als kerker dienst deed. Na **vele dagen** zullen ze bezocht worden, zegt Jes 24:22. In de toekomst zal het nodige zich afspelen rondom deze put des afgronds, (Openb 9:1-12; 20:1-3,7).

In Gen 1:2 zien wij de Geest van God zweven boven deze afgrond, (deze waterdiepte, die toegedekt is met de wateren), als het ware controlerend of de put des afgronds wel goed is afgesloten. Jes 24 geeft ons dus een bijzonder interessante visie op Gen 1:2. Het gebruik van *tohu* en *bohu* in Jes 34:1 en in Jer 4:23 geeft ons voldoende basis, om aan te nemen dat er **een oordeel Gods heeft plaatsgevonden** in Gen 1:2, waardoor het aanzicht van de aarde veranderde in woestheid en ledigheid.

4. Duisternis wijst op kwaad en oordeel

Niet alleen wijst woestheid en ledigheid op een oordeel Gods, ook het woord "duisternis" wijst daarop. Duisternis heeft in Gods Woord geen directe relatie met God:

- ▲ De apostel Paulus vermeldt dat God een ontoegankelijk licht bewoont, (1 Tim 6:16).
- ▲ Johannes zegt: "God is licht en in Hem is gans geen duisternis", (1 Joh 1:5).
- ▲ En Paulus vraagt: "Welke gemeenschap heeft het licht met de duisternis?", (2 Cor 6:14).

Duisternis (*hoshekh* in het Hebreeuws, *skotos* in het Grieks) is een begrip dat in Gods Woord steeds in verbinding staat met kwaad en oordeel, zie: Job 10:22; Ps 107:10; Spr 4:19; Jes 9:1, enz. Zo ook in het Nieuwe Testament, zie: Matth 6:23; 27:45; Luk 22:53; Joh 1:5; 8:12; Ef 4:18; 5:11-13; 1 Petr 2:9, enz.

Het duidt op de afwezigheid van het licht, (Gen 1:2-3; Job 34:22) als gevolg van kwaad en oordeel. Het gebruik van het woord "duisternis" in Gen 1:2 wijst ons er op, dat vers 2 ons niet de toestand van Gen 1:1 beschrijft, maar dat er een vreselijke catastrofe heeft plaatsgevonden als gevolg van een oordeel Gods.

5. Gen 1:2 spreekt alleen over de aarde

Er zijn echter nog meer argumenten aan te voeren, dat de aarde niet woest en ledig is geschapen, maar zo is geworden door de val van Satan in de zonde, waardoor duisternis ontstond. Bijvoorbeeld dat Gen 1:2 niet de bedoeling heeft de oorspronkelijke toestand van Gen 1:1 "de hemelen én de aarde" te beschrijven, blijkt duidelijk uit het feit dat Gen 1:2 alleen **over de aarde** spreekt en niet over de hemelen. **Alleen over de aarde staat**

dat zij woest en ledig was. Dit staat niet geschreven over de hemelen. De duisternis lag op de aarde over de waterdiepte, niet in de hemelen. Alleen de aarde verkeert in Gen 1:2 in een chaos en moet dus pas later in die toestand gekomen zijn. Dit getuigt er mede van dat er iets zeer wezelijks is gebeurd tussen vers 1 en vers 2 van Genesis 1.

6. Het woordje "En" van Gen 1:2 geeft een nieuwe fase aan

Zij die beweren dat Gen 1:2 de toestand van de schepping van Gen 1:1 beschrijft, suggereren soms dat Gen 1:1 een soort opschrift is boven Gen 1. Het eerste vers zou dan als opschrift aangeven dat God de hemelen en de aarde schiep en vanaf vers 2 zou dan beschreven zijn, hoe Hij dat deed. Op heel eenvoudige wijze is echter aan te tonen dat dit onjuist is. Het woordje "en" aan het begin van Gen 1:2 wijst in het Hebreeuws op een nieuwe gebeurtenis, die volgt op de vorige, eerstgenoemde.

Elk vers van Gen 1 begint met dit woordje "en". Steeds wordt een nieuwe fase ingeluid. Gen 1:2 vormt hierop geen uitzondering. Gen 1:2 beschrijft een nieuwe situatie, die wij moeten onderscheiden van Gen 1:1. Als Gen 1:1 werkelijk een opschrift zou zijn, dan zou Gen 1:2 niet met "en" moeten beginnen. Dit blijkt duidelijk uit die tekstplaatsen, waar de opschriften niet door "en" worden opgevolgd, (zie Gen 5:1; 6:9; 25:19; 37:2).

Een betere vertaling zou zijn: "Maar de aarde....."

Het Hebreeuwse woordje "en" van Gen 1:2 heeft echter ook vaak de betekenis van "maar", (zie Gen 1:30; 2:17,20; 3:3, enz.).

De Septuaginta, (de vertaling van de zeventig), vertaald Gen 1:2 ook met: "Maar de aarde". Dit laat ons zien dat deze oude vertalers Gen 1:2 beschouwden als iets dat in tegenstelling staat met Gen 1:1. Ook de Petrus Canisius vertaling heeft:

▲ "Maar de aarde.....".

Het Hebreeuwse woordje "en" heeft hiernaast ook de kracht in zich van "voorts" en "daarna", (zie Gen 2:8,21; 3:7,13, enz.). Ook dit geeft aan dat Gen 1:2 niet bij Gen 1:1 behoort, en dat wij het als een aparte fase en een nieuwe gebeurtenis moeten zien.

7. De aarde *was* niet woest en ledig, maar *werd* woest en ledig

Dit blijkt ook uit het gebruik van het woordje "was". In het Hebreeuws is dit meer dan een koppelwerkwoord. Het Hebreeuws wil ons hier vertellen dat de beschreven toestand (woest en ledig) verschilt met het voorgaande. Het duidt op een toestand in het verleden vergeleken met wat in de tekst volgt. De nieuwe toestand is nooit gelijktijdig opgetreden met wat in de tekst voorafgaat. Dit lijkt misschien een wat cryptische omschrijving, maar met wat voorbeelden wordt e.e.a. wel duidelijk.

Als het de bedoeling zou zijn geweest om in Gen 1:2 de toestand van de aarde uit Gen 1:1 te beschrijven, dan zou "was" hebben ontbroken. Dit gebeurt voortdurend in het

Hebreeuws. Maar Gen 1:2 heeft in de grondtekst: "En de aarde **was** woestheid en ledigheid". Dit duidt erop dat Gen 1:2 een nieuwe toestand beschrijft, die niet gelijktijdig is opgetreden met Gen 1:1. Verderop in de tekst van Gen 1:2 ontdekken wij, dat [*was*] in het Hebreeuws ontbreekt. Hier worden de toestanden beschreven, die gelijktijdig zijn opgetreden met de eerste zinsnede van Gen 1:2:

- ▲ "En de aarde was woestheid en ledigheid, en duisternis [*was*] op de waterdiepte en de Geest van God [*was*] zwevende over de wateren." (Gen 1:2).

Zo ook: "God zag dat [*het*] goed [*was*]", (Gen 1:4,10,12,18, enz).

Omdat "was" dus aanduidt wat volgt op het voorafgaande, heeft het vaak de betekenis van "werd", of "is geworden", of "was geworden".

Dit is niet alleen het geval in Gen 1:2, maar wel 20 keer heeft "was" in Gen 1 de betekenis van "werd"! Soms is dit ook zo vertaald, zie de Statenvertaling van vers 3 "En God zeide: Daar zij licht! en daar **werd** licht", (zie ook Gen 2:7; 4:2; 19:26):

- ▲ "Toen formeerde de Here God de mens van stof uit de aardbodem en blies de levensadem in zijn neus; also **werd** de mens tot een levend wezen." Gen 2:7.
- ▲ Maar zijn vrouw, die achter hem liep, zag om, en **werd** een zoutpilaar. (Genesis 19:26)

De mens was geen levende ziel, toen God de levensadem in hem nies!

Nee, hij werd een levende ziel. De vrouw van Lot was geen zoutpilaar, nee, zijn vrouw werd een zoutpilaar. Zo ook de aarde, de aarde was niet woest en ledig, maar de aarde werd woest en ledig. Consequent heeft ook de Aramese vertaling van het Oude Testament vers 2 vertaald met: "**was geworden**".

Als woestheid en ledigheid de toestand van de aarde van Gen 1:1 zou beschrijven, dan zou het werkwoord "worden" (vervoegd tot "was") hebben ontbroken in de eerste zinsnede van Gen 1:2, zoals dit ook het geval is in de rest van dit vers. Maar doelbewust is het in de eerste zinsnede gebruikt, om aan te geven dat woestheid en ledigheid niet de toestand van de aarde in Gen 1:1 beschrijft, maar dat een geheel nieuwe toestand ontstond, die niet gelijk was aan de oude.

8. De activiteit van Gods Geest wijst op een werk van herstel

Als laatste vermeldt Gen 1:2, dat de Geest van God zwevende [*was*] over de wateren. Sommige vertalers denken aan de betekenis van broeden, zoals een verwant Syrisch woord aangeeft, maar deze verklaring vindt geen steun in de Schrift.

"Zweven" komt nog twee maal voor, namelijk in Jer 23:9 en in Deut 32:11:

- ▲ In Jer 23:9 heeft het de betekenis van "sidderen". De beenderen van de profeet sidderen, als hij ziet op het kwaad, het onrecht, de heiligschennis en de boosheid om zich heen. Hij weet dat de Here rampspoed over hen zal brengen in het jaar van hun bezoeking, (Jer 23:10-12) en zijn beenderen sidderen als hij aan dat oordeel denkt.

- ⤴ In Deut 32:11 zweeft God als een arend boven Israël om haar veilig uit te leiden en te bewaren. Hij heeft haar gevonden in een woest (*tohu*) land van gehuil in de wildernis, (Deut 32:10). Als een roofvogel geconcentreerd op zijn prooi, hangt Hij stil in de lucht. Hij fladdert heftig met zijn vleugels. Zo snel dat het lijkt alsof zij sidderen. Hij vliegt niet, maar Hij hangt stil op één plaats in de lucht, geheel geconcentreerd op Israël, niet om haar te verschalken, maar om haar te bewaren.

De Geest van God vinden wij vaak in de Bijbel om een werk van herstel te verrichten, waar ten gevolge van oordeel iets woest, ledig en duisternis is geworden.

Zo zien wij de Geest Gods waaien in de vallei der dorre doodsbeenderen, (Ez 37:1,9-10,14). Daar is een toestand van dood en verderf, waar de Geest Gods nieuw leven moet wekken. Hetzelfde zien wij in Joh 3:6-8. Ook daar moet leven worden geschonken in de wedergeboorte.

Ditzelfde zien wij in Gen 1:2. De aanwezigheid van Gods Geest wijst op dood en verderf, die heerst in het eerste deel van vers 2. De schepping is bedorven en er moet een werk van herstel plaatsvinden.

9. Gen 1:2 wordt genoemd:

"De omverwerping van de kosmos"

De omverwerping van de kosmos komen wij in de Schrift tegen als de uitdrukking "de grondlegging der wereld". Iedere keer wanneer we in de vertaling tegenkomen "de grondlegging der wereld", dan moeten we beseffen, dat het betekent: "de omverwerping der kosmos." Het heeft dus nooit te maken met een fundament leggen van iets, maar wel met het feit, dat er iets was, wat om één of andere reden totaal is omver geworpen!

In feite gebruikt Gods Woord twee uitdrukkingen:

- ⤴ Sinds, sedert of van(af) de omverwerping der kosmos.
- ⤴ Vóór de omverwerping der kosmos.

Het voorzetsel "sinds" is het Griekse *apo*, zie bijvoorbeeld: Matth 4:17 "Van toen aan begon Jezus te prediken". Het voorzetsel vóór" is het Griekse *pro*, zie bijvoorbeeld: 1 Cor 4:5 "Velt geen oordeel vóór de tijd, dat de Here komt".

De uitdrukking "**vanaf** de grondlegging der wereld", wat had moeten zijn "**vanaf** de nederwerping der kosmos" komen wij zeven maal tegen: Matth 13:35; 25:34; Luc 11:50; Hebr 4:3; 9:25-26; Openb 13:8; 17:8.

De uitdrukking "**vóór** de nederwerping der kosmos" komen wij maar drie maal tegen:

1. "Gij hebt Mij liefgehad **vóór** de grondlegging der wereld", (Joh 17:24).
2. "Het kostbare bloed van Christus, als van een onberispelijk en vlekkeloos lam. Hij was van tevoren gekend, **vóór** de grondlegging der wereld", (1 Petr 1:20).
3. "Hij heeft ons immers in Hem uitverkoren **vóór** de grondlegging der wereld", (Ef 1:4).

Deze uitdrukking "**vóór** de nederwerping der kosmos" wordt alleen maar exclusief gebruikt in relatie met Christus of in relatie met het lichaam van Christus.

Wij zien hier dat de verkiezing van de gemeente, het Lichaam van Christus al vóór de omverwerping der kosmos plaatsvond en dat de roeping van de gemeente van het Ene Lichaam dus uniek genoemd kan worden.

De uitdrukking "**sinds** de nederwerping der kosmos" betreft andere roepingen en gebeurtenissen die niet in relatie staan met de Gemeente van het Ene Lichaam.

De ene groep teksten met "vóór" en de andere groep teksten met "vanaf" of "sinds" duiden op **twee van elkaar te onderscheiden tijdsperiodes** , de één vóór de omverwerping der kosmos, de ander ná de omverwerping der kosmos.

Wij kunnen ons afvragen waar en wanneer deze omverwerping der kosmos plaatsvond? De één zal misschien denken aan de zondvloed en de ander aan Genesis 1.

Toch behoeft er over het juiste antwoord geen enkele twijfel te bestaan, want Luc 11:50 zegt ons:

- ▲ 50 opdat van dit geslacht afgeëist worde het bloed van al de profeten, dat vergoten is sinds de omverwerping der kosmos, 51 van het bloed van Abel tot het bloed van Zacharias." (Lukas 11).

Hier zien wij duidelijk dat de omverwerping der kosmos voor Abel moet hebben plaatsgevonden.

In de grondtekst wordt voor "omverwerping" overal het woord *katabole* gebruikt.

Het **werkwoord** *kataballo*, *vervoegd tot kataballomenoi* wordt drie maal in het Nieuwe Testament gebruikt. *Kataballo* betekent "nederwerpen":

1. ter aarde *geworpen*, (2 Cor 4:9)
2. de aanklager onze broeders is *nedergeworpen*, (Openb 12:10)
3. De derde keer dat *kataballo* voorkomt, is in Hebr 6:1, "Zonder opnieuw het fundament te leggen".

Hebr 6:1:

- ▲ "Laten wij daarom het eerste onderwijs aangaande Christus laten rusten en ons richten op het volkomene, zonder opnieuw het fundament **te leggen** van bekering van dode werken en van geloof in God, 2 van een leer van dopen en van oplegging der handen, van opstanding der doden en van een eeuwig oordeel; 3 en dat zullen wij doen, indien God het vergunt."

Wat we hier vinden in deze tekst uit Hebr 6:1 zijn de Griekse woorden in de grondtekst: themelion kataballomenoi = fundament neerwerpen.

Dit Griekse woord vinden we ook in 2 Cor 4:9:

- ▲ "Maar wij hebben deze schat in aarden vaten, zodat de kracht, die alles te boven gaat, van God is en niet van ons: 8 in alles zijn wij in de druk, doch niet in het nauw; om raad verlegen, doch niet radeloos; 9 vervolgd, doch niet verlaten; **ter aarde geworpen** (= **kataballomenoi**), doch niet verloren; 10 te allen tijde het sterven van

- ⤴ Jezus in het lichaam omdragende, opdat ook het leven van Jezus zich in ons lichaam openbare. 11 Want voortdurend worden wij, die leven, aan de dood overgeleverd, om Jezus' wil, opdat ook het leven van Jezus zich in ons sterfelijk vlees openbare. 12 Zo werkt dan de dood in ons, doch het leven in u."

Het woord "**kataballomenoi**" komt alleen deze twee keer voor in Gods Woord.

Gaan we naar nog een tekst, en dat is Hebr 11:11: daar heeft het weer betrekking op een hele andere gebeurtenis, Hebr 11, een hoofdstuk over de geloofsgetuigen:

- ⤴ "11 Door het geloof heeft ook Sara kracht ontvangen om moeder te worden, en dat ondanks haar hoge leeftijd, daar zij Hem, die het beloofd had, betrouwbaar achtte."

Een prachtige tekst, waar letterlijk in de grondtekst staat:

- ⤴ "Door het geloof ontving Sara kracht (dunamis) in (eis) nederwerping van zaad (katabolEn spermatos)"

Dit woord "katabolEn" komt in de grondtekst alleen in deze tekst in het Grieks voor.

Waarschijnlijk vanwege zijn speciale betekenis.

Bovenstaande drie teksten heb ik genoemd, omdat sommigen zeggen, dat "katabole" ook iets positiefs kan voortbrengen, maar het gaat hier niet om "katabole", maar om een vervoeging van dat woord, wat een totaal andere betekenis heeft in de drie genoemde teksten.

In de Septuaginta, de vertaling van het Oude Testament in het Grieks, vinden wij het woord *kataballo* totaal 31 maal. In al deze teksten vinden wij voortdurend dat *kataballo* gebruikt wordt in de betekenis van "nederwerpen", afbreken, neervallen".

Niet één keer betekent *kataballo* "bouwen of opbouwen".

Ook de Hebreeuwse woorden (*Naphalf, Haras, Shachath, Natash, Nathats, Parats, Dimah, Satam*) die de vertalers van de Septuaginta vertaald hebben met *kataballo*, hebben allen de betekenis van "nederwerpen, afbreken, neervallen, omverhalen, neerstorten, enz.

Het bewijs in de Schrift dat *kataballo* "nederwerpen" betekent en dat het zelfstandig naamwoord *katabole* "nederwerping" betekent, is **overweldigend**. De correcte vertaling van *katabole* dient "nederwerping" te zijn en niet "grondlegging".

Deze nederwerping der wereld heeft plaatsgehad voor Abel, ja eer de tegenwoordige wereld was. Het geeft ons dus een beschrijving van Gen 1:2, een wereld die door een oordeel Gods werd nedergeworpen, afgebroken, omvergehaald, verwoest en ledig gemaakt.

Dit wordt ook bevestigd door gedeelten als Job 38:4 en Jes 48:13. Daar spreekt de Here over de grondvesting der aarde. Dit wordt aangehaald in Hebr 1:10.

- ⤴ "En: Gij, Here, hebt in den beginne de aarde gegrondvest (= **ethemliosas**), en de hemelen (ouranoi) zijn het werk uwer handen." (Hebreeën 1:10)

Hier staat dat de Here in den beginne de aarde heeft gegrondvest en dat de hemelen het werk Zijner handen zijn. Wij hoeven niet te twijfelen op welke gebeurtenis en op welke tekst dit slaat, want het staat er bij: "in den beginne". Het heeft betrekking op Gen 1:1, waar God "in den beginne" de hemelen en de aarde schiep.

Als *katabole* "grondlegging" zou betekenen, en de uitdrukking "grondlegging der wereld" op Gen 1:1 betrekking zou hebben en dat heel Gen 1 vervolgens die grondlegging zou beschrijven, dan mogen wij toch verwachten, dat hier in Hebr 1:10 *katabole* of *kataballo* wordt gebruikt.

Maar nee, de Schrift gebruikt hier een heel ander woord, namelijk *themelioo*, "grondvesten, grondleggen, funderen".

Het zelfstandig naamwoord van *themelioo* is *themelion*, "grondvesting, grondlegging, fundament". De apostel Paulus gebruikt dit in Ef 2:20 "gebouwd op het fundament van de apostelen en de profeten", zie ook 1 Cor 3:10; 2 Tim 1:19:

- ♣ 1 Cor 3:10: "Naar de genade Gods, die mij gegeven is, heb ik als een kundig bouwmeester **het fundament** gelegd, waarop een ander voortbouwt. Maar ieder zie wel toe, hoe hij daarop bouwt. 11 Want een ander **fundament**, dan dat er ligt, namelijk Jezus Christus, kan niemand leggen."
- ♣ Ef 2:20: "Zo zijt gij dan geen vreemdelingen en bijwoners meer, maar medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods, 20 gebouwd op **het fundament** van de apostelen en profeten, terwijl Christus Jezus zelf de hoeksteen is."

Als het dus werkelijk om een grondlegging gaat, "het neerleggen van een fundament", "het grondvesten der aarde", dan gebruikt de Schrift niet *katabole*, maar "*themelion*". Zie voor het gebruik ook Luk 6:48-49; 14:29; Rom 15:20; 1 Tim 6:19; Ef 3:17; Col 1:23; 1 Petr 5:10.

Teksten waar we in het N.T. "katabole van de kosmos tegenkomen:

- ♣ Matteüs 13:35: "opdat vervuld zou worden het woord, gesproken door de profeet, toen hij zeide: Ik zal mijn mond opendoen met gelijkenissen, Ik zal verkondigen wat sinds de grondlegging der wereld (= **apo katabolos kosmos**) verborgen gebleven is."
- ♣ Matteüs 25:34: "Dan zal de Koning tot hen, die aan zijn rechterhand zijn, zeggen: Komt, gij gezegenden mijns Vaders, beërft het Koninkrijk, dat u bereid is van de grondlegging der wereld (= **apo katabolos kosmos**) af."
- ♣ Johannes 17:24: "Vader, hetgeen Gij Mij gegeven hebt – Ik wil, dat, waar Ik ben, ook zij bij Mij zijn, om mijn heerlijkheid te aanschouwen, die Gij Mij gegeven hebt, want Gij hebt Mij liefgehad vóór de grondlegging der wereld." (= **pro katabolos kosmos**).
- ♣ Efeziërs 1:4: "Hij heeft ons immers in Hem uitverkoren vóór de grondlegging der wereld (= **pro katabolos kosmos**), opdat wij heilig en onberispelijk zouden zijn voor zijn aangezicht."
- ♣ Hebr 4:3: "Want wij gaan tot [de] rust in, wij, die tot geloof gekomen zijn, zoals Hij gesproken heeft: gelijk Ik gezworen heb in mijn toorn: Nooit zullen zij tot mijn rust ingaan, en toch waren zijn werken van de grondlegging der wereld (= **apo katabolos kosmos**) af gereed."

- ⤴ Hebreëen 9:26: “want dan had Hij dikwijls moeten lijden sinds de grondlegging der wereld (= **apo katabolos kosmos**); maar thans is Hij éénmaal, bij de voleinding der eeuwen, verschenen om door zijn offer de zonde weg te doen.”
- ⤴ 1 Petrus 1:20: “Hij was van tevoren gekend, vóór de grondlegging der wereld (= **pro katabolos kosmos**), doch is bij het einde der tijden geopenbaard ter wille van u.”
- ⤴ Openbaring 13:8: “En allen, die op de aarde wonen, zullen het (beest) aanbidden, ieder, wiens naam niet geschreven is in het boek des levens van het Lam, dat geslacht is, sedert de grondlegging der wereld” (= **apo katabolos kosmos**).
- ⤴ Openbaring 17:8: “Het beest, dat gij zaagt, was en is niet, en het zal opkomen uit de afgrond en het vaart ten verderve; en zij, die op de aarde wonen, wier naam niet geschreven is in het boek des levens van de grondlegging der wereld (= **apo katabolos kosmos**) af, zullen zich verbazen, als zij zien, dat het beest was en niet is en er toch zal zijn.”

“Katabole kosmou” betekent “nederwerping van de kosmos” en bevestigt dus dat na de grondvesting der aarde, dus na de “themelion der aarde” en het uitspannen van de hemelen in Gen 1:1, er in Gen 1:2 een **nederwerping (katabole) van de kosmos** heeft plaatsgevonden, iets wat door alverzoeners voortdurend wordt ontkend.

Wij hebben tot dusverre gezien dat er een groot aantal argumenten zijn op te sommen, waarom Gen 1:2 niet de toestand van Gen 1:1 beschrijft, maar ons wijst op een nieuwe toestand, een toestand van verderf en verwoesting ontstaan als gevolg van een oordeel van God.

Wij sommen de argumenten nog even op:

1. De uitdrukking “hemelen en aarde” duidt nooit op wanorde.
2. God heeft de aarde niet *tohu* geschapen.
3. Woestheid (*tohu*) en ledigheid (*bohu*) duiden op oordeel.
4. Duisternis wijst op kwaad en oordeel.
5. Gen 1:2 spreekt alleen over de aarde.
6. Het woordje “En” van Gen 1:2 geeft een nieuwe fase aan.
7. Een betere vertaling van Gen 1:2 zou zijn: “Maar de aarde..... ”.
8. De aarde *was* niet woest en ledig, maar *werd* woest en ledig.
9. De activiteit van de Geest Gods wijst op een werk van herstel.
10. Gen 1:2 wordt genoemd: “De omverwerping van de kosmos”. **Einde audio 7**

Als gevolg van bovenstaande studie kunnen wij dus besluiten dat een correcte vertaling van Gen 1:1 en Gen 1:2 dient te luiden:

- ⤴ In den beginne schiep God de hemelen en de aarde, (Gen 1:1). Maar de aarde werd woestheid, en ledigheid en duisternis [*was*] over het aangezicht van de afgrond en de Geest van God [*was*] zwevende over het aangezicht van de wateren.” (Gen 1:2).

Wij hebben meer dan voldoende argumenten aangedragen, dat er in Gen 1:2 wel degelijk sprake is van een verschrikkelijke catastrofe op aarde als gevolg van een oordeel van

God. De woorden die de Schrift gebruikt om dit te beschrijven, tonen ons de situatie van een slagveld; waar de overwinning is behaald; waar de oorspronkelijke bewoners bijeengedreven zijn en gevangen zijn gezet in de tartarus; waar van een totale verwoesting en nederwerping sprake is. Gen 1:2 kan daarom onmogelijk een beschrijving zijn van Gen 1:1.

Wij hebben tot op dit moment, puur en alleen gesproken over de zichtbare gevolgen van een oordeel van God in Gen 1:2. Hoe luiden echter de tegenwerpingen van o.a. alverzoeners, die dit gericht van God in Gen 1:2 niet kunnen gebruiken, **omdat het niet past in hun systeem!** Buiten dat men toegeeft, dat in Gods Woord "woest en ledig" steeds in verband met oordeel gebracht wordt en dat het woord *katabole* duidt op "nederwerpen, instorten, omkeren, omgooien, naar de ondergang brengen" wil men desondanks vasthouden aan de traditionele vertaling, "grondlegging der wereld".

Men kan hiervoor Calvijn en de meeste protestantse theologen aanhalen, die Calvijn in zijn traditionele uitleg van Genesis 1 zijn gevolgd (een enkeling daar gelaten, zoals de bekende theoloog F. Delitzsch). Dit geldt ook voor de kwestie of de correcte vertaling nu dient te zijn: "de aarde was" of "de aarde werd". In de protestantse theologie is die altijd "was". Toch zijn alverzoeners wel zo eerlijk op te merken:

- ^ "Zoals reeds opgemerkt is dit ook voor de Hebreeuwse taalwetenschappers een heel moeilijk probleem!", (*W. Godijn en H. Pfoster, Grondlegging of nederwerping der wereld, Bijbels Denken, 2e jrg., nr. 4, blz. 21*).

Wij hoeven van deze kwestie geen strijdpunt te maken, want ook al vertalen wij "was", dan verandert dit niet veel aan de zaak in zijn geheel. De andere gegevens in de tekst blijven namelijk op **een uitgevoerd oordeel** van God wijzen en de verschrikkelijke gevolgen daarvan. Als wij vertalen "de aarde was", dan dienen wij uit te gaan van de voltooide tijd. Dan beschrijft Mozes het resultaat van wat hij ziet, als een verslaggever, die arriveert op een slagveld waar een oorlog heeft gewoed. Mozes beschrijft dan hoe alles **was** geworden. Mozes ziet profetisch de verwoesting, de verlatenheid, de duisternis, de afgrond, de Geest van God en de wateren, die de aarde bedekken.

En deze status quo schrijft hij op:

- ^ "De aarde nu was woest en ledig, en duisternis was op den afgrond; en de Geest Gods zweefde op de wateren. (Gen 1:2 Statenvertaling)

Hierna begint Mozes als een verslaggever onder leiding van God zelf op te schrijven, wat hij in de dagen hierna ziet gebeuren. Wij dienen ons te realiseren, dat pas op de vijfde dag er weer voor het eerst sprake is van "scheppen" na het oorspronkelijk "scheppen" van "in den beginne" van Gen 1:1.

In de eerste vier dagen wordt er niets geschapen, maar vinden wij alleen maar een bewerking en een ordening van de aarde, die in vers 2 "woest en ledig" geworden is. Genesis 1 vanaf vers 2 heeft niet zozeer het gehele wereldruim, de kosmos op het oog, maar focust zich vanaf vers 2 **op de aarde**, die na zijn verwoesting hersteld en geschikt gemaakt wordt ter bewoning voor de dieren en de mens.

Mozes schrijft op, hoe dit herstelwerk en deze inrichting van de aarde zich in vier dagen voltrekt en hoe op de vijfde dag de zeedieren en het gevogelte daarin worden geschapen en op de zesde dag de dieren op het land en de mens.

Als Mozes begint op te schrijven, wat hij profetisch waarneemt, dan constateert hij dat de toestand op aarde verschrikkelijk is. De aarde is verwoest en leeg. De watervloed bedekt de aarde en het is zo duister, dat Mozes geen hand voor ogen kan zien.

Mozes maakt dus in vier dagen mee, hoe door een natuurlijk proces onder Gods besturing de aarde weer bewoonbaar wordt, opdat God op de vijfde dag daarin de vogels en de vissen kan scheppen en op de zesde dag de dieren en de mens.

Wij bemerken dat ook het verloop van de vier eerste dagen van Genesis 1 ons eerder wijst op een herstelwerk na een catastrofe, dan op een echt scheppingswerk.

En dat, als je Gen 1:2 toch wilt vertalen met "de aarde nu was woest en ledig" in plaats van "maar de aarde werd woest en ledig", dit in wezen niet veel uitmaakt t.a.v. de context.

De context blijft wijzen op een uitgevoerd oordeel van God en de verschrikkelijke gevolgen daarvan.

Ook al ga je uit van "De aarde nu was" en je wilt dit voltooide feit als vertrekpunt nemen, dan ontdek je nog steeds dat ons in de verzen erna geen scheppingswerk wordt getoond.

In Gen 1:11-13 lezen we:

- ▲ "Dat de aarde jong groen voortbrenge, zaadgevend gewas, vruchtbomen, die naar hun aard vruchten dragen, welke zaad bevatten, op de aarde; en het was alzo. 12En de aarde bracht jong groen voort, gewas, dat naar zijn aard zaad geeft, en geboomte, dat naar zijn aard vruchten draagt, welke zaad bevatten. En God zag, dat het goed was. 13Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de derde dag."

We lezen hier niets over het scheppen van God. De aarde bracht voort! Het kwam uit de aarde, omdat God het had geschapen op een eerder tijdstip voor de katabole der kosmos! Vanaf Gen 1:3 stelt God op aarde orde op zaken, zodat de aarde weer bewoonbaar wordt voor nieuwe schepselen.

Wij zien dus dat er een groot aantal argumenten zijn op te sommen, waarom Gen 1:2 niet de toestand van Gen 1:1 beschrijft, maar ons wijst op een nieuwe toestand, een toestand van verderf en verwoesting ontstaan als gevolg van een oordeel van God. We hebben nog een laatste punt te behandelen.

10. De Nederwerping van de "kosmos"

We weten dat de vertaling van de Griekse uitdrukking "*katabole kosmou*" niet "Grondlegging der Wereld" betekent, zoals het vaak is vertaald, maar beter vertaald had kunnen worden met "nederwerping van de Kosmos", en dat dit betrekking heeft op Gen 1:2.

We kunnen ons daarbij afvragen: "Wat is dan nedergeworpen?"

Nu geven we in wezen al het antwoord, namelijk: "De *Kosmos*". De kosmos is nedergeworpen in Gen 1:2. Maar wat is dan de Kosmos?

Meestal wordt dan gedacht aan het hemelruim, het heelal, en wat daarin is.

Maar laten we eens kijken wat de Bijbel ons leert over de “kosmos”.

Wanneer we dat willen onderzoeken, dan moeten we naar de Septuginta, dat is de Griekse vertaling van het Oude Testament.

De eerste keer dat wij het Griekse woord "kosmos" tegenkomen in de **Septuaginta** is in Gen 2:1.

- ♣ “Alzo werden voltooid de hemel(en) en de aarde en al hun heer (*kosmos*).” (Gen. 2:1).

Het Hebreeuwse woord voor "heer" of "kosmos" is *tsaba*. In essentie geeft dit woord "**orde**" aan. *Tsaba* wordt ook gebruikt voor een ordelijke troep soldaten; een “leger” dat gereed staat orders uit te voeren. Dat woord “tsaba” komt zeven keer voor in het Oude Testament: Steeds is het in de Septuaginta vertaald met kosmos (**κοσμος**).

- ♣ Gen 2:1: “Alzo werden voltooid de hemelen en de aarde en al hun heer (= **tsaba** – **Grieks: κοσμος**).”
- ♣ Neh 9:6: “Gij toch zijt alleen de Here, Gij hebt de hemel, de hemel der hemelen en al zijn heer (= **tsaba** – **Grieks: κοσμος**) gemaakt, de aarde en al wat daarop is, de zeeën en al wat daarin is.”
- ♣ Ps 33:6: “Door het woord des Heren zijn de hemelen gemaakt, door de adem van zijn mond al hun heer (= **tsaba** – **Grieks: κοσμος**).”
- ♣ Jes 34:2-3: “2 Want de Here koestert toorn tegen alle volken en grimmigheid tegen al hun heer (= **tsaba** – **Grieks: κοσμος**); Hij heeft hen met de ban geslagen, hen ter slachting overgegeven. 3 Hun verslagenen liggen neergeworpen en de stank van hun lijken stijgt op, ja de bergen versmelten van hun bloed.”
- ♣ Jes 34:4: “Al het heer (= **tsaba** – **Grieks: κοσμος**) des hemels vergaat en als een boekrol worden de hemelen samengerold; al hun heer (= **tsaba** – **Grieks: κοσμος**) valt af, zoals het loof van de wijnstok en zoals het blad van de vijgeboom afvalt.”
- ♣ Jes 40:26: “Heft uw ogen naar omhoog en ziet: wie heeft dit alles geschapen? Hij, die het heer (= **tsaba** – **Grieks: κοσμος**) daarvan in groten getale uitleidt en elk daarvan bij name roept door de grootheid zijner sterkte en omdat Hij geweldig van kracht is; er blijft niet één achter.”
- ♣ Jes 45:12: “Ik ben het, die de aarde gemaakt en de mens daarop geschapen heb; mijn handen hebben de hemelen uitgespannen en aan al hun heer (= **tsaba** – **Grieks: κοσμος**) heb Ik mijn bevelen gegeven.”

De Statenvertaling gebruikt voor de vertaling van “*tsaba*” het woord "Heir", "Heirscharen", wat spreekt over de hemelse "Heirlegers". God noemt Zichzelf "De Heere der Heirscharen", (2 Kon 19:31; Jes 9:6; 37:32; 51:1 5; Jer 7:3,21; enz.).

We leren dat er in Gods woord sprake is van twee soorten “heirscharen”.

Er is sprake van een “**heir des hemels**” wat bij God hoort en er is sprake van een “**heir des hemels**” wat bij satan hoort.

In Gen 2:1 hebben we gelezen: “Alzo werden voltooid de hemelen en de aarde en al hun heer (= **tsaba** – **Grieks: κοσμος**).”

In Deut 4:19 staat:

- ♣ "En dat gij ook uw ogen niet opslaat naar de hemel, en de zon, [en] de maan en de sterren, **het gehele heer (kosmos) des hemels**, aanziet en u laat verleiden u voor die neer te buigen en hen te dienen, die de Here, uw God, heeft toebedeeld aan alle volken onder de ganse hemel." (Deut 4:19)

Hier verklaart Mozes dat de kosmos omvat: "**het gehele heer des hemels**".

Hij waarschuwt Israël, zich niet voor hen neer te buigen en hen te dienen.

Deze waarheid wordt nog eens duidelijker herhaald in **Deut 17:2-6**:

- ♣ "Wanneer in uw midden in een der steden, die de Here, uw God, u geven zal, een man of een vrouw aangetroffen wordt, die doet wat kwaad is in de ogen van de Here, uw God, door zijn verbond te overtreden; 3 die andere goden gaat dienen en zich daarvoor nederbuigt, voor de zon of de maan of **heel het heer (= κόσμος) des hemels**, wat Ik verboden heb; 4 en het wordt u meegedeeld en gij hoort daarvan, dan zult gij dit terdege onderzoeken. Als het dan waar blijkt, als het feit vast staat, als deze gruwel in Israël bedreven is, 5 dan zult gij de man of de vrouw, die deze wandaad bedreven heeft, naar de poort brengen, die man of die vrouw, en gij zult ze stenigen, zodat zij sterven. 6 Op de verklaring van twee of drie getuigen zal de ter dood veroordeelde ter dood gebracht worden; op de verklaring van één getuige zal hij niet ter dood gebracht worden."

Over het "heir des hemels lezen we ook in 2 Kon 17:16-20:

- ♣ "Zij hadden al de geboden van de Here, hun God, verlaten en zich gegoten beelden gemaakt, twee kalveren; ook hadden zij gewijde palen gemaakt, en zich neergebogen voor het gehele **heer des hemels (= tsaba eshmin)** en de Baäl gediend. 17 Voorts hadden zij hun zonen en dochters door het vuur doen gaan, waarzeggerij en wichelarij gepleegd en zich verkocht om te doen wat kwaad is in de ogen des Heren en Hem daardoor te krenken. 18 Daarom was de Here zeer vertoornd geworden op Israël en had hen van voor zijn aangezicht verwijderd: niets bleef er over dan alleen de stam van Juda. (*Ook hier volgt Gods oordeel als gevolg van ongehoorzaamheid*). 19 Ook Juda heeft de geboden van de Here, zijn God, niet onderhouden, maar gewandeld naar de inzettingen die Israël had ingesteld. 20 Daarom verwierp de Here het gehele geslacht van Israël."

Ook in Jer 7:16-20: lezen we over de afgoderij van Israël:

- ♣ "Gij nu (= Jeremia), bid niet voor dit volk; zend voor hen geen smeking op en geen gebed, en dring niet bij Mij aan, want Ik hoor naar u niet. 17 Ziet gij niet wat zij doen in de steden van Juda en op de straten van Jeruzalem? 18 De kinderen rapen hout, de vaders steken vuur aan en de vrouwen kneden deeg om offerkoeken te maken voor de koningin des hemels en zij brengen plengoffers aan andere goden teneinde Mij te krenken. 19 Ben Ik het, die zij krenken? luidt het woord des Heren. Doen zij het zichzelf niet, tot beschaming van hun aangezicht? 20 Daarom, zo zegt de Here Here: Zie, mijn grimmige toorn giet zich uit te dezer plaatse over mens en dier, over het geboomte des velds en de vrucht van de bodem, en brandt zonder geblust te worden."

In alle bovenstaande behandelde teksten zagen we steeds de ongehoorzaamheid van Israël, en steeds volgde op die ongehoorzaamheid Gods gerechtvaardigde straf. Dat zien we door heel Gods Woord. Precies zo in Gen 1:1. Op de ongehoorzaamheid en opstand van satan volgt Gods rechtvaardig oordeel over de “kosmos”, over het heir des hemels van satan, wat genoemd wordt “de omverwerping der kosmos”.

Jesaja gaat nog verder op het woord *kosmos* in, en laat ons zien, dat met *kosmos* nadrukkelijk de geestelijke machten bedoeld worden, die in den hoge gevonden worden.

- ▲ “21 En te dien dage zal het geschieden, dat de Here bezoeking zal brengen over **het heer** (*kosmos – κόσμος*) **der hoogte** in den hoge en over de koningen der aarde op de aardbodem. 22 En zij zullen bijeengebracht worden, zoals men gevangenen bijeenbrengt in een kuil, en zij zullen opgesloten worden in een kerker, en na vele dagen zullen zij bezocht worden.” (Jes 24:21-22).

Jesaja profeteert hier over de toekomst. Hier wordt **het heer der hoogte** in den hoge geplaatst tegenover de koningen der aarde op de aardbodem. Hier zien wij dus dat met ***kosmos de hogere rangen van hemelse wezens*** worden aangeduid zoals in een leger. Deze bewoners der hoogte worden in Jes 24:21-23 tezamen met de koningen der aarde bij de wederkomst van Christus gevangen genomen en opgesloten in een “kerker”, omdat zij gezamenlijk oorlog voerden tegen het Lam (Openb 17:14).

Pas na vele dagen, (d.w.z. 1000 jaar), zullen ze worden bezocht en worden berecht. In **Jes 26:5** zien wij hoe deze bewoners der hoogte (*Hebreeuws = maron*) zijn (*verleden tijd*) en worden (*toekomende tijd*) neergeworpen (in het Grieks hier *kataballo*), vernederd, ja vernederd tot de grond toe: **Jesaja 26:5**:

- ▲ “5 Want **Hij heeft de bewoners der hoogte** (= maron), der ontoegankelijke veste neergeworpen (Septuaginta: καταβαλεῖς = kataballo), Hij vernedert haar, vernedert haar tot de grond toe, doet haar tot in het stof neerstorten.”

Dat woordje “maron”, wat door “hoogte” is vertaald, komt 13 keer voor in het Hebreeuws, en heeft steeds te maken met de woonplaats van God in de Hoge. Jes 57:15 is heel duidelijk:

- ▲ “Want zo zegt de Hoge en Verhevene, die in eeuwigheid troont en wiens naam de Heilige is: In den hoge (= maron) en in het heilige woon Ik en bij de verbrijzelde en nederige van geest, om de geest der nederigen en het hart der verbrijzelden te doen opleven.”

Wat staat hier in één tekst in Jesaja 26:5? De profeet Jesaja verteld ons daar dat er een **katabole der kosmos is geweest** en vertelt ons tevens wat er met die “bewoners der hoogte” met dat “heir der hoogte”, met de “kosmos” zal geschieden in de toekomst.

Waar het over de toekomst gaat, vertelt **Jes 34:4** hetzelfde:

- ▲ “4 Al het heer des hemels vergaat en als een boekrol worden de hemelen samengerold; **al hun heer** valt af, zoals het loof van de wijnstok en zoals het blad van de vijgeboom afvalt.”

Wij maken dus uit al deze genoemde verzen op, dat het woord "*kosmos*" ons **met nadruk** wijst op geestelijke wezens in den hoge: "de machten en de krachten".

Tevens leren we hieruit dat de Bijbelse betekenis van het woord "kosmos" (Hebreeuws "tsaba") in het Oude testament een totaal andere is, dan het begrip wat men tegenwoordig daarvan heeft. Want meestal wordt de kosmos gezien als iets wat het complete heelal omvat, met alles erin. Terwijl het Bijbels gezien eigenlijk altijd op het "heir" betrekking heeft. Dit bevestigt ons ook Gen 1:1-2. Want in den beginne heeft God de hemelen en de aarde geschapen, met alles wat daarin is. Ook het heir des hemels.

Door de katabole der kosmos (= de nederwerping van het heir des hemels) werd de aarde woest en ledig en duister! Tevens hebben we in deze Bijbelstudie gezien dat het "woest en ledig en duister" worden altijd wijst op een oordeel van God! Dit wordt steeds bevestigd in Gods Woord.

Openbaring spreekt er duidelijk over dat er een oorlog zal zijn in de hemel en dat hemelse heirlegers met elkaar slaags zullen raken, (Openb 12:4,7,9). Dit heeft tot gevolg dat satan met zijn engelen op de aarde zal worden geworpen (in het Grieks hier *kataballo*).

Openb 12:7-10:

- ▲ "En er kwam oorlog in de hemel (= *ouranos*); Michaël en zijn engelen hadden oorlog te voeren tegen de draak; ook de draak en zijn engelen voerden oorlog, 8 maar hij kon geen standhouden, en hun plaats werd in de hemel (= *ouranos*) niet meer gevonden. 9 En de grote draak werd (op de aarde) geworpen (= *ballo*), de oude slang, die genaamd wordt duivel en de satan, die de gehele wereld verleidt; hij werd op de aarde geworpen (= *ballo*) en zijn engelen (*grondtekst: werden nedergeworpen = ballo*) met hem. 10 En ik hoorde een luide stem in de hemel zeggen: Nu is verschenen het heil en de kracht en het koningschap van onze God en de macht van zijn Gezalfde; want de aanklager van onze broeders, die hen dag en nacht aanklaagde voor onze God, is nedergeworpen (**kataballo**)."

We hebben dus eigenlijk twee "katabole's van satan en zijn volgelingen in het Woord. De eerste tussen Gen 1:1 en Gen 1:2, toen satan met zijn volgelingen uit de hemel der hemelen werd nedergeworpen, in de ouranos. En de tweede nederwerping straks op het eind in Openbaring, wanneer satan met zijn volgelingen uit de "ouranos" zal worden geworpen op de aarde.

Wij zelf zijn als leden van het Lichaam van Christus ook al in deze geestelijke strijd gewikkeld. Wij hebben niet te worstelen tegen bloed en vlees, maar:

- ▲ "tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers dezer duisternis, tegen de boze geesten in de hemelse gewesten. (Efeze 6:12)

Wij vinden de wereldbeheersers dezer duisternis op onze weg; de *Kosmokrator's*. Dit is een samenvoeging van *Kosmos* en *Kratos*, *kratos* betekent "macht", *kosmos* "heirleger". Een goede vertaling zou kunnen luiden "legermacht". Als overste van deze legermacht oefent satan een niet te onderschatten invloed uit op het wereldgebeuren.

Na zijn eerste verloren confrontatie met God in Gen 1:2 boekte satan diverse successen. Door Adam's ongehoorzaamheid (Gen 3) kreeg hij de tegenwoordige aarde inclusief de mensheid onder controle. Tevens kon hij door een val van engelen (Gen 6:1-4), die satan waren gevolgd in zijn opstand tegen God, zijn heerschappij uitbreiden naar een zeker deel van de hemel.

De satan beschikt momenteel over een legermacht, waarvan hij de overste is. En hij heeft het aardig voor elkaar. We hoeven 's avonds maar naar het journaal te kijken hoe hij de zaak regeert. Dat zei hij toentertijd al tegen de Heere Jezus. Wanneer de Heere één knieval voor satan zou doen, dan zou hij Hem alle koninkrijken der aarde geven. Dus wie had die koninkrijken in zijn bezit? En kijk maar eens naar de ontwikkelingen in de techniek, vooral in de ICT. De mensen kunnen niet meer normaal met elkaar communiceren. Het gaat allemaal via zo'n beeldschermje, of hoe zo'n ding ook heet. Voorbeelden: mensen communiceren net meer met elkaar, maar met hun mobiel – fietsers foetsen met hun mobiel – chauffeur let niet op de weg, enz. Desondanks hoeven wij niet te wanhopen. Want wij mogen onze ogen richten op de hemelse legermacht des Heren, waar wij deel van mogen uitmaken.

Wij mogen de volle wapenrusting Gods aandoen met het zwaard des geestes in de hand, op het Woord blijven staan, om zo stand te houden.

De tegenwoordige aarde en hemelen (ouranos) zullen voorbijgaan, (2 Petr 3:7; Openb 21:1) maar de leden van het Lichaam van Christus zijn gezet met Christus in een hemel, die nooit voorbij zal gaan, die al bestond voordat het tegenwoordige firmament gemaakt werd. Die apart geplaatsten zijn in Christus gezet "ver boven alle hemelen" (Ef 4:10), "de hemelse gewesten". Zij zijn in Christus uitverkoren vóór de nederwerping van de kosmos, (Ef 1:4). En ook al is satan nu "de god van deze eeuw", "de vorst van de wereld" en "de overste van de macht der lucht", wij hoeven voor hem niet te vrezen. Satan voert een verloren strijd.

De kosmos des Heeren, de heerscharen des Heeren, (Openb 19:14) overtreffen na de overwinning van de Heere, verreweg de legermacht van Satan. Het "heer der hoogte" (dus van satan) tezamen met de koningen der aarde zijn kansloos, als het straks op een definitief treffen aankomt (Openb 19:1 1-20:3).

- ^ Wij zullen zien wat Jozua zag bij de val van Jericho, (Jozua 5:13-15), toen hij "de vorst van het heer des Heeren" ontmoette en ontdekte dat er een hemelse legermacht voor Israël streed.
- ^ Wij zullen zien, wat Elisa zag: "Maar hij zeide: Vrees niet, want zij, die bij ons zijn, zijn talrijker dan zij, die bij hen zijn. 17 Toen bad Elisa: Here, open toch zijn ogen, opdat hij zie. En de Here opende de ogen van de knecht en hij zag en zie, de berg was vol vurige paarden en wagens rondom Elisa." (2 Koningen 6)

De aarde was, is, en zal het slagveld zijn, waar het conflict der eeuwen zal worden uitgevochten. Maar wij weten nu al de uitslag, namelijk dat onze Heiland, de Heere Jezus Christus zal overwinnen. Hij was, is, en zal de grote Triomfator zijn.

Als wij ons dus afvragen bij de uitdrukking "*de nederwerping van de kosmos*", **wat dan**

nedergevoeren is in Gen 1:2, dan ontdekken wij, dat **door eigen foute keuzes van satan en zijn volgelingen, een heirleger op de aarde werd nedergevoeren** en daar de nederlaag leed, nadat zij tegen de Heere God in opstand waren gekomen.

Wij ontdekken dan tevens dat dit de oorzaak is, waardoor de prachtige schepping van Gen 1:1 in een chaos veranderde en de aarde het aanzien gaf van een slagveld, zoals beschreven is in Gen 1:2. Een geweldige watervloed, groter dan de zondvloed, verwoestte de wereld van Gen 1:1 en veegde de aarde schoon. Zo werd de aarde woest en ledig.

Gaat u maar eens naar 2 Petrus 3:5:

- ▲ “Want willens en wetens ontgaat hun, dat door het woord van God de hemelen er sedert lang geweest zijn en de aarde, die uit en door het water bestaat, 6 waardoor de toenmalige wereld [Grieks: kosmos] is vergaan, verzwolgen door het water. 7 Maar de tegenwoordige hemelen en de aarde zijn door hetzelfde woord als een schat weggelegd, ten vure bewaard tegen de dag van het oordeel en van de ondergang der goddeloze mensen.”

We zien hier de toenmalige wereld (kosmos) tegenover de tegenwoordige hemelen en aarde. We lezen hier dat de toenmalige kosmos is vergaan. Dat kunnen we van de tegenwoordige hemelen en aarde niet zeggen. De aarde heeft wel onder water gestaan, maar is niet vergaan. Bovendien is de kosmos van de tegenwoordige hemelen niet vergaan. De zondvloed had alleen met de aarde te maken.

We hebben het Woord onderzocht naar de betekenis van het woord “kosmos”, en hebben ontdekt, dat in “kosmos” zit opgesloten ook het “heir der kosmos”. En wanneer we dan de tekst lezen in 2 Petr 3:6, waar staat: “waardoor de toenmalige kosmos (incl. het heir der kosmos) is vergaan, en vervolgens gaat het in vers 7 verder met de tegenwoordige hemelen en de aarde, die bestaan vanaf Gen 1:3, dan weten we dat met de zondvloed de aarde niet is vergaan, maar alleen onder water heeft gestaan.

Bovendien, wanneer die die toenmalige kosmos is vergaan, dan was die kosmos daarvoor geschapen. Want voordat ze konden vergaan, zijn ze eerst geschapen. Dat is wel logisch. En we weten uit het Woord dat de schepping van Gen 1:1 zó mooi was, dat de zonen Gods en de engelen erbij stonden te juichen. En nadat ze waren vergaan, dus na de katabole der kosmos, waren ze geworden woest, ledig en duister door een oordeel van God.

Hemelse dingen gereinigd

In verband met de “katabole der kosmos” staat in het verborgen nog iets heel moois in het Woord, wat aantoont, dat er iets “kwaads” in den beginne in de bovenhemel is gebeurd. Dat “kwaad” had namelijk de bovenhemel verontreinigd. We kunnen het ons misschien niet voorstellen, dat er in de hemel, waar God woont, iets is verontreinigd, maar laten we dan Hebr 9 lezen. Hebr 9:16-26:

- ▲ “Want waar een testament is, moet noodzakelijk van de dood van de erflater melding gemaakt worden; 17 een testament toch wordt alleen van kracht, indien er iemand gestorven is, daar het nog geen gevolg heeft, zolang de erflater leeft. 18 Daarom is ook het eerste (verbond) niet zonder bloed ingewijd. 19 Want nadat door Mozes elk

- ▲ gebod volgens de wet aan al het volk was medegedeeld, nam hij het bloed der kalveren en der bokken met water, scharlaken wol en hysop en besprengde het boek zelf en al het volk, 20 zeggende: Dit is het bloed van het verbond, dat God u heeft voorgeschreven. 21 En ook de tabernakel en al het gereedschap voor de eredienst besprengde hij evenzo met bloed. 22 En nagenoeg alles wordt volgens de wet met bloed gereinigd, en zonder bloedstorting geschiedt er geen vergeving. 23 Noodzakelijk moesten dus hiermede de afbeeldingen van de hemelse dingen gereinigd worden, maar **de hemelse dingen zelf** met betere offeranden dan deze. 24 Want Christus is niet binnengegaan in een heiligdom met handen gemaakt, een afbeelding van het ware, maar in **de hemel zelf**, om thans, ons ten goede, voor het aangezicht Gods te verschijnen; 25 ook niet om Zichzelf dikwijls te offeren, gelijk de hogepriester jaarlijks met ander bloed dan het zijne in het heiligdom gaat, 26 want dan had Hij dikwijls moeten lijden sinds de grondlegging der wereld; maar thans is Hij éénmaal, bij de voleinding der eeuwen, verschenen om door zijn offer de zonde weg te doen.”

Het gaat om vers 23:

- ▲ “Noodzakelijk moesten dus hiermede de afbeeldingen van de hemelse (ouranois – dit zijn de twee geschapen hemelen) dingen gereinigd worden, maar de hemelse dingen (epouranos = bovenhemelse) zelf met betere offeranden dan deze.”

Er staat in de grondtekst voor epouranos ook nog het woordje “ta”, om duidelijk aan te geven (= aanwijzend voornaamwoord) dat het echt om die bovenhemelse dingen gaat. Dit gegeven is een bewijs dat er ooit in die bovenhemel iets is gebeurd, wat die verontreiniging heeft veroorzaakt. Het enige wat Gods Woord ons hieromtrent mededeelt, is datgene wat over de opstand van satan staat geschreven. Dat was een opstand tegen God, die plaatsvond in de bovenhemel, toen satan nog “lucifer”, de “lichtdrager” was.

Wanneer we alverzoeners zouden geloven, die zeggen, dat God satan als satan heeft geschapen, dan zou dat “kwaad” nooit in de hemel hebben plaatsgehad. Dan was het ook totaal overbodig dat Christus met Zijn bloed de bovenhemelse dingen moest reinigen. Ook in deze gedachte komt dan naar voren dat Christus niet had hoeven te sterven. Ook dit is een leugen. **Christus moest sterven!**

Handelingen 3:18:

- ▲ “Maar zo heeft God in vervulling doen gaan wat Hij bij monde van alle profeten tevoren geboodschapt had, dat zijn Christus moest lijden.”

(Tot zover over de katabole der kosmos).

"Worden alle mensen behouden of niet?"

Door alverzoeners wordt met grote zekerheid geleerd, dat alle mensen behouden zullen worden. De Engelsman A.E. Knoch, een overtuigend alverzoener, gebruikte een eigen vertaling van het Nieuwe Testament, namelijk de 'Concordante Vertaling', vaak afgekort als: “C.V”. Veel aanhangers van Knoch's leer over universele verzoening geven deze

vertaling van het Nieuwe Testament, (in het Engels: The Concordant Version') alle autoriteit, die zij eigenlijk alleen aan de grondtekst zouden moeten geven.

Zij zijn ervan overtuigd dat die C.V. de enigen echte overzetting is van het Nieuwe Testament in hun eigen taal. Zij beschouwen deze vertaling als onfeilbaar.

Zij worden hierin gesteund door A.E. Knoch zelf, die beweerde dat de waarschijnlijkheid van een fout in de vertaling tot één duizendste was gereduceerd. De meeste volgelingen van A.E. Knoch's leer aanvaardden zonder tegenspreken deze aanspraken.

Echter als de C.V. zo goed als foutloos zou zijn, dan mogen wij ons afvragen waarom er dan tussen de uitgave van de C.V. in 1930 en die van 1944, dus in 14 jaar honderden wijzigingen zijn doorgevoerd. Wij dienen te beseffen dat de Concordante Vertaling één van de vertalingen is van het Nieuwe testament naast de vele andere vertalingen die er al zijn, zoals de S.V., en de NBG, enz.

Op sommige plaatsen is de C.V. goed, op andere plaatsen minder goed.

A.E. Knoch heeft nogal eens het verwijt gekregen dat hij met zijn vertaling zijn eigen theorie aangaande universele verzoening trachtte te rechtvaardigen.

Dit verwijt is niet geheel onterecht als wij in ogenschouw nemen, hoe hij in de verschillende edities van de C.V. met de vertaling van tekstplaatsen, die als peilers gelden onder zijn leer betreffende 'universele verzoening', is omgesprongen.

Het standpunt omtrent het lot van hen die Christus niet kennen, is in evangelische kringen in het algemeen overgenomen uit het protestantisme. De evangelische zienswijze verschilt in feite niet veel van de Calvinistische zienswijze. Bij literatuuronderzoek blijkt dat er in de evangelische wereld maar weinig over dit onderwerp is gepubliceerd en dat evangelische christenen zich eigenlijk niet goed raad weten met deze kwestie.

Zij voelen zich wat ongemakkelijk bij de orthodoxe leer van hel en verdoemenis.

In de praktijk stelt men zich wat gereserveerd op bij de orthodoxe voorstelling van het laatste oordeel en de hel met zijn eeuwigdurende pijniging, maar een Bijbels weerwoord hierop weet men niet echt te geven.

Op hetzelfde moment is men ook huiverig hier tegenin te gaan, want dan wordt men veelal direct beticht dat men de valse leer van het universalisme/alverzoening aanhangt.

Aan de andere kant voelt men zich wel tot de alverzoeningsleer aangetrokken omdat men zich moeilijk kan voorstellen dat miljarden mensen (ongelovigen) buiten de kerk voor eeuwig zullen worden gepijnigd in de hel.

Als wij bijvoorbeeld zien hoe verschrikkelijk de aanslag op het World Trade Centre in New York, waarbij 2740 mensen de dood vonden, iedereen aangreep, dan kunnen wij er ons geen voorstelling van maken, hoe onze reactie zal zijn als er geen 2740, maar miljarden mensen die Christus niet kennen in de brandende hel zouden worden geworpen. Terecht moeten wij ons afvragen of zo'n holocaust wel een juiste Bijbelse voorstelling van zaken is. De voorstelling die de orthodoxe leer over het laatste oordeel en de hel ons presenteert, is gewoonweg weerzinwekkend. Niemand kan zich daar echt een serieuze voorstelling van maken.

Erger nog: deze orthodoxe leer kleineert God, die een behouder is van alle mensen, (1 Tim. 4:10 SV, *deze tekst gaan we later in de juiste context plaatsen*).

Maar dit is altijd de uitkomst als wij niet de dingen onderscheiden die verschillen (Fil. 1:10 grondtekst) en alles in de Schrift betrekken op de mens van vandaag zonder rekening te willen houden met:

- ^ 'Aan wie en over wie iets geschreven is';
- ^ 'Voor welke tijd één en ander geldt';
- ^ 'Waar het zich afspeelt'; enz.

Als wij aan deze grondbeginselen van Bijbeluitleg geen aandacht schenken, komen wij tot onjuiste Schriftinterpretaties en tot theorieën die van onze God een karikatuur maken. Wanneer men de orthodoxe leer over het laatste oordeel en de hel met zijn eeuwigdurende pijniging afwijst, hoeft dit nog niet te betekenen dat men de alverzoeningsleer aanhangt. Er is een meer Bijbels gefundeerd alternatief.

Wij hebben in eerdere Bijbelstudies getracht uiteen te zetten dat binnen de context van het Bijbelboek Openbaring en binnen de context van Openb. 20, **niet** de mensheid voor de grote witte troon zal staan, maar het **afvallige deel van Israël** uit de grote verdrukking. Openbaring is een Joods Boek!

Hiernaast leren we uit het Woord, dat de algemene opstanding der doden niet plaats heeft aan het eind van de toekomstige eeuw, maar aan het begin van de duizend jaar, nadat Christus is wedergekomen. Deze zienswijze geeft ons een heel andere uitgangspunt en werpt een nieuw licht op vele ogenschijnlijk moeilijke Schriftplaatsen. Aanhangers van de alverzoeningsleer gaan in de regel helaas niet zover terug, dat zij de traditionele voorstelling van het laatste oordeel aan de Schrift toetsen. De orthodoxie plaatst de complete mensheid voor de grote witte troon om het laatste oordeel aan te horen. En daar ligt de kiem van een leer die uiteindelijk net zo onschrijftuurlijk is als de orthodoxe leer over het laatste oordeel en de hel met zijn eeuwigdurende pijniging. Bij het oordeel voor de grote witte troon wordt volgens Openb. 20:15 iedereen die niet in het boek des levens staat, geworpen in de poel des vuurs, “de tweede dood”.

Indien wij willen leren dat deze mensen toch verlost zullen worden, dan moeten wij ook gaan leren, dat zij uit “de tweede dood” zullen opstaan, hoewel de Bijbel **nergens** over zo'n opstanding uit de tweede dood spreekt.

Hierbij moeten we ook bedenken dat voor de tweede dood **geen offer is gebracht**.

Vervolgens moeten wij dan ook gaan leren, dat die poel des vuurs, 'de tweede dood', toch niet zo verwoestend is als hij schijnt, en dat die tweede dood geen dood is, maar een louteringsproces.

Dan moeten wij allerlei zaken gaan uitvinden en teksten gaan verdraaien om één en ander passend te krijgen in deze theorie! En dat gebeurt dan ook veelvuldig! **Maar dan doet men geen eerlijk schriftonderzoek.**

Het gevolg is dan dat wij de ware betekenis van woorden als “**verzoening**” en “**alle dingen**” niet begrijpen, en dat de Bijbelgedeelten die hierover spreken voor ons gesloten

blijven omdat wij verblind zijn door onze eigenmachtige leer. Wij hopen in deze Bijbelstudie alle teksten te behandelen die veelal door aanhangers van de alverzoeningsleer worden geciteerd. Wij hopen deze teksten voor de lezer in een Bijbels licht te plaatsen waardoor wij in staat zullen zijn de betekenis van deze teksten in hun context te doorgronden.

De vraag: “Wat geschiedt er met de mens, die Christus niet als zijn persoonlijke Verlosser kent?”, is een heel beladen vraag. Direct worden ivoren torens beklommen en leerstellige posities ingenomen, zowel van de zijde van de orthodoxie als van de zijde van de alverzoening. Het lijkt wel alsof een openlijke discussie over dit onderwerp niet mogelijk is. Dit staat eerlijk Bijbelonderzoek in de weg en maakt dat dit onderwerp bijna onbespreekbaar is geworden. Wij hopen dat een ieder bereid is deze Bijbelstudie met een 'open mind' te lezen en de inhoud te toetsen aan de Schrift!

Leert de Bijbel alverzoening of alverlossing?

Dit is een belangrijke vraag, omdat veelal de aanhangers van Knoch's leer over de universele verzoening in het woord 'alverzoening' het woord 'alverlossing' lezen. Velen vatten bijna ongemerkt het woord verzoening op als verlossing.

Maar dat zijn twee heel verschillende Bijbelse begrippen.

In de Bijbel wordt wel over alverzoening gesproken, maar de Bijbel geeft hier een hele andere betekenis en inhoud aan dan de aanhangers van de alverzoeningsleer.

Verzoening is heel wat anders dan verlossing. Daarom kan het voorkomen, dat iemand wel verzoend is, maar niet verlost! De Schrift spreekt over 'alverzoening', maar nergens spreekt de Schrift over 'alverlossing'. Laten wij dit toelichten met een tekstvoorbeeld. **Rom 5:10:**

- ♣ “Want als wij, toen wij vijanden waren, met God verzoend zijn door de dood zijns Zoons, zullen wij veel meer, nu wij verzoend zijn, behouden worden, doordat Hij leeft;”

Laten wij eens onderzoeken, wat het onderscheid is tussen verzoening en verlossing door een paar vragen stellen aan de hand van deze tekst.

- ♣ Is in Rom. 5:10 verzoening hetzelfde als behouden worden? **Nee!**
- ♣ Wat komt volgens de tekst het eerst - het behouden worden of het verzoend zijn? **Volgens de tekst komt de verzoening het eerst.**
- ♣ Wanneer zijn wij met God verzoend? **De tekst zegt: Toen wij vijanden waren.**
- ♣ Hoe zijn wij met God verzoend, toen wij vijanden waren? **Door de dood Zijns Zoons.** De dood van de Here Jezus Christus heeft tot gevolg gehad, dat alle mensen die in wezen vijanden zijn van God met God verzoend zijn geworden.
- ♣ Maar op welke grond heeft God Zich dan met de mens, die van nature een vijand is van God, kunnen verzoenen? **Op de grond van de dood Zijn Zoons.**

Het eerste wat dus voor de mens gebeurd is, is dat wij verzoend zijn. En wat kwam daarna? Het behouden worden. En hoe word je behouden? Hoe word je verlost? Hoe word je gered? Op wat voor grond? De tekst zegt: doordat Hij leeft. Verzoend zijn en behouden worden zijn dus twee verschillende dingen. Laten wij nog een paar vragen stellen aan de

hand van Rom. 5:10:

- ♣ **Moet je geloven om met God verzoend te worden?** Nee, ieder mens is al verzoend met God. Of iemand dat nu wel of niet gelooft, doet niet ter zake. Dat is een zaak die geheel ligt aan Gods kant. Wij zijn zelfs met God verzoend toen wij nog vijanden waren!
- ♣ **Moet je geloven om behouden te worden?** Ja, lees maar Rom. 10:9:
- ♣ “Want indien gij met uw mond belijdt, dat Jezus Heer is, en met uw hart gelooft, dat God Hem uit de doden heeft opgewekt, zult gij behouden worden;” (Rom. 10:9)

Wanneer word je behouden? Als je met je mond belijdt dat Jezus Heer is en als je met je hart gelooft dat God Hem uit de doden heeft opgewekt, dus dat Hij leeft! Je wordt behouden doordat Hij leeft, (Rom. 5:10).

Je wordt niet zomaar behouden! Je dient dit ten aanzien van Christus te geloven met je hart. Om verzoend te zijn, daar wordt geen geloof voor gevraagd. Maar er wordt geloof gevraagd, om behouden te worden en wel geloof in de opgestane levende Heiland. Rom 10:

- ♣ “10 want met het hart gelooft men tot gerechtigheid en met de mond belijdt men tot behoudenis. 11 Immers het schriftwoord zegt: Al wie op Hem zijn geloof bouwt, zal niet beschaamd uitkomen. 12 Want er is geen onderscheid tussen Jood en Griek. Immers, een en dezelfde is Heer over allen, rijk voor allen, die Hem aanroepen; 13 want: al wie de naam des Heren aanroept, zal behouden worden.” (Rom. 10:10-13).

Waarom kan de Here Jezus behouden? **Omdat Hij leeft.**

Dus als wij wederom de vraag stellen n.a.v. Rom. 5:10: “Is verzoening hetzelfde als behouden worden?” Dan is het duidelijk, dat dit twee verschillende dingen zijn.

Ieder mens is op grond van de dood van Christus met God verzoend, maar niet ieder mens is behouden, omdat niet ieder mens gelooft dat Hij leeft en Hem als Heer belijdt. Een mens kan dus verzoend zijn, terwijl hij niet behouden is, terwijl hij niet verlost is, terwijl hij niet gered is.

Meer nog, alle mensen zijn door Christus' dood verzoend, maar ze zijn daarmee nog niet behouden en verlost. Dit zijn eenvoudige dingen. Wanneer wij dit begrijpen, dan zijn wij in feite klaar met de toetsing van de alverzoeningsleer aan de Schrift!

Maar laten wij verder gaan, want er valt nog veel meer te ontdekken.

Het Offer van Christus **audio deel 9**

In Johannes 19 lezen we over het sterven van onze Heiland, de Heere Jezus Christus.

- ♣ “Hierna zeide Jezus, daar Hij wist, dat alles reeds volbracht (volbracht = tetelestai **ΤΕΤΕΛΕΣΤΑΙ**) was, opdat de Schrift vervuld zou worden (vervuld zou worden = teleioo **ΤΕΛΕΙΩΘΗ**): Mij dorst! 29 Er stond een kruik vol zure wijn; zij staken dan een spons, gedrenkt met zure wijn, op een hysopstengel en brachten die aan zijn mond. 30 Toen Jezus dan de zure wijn genomen had, zeide Hij: **Het is volbracht!** (= **ΤΕΤΕΛΕΣΤΑΙ**). En Hij boog het hoofd en gaf de geest.” (Joh 19:28-30).

Beide woorden, tetelestai en teleioo, staan in de voltooide tijd geschreven. Toen de Heere deze woorden uitsprak, was het klaar, het was volbracht! Wat was volbracht? En wat merkte men daarvan? Veranderde er iets? Neen, men merkte geen verandering. Ja, er waren vreemde gebeurtenissen, het werd drie uur donker midden op de dag.

Men kon weten, dat er iets bijzonders was gebeurd. Maar toen dat achter de rug was, ging alles weer zijn gangetje. Maar toch....Het is volbracht!

Daarom is het ook mooi dat beide woorden in de tekst, zowel “tetelestai” als “teleioo” woorden zijn, die ons wijzen op de toekomst. Ze zijn afkomstig van het woord “teleo”. En “teleo” is weer verwant aan telescoop. Het ziet op dingen die in de verte liggen, op toekomstige dingen. En dan vertelt de Bijbel ons wel heel veel zaken, die door het volbrachte werk van Christus aan het kruis totaal zijn veranderd!

“Het is volbracht!” Wat was er toen volbracht? In feite was toen de belofte van Gen 3:15 vervuld:

- ^ “En Ik zal vijandschap zetten tussen u en de vrouw, en tussen uw zaad en haar zaad; dit zal u de kop vermorzelen en gij zult het de hiel vermorzelen.”

Zonder dat satan het in de gaten had, had hij de grote nederlaag geleden, toen de Heere Jezus mede door zijn toedoen werd gekruisigd. Maar dan nogmaals de vraag: Wat was er volbracht, toen onze Heiland met luider stem riep: “Het is volbracht.” (Math 27:50).

De dood overwonnen

De vorige keer zijn we geëindigd met de vraag: Wat was er volbracht, toen onze Heiland met luider stem riep: “Het is volbracht.” (Math 27:50). Daar gaan we nu mee verder. Paulus spreekt tegen de broeders/gelovigen in 1 Kor 15:50:

- ^ “Dit spreek ik evenwel uit, broeders: vlees en bloed kunnen het Koninkrijk Gods niet beërven en het vergankelijke beërft de onvergankelijkheid niet. 51 Zie, ik deel u een geheimenis mede. Allen (= **panta**) zullen wij niet ontslapen, maar allen (= **panta**) zullen wij veranderd worden, 52 in een ondeelbaar ogenblik, bij de laatste bazuin, want de bazuin zal klinken en de doden zullen onvergankelijk opgewekt worden en wij zullen veranderd worden. 53 Want **dit vergankelijke moet onvergankelijkheid aandoen en dit sterfelijke moet onsterfelijke aandoen**. 54 En zodra dit vergankelijke onvergankelijkheid aangedaan heeft, en dit sterfelijke onsterfelijke aangedaan heeft, zal het woord werkelijkheid worden, dat geschreven is: **De dood is verzwolgen in de overwinning**. 55 Dood, waar is uw overwinning? Dood, waar is uw prikkel? 56 De prikkel des doods is de zonde en de kracht der zonde is de wet. 57 Maar Gode zij dank, die ons de overwinning geeft door onze Here Jezus Christus. 58 Daarom, mijn geliefde broeders, weest standvastig, onwankelbaar.”

Over dat teniet doen van de dood profeteerde de Profeet Jesaja reeds in Jes 25:8-9:

- ^ “**Hij zal voor eeuwig de dood (de dood van Adam) vernietigen**, en de Here Here zal de tranen van alle aangezichten afwissen en de smaad van zijn volk zal Hij van de

- ^ gehele aarde verwijderen, want de Here heeft het gesproken. 9 En men zal te dien dage (= *op de dag van Christus*) zeggen: Zie, deze is onze God, van wie wij hoopten, dat Hij ons zou verlossen; dit is de Here, op wie wij hoopten; laten wij juichen en ons verblijden over de verlossing die Hij geeft.” [*hier staat niet dat Hij de verlossing aan allen geeft. Dit gaat over de toekomst van Israël, en Israël zal te dien dage bestaan uit een gelovige overblijfsel. Dát gelovig verblijfsel zal hopen op de komst van Christus. Slechts één derde van Israël zal dan behouden worden!*]

Aan het kruis heeft onze Heiland de dood overwonnen. 1 Kor 15:20-22:

- ^ 20 Maar nu, Christus is opgewekt uit de doden, als eersteling van hen, die ontslapen zijn. 21 **Want, dewijl de dood er is door een mens, is ook de opstanding der doden door een mens. 22 Want evenals in Adam allen (= panta) sterven, zo zullen ook in Christus allen (= panta) levend gemaakt worden.**”

Tegen wie spreekt Paulus hier in 1 Kor 15? In vers 1 lezen we:

- ^ “Ik maak u bekend, **broeders**, het evangelie, dat ik u verkondigd heb, dat gij ook ontvangen hebt, waarin gij ook staat, 2 waardoor gij ook behouden wordt, indien gij het zó vasthoudt, als ik het u verkondigd heb.”

Wat kunnen we leren uit deze Bijbelgedeelten?

Ten eerste: Net zo zeker dat we weten dat **alle mensen** sterven in Adam, zullen **alle mensen** in de toekomst levend gemaakt worden in Christus.

Ten tweede: Door Christus sterven heeft Hij de dood overwonnen.

Door de zonde van Adam is de dood gekomen (1 Kor 15:21). Door de dood van Christus is het leven voortgekomen. We moeten wel beseffen, dat wanneer we lezen in 1 Kor 15:22, dat alle mensen in Christus levend gemaakt zullen worden, dat dit niet betekent dat alle mensen door Christus gered/behouden zullen worden. Het betekent wél dat de dood van Adam **voor alle mensen** overwonnen is. Alle mensen moeten nog steeds sterven, maar door Christus overwinning op de dood, zullen ook **alle mensen** weer levend worden.

Dus alle mensen zullen opstaan. Hier staat niet dat alle mensen behouden zullen worden. Dat staat overigens in heel Gods Woord niet!

Wat er wel staat:

- ^ Johannes 3:16: “Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, **die in Hem gelooft**, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe.”
- ^ Johannes 6:33: “Want dát is het brood Gods, dat uit de hemel nederdaalt en aan de wereld het leven geeft.”

Ja, Christus zal elk mens het leven geven, oftewel doen opstaan, omdat Hij de dood van Adam heeft overwonnen!

- ^ De **gelovige**, die in Hem gelooft zal opstaan en niet verloren kunnen gaan.
- ^ De **ongelovige** zal opstaan en zal dan (na zijn opstanding) tot geloof moeten komen in de toekomstige eeuw. Doet hij dat niet, maar verhard hij nog steeds zijn hart, dan doet hij dat **willens en wetens**, want dán zal hij kunnen zien wie de Christus is!

- ⤴ Nu is het: niet zien en toch geloven!
- ⤴ Dan is het: Zien en aanschouwen!
- ⤴ Dan blijft er geen offer voor de zonde meer over en wanneer de mens dan niet tot geloof komt, zal de ongelovige geworpen worden in de poel van vuur (de Gehenna), die er dan zal zijn in de toekomstige aïoon, en **waaruit niemand meer zal opstaan!**

Johannes 6:51

- ⤴ “Ik ben het levende brood, dat uit de hemel nedergedaald is. Indien iemand van dit brood eet, hij zal in eeuwigheid leven; en het brood, dat Ik geven zal, is mijn vlees, voor het leven der wereld.”

Christus is het ware brood des levens, dat is het Woord van God. Wie daarvan eet, en dat gelooft zal leven voor altijd! Wanneer Christus komt, “zal Hij de wereld overtuigen van zonde en van gerechtigheid en van oordeel.”

Deze tekst staat in Joh 16:8, en wordt gesproken over de te zenden “Trooster”. Maar ik ben ervan overtuigd dat deze tekst net zo goed zal gelden in de toekomst.

Dan zal elk oog Hem zien, en weten, dat Hij de overwinnaar is. Dan zal een ieder weten dat het “oordeel” aan Christus is gegeven, omdat dan de “overste van deze wereld is geoordeeld.” (Joh 16:11).

Wanneer Christus wederkomt, en alle mensen (met uitzondering van hen uit Israël, die voor de grote witte troon zullen staan) zullen opstaan, dan heeft niemand meer een excuus in de zin van: “Ik heb het nooit geweten.” Of: “Eerst zien en dan geloven.”

Want dan zullen ze zien, omdat de Heere Jezus Christus in levende lijve aanwezig zal zijn.

- ⤴ Dan zal Hij de wereld overtuigen van zonde en van gerechtigheid en van oordeel.
- ⤴ Dan zal elk oog Hem zien.
- ⤴ Dan zal een ieder weten dat Christus de overwinnaar is.
- ⤴ Dan zal een ieder weten dat Christus de Goël is. De satan is immers geoordeeld.

Wie dan niet wil geloven, doet dat **willens en wetens!** En dat wordt zwaar aangerekend. Het is prachtig te weten, dat ieder mens uit Adam weer zal opstaan. Dat de dood door Adam niet het laatste is. Wij geloven dat. Maar voor mensen die niet geloven is dat eigenlijk een onmogelijkheid. Wanneer je naast een dode staat, waar alle leven uit is gegaan, dan kan je als ongelovige niet geloven dat die dode weer zal opstaan na zo'n lange tijd. En al helemaal niet wanneer die dode ook nog wordt verbrand, wie zal hem/haar dan nog terugvinden en doen opstaan? Voor ongelovigen is dat wartaal.

En toch zullen zij eenmaal verbaasd staan, wanneer dat wel gebeurt. Maar we moeten oppassen, dat we niet leren dat ieder mens, die in Christus zal opstaan, ook in Christus behouden is. “In (de) Christus opstaan” betekent hier, dat elk mens door het volbrachte werk van Christus zal opstaan, omdat Christus de dood heeft overwonnen, en daarmee de straf op de zonde van Adam, de dood, heeft weggedaan.

Niemand wordt veroordeeld omdat hij nageslacht is van Adam. Een mens wordt alleen veroordeeld vanwege zijn ongelof. Ieder mens moet geloof openbaren, en wanneer het niet gebeurt tijdens dit leven, dan moet dat geloof openbaar worden na ieders persoonlijke

opstanding. Gebeurt dat niet dan nog niet, dan is hij verloren! Heel Gods Woord leert ons dat er alleen behoudenis voor de mens mogelijk is, nadat hij tot geloof is gekomen:

- ♣ Johannes 5:24: “Voorwaar, voorwaar, **Ik zeg u, wie mijn woord hoort en Hem gelooft**, die Mij gezonden heeft, heeft eeuwig leven en komt niet in het oordeel, want hij is overgegaan uit de dood in het leven.”
- ♣ Johannes 8:51: “Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, indien iemand mijn woord bewaard heeft, hij zal de dood in eeuwigheid niet aanschouwen.”

Nog even over dat teniet doen van de dood door de Heere: Handelingen 2:24;

- ♣ “God evenwel heeft Hem opgewekt, want **Hij verbrak de weeën van de dood**, (St. Vert.: Verbrekende de smarten = banden des doods) naardien het niet mogelijk was, dat Hij door hem werd vastgehouden.”

Dit “verbreken van de weeën van de dood” heeft de betekenis van de banden des doods wegdoen, vernietigen, krachteloos maken. Nogmaals vrij vertaald:

- ♣ “God heeft Hem opgewekt, want Hij vernietigde de banden des doods, en daarna was het onmogelijk dat de Heere door de dood werd vastgehouden.”

Vervolgens deelt het Woord ons mee:

- ♣ Rom 6:9: “Daar wij weten, dat Christus, **nu Hij uit de doden is opgewekt, niet meer sterft**: de dood voert geen heerschappij meer over Hem.”
- ♣ 2 Timoteüs 1:10: “Doch die nu geopenbaard is door de verschijning van onze Heiland, Christus Jezus, **die de dood van zijn kracht heeft beroofd** en onvergankelijk leven aan het licht gebracht heeft door het evangelie.”
- ♣ Hebreeën 2:14: “Daar nu de kinderen aan bloed en vlees deel hebben, heeft ook Hij op gelijke wijze daaraan deel gekregen, **opdat Hij door Zijn dood hem, die de macht over de dood had, de duivel, zou onttronen.**”

In deze tekst uit Hebreeën 2 staat het Griekse woord “katargese”, wat vertaald is met “zou onttronen”, maar wat in wezen de betekenis heeft van “wegdoen”, “vernietigen”.

Hetzelfde woord komt nog twee keer voor in het Woord, namelijk in 1 Cor 1:28, en in 1 Cor 15:24, waar het dezelfde betekenis heeft:

- ♣ 1 Cor 1:28: “En wat voor de wereld onaanzienlijk en veracht is, heeft God uitverkoren, dat, wat niets is, om aan hetgeen wèl iets is, zijn kracht te ontnemen (= katargese = vernietigen).
- ♣ 1 Cor 15:24: “Want evenals in Adam allen sterven, zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden. 23 Maar ieder in zijn eigen rangorde: Christus als eersteling, vervolgens die van Christus zijn bij zijn komst; 24 daarna het einde, wanneer Hij het koningschap aan God de Vader overdraagt, wanneer Hij alle heerschappij, alle macht en kracht onttrond zal hebben (= katargese = vernietigen).

Dit woord “katargese” is nauw verwant aan het Griekse woord “katabole” wat nederwerping betekent. Ten diepste betekent dit dat satan door het offer van Christus voor altijd teniet zal worden gedaan!

Rom 5:18-21 zegt over de dood van Christus:

- ▲ 18 Derhalve, gelijk het door één daad van overtreding (*van Adam*) voor alle (= **panta**) mensen tot veroordeling gekomen is, zo komt het ook door één daad van gerechtigheid (*van Christus*) voor alle (= **panta**) mensen **tot rechtvaardiging ten leven**. 19 Want, gelijk door de ongehoorzaamheid van één mens zeer velen zondaren geworden zijn, zo zullen ook door de gehoorzaamheid van één zeer velen rechtvaardigen worden.”

Met deze tekst moeten we oppassen. We zouden kunnen denken dat hier staat dat alle mensen door de gehoorzaamheid van Christus behouden worden. Maar dat staat er niet. Er staat wel dat door één daad van gerechtigheid, alle (= panta = echt alle) mensen gerechtvaardigd zijn ten leven.

Dat betekent, dat door die ene daad van gehoorzaamheid van Christus alle mensen recht hebben om op te staan, recht hebben om het leven weer te ontvangen in de komende aïoon.

Vervolgens zullen ook zij, die in dit leven niet hebben geloofd, dan **tot geloof moeten komen**, willen ook zij deel krijgen aan het ware leven, dat nooit meer ophoudt!

Doen zij dat dan niet, dan is er geen ontkomen aan de tweede dood, waaruit geen opstanding mogelijk is, omdat daar geen offer voor is gebracht!

Om onze overtredingen

We weten dat de Heere Jezus Christus aan het kruis de dood heeft overwonnen. Maar Hij heeft meer gedaan. Op grond van het Woord mogen we zeggen dat Christus aan het kruis voor de zonde der gehele wereld heeft betaald, en dat er niemand vanwege zijn zonde in de z.g. hel zal komen, maar dat alle mensen, **gelovigen en ongelovigen** zullen worden opgewekt. De zonde der gehele mensheid is verzoend, dat wil zeggen, dat er voor betaald is. Door die verzoening is de positie van de mens totaal veranderd. Want dat betekent verzoening. Verzoening betekent **verandering van positie**. Voor het kruis waren alle mensen strafwaardig voor God. Na het kruis zijn alle mensen in een totaal nieuwe positie gekomen (verzoend)!

Alleen, om vanuit die positie, vanuit die verzoening ook werkelijk behouden te worden, zal door een ieder persoonlijk geloof moeten worden geopenbaard.

Dus vanuit die verandering van positie leert de Bijbel ons dat alle mensen zijn verzoend.

Maar de Bijbel leert ons nergens dat alle mensen zullen worden verlost! Alverzoeners lezen voor het woord “verzoening” bijna altijd het woord “verlossing”. En dan gaat het fout!

Jesaja 53:1-7:

- ▲ “**Wie gelooft**, wat wij gehoord hebben, en aan wie is de arm des Heren geopenbaard?
2 Want als een loot schoot hij op voor zijn aangezicht, en als een wortel uit dorre aarde; hij had gestalte noch luister, dat wij hem zouden hebben aangezien, noch gedaante, dat wij hem zouden hebben begeerd. 3 Hij was veracht en van mensen verlaten, een man van smarten en vertrouwd met ziekte, ja, als iemand, voor wie men het gelaat verbergt; hij was veracht en wij hebben hem niet geacht. 4 Nochtans, onze ziekten heeft hij op zich genomen, en onze smarten gedragen; wij echter hielden hem

- ^ voor een geplaagde, een door God geslagene en verdrukte. 5 **Maar om onze overtredingen werd hij doorboord**, om onze ongerechtigheden verbrijzeld; de straf die ons de vrede aanbrengt, was op hem, en door zijn striemen is ons genezing geworden. 6 Wij allen dwaalden als schapen, wij wendden ons ieder naar zijn eigen weg, maar **de Here heeft ons aller ongerechtigheid op hem doen neerkomen**. 7 Hij werd mishandeld, maar hij liet zich verdrukken en deed zijn mond niet open; als een lam dat ter slachting geleid wordt, en als een schaap dat stom is voor zijn scheerders, zo deed hij zijn mond niet open.”

Romeinen 4:25, deze tekst moeten we lezen in de context, en dan weten we dat het over gelovigen gaat, En **als gelovige** mag je weten, dat Hij.....

- ^ “Die is overgeleverd **om onze overtredingen** en opgewekt om onze rechtvaardiging.”

Een prachtige tekst die over de positie van gelovigen spreekt, lezen we in Rom 6. De apostel Paulus had daar in de Romeinen brief een lang betoog tegen gelovigen, getuige Rom 5:1-2:

- ^ “**Wij dan, gerechtvaardigd uit het geloof**, hebben vrede met God door onze Here Jezus Christus, 2 door wie wij ook de toegang hebben verkregen [in het geloof] tot deze genade, waarin wij staan, en roemen in de hoop op de heerlijkheid Gods.”

En vervolgens zegt hij tegen die gelovigen in Rom 6:3-8:

- ^ “Of weet gij niet, dat wij allen, die in Christus Jezus gedoopt zijn, in zijn dood gedoopt zijn? 4 Wij zijn dan met Hem begraven door de doop in de dood, opdat, gelijk Christus uit de doden opgewekt is door de majesteit des Vaders, zo ook wij in nieuwheid des levens zouden wandelen. 5 Want indien wij samengegroeid zijn met hetgeen gelijk is aan zijn dood, zullen wij het ook zijn (met hetgeen gelijk is) aan zijn opstanding; 6 dit weten wij immers, dat onze oude mens medegekruisigd is, opdat aan het lichaam der zonde zijn kracht zou ontnomen worden en wij niet langer slaven der zonde zouden zijn; 7 **want wie gestorven is, is rechtens vrij van de zonde**. 8 Indien wij dan met Christus gestorven zijn, geloven wij, dat wij ook met Hem zullen leven.”

Ook Kolossenzen 2:1, waar we lezen dat al onze overtredingen zijn kwijtgescholden, moeten we in de context lezen, en dan zien we, dat ook dat gedeelte over gelovigen gaat: Kol 2:6-15:

- ^ “Nu gij (*dat zijn de apart geplaatste uitverkorenen*) Christus Jezus, de Here, **aanvaard hebt, wandelt in Hem**, 7 geworteld en dan opgebouwd wordend in Hem, **bevestigd wordend in het geloof**, zoals u geleerd is, overvloeiende in dankzegging. 8 Ziet toe, dat **niemand** u medeslepe door zijn wijsbegeerte en door ijdel bedrog in overeenstemming met de overlevering der mensen, met de wereldgeesten en niet met Christus, 9 want in Hem woont al de volheid der godheid lichamelijk; 10 en **gij hebt de volheid verkregen in Hem**, die het hoofd is van alle overheid en macht. 11 **In Hem zijt gij** ook met een besnijdenis, die geen werk van mensenhanden is, besneden door het afleggen van het lichaam des vlezes, in de besnijdenis van Christus, 12 daar gij met Hem begraven zijt in de doop. **In Hem zijt gij** ook mede opgewekt door het

- ⤴ geloof aan de werking Gods, die Hem uit de doden heeft opgewekt. 13 Ook u heeft Hij, hoewel gij dood waart door uw overtredingen en onbesnedenheid naar het vlees, levend gemaakt met Hem, **toen Hij ons al onze overtredingen kwijtschold**, 14 door het bewijsstuk uit te wissen, dat door zijn inzetten tegen ons getuigde en ons bedreigde. En dat heeft Hij weggedaan **door het aan het kruis te nagelen**: 15 Hij heeft de overheden en machten ontwapend en openlijk tentoongesteld en zo over hen gezegevierd.”

Galaten 1:4

- ⤴ “Die Zichzelf gegeven heeft voor onze zonden, om ons te trekken uit de tegenwoordige boze wereld, naar de wil van onze God en Vader.”

Wie worden er getrokken uit deze boze wereld? Dan moeten we toch dat gedeelte ook in zijn geheel lezen, en dan wordt duidelijk wie dat zijn: Gal 1:1-5:

- ⤴ “Paulus, een apostel, niet vanwege mensen, noch door een mens, maar door Jezus Christus, en God, de Vader, die Hem opgewekt heeft uit de doden, 2 en al de broeders, die bij mij zijn, **aan de gemeenten** (gelovigen) van Galatië: 3 genade zij u en vrede van God, onze Vader, en van de Here Jezus Christus, 4 die Zichzelf gegeven heeft voor onze zonden, om ons te trekken uit de tegenwoordige boze wereld, naar de wil van onze God en Vader, 5 aan wie de heerlijkheid zij in alle eeuwigheid! Amen.

1 Johannes 1:9

- ⤴ “**Indien wij onze zonden belijden**, Hij is getrouw en rechtvaardig, om ons de zonden te vergeven **en ons te reinigen** van alle ongerechtigheid.”

Dat is wat we leren uit geheel Gods Woord. Het is eigenlijk wat Efeze 1 ons zegt:

- ⤴ In Hem zijt ook gij, nadat gij het woord der waarheid, het evangelie uwer behoudenis, hebt gehoord;
- ⤴ In Hem zijt gij, toen gij gelovig werd,
- ⤴ Ook verzegeld met de heilige Geest der belofte,

Dit geldt eigenlijk voor alle tijden en alle Evangeliën. Je moet het Woord horen, vervolgens mag de mens kiezen – geloven of niet geloven. Maar als die mens gaat geloven in het volbrachte werk van Christus, dan weet hij dat hij een Verlosser nodig heeft, en dan mag hij nu tevens weten dat Hij Gods Geest inwonend ontvangt.

Conclusie:

Door het volbrachte werk van Christus aan het kruis heeft Hij de dood overwonnen en teniet gedaan. Daarnaast heeft Hij aan het kruis betaald voor de zonde der gehele wereld.

Voor alle mensen is betaald. Door dat volbrachte werk heeft Christus verzoening teweeg gebracht (**positieverandering**) voor heel de mensheid. En heel die mensheid zal opstaan.

- ⤴ **Gelovigen** mogen weten dat zij door genade zullen opstaan in Christus, en voor altijd zullen leven.
- ⤴ **Ongelovigen** zullen opstaan, en zullen dan aanschouwen in wie zij niet hebben geloofd, en zullen dán tot geloof moeten komen, willen ze behouden worden.

Broeders en zusters, waarom doen we deze Bijbelstudie? Om ons te wapenen tegen alle wind van leer, die er tegenwoordig aangaande al deze dingen wordt verkondigd. Daarom in het ook zo belangrijk, dat iedere lezer ook persoonlijk al deze dingen gaat onderzoeken. Om u te laten zien hoe makkelijk we in verwarring kunnen worden gebracht, wil ik een citaat weergegeven van de site van “goed bericht.nl”, het is een vraag-en-antwoord stuk:

Vraag: Ik heb één vraag, namelijk over het moment voor de grote witte troon. Je zegt dat alle doden op dat moment opstaan en gericht worden. En zij die niet in het boek des levens staan weer zullen sterven. Dat klinkt vrij rustig. Je sterft weer en gaat een toestand van slaap in en sta uiteindelijk definitief op wanneer Christus het koningschap zal overdragen aan God de vader. Maar in Openbaring 20:15 staat “En als iemand niet bleek ingeschreven te zijn in het boek des levens, werd hij in de poel van vuur geworpen.” Dat klinkt niet zo rustig. Er staat niet dat hij eerst zal sterven voordat hij in de poel van vuur wordt geworpen. Hoe zit dit?

Antwoord: Deze constatering lijkt me juist. Mensen sterven bij de grote witte troon niet door ziekte of een langzame dood maar onmiddellijk. Het sterven van de tweede dood volgt na de vaststelling dat de naam van de betrokkene niet staat geschreven in het boek van het leven. De dood die mensen sterven heeft het karakter van een executie, de uitvoer van een doodvonnis. Men wordt in het meer van het vuur geworpen (Gr. ballo =werpen). Een crematie dus. Van pijniging is in dit verband geen sprake, alleen van dood. Dat de tweede dood inderdaad het resultaat is van een vonnis, zien we ook in Openbaring 21:8:

▲ “Maar de bevreesden en ongelovigen en gruwelijken en moordenaars en hoereerders en tovenaars en afgodendienaars en al de leugenachtigen, hun deel is in het meer van het vuur dat brandt in vuur en zwavel, dat is de tweede dood.”

Paulus verklaart in zijn brieven bij herhaling en met nadruk, dat wie dergelijke dingen bedrijven geen lotdeel heeft in het Koninkrijk van GOD en Christus (Ef.5:5; 1 Kor.6:10; Gal.5:21). En aangezien het Koninkrijk van Christus ook na de duizend jaren en na het gericht bij de grote witte troon wordt voortgezet (Openb.22:5), moeten al deze genoemde zondaren opnieuw sterven. Vandaar dus “de tweede dood”. In Christus’ Koninkrijk is voor hen geen plaats.

Vraag: Maar als deze mensen opnieuw dood gaan, waarom moeten zij dan opstaan bij de grote witte troon? Ze waren dood en zullen opnieuw doodgaan. Vanwaar dan het onderbreken van hun doodtoestand? Wat is de zin daarvan?

Antwoord: Het antwoord is simpel: zij moeten geoordeeld worden (20:12). Want als GOD alle mensen wil levend maken in onvergankelijkheid, heerlijkheid en kracht zoals Christus de Eersteling (1Kor.15:22,23, 44,45) dan zal er eerst recht gezet moeten worden. Dat is ook wat het woord ‘gericht’ betekent: rechtzetten, corrigeren. De boeken gaan open (Openb.20:12) en alles zal aan het licht komen (Rom.2:16).

Het gericht bij de grote witte troon is geen menselijke rechtbank met makkende gedaagden die menen dat hen geen recht wordt gedaan. Voor de grote witte troon zal geen vloek klinken en zelfs geen gedachte opkomen van verongelijking. Alles zal worden meegewogen en de gedaagden kunnen niet anders dan 100% instemmen met het oordeel van de Rechter, hoe pijnlijk en benauwd de ervaring ook zal zijn wanneer alles aan het licht treedt (Rom.2:9). Bedenk goed: de doden staan voor een grote witte troon: volkomen zuiver. Daarom zal aan de rechtvaardigheid van het vonnis dat zal worden voltrokken, niemand kunnen twijfelen. Bij de grote witte troon zal niet de Rechter worden bekritiseerd – de doden (die opgestaan zijn) worden geoordeeld (Gr. krino = kritiseren).

Dat betekent dat na de voltrekking van het doodvonnis (“de tweede dood”) er volledig recht is gedaan. Met andere woorden: de operatie is geslaagd. Alleen... de ‘patiënt’ is dood. Is dat definitief? Eindigt daar GODS plan met zijn schepping? Wil Hij dan niet dat alle mensen gered worden? Jazeker, daarom heeft de dood in de Schrift ook nooit het laatste woord. De dood wordt teniet gedaan (2Tim.1:10)! Hoe? Door alle mensen levend te maken (1Kor.15:22)! Wanneer? Als Christus het Koninkrijk aan GOD de Vader zal overdragen. Want hij moet heersen totdat hij de dood als laatste vijand zal teniet doen. Vlak voordat Christus het Koninkrijk overdraagt aan GOD de Vader, zal hij allen die in de (tweede) dood zijn opwekken in onvergankelijkheid. Alles was reeds recht gezet bij de grote witte troon, alleen de dood werd nog voortgezet. Totdat... ook de laatste rangorde van mensen (1Kor.15:23) zal worden levend gemaakt. Dan breekt het grote moment aan dat alle hemelsen, aardsen en onaardsen tot eer van GOD de Vader, de knieën zullen buigen en van binnenuit zullen belijden: Jezus is Heer! (Fil.2:9-11). Dan ontbreekt niemand meer. Christus’ taak is dan uliem voltooid en een volmaakt Koninkrijk zal hij overdragen aan zijn GOD en Vader die vanaf dan zal worden “alles in allen” (1Kor.15:22-28). (Einde citaat)

De volgende delen van deze Bijbelstudie gaan we D.V. aan de hand van het Woord alle bovenstaande zaken onderzoeken, wanneer die opstanding der doden plaats zal vinden, en wat de tweede dood betekent, wie daar voor de grote witte troon staan, enz.

Alverzoening deel 17 De opstanding der doden

We zouden deze keer in de Schrift onderzoeken, wanneer de opstanding der doden plaats vindt. In het algemeen wordt meestal de opstanding der doden geplaatst in Openbaring 20 voor de grote witte troon. We gaan onderzoeken of dit zo is.

In Openb 20:12-15 staat:

- ^ “En ik zag de doden, de groten en de kleinen, staande voor de troon, en er werden boeken geopend. En nog een ander boek werd geopend, het (boek) des levens; en de doden werden geoordeeld op grond van hetgeen in de boeken geschreven stond, naar hun werken. 13 En de zee gaf de doden, die in haar waren, en de dood en het dodenrijk (het graf) gaven de doden, die in hen waren, en zij werden geoordeeld, een ieder naar zijn werken. 14 En de dood en het dodenrijk (graf) werden in de poel des

- ▲ vuurs geworpen. Dat is de tweede dood: de poel des vuurs. 15 En wanneer iemand niet bevonden werd geschreven te zijn in het boek des levens, werd hij geworpen in de poel des vuurs.”

Voorop gesteld: Wij geloven dat het boek Openbaring een boek is, wat de eindgeschiedenis van Israël beschrijft. Van begin tot eind gaat het boek Openbaring over Israël. Ook dat oordeel voor de grote witte troon betreft Israël, en met name de afvalligen van Israël. Volgens velen zal de algemene opstanding der doden (vs 12) plaatsvinden voor de grote witte troon. Maar we moeten goed begrijpen, die doden van alle tijden, de ongelovigen, die door het volbrachte werk van Christus zullen mogen opstaan, zijn nooit tot geloof gekomen. Want wanneer ze wel tot geloof gekomen zouden zijn, dan zouden ze deel hebben gehad aan een andere opstanding. Omdat ze dus niet tot geloof gekomen zijn, kunnen ze ook niet in het boek des levens staan. En er staat dat zij die “niet bevonden werd geschreven te zijn in het boek des levens, werd hij geworpen in de poel des vuurs.”

Wanneer dat zo zou zijn, dan mag je je afvragen waarom deze mensen zijn opgestaan, als ze toch meteen na hun opstanding uit de eerste dood in de tweede dood geworpen worden. Dan had die opstanding voor hen toch geen doel? Christus heeft immers de dood van Adam overwonnen met een doel. Er staat duidelijk dat door het offer van Christus ieder mens gerechtvaardigd is ten leven. Rom 5:18:

- ▲ “Derhalve, gelijk het door één daad van overtreding voor alle (= *panta*) mensen tot veroordeling gekomen is, zo komt het ook door één daad van gerechtigheid voor alle (= *panta*) mensen tot rechtvaardiging ten leven.”

Bovendien zegt 1 Tim. 1:15-16:

- ▲ “Dit is een getrouw woord en alle aanneming waard, dat Christus Jezus in de wereld gekomen is om zondaren te behouden, onder welke ik een eerste plaats inneem. 16 Maar hiertoe is mij ontferming bewezen, dat Jezus Christus in de eerste plaats in mij zijn ganse lankmoedigheid zou bewijzen tot een voorbeeld voor hen, die **later op Hem zouden vertrouwen** ten eeuwigen leven.”

Door het offer van Christus krijgt ieder mens recht op leven. Wanneer dan ieder (ongelovig) mens zou opstaan voor de grote witte troon, en vervolgens meteen in de tweede dood terecht komen, dan slaan dergelijke teksten nergens op. Bovendien kom je dan op het feit, dat Christus voor niets aan het kruis heeft gehangen.

Want als die opstanding der doden alleen betekent, dat je meteen in de tweede dood wordt geworpen, dan was alles zinloos. Wat betekent het dan dat ieder mens recht op leven heeft door het offer van Christus?

We moeten ons dan ook afvragen: “Hoe en wanneer moeten die mensen tot geloof komen? Ze moeten toch nog de kans krijgen hun keuze te maken? Want wie niet in het boek des levens staan worden in de poel des vuurs geworpen, staat in Openbaring 20.

Meestal wordt de opstanding der doden voor de grote witte troon in Openbaring 20 geplaatst naar aanleiding van de tekst uit 1 Kor 15:22-24:

- ⤴ “Want evenals in Adam allen sterven, zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden. 23 Maar ieder in zijn eigen rangorde: Christus als eersteling, vervolgens die van Christus zijn bij zijn komst; 24 **daarna het einde (= telos)**, wanneer Hij het koningschap aan God de Vader overdraagt, wanneer Hij alle heerschappij, alle macht en kracht onttroond zal hebben.”

Dus er staat: “Christus als eersteling, vervolgens die van Christus zijn, en daarna het einde.” Dan is de vraag: “Wat is dat einde?” Dan moeten we de grondtekst onderzoeken, en nagaan, wat dat woordje “telos” betekent, en in welke context dat woordje staat. In het Grieks komen we twee woorden tegen, die beide met “einde”, met “telos” worden vertaald: **τελος** (komt 33 x voor), en **τελους** (komt 6 x voor).

Wanneer we al deze teksten bestuderen, dan vinden we dat “teleo” betekent:

Telos = τέλος

- ⤴ **Het einde van deze aioon** (Math 10:22, Math 24:6, Math 24:13, Math 24:14, Marc 13:7, Marc 13:13, Luk 1:33, Luk 21:9, Joh 13:1, Rom 6:22, Rom 13:7, 2 Cor 3:13, 2 Cor 11:15, Fil 3:19, 1 Tess 2:16, Hebr 6:8, 1 Petr 1:9, 1 Petr 4:7, 1 Petr 4:17, Openb 21:6 en Openb 22:13)
- ⤴ **De afloop van een gebeurtenis** (Math 26:58, Luk 18:5 en 1 Petr 3:8)
- ⤴ **Het einde van satans macht** (Marc 3:26)
- ⤴ **De vervulling van profetie** (Luk 22:37,
- ⤴ **Het resultaat van een wandel** (Rom 6:21 en 1 Tim 1:5)
- ⤴ **De vervulling der wet** (Rom 10:4)
- ⤴ **Het einde des levens** (Hebr 7:3 en Jac 5:11)

Telos = τελους

- ⤴ **Het einde van deze aioon** (1 Kor 1:8)
- ⤴ **Het einde van hun leven** (2 Cor 1:13, Hebr 3:6, Hebr 3:14, Hebr 6:11 en Openb 2:26).

Eén tekst springt er ogenschijnlijk wat uit, dat is bevenstaande tekst uit 1 Kor 15. Maar wanneer we die tekst in de context plaatsen geeft dat duidelijkheid, 1 Kor 15:24:

- ⤴ “Maar ieder in zijn eigen rangorde: Christus als eersteling, vervolgens die van Christus zijn bij zijn komst; 24 **daarna het einde (= telos)**, wanneer Hij het koningschap aan God de Vader overdraagt, wanneer Hij alle heerschappij, alle macht en kracht onttroond zal hebben.”

Wanneer we deze tekst in de context plaatsen, dan kijken we allereerst naar de geadresseerden van de Korinthe brief, en dan lezen we: 1 Kor 1:1-3:

- ⤴ “Paulus, een geroepen apostel van Christus Jezus door de wil van God, en Sostenes, de broeder, 2 aan de gemeente Gods te Korinte, aan de geheiligden in Christus Jezus, de geroepen heiligen met allen, die allerwege de naam van onze Here Jezus Christus

- ^ aanroepen, hun en onze (Here): 3 genade zij u en vrede van God, onze Vader, en van de Here Jezus Christus.”

We zien hier dat de geadresseerden zijn: de gemeente Gods te Korinthe, en dat die gemeente bestaat uit geheiligden in Christus Jezus met allen die in de Heere Jezus Christus geloven. We weten dat er in de Handelingen heidenen geënt werden op de edele olijf. Maar de context waar het in heel de Handelingen over gaat, van begin tot het einde, is het volk Israël! De bedoeling was dat Israël in de Handelingen tot geloof zou komen! Alles wat er behandeld wordt in alle brieven in de Handelingen periode is daarop gericht. Alle heilsfeiten die in de Handelingen periode behandeld worden betreffen het volk Israël. Dat er heidenen deel kregen aan de zegeningen van Israël was een bijkomend feit, om het doel – Israël tot geloof brengen – te bereiken.

Wanneer het dan in 1 Kor 15 over opstandingen gaat, betreft dat ook in eerste instantie Israël, dat is en blijft de context. Paulus zegt in het eerste gedeelte van 1 Kor 15, vers 1 en 2:

- ^ “Ik maak u bekend, broeders, het evangelie, dat ik u verkondigd heb, dat gij ook ontvangen hebt, waarin gij ook staat, 2 waardoor gij ook behouden wordt, **indien gij het zó vasthoudt**, als ik het u verkondigd heb, tenzij gij tevergeefs tot geloof zoudt gekomen zijn.”

Ook hier zien we dezelfde waarschuwing, die er eigenlijk in elk evangelie voor alle zoonschappen ook naar voren komt. Het betekent, dat als je de erfenis wilt ontvangen, die bij je zoonschap behoort, dan moet je wel vaststaan in de wandel, die bij je roeping behoort. Dat is de voorwaarde. Dat betekent het “indien”.

Wanneer we dan de context vasthouden, en we gaan naar 1 Kor 15:21-24, dan lezen we:

- ^ Want, dewijl de dood er is door een mens, is ook de opstanding der doden door een mens. 22 Want evenals in Adam allen (= panta) sterven, zo zullen ook in (de) Christus allen (= panta) levend gemaakt worden. 23 Maar ieder in zijn eigen rangorde: Christus als eersteling, vervolgens die van Christus zijn bij zijn komst; 24 daarna het einde, wanneer Hij het koningschap aan God de Vader overdraagt, wanneer Hij alle heerschappij, alle macht en kracht onttroond zal hebben.”

De boodschap hier omschreven, wordt nog steeds tegen dezelfde groep gelovigen gezegd, dus tegen Israël. Over de volgorde van levendmaking zegt Paulus:

- ^ Christus als eersteling.
- ^ Die van Christus zijn bij Zijn komst.
- ^ Daarna het einde.

Welk einde betreft het hier? Het einde van Israël. En er staat ook wanneer dat einde van Israël plaats heeft, namelijk aan het einde van de toekomstige 1000 jaar, wanneer Hij het koningschap aan God de Vader overdraagt, wanneer Hij alle heerschappij, alle macht en kracht onttroond zal hebben. Dat betreft dan het einde van het overspelig deel van Israël, dat in de grote verdrukking zijn knieën zal buigen voor het beeld van het beest, en dat willens en wetens zullen doen. Want zij hebben de prediking van de twee getuigen gehoord, maar ze

kiezen bewust voor het beest, dus voor de satan. Daarmee zijn zij “zaad van de slang” geworden. Zij zullen geworpen worden in de poel des vuurs, in de Gehenna. Zij krijgen te maken met de tweede dood. Dat is **het einde** van tweederde deel van Israël.

De Tweede dood

Wat is nu die tweede dood? Laten we maar gewoon in Gods Woord hierover lezen.

We komen de tweede dood vier keer tegen in het Woord:

- ♣ Openbaring 2:11: “Wie een oor heeft, die hore, wat de Geest tot de gemeenten zegt. Wie overwint, zal van **de tweede dood** geen schade lijden.”
- ♣ Openbaring 20:6: “Zalig en heilig is hij, die deel heeft aan de eerste opstanding: over hen heeft **de tweede dood** geen macht, maar zij zullen priesters van God en van Christus zijn en zij zullen met Hem als koningen heersen, [die] duizend jaren.”
- ♣ Openbaring 20:14: “En de dood en het dodenrijk werden in de poel des vuurs geworpen. Dat is **de tweede dood**: de poel des vuurs.”
- ♣ Openbaring 21:8: “Maar de lafhartigen, de ongelovigen, de verfoeilijken, de moordenaars, de hoereerders, de tovenaars, de afgodendienaars en alle leugenaars – hun deel is in de poel, die brandt van vuur en zwavel: dit is **de tweede dood**.”

Deze laatste tekst geeft ons nauwkeurig weer wat de tweede dood is. De tweede dood is de poel, die zal branden van vuur en zwavel. We weten tevens dat deze tweede dood in de grondtekst “de Gehenna” wordt genoemd. Ook weten we dat satan en het beest en de valse profeet daarin zullen worden geworpen:

- ♣ Openbaring 19:20: “En het beest werd gegrepen en met hem de valse profeet, die de tekenen voor zijn ogen gedaan had, waardoor hij hen verleidde, die het merkteken van het beest ontvangen hadden en die zijn beeld aanbadten; levend werden zij beiden geworpen in de poel des vuurs, die van zwavel brandt.”
- ♣ Openbaring 20:10: “En de duivel, die hen verleidde, werd geworpen in de poel van vuur en zwavel, waar ook het beest en de valse profeet zijn, en zij zullen dag en nacht gepijnigd worden in alle eeuwigheden.”

Tevens weten we uit het Woord, dat allen die willens en wetens de zijde van de slang hebben gekozen, dus behoren tot het zaad van de slang, ook in de Gehenna geworpen zullen worden: Openbaring 20:14-15:

- ♣ “En de dood en het dodenrijk (=graf) werden in de poel des vuurs geworpen. Dat is de tweede dood: de poel des vuurs. 15 En wanneer iemand niet bevonden werd geschreven te zijn in het boek des levens, werd hij geworpen in de poel des vuurs.”

Ook weten we hoe het zal aflopen met allen, die in de tweede dood terecht komen. We lezen daarover in Ez 28:12-19, en met name de laatste verzen van dat gedeelte geven daarover volstrekte duidelijkheid: Ez 28:18b-19:

- ♣ “Vuur deed Ik oplaaien uit uw midden – dat verteerde u! Ik maakte u tot as op de grond voor de ogen van allen die u zagen. 19 Allen die onder de volken u kennen, ontzetten zich over u; een verschrikking zijt gij geworden, **VERDWENEN ZIJT GIJ – VOOR ALTIJD!**”

Wanneer we dan weten dat satan in de Gehenna zal worden geworpen, waar hij zal verdwijnen voor altijd, dan leren we daaruit dat uit de Gehenna, uit die tweede dood **geen terugkeer mogelijk is**. Dat moeten we steeds vasthouden bij het bestuderen van het Woord over deze zaken. Alverzoeners beweren het tegendeel. Maar we moeten ons daardoor niet van de wijs laten brengen, maar vast blijven staan op Gods Woord.

Dan weten we dat de Gehenna tevens het einde zal zijn van het overspelig deel van het volk Israël, wat na het oordeel voor de grote witte troon in de Gehenna geworpen zal worden.

De vorige keer heb ik hierover een citaat aangehaald van de site “goed bericht .nl”, maar om u duidelijk te maken hoe verwarrend en leugenachtig iets naar voren wordt gebracht, meen ik toch ook het volgende citaat van dezelfde schrijver aan u te moeten voorleggen: (*Cursief is door schrijver dezes toegevoegd*):

A.P.: Komt er een einde aan “de tweede dood”?

Jazeker, het Evangelie is immers de boodschap dat de dood teniet gedaan wordt (2 Tim.1:10) en verzwolgen wordt in de overwinning (1 Kor.15:54) [*de context gaat over de dood van Adam, en niet over de tweede dood*]. Het teniet doen van de dood is pas gerealiseerd wanneer allen die in Adam sterven, zijn levendgemaakt zoals Christus, de Eersteling (1 Korinthe 15:22,23), d.w.z. in onvergankelijkheid, heerlijkheid en kracht (1 Kor.15:42,43). [*het teniet doen van de dood van Adam was reeds gerealiseerd toen Christus Zijn werk op het kruis had volbracht*].

Vraag [*van iemand, die wel in alverzoening gelooft, maar die alles nog niet duidelijk is*]: Al een tijdje probeer ik erachter te komen waarom de duivel tot in de aionen gepijnigd moet worden in de poel des vuurs. Er vanuit gaand dat het vuur een reinigende werking heeft. Wat moet er in de duivel gelouterd worden? Zou hij ooit een engel geweest zijn kon ik dat beter begrijpen omdat hij dan hersteld werd naar zijn oorspronkelijke staat of zoiets. Mensen worden gelouterd zoals goud in de poel des vuurs maar hoe zit dat met satan? Er is toch niets in hem dat hersteld of gelouterd moet worden omdat hij precies doet wat hem wordt opgedragen en dus niet ‘gevallen’ is etc. Ik probeer hier serieus een antwoord op te vinden. Hoe ziet satan eruit als de pijnigingen aan z’n eind zijn? Of zie ik iets over het hoofd?

Antwoord A.P.: Inderdaad wordt hier, denk ik, iets over het hoofd gezien. Als iets hersteld wordt, dan wordt het terug gebracht naar de oorspronkelijke staat. Daar zou de duivel inderdaad weinig mee geholpen zijn, want hij zondigt reeds “van den beginne” (1 Joh.3:8) [*ja, vanaf het begin, toen hij tegen God in opstand kwam! Daarvoor was hij een overdekkende cherub*]. De Schrift leert echter ook niet het herstel maar de verzoening van het al. Let wel: niet alleen alle vijanden op aarde maar ook alle vijanden in de hemel zullen met hun Schepper verzoend worden (Kol.1:20). [*Kol 1 leert totaal iets anders betreffende uitsluitend de apokatallasso van de gemeente, het lichaam van Christus. Komen we nog uitvoerig op terug*]. Dat is dus inclusief de duivel, die leiding geeft aan de vijandige oppositie in de hemelse regionen en daarom “de overste van de macht der lucht” heet (Ef.2:2). Gedurende de eeuwen der eeuwen zal de duivel (met zijn companen) worden gepijnigd in de poel van vuur. Al wat satanisch en duivels is in dit creatuur, zal middels deze Goddelijke

operatie worden verwijderd. [*dit is onmogelijk in Gods Woord te vinden!*]
Het is een misverstand dat loutering hetzelfde zou zijn als herstel. Bij loutering wordt namelijk niet persé iets in de oorspronkelijke staat teruggebracht. Het wil alleen zeggen dat de onzuivere elementen verwijderd worden.

Uiteraard is de duivel een vijand van God. Maar God is daarom nog geen vijand van de de duivel. Gods barmhartigheid gaat over al Zijn werken, zegt de Psalmddichter (Ps.145:9). Hij is bij machte om al Zijn geliefde creaties (hoe vijandig ook) te doen smelten voor de gloed van Zijn liefde.

Dat is de kracht van het bloed van het kruis. (tot zover het citaat van “Goed bericht”

Opm: Bert Boersma:

Satan's loutering in het vuur van de Gehenna, zoals boven ten onrechte beschreven, wijst eigenlijk naar de oude leugen van Babel, die door de R.K. Kerk is overgenomen, en waar zij het vagevuur van hebben gemaakt. Dat vagevuur zou een louterende werking op mensen hebben. Wat hier wordt beweerd is dus een voortzetting van die leugen van satan zelf! Gebeurt dit willens en wetens?

Broeders en zusters, dit is volkomen misleiding. Dit is de toehoorders op het verkeerde been zetten. Omdat Gods Woord ons totaal andere dingen leert. Een duidelijke tekst is ook **Math 10:28**:

- ▲ “En weest niet bevreesd voor hen, die wèl het lichaam doden, maar de ziel niet kunnen doden; weest veeleer bevreesd voor Hem, die beide, ziel en lichaam, kan verderven in de hel.”

Hier wordt gesproken over een verderven in de Gehenna. Dat “verderven” is het Griekse woord “apollumi”, wat betekent, dat je volkomen zeker iets gaat missen. En wanneer je in de Gehenna terecht komt, dan weet je wat je gaat missen. Dan ben voor altijd weggedaan! De King James vertaald “apollumi” met “destroy”, wat vernietigen betekent. En dat is juist. Het woord “apollumi” komen we ook tegen in Math 2:13, Math 10:28, Marc 1:24, Lukas 4:34, Lukas 6:9, Lukas 19:47 en Jac 4:12. We lezen er twee, de teksten waarin de Heere spreekt tegen de demonen, die satan toebehoren in Marcus 1:23-26 en in Lukas 4:33:35:

- ▲ “En terstond was er in hun synagoge (van Kafarnaüm) een mens met een onreine geest en hij schreeuwde luid, 24 zeggende: Wat hebt Gij met ons te maken, Jezus van Nazaret? Zijt Gij gekomen om ons te **verdelgen (= apollumi)**? Ik weet wel, wie Gij zijt: de heilige Gods. 25 En Jezus bestrafte hem [zeggende]: Zwijg stil en ga uit van hem. 26 En de onreine geest deed hem stuip trekken en ging onder groot geschreeuw van hem uit.”
- ▲ “En in de synagoge was iemand met een boze, onreine geest 34 en hij schreeuwde met luider stem: Ha, wat hebt Gij met ons te maken, Jezus van Nazaret? Zijt Gij gekomen om ons te **verdelgen (= apollumi)**? Ik weet wel, wie Gij zijt: de heilige Gods. 35 En Jezus bestrafte hem en zeide: Zwijg stil en vaar uit van hem. En de boze geest wierp hem in het midden neer en voer van hem uit zonder hem enig kwaad te doen.”

Die onreine boze geesten, demonen, die bij satan horen, wisten heel goed wie de Heere Jezus was, en ze wisten ook heel goed wat de Heere kwam doen, en daarbij wisten ze ook heel goed wat hun eindbestemming was. Want dat lezen we in Math 8:28-32:

- ^ “Nadat Hij aan de overkant in het land der Gadarenen was gekomen, kwamen Hem twee bezetenen uit de grafsteden tegemoet, zeer gevaarlijke, zodat niemand langs die weg kon voorbijgaan. 29 En zie, zij schreeuwden, zeggende: Wat hebt Gij met ons te maken, Zoon van God? Zijt Gij hier gekomen om ons vóór de tijd te pijnigen? 30 Nu werd er ver van hen een grote kudde zwijnen gehoed. 31 De boze geesten smeekten Hem en zeiden: Indien Gij ons uitdrijft, laat ons dan in de kudde zwijnen varen. 32 En Hij zeide tot hen: Gaat heen! Zij voeren uit en gingen in de zwijnen; en zie, de gehele kudde stormde langs de helling de zee in en zij kwamen om in het water.”

Die boze geesten waren bang dat de Heere hun “voor de hun bestemde tijd al zou pijnigen”. Dat betekent dat ze bang waren dat ze toen al dachten hun straf te ontvangen, die ze in de toekomst zeker zullen krijgen. We lezen dat oa. In Matteüs 25:41:

- ^ “Dan zal Hij ook tot hen, die aan zijn linkerhand zijn, zeggen: Gaat weg van Mij, gij vervloekten, naar het eeuwige vuur (= het vuur van de eeuw = de Gehenna), dat voor de duivel en zijn engelen bereid is.”

De geadresseerden van het boek Openbaring

Verder moeten we dan ook kijken naar de context van het boek Openbaring. Het Bijbelboek Openbaring is niet geadresseerd aan de wereld of het Christendom, maar aan het volk Israël. Helaas wordt bij de uitleg van Openbaring vaak overal de gemeente oftewel de kerk in gezien. Het gevolg is dan dat Johannes in Openb. 4:1 de gemeente is. De vierentwintig oudsten (Openb. 4 en 5) zijn de gemeente. De 144.000 (Openb. 7) zijn de gemeente. De schare, die niemand tellen kan (Openb. 7) is de gemeente. De vrouw bekleed met de zon, de maan en de twaalf sterren (Openb. 12) is de gemeente. Het kind dat zij baart (Openb. 12) is de gemeente. De bruid (Openb. 19) is de gemeente. Het nieuwe Jeruzalem (Openb. 21) is de gemeente, enz.

Maar het Bijbelboek Openbaring handelt niet over de kerk of de gemeente, maar expliciet over Israël, Jeruzalem, de tempel en de volken van rondom in de **oikoumene**. Wij moeten daarom oppassen dat wij in het Bijbelboek Openbaring geen dingen gaan inlezen, die in de oorspronkelijke tekst niet staan. Als de Bijbel spreekt over Joden die God aanbidden in een toekomstige herbouwde tempel in Jeruzalem, dan moeten wij hier niet van maken dat dit Christenen zijn die God aanbidden in de kerken. Wij dienen zulke interpretaties te vermijden en de Bijbel te laten spreken, wat het Woord zegt, ook al komen wij hierdoor misschien in conflict met onze eigen theorieën over de toekomst.

Voortdurend valt het Joodse karakter van het Bijbelboek Openbaring op. Voortdurend is de aandacht gevestigd op de gebeurtenissen in en rondom Israël. De Openbaring is in feite een vervolg op het Oude Testament. Niet voor niets haalt het boek Openbaring maar liefst 285

maal het Oude Testament aan. Verder maakt Openbaring de Oud Testamentische profetie compleet en is Openbaring de vervulling van heel veel profetieën. Het Bijbelboek Openbaring is overduidelijk een Joods boek.

Het volk Israël is dat koninkrijk van priesters van Openbaring 1:6, aan wie Johannes schrijft. Zij zijn tot een koninkrijk van priesters gemaakt, (Ex. 19:3-6; 1 Petr. 2:9-10). Zij zijn een uitverkoren geslacht, een heilige natie. Dit kan nooit van de gemeente, het Lichaam van Christus, worden gezegd. Ook de kerk is geen natie onder de naties. Maar Israël is een volk, Gode ten eigendom, om de grote daden te verkondigen van Hem, die hen uit de duisternis zal roepen tot Zijn wonderbaar licht.

Het Bijbelboek Openbaring is geadresseerd aan een toekomstig geslacht van het volk Israël, dat tot geloof zal komen. Zij zijn diegenen die alles wat in dit boek profetisch over de laatste ure (de ure der verzoeking) beschreven staat, zullen meemaken. Zij worden aangemoedigd te overwinnen, want wie overwint, (Openb. 2:7,11,17,26; 3:5,12,21; 21:7), die trouw blijft vasthouden aan het Woord Gods, en de ware Christus blijft verwachten ondanks de afval, zal uiteindelijk geen verliezer blijken te zijn, maar een overwinnaar, als de ware Christus, de ware Messias, wederkomt. Dat het Bijbelboek Openbaring geadresseerd is aan een toekomstig geslacht van Israël en dat het met nadruk over hen handelt in de grote verdrukking, is een zeer belangrijke conclusie, om het boek Openbaring juist te leren verstaan. **Openbaring 3:10-12:**

- ▲ "Omdat gij het bevel bewaard hebt om Mij te blijven verwachten, zal ook Ik u bewaren voor de ure der verzoeking, die over de gehele wereld (*Grondtekst* = *oikoumene*, = *regio, gebied: dit is het Midden-Oosten*) komen zal, om te verzoeken hen, die in het "ge" (= *land: dit is het land van Israël*) wonen. 11 Ik kom spoedig; houd vast wat gij hebt, opdat niemand uw kroon neme. 12 Wie overwint, (Openb. 3:10-12)

Wij dienen dit voortdurend bij onze interpretatie van het Bijbelboek Openbaring in het oog te houden, ook bij de uitleg van het oordeel voor de grote witte troon in Openb 20.

De Alverzoening deel 18 Het Oordeel voor de grote witte Troon

Wie staan voor de grote witte troon? De grote witte troon komt alleen voor in het Bijbelboek Openbaring, namelijk in Openb. 20:11-15. Het boek Openbaring gaat met name over Israël in de grote verdrukking, zoals wij in het voorgaande hebben gezien. Het is de ure der verzoeking die over de gehele *oikoumene* komt om te beproeven hen, die in het land Israël wonen (Openb. 3:10). Dit feit verbindt de grote witte troon met de grote verdrukking en het volk Israël.

Wij dienen er alert op te zijn, dat zij die voor de grote witte troon staan worden geoordeeld naar hun werken. Waarom? Worden er ooit in de Schrift ongelovigen geoordeeld naar hun werken ten opzichte van hun behoud? Nee, nergens! Waarom zou dit dan hier wel zo zijn? Hiernaast dienen wij er acht op te geven dat er een belangrijk boek wordt geraadpleegd,

namelijk het boek des levens. Waarom? Waarom wordt dit boek uitvoerig geraadpleegd als toch al van tevoren vast staat dat zij er niet in staan? Wat is hier eigenlijk aan de hand? Wat voor een oordeel betreft het hier? Wie staan hier feitelijk voor de grote witte troon?

De antwoorden op deze vragen liggen verankerd in het principe dat wij nooit een Bijbelgedeelte mogen verklaren los van zijn context. Met andere woorden wij mogen Openbaring 20 niet los interpreteren van de rest van het Bijbelboek Openbaring. Als het thema van het boek Openbaring is de beproeving van Israël door middel van de grote verdrukking, om aan de ene kant de geveinsden onder het volk aan het licht te brengen, en aan de andere kant het ware Israël aan het licht te brengen, (Openb. 3:10; Zach. 13:7-9; Rom. 9:7), dan is dit ook het onderliggende thema van Openbaring 20.

Daarom mogen we dit hoofdstuk niet los interpreteren van zijn context. Wij mogen in dit hoofdstuk geen zaken inbrengen, die vreemd zijn aan het Bijbelboek Openbaring en die buiten zijn context vallen door bijvoorbeeld te verklaren dat het oordeel voor de grote witte troon niet Israël, maar de gehele mensheid betreft. Dan zou het hele boek over Israël gaan, maar net dat gedeelte van “voor de grote witte troon” gaat dan opeens over de hele wereld? In de praktijk echter wordt dit heel vaak wel gedaan, met als gevolg dat de hele betekenis van Openbaring 20 verloren gaat, en dat men met het oordeel zelf in de knoop komt.

Uit het Woord weten we dat de grote verdrukking niet wereldwijd plaatsvindt, maar lokaal in het Midden-Oosten, in die regio, en dat deze “ure der verzoeking” met name gericht is tot het volk Israël, wat eerder door de bediening van Elia tot geloof in de Christus is gekomen. Het volk Israël wordt verleid. Vele gelovigen onder Israël (*2/3 deel van het volk*) worden verleid door de valse profeet met bedrieglijke wonderen, om het beest te aanvaarden als hun Messias en via aanbidding van het beeld van het beest te komen tot aanbidding van de draak, de satan, die de macht aan het beest gegeven heeft (Openb. 13:3-4, aarde is hier “ge” = het land).

De verleiding door tekenen, wonderen en krachten is zo sterk, dat dit een afval van het geloof onder het volk Israël ten gevolge heeft (2 Thess. 2:3). Zodoende ontstaat er een groep onder Israël die het merkteken van het beest ontvangen en het beeld van het beest aanbidden. Openb 13:13-17:

- ▲ “En het doet grote tekenen, zodat het zelfs vuur uit de hemel doet nederdalen op de aarde ten aanschouwen van de mensen. 14 En het verleidt hen, die op de aarde (*in het land*) wonen, wegens de tekenen, die hem gegeven zijn te doen voor de ogen van het beest. En het zegt tot hen, die op de aarde (*in het land*) wonen, dat zij een beeld moeten maken voor het beest, dat de wond van het zwaard had en weer levend geworden is. 15 En hem werd gegeven om aan het beeld van het beest een geest te schenken, zodat het beeld van het beest ook zou spreken, en maken dat allen, die het beeld van het beest niet aanbaden, gedood werden. 16 En het maakt, dat aan allen, de kleinen en de groten, de rijken en de armen, de vrijen en de slaven, een merkteken gegeven wordt op hun rechterhand of op hun voorhoofd, 17 en dat niemand kan kopen of verkopen, dan wie het merkteken, de naam van het beest, of het getal van zijn naam heeft.”

Zij onder Israël die niet willen buigen voor het beeld van het beest, en die niet tijdig hebben kunnen vluchten naar de bergen van Judea, (Matth. 24:15-21; Openb. 12:6,14), waar de Heer voor de gelovigen een tijdelijke vluchtweg naar de woestijn opent, worden gedood als zij weigeren het merkteken van het beest aan te nemen en zijn afgodsbeeld te aanbidden. Deze twee groepen onder Israël zien wij terug in Openb. 20:4-6:

- ♣ “En ik zag tronen, en zij zetten zich daarop, en het oordeel werd hun gegeven; en ik zag de zielen van hen, die onthoofd waren om het getuigenis van Jezus en om het woord van God, en die noch het beest noch zijn beeld hadden aangebeden en die het merkteken niet op hun voorhoofd en op hun hand ontvangen hadden; en **zij werden weder levend** en heersten als koningen met Christus, duizend jaren lang. 5 De **overige doden** werden niet weder levend, voordat de duizend jaren voleindigd waren. Dit is de eerste opstanding. 6 Zalig en heilig is hij, die deel heeft aan de eerste opstanding: over hen heeft de tweede dood geen macht, maar zij zullen priesters van God en van Christus zijn en zij zullen met Hem als koningen heersen, die duizend jaren.”

In Openb 20:4 zien wij diegenen onder Israël terug, die onthoofd zijn geworden omdat zij het beest en zijn beeld weigerden te aanbidden. Omdat zij het merkteken van het beest niet op hun voorhoofd en op hun hand ontvangen hadden. Zij waren trouw gebleven aan het getuigenis van Jezus en aan het getuigenis van het Woord van God, maar ze moesten dit wel bekopen met de dood. Echter direct na de wederkomst van Christus zien wij, dat deze mensen aan het begin van de duizend jaar opstaan en dat zij als beloning voor hun getuigenis en trouw met Christus duizend jaren als koningen mogen heersen op aarde.

De **overige doden** echter, (Openb. 20:5) werden niet weder levend voordat de duizend jaren voleindigd waren. Deze overige doden zijn niet de overige doden, die ooit geleefd hebben, maar betreffen de overige doden **onder het volk Israël** die verleid zijn geworden en die wel het beest en zijn beeld hebben aangebeden en zijn merkteken hebben ontvangen op hun voorhoofd en hun hand, maar die omgekomen zijn door de oordelen Gods. De overige doden betreffen op iedereen die ooit geleefd heeft, is de tekst uit zijn verband rukken.

De context maakt onderscheid tussen de Israëlieten:

- ♣ Zij, die het beest en zijn beeld **niet** hebben aanbeden; die zijn merkteken **niet** hebben gedragen en daarom zijn vervolgd en gedood. Hun beloning is dat zij deel hebben aan de eerste opstanding en dat zij 1000 jaar met Christus als koning mogen heersen. Hen wordt de verzekering gegeven dat de tweede dood over hen **geen** macht heeft.
- ♣ Zij, die het beest en zijn beeld **wel** hebben aanbeden; die zijn merkteken **wel** hebben gedragen en die de dood vonden bij de bazuin-oordelen en de schaal oordelen, die daarom over hen heen kwamen. Zij maken de zegeningen van het Koninkrijk niet mee en worden pas weder levend na de 1000 jaar. Zij hebben geen deel aan de eerste opstanding en over hen heeft de tweede dood **wel** macht.

In de grote verdrukking sterven onder het volk Israël vele mensen:

- ♣ onder het gelovige deel door vervolging van de Anti-christ
- ♣ onder het afvallige deel door de bazuin-oordelen en schaal-oordelen.

Al deze Israëlieten staan niet tegelijkertijd op. In Openb. 20:5-6 wordt gesproken over de eerste opstanding. Dit betreft de eerste opstanding betreffende dat Israël, wat dan in die tijd van het boek Openbaring zal leven. Dit is de opstanding van het gelovige deel, die in de ure der verzoeking zijn onthoofd om hun getuigenis. Zelig en heilig is hij, die deel heeft aan die eerste opstanding: over hen heeft de tweede dood geen macht, (vers 6). De overige doden **onder het volk**, die niet tot het gelovige deel kunnen worden gerekend, staan niet op. Zij hebben geen deel aan de eerste opstanding, maar zij hebben deel aan de tweede opstanding die in Openb 20:11-15 beschreven staat.

Dit afvallige deel van Israël maakt de duizend jaar niet mee, maar wordt aan het eind van de duizend jaar weder levend. Over hen heeft de tweede dood wel macht. Indien wij deze relatie tussen Openb. 20:4-6 en Openb. 20:11-15 zien, dan zal duidelijk zijn dat het oordeel voor de grote witte troon uitsluitend beperkt is tot het afvallige deel van Israël uit de grote verdrukking en dat wij Openb. 20:11-15 onmogelijk op de hele mensheid kunnen betrekken.

Deze overige doden van Israël vormen de groep die na de duizend jaren weder levend worden en voor de grote witte troon staan, waar zij individueel aan een zeer nauwkeurig onderzoek worden onderworpen.

Openb 20:11-15:

- ▲ “En ik zag een grote witte troon en Hem, die daarop gezeten was, voor wiens aangezicht de aarde en de hemel vluchtten, en geen plaats werd voor hen gevonden. 12 En ik zag de doden, de groten en de kleinen, staande voor de troon, en er werden boeken geopend. En nog een ander boek werd geopend, het boek des levens; en de doden werden geoordeeld op grond van hetgeen in de boeken geschreven stond, naar hun werken. 13 En de zee gaf de doden, die in haar waren, en de dood en het dodenrijk gaven de doden, die in hen waren, en zij werden geoordeeld, een ieder naar zijn werken. 14 En de dood en het dodenrijk werden in de poel des vuurs geworpen. Dat is de tweede dood: de poel des vuurs. 15 En wanneer iemand niet bevonden werd geschreven te zijn in het boek des levens, werd hij geworpen in de poel des vuurs.”

Wij dienen ons te realiseren dat wij hier te maken hebben met gelovigen! "Gelovige Israëlieten", die verleid zijn geworden in de ure der verzoeking. Eerst waren zij door de bediening van Elia als volk tot geloof en bekering gekomen. Echter toen de verleiding kwam door middel van tekenen, krachten en bedrieglijke wonderen, zoals het laten neerdalen van vuur uit de hemel, vielen zij af van het geloof. Nauwgezet moet bij een ieder van hen worden nagegaan in hoeverre hun bekering in het verleden waarachtig was. Met andere woorden komen zij voor in het boek des levens of niet.

En nog een ander boek werd geopend, het boek des levens; (Openb. 20:12).

- ▲ “En wanneer iemand niet bevonden werd geschreven te zijn in het boek des levens, werd hij geworpen in de poel des vuurs.” (Openb. 20:15).

In de tweede plaats moeten hun werken worden beoordeeld, want ook al hebben zij hun knie gebogen voor het beest en zijn beeld, wat was daar de reden toe? Was het omdat zij werkelijk met hun hart het beest hebben aanbeden of deden zij maar alsof, omdat zij

anders niet te eten zouden hebben en zouden omkomen van de honger? Was het misschien angst voor de guillotine en de onthoofding, dat zij het merkteken van het beest hadden aanvaard? Het verloochenen van de Heiland komt helaas onder gelovigen voor. Dit zien wij zelfs bij Petrus, (Luc. 22:55-62). Ook wij zouden bij een vervolging wel eens de Heer kunnen verloochenen, gedreven door angst. Laten wij daarom niet te hard over deze mensen oordelen. De Heer doet dit ook niet. In alle rust wordt alles nauwkeurig in de boeken nagegaan.

- ^ “En ik zag de doden, de groten en de kleinen, staande voor de troon, en er werden boeken geopend. En nog een ander boek werd geopend, het boek des levens; en de doden werden geoordeeld op grond van hetgeen in de boeken geschreven stond, naar hun werken. 13 En de zee gaf de doden, die in haar waren, en de dood en het dodenrijk gaven de doden, die in hen waren, en zij werden geoordeeld, een ieder naar zijn werken. (Openb. 20:12-13)

Wij zien hier de overige doden van Openb. 20:5 voor de grote witte troon staan. De zee, dit is niet de zee in het algemeen, maar de Middellandse zee, geeft de doden die in haar waren. Openb. 8:8-9:

- ^ “En de tweede engel blies de bazuin, en er werd iets als een grote berg, brandend van vuur, in de zee geworpen, en het derde deel van de zee werd bloed, 9 en het derde deel van de schepselen in de zee, die leven hadden, stierf, en het derde deel van de schepen verging.”

Een derde deel van de schepen was voor de kust vergaan als gevolg van een inslag van een meteor. Verder geven ook de dood en het graf de doden die in hen waren, als gevolg van alle bazuin-oordelen en schaal-oordelen, die dood en verderf zaaiden onder het afvallige deel van het volk Israël, (zie Openb. 8:7,11; 9:14-15). Alleen al bij het bazuinen van de zesde bazuin vindt het derde deel van de mensen in Israël en het Midden-Oosten de dood, (Openb. 9:18-21). In het bijzonder werden voortdurend zij in het land Israël getroffen, die het merkteken van het beest hadden en die zijn beeld aanbaden.

- ^ “En de eerste ging heen en goot zijn schaal uit op de aarde (*land*), en er kwam een boos en kwaadaardig gezwel aan de mensen, die het merkteken van het beest hadden en die zijn beeld aanbaden.” (Openb. 16:2).

In een snel tempo kwamen de oordelen Gods over dit afvallige deel van Israël en velen stierven. En nu staan zij hier na de 1000 jaar voor de grote witte troon, waar zij verantwoording moeten afleggen van hun daden. De grote vraag is: "Wat hebben zij op hun kerfstok?" Hebben zij anderen aangebracht en een actieve rol gespeeld in de organisatie van het beest of hebben zij zich zoveel mogelijk afzijdig gehouden en in het geheim zelfs nog gelovigen onder het volk geholpen? In hoeverre behoren zij tot het zaad van de slang? Waren het alleen maar meelopers of hebben zij zich met heel hun ziel gewijd aan de satan en zijn twee beesten?

Indien zij hun ziel en zaligheid verkocht hebben aan de duivel en zich willens en wetens aan hem hebben verbonden, ja dan krijgen deze doden te maken met een dood, die van oorsprong geheel vreemd is aan de mens en die de mens helemaal niet kent. De mens kent

alleen de dood van Adam, die tot alle mensen is doorgegaan, (Rom. 5:12). De tweede dood is een dood, die bereid is voor de duivel en zijn engelen, (Matth. 25:41). Deze tweede dood is de poel des vuurs, (Openb. 20:14). Het is een dood die eigenlijk helemaal niet voor de mens bestemd is. Deze dood is bestemd voor de duivel en zijn engelen. Echter als de mens als schepsel zich zo verbonden heeft met Satan en hem heeft aanbeden, en gerekend kan worden tot het zaad van de slang, (Gen. 3:1-5), het adderengebroid, (Matth. 23:33), ja dan zal men niet ontkomen aan het oordeel van de poel des vuurs, de Gehenna.

En wanneer iemand niet bevonden werd geschreven te zijn in het boek des levens, werd hij geworpen in de poel des vuurs. (Openb. 20:1-5). Men zal hetzelfde oordeel ondergaan als de duivel en zijn engelen. Satan inclusief zijn zaad zal geworpen worden in de poel des vuurs, die van zwavel brandt.

Dit werpen in de poel des vuurs geschiedt zowel aan het begin als aan het eind van de duizend jaar. Aan het begin van de duizend jaar wordt het beest en de valse profeet in de poel des vuurs geworpen (Openb. 19:20). De afvalligen, die nog leven aan het eind van de grote verdrukking worden uit het Koninkrijk verzameld. Christus zendt Zijn engelen uit om al wat tot zonde verleidt en hen die de ongerechtigheid bedrijven, bijeen te verzamelen. Matth. 13:39-42:

- ▲ “Het onkruid zijn de kinderen van de boze; de vijand, die het gezaaid heeft, is de duivel; de oogst is de voleinding der wereld; de maaiers zijn de engelen. 40 Zoals nu het onkruid verzameld wordt en met vuur verbrand, zo zal het gaan bij de voleinding der wereld. 41 De Zoon des mensen zal zijn engelen uitzenden en zij zullen uit zijn Koninkrijk verzamelen al wat tot zonde verleidt en hen, die de ongerechtigheid bedrijven, 42 en zij zullen hen in de vurige oven werpen.”

Dit onkruid wordt verzameld bij de voleinding der wereld, dit wil zeggen: "Bij de oogst van Israël aan het einde van de tegenwoordige aïoon". Het onkruid wordt met vuur verbrand in de vurige oven. Zoals nu het onkruid verzameld wordt en met vuur verbrand, zo zal het gaan bij de voleinding der wereld (= *einde van deze aïoon*). (Matth. 13:40)

De Here Jezus legt uit in Matth. 13:38-39 dat de voleinding der wereld de oogst van Israël is, op het einde van deze aïoon. De vijand die het onkruid onder het volk Israël (onder de kinderen van het Koninkrijk) gezaaid heeft, is de duivel, (vers 39). Verder zegt de Here Jezus: "Het onkruid zijn de kinderen van de boze", (vers 38). Dit onkruid is het zaad van de slang. Dit zijn Israëlieten die de satan dienen en aanbidden gedurende de grote verdrukking. Aan het einde van de grote verdrukking (na de laatste jaarweek voor Israël) wordt dit onkruid verzameld en in de Gehenna, "de poel des vuurs", geworpen net zoals het beest en de valse profeet aan het begin van de duizend jaren in de poel des vuurs worden geworpen:

- ▲ “En het beest werd gegrepen en met hem de valse profeet, die de tekenen voor zijn ogen gedaan had, waardoor hij hen verleidde, die het merkteken van het beest ontvangen hadden en die zijn beeld aanbaden; levend werden zij beiden geworpen in de poel des vuurs, die van zwavel brandt.” (Openb. 19:20).

Ongetwijfeld wordt dit verzamelde onkruid geleid voor de troon Zijner heerlijkheid evenals de volken van rondom. Nadat de Heer hen geoordeeld heeft, (Luc. 12:4-5), wordt

dit zaad van de slang gedood en daarna geworpen in de poel des vuurs, "de tweede dood", de vurige oven, de *Gehenna* (helaas door de NBG vertaald met "hel").

Lukas 12:4-5:

- ▲ “Ik zeg u, mijn vrienden, vreest hen niet, die het lichaam doden en daarna niets meer kunnen doen. 5 Ik zal u tonen, wie gij vrezen moet. Vreest Hem, die, nadat Hij gedood heeft, macht heeft om in de hel (= Gehenna) te werpen. Voorwaar, Ik zeg u, vreest Hem!” (*Hier wordt vermeld, dat de mensen (het zaad van de slang) die in de Gehenna worden geworpen, eerst gedood worden, dus als doden in de Gehenna geworpen zullen worden, om daar te worden verbrand!*)

De overigen **van het afvallige deel van Israël**, die gedurende de grote verdrukking de dood vonden door de bazuin-oordelen en de schaal-oordelen Gods, worden aan het eind van de duizend jaar weder levend. Deze doden staan hier in Openb. 20:11-15 klein en groot voor de grote witte troon. De boeken worden geopend evenals het boek des levens. Indien zij waarachtig het zaad van de slang blijken te zijn en in het boek des levens niet voorkomen, dan worden zij geworpen in de poel des vuurs.

Wij zien dus dat het afvallige deel van Israël na een nauwkeurig onderzoek van de Heere in in de poel des vuurs wordt geworpen na het oordeel voor de grote witte troon.

Het afvallige deel van Israël, dat aan het einde van de grote verdrukking nog in leven is, en dat samen met het beest en de valse profeet oorlog zullen voeren tegen de Heere, zullen gedood worden met het zwaard, en zij zullen omkomen: Openb 19:19-21:

- ▲ “En ik zag het beest en de koningen der aarde en hun legerscharen verzameld om de oorlog te voeren tegen Hem, die op het paard zat, en tegen zijn leger. 20 En het beest werd gegrepen en met hem de valse profeet, die de tekenen voor zijn ogen gedaan had, waardoor hij hen verleidde, die het merkteken van het beest ontvangen hadden en die zijn beeld aanbaden; levend werden zij beiden geworpen in de poel des vuurs, die van zwavel brandt. 21 En **de overigen** (*van het afvallige Israël*) werden gedood met het zwaard, dat kwam uit de mond van Hem, die op het paard zat; en al de vogels werden verzadigd van hun vlees. (Openb 19:19-21) (*dit gebeurt aan het begin van de komende aiion*).

Zij zullen samen met het afvallige deel van Israël, dat aan het einde van de verdrukking al om het leven is gekomen, weder levend levend gemaakt worden aan het eind van de duizend jaar en zij zullen staan voor de grote witte troon, en zullen tezamen met de satan in de poel des vuurs worden geworpen, als zij zaad van de slang blijken te zijn.

Wanneer wij dus in het oog houden aan wie Openbaring is geadresseerd en over wie Openbaring 20 handelt, dan wordt duidelijk dat dit een oordeel is over het volk Israël, dat uit de grote verdrukking komt. Sommigen beweren dat de context van het Bijbelboek Openbaring verandert en dat deze wereldwijd wordt bij het grote witte troon-gericht.

Echter het thema van Openbaring is van begin tot eind hetzelfde. In Openbaring 2:7 lezen wij voor de eerste keer over de overwinnaars, dat wil zeggen zij die zich niet laten verleiden maar overwinnen in het geloof, ook al kost dat soms hun leven.

- ^ “Wie een oor heeft, die hore, wat de Geest tot de gemeenten zegt. Wie overwint, hem zal Ik geven te eten van de boom des levens, die in het paradijs Gods is.” (Openb. 2:7)

Dit paradijs Gods wordt beschreven in Openb 21:7-8:

- ^ “Wie overwint, zal deze dingen beërven, en Ik zal hem een God zijn, en hij zal Mij een zoon zijn. 8 Maar de lafhartigen, de ongelovigen, de verfoeilijken, de moordenaars, de hoereerders, de tovenaars, de afgodendienaars, en alle leugenaars; hun deel is in de poel, die brandt van vuur en zwavel: dit is de tweede dood.”

Openbaring 2 belooft de Israëliet die in het geloof overwint in de grote verdrukking, het leven in het paradijs Gods. Openbaring 21 beschrijft dit paradijs Gods en belooft Israël wederom de overwinnaar. De context van Openbaring wijzigt niet. Het gehele boek gaat over het gaan van Israël door de grote verdrukking en over het ontvangen van loon of straf als gevolg van hun eigen keuzes. In Openb. 2:11 lezen wij over de tweede dood.

- ^ “Wie een oor heeft, die hore, wat de Geest tot de gemeenten zegt. Wie overwint, zal van de tweede dood geen schade lijden.”

Die tweede dood wordt verklaard in Openb. 20:14-15.

- ^ “Dat is de tweede dood: de poel des vuurs. 15 En wanneer iemand niet bevonden werd geschreven te zijn in het boek des levens, werd hij geworpen in de poel des vuurs.”

De verzekering wordt gegeven dat als iemand van Israël in het boek des levens staat en daaruit niet wordt gewist wegens ongelooft, dat hij niet geworpen zal worden in de poel des vuurs. Wederom zien wij hieraan dat de context van Openbaring niet wijzigt, maar van begin tot eind dezelfde blijft.

Het grote witte troon-gericht is dus geen gericht ten aanzien van alle mensen, die ooit leefden. Het is beperkt tot het afvallige deel van het volk Israël dat in de ure der verzoeking het beest en zijn beeld aanbad en zijn merkteken droeg. Zij kwamen om bij de oordelen die over het afvallige deel van Israël kwamen. Maar zij hebben geen deel aan de eerste opstanding. Zij vormen de overige doden van Israël, die in het graf achterblijven en pas weder levend worden na de duizend jaar. Deze groep vinden wij ook terug in Dan. 12:1-2:

- ^ “Te dien tijde zal Michaël opstaan, de grote vorst, die de zonen van uw volk terzijde staat; en er zal een tijd van grote benauwdheid zijn, zoals er niet geweest is sinds er volken bestaan, tot op die tijd toe. Maar in die tijd zal **uw volk** ontkomen: al wie in het boek geschreven wordt bevonden. 2 Velen **van hen** die slapen in het stof der aarde, zullen ontwaken, dezen tot eeuwig leven (Openb 20:4) en genen tot versmading, tot eeuwig afgrijzen (Openb 20:5 en Openb 20:11-15).”

Niet iedereen **van het volk Israël** staat op als de tijd van grote benauwdheid voorbij is. Velen van hen (van Israël) die slapen in het stof der aarde zullen ontwaken, maar niet

allen. Zij die niet verstandig zijn geweest maar zich hebben laten verleiden, en al wie niet in het boek geschreven worden bevonden, die hebben geen deel aan de eerste opstanding, maar blijven in het graf achter tot eeuwig afgrijzen (dit is niet altoosdurend afgrijzen, maar dit betekent “het afgrijzen van de eeuw”, dit is het vuur van de eeuw). Dit zijn de **overige doden van Israël** (Openb 20:5), die de toekomstige eeuw van het Koninkrijk niet meemaken, maar die na de duizend jaar worden geoordeeld voor de grote witte troon.

Natuurlijk wijkt deze uitleg van het oordeel van de grote witte troon af van de uitleg die normaal gegeven wordt. Maar als wij blijven binnen de context van Openbaring en die van Openbaring 20, dan is dit oordeel beperkt tot Israël en betreft het hier niet een oordeel ten aanzien van heel de mensheid. Wij mogen nooit in Gods Woord dingen gaan inlezen, die er niet staan, ook al worden ze door iedereen verkondigd en voor waar aangenomen. Wij dienen altijd de Schrift vanuit zijn context te verklaren.

Deel 19 **Wanneer vindt de algemene opstanding der doden plaats?**

Maar zult u misschien denken: “Wanneer is dan die algemene opstanding van alle doden? Waar en wanneer worden dan alle mensen geoordeeld, want uit Openb. 20:13 blijkt dat als de zee, de dood en het graf die overige doden, die in hen waren, gegeven hebben, er niemand meer in is! Inderdaad, in feite zijn de overige doden van Israël de laatste groep mensen, die weder levend worden, want de dood en het graf blijken na deze opstanding voor de grote witte troon leeg te zijn. Wanneer zal dan de algemene opstanding der doden plaatsvinden?

De beantwoording van deze vraag is niet eenvoudig, maar wij zullen proberen aan de hand van een aantal tekstplaatsen een antwoord te geven. Wij geloven dat deze tekstplaatsen ons meer erop wijzen dat de algemene opstanding der doden een opstanding is die niet plaats heeft aan het eind van de duizend jaar, maar aan het begin van de duizend jaar. Zodra Christus Zijn koningschap aanvaardt en wederkomt, vindt er een hele reeks van opstandingen plaats. Wanneer we het Woord bestuderen, dan kunnen we ontdekken dat er in het Woord drie “geadopteerde Zonen”, worden getoond. Die drie gemeenten, die drie zonen, worden geroepen tot heerlijkheid. Iedere zoon, iedere gemeente wordt tot de volwassenheid geleid, en is een erfgenaam van God en een mede-erfgenaam van Christus. Tot op heden en tot aan de wederkomst van Christus vindt in Gods plan alleen maar de roeping en de vorming van deze drie gemeenten plaats. Iedere gemeente ontvangt bij de wederkomst van Christus hun erfdeel in Christus.

Tezamen met Christus gaat elke gemeente onder Zijn leiding optreden in hun erfdeel om de schepselen daar de veelkleurige wijsheid van God, Zijn goedertierenheid en Zijn barmhartigheid bekend te maken:

- ♣ De gemeente van Israël op aarde ten opzichte van de volkeren.
- ♣ De gemeente van rechtvaardigen in de hemel ten opzichte van de engelen.
- ♣ De gemeente van het Lichaam van Christus in de hemel der hemelen, (het bovenhemelse) ten opzichte van machten, krachten en heerschappijen.

Tot op de dag van vandaag is Christus niet bezig met de massa, maar met de enkeling. De massa komt pas aan de beurt na de wederkomst, als Christus het testament uit de handen van de Vader heeft ontvangen (Openb. 5:1-14), de zeven zegels van het testament heeft verbroken (Openb. 6:1 - 8:1, inclusief de zeven bazuinen Openb. 8:2 - 11:15 en de zeven schalen, Openb. 15:5 – 16:21), en Hij het koningschap over deze wereld aanvaardt (Openb. 11:17).

- ♣ “En de zevende engel blies de bazuin en luide stemmen klonken in de hemel, zeggende: Het koningschap over de wereld is gekomen aan onze Here en aan zijn Gezalfde, en Hij zal als koning heersen tot in alle eeuwigheden.” (Openb. 11:15)

Dit is tot op de dag van vandaag nog niet het geval. Christus is vandaag niet de Koning van deze wereld. Satan is de overste dezer wereld (Joh. 12:39; 14:30; 16:11), hij is de god van deze aïoon (2 Cor. 4:4). Christus zit nu aan de rechterhand des Vaders, (Ps. 110:1), totdat.... Maar als Christus als Erfgenaam, als de Eerstgeborene, als de Rechthebbende, het testament van de schepping aanvaardt waarbij de drie geadopteerde zonen in Christus mogen mee erven, dan staat Hij direct op en gaat onmiddellijk tot handelen over.

- ♣ Christus verschijnt met het Lichaam van Christus in heerlijkheid, (Kol. 3:4). Deze verschijning met de eerste geadopteerde zoon is een proclamatie aan de overheden, machten en heerschappijen in de hemelse gewesten, (Ef. 2:6-7; 3:10).
- ♣ Christus openbaart Zich met de engelen van de hemel, waarbij de gemeente van rechtvaardigen Hem tegemoet gaat in de lucht, (2 Thess. 1: 7-10; 2:1; 1 Thess. 4:13-17). Ook dit is gelijk een proclamatie van de tweede geadopteerde zoon aan de engelen in de hemel, (1 Cor. 6:1-3; 11:10; Hebr. 12:22-23; 1 Petr. 1:12).
- ♣ Christus komt weder op de Olijfberg te Jeruzalem, (Zach. 14:3-7), waarbij de gemeente van Israël, "het gelovig overblijfsel", het Koninkrijk mogen binnengaan dat Hij op aarde in het stroomgebied van de Nijl en de Eufraat opricht. Dit is gelijk een proclamatie van de derde geadopteerde zoon aan alle volkeren op aarde.

Helaas zijn deze onderwerpen bij de meeste gelovigen onbekend of ze zijn omgeven door valse leer, zoals de leer der uitverkiezing. Duizend jaar lang treedt Christus op, voordat de nieuwe schepping, "de nieuwe aarde en de nieuwe hemelen", worden geschapen. De drie zonen hebben ieder in hun erfdeel een belangrijke taak te verrichten. Op aarde zal de gemeente van Israël zich inspannen onder leiding van Christus de volkeren te leiden in de wedergeboorte. Zodra Christus bij het bazuinen van de laatste bazuin, (de zevende), het koningschap over deze wereld aanvaardt en Hij:

- ♣ met de gemeente van het Ene Lichaam verschijnt, *epiphaneia*
- ♣ aan de gemeente van rechtvaardigen Zich openbaart, *apocalypsis*
- ♣ voor de gemeente van Israël (weder)komt, *parousia*

Dan neemt ieder geadopteerde zoon, "iedere gemeente", de positie in, zoals het in Gods plan is bedoeld. Betreffende de zoonschappen zijn het allemaal uitopstandingen, oftewel vooropstandingen, die voorafgaan aan de algemene opstanding der doden. Zodra Christus bij

de laatste bazuin verschijnt, Zich openbaart en wederkomt, vindt er een reeks opstandingen plaats. Hier zit een volgorde in, waarop Paulus de Korinthiërs attendeert in 1 Kor. 15:23, "ieder in zijn eigen rangorde". De hele reeks van opstandingen wordt daar niet gegeven. Hij gaat niet in op de opstanding van Israël, maar wel op de opstanding van de gemeente van rechtvaardigen, die de Heer tegemoet zullen gaan in de lucht (1 Kor. 15:50-54).

Verder gaat hij ook niet in op de uitopstanding van het Lichaam van Christus omdat deze nog niet geopenbaard was. Echter hij laat wel zien dat er verschillende opstandingslichamen zijn, die ieder van elkaar verschillen in hoedanigheid en heerlijkheid (1 Kor. 15:35-42). Nadat de reeks uitopstandingen (tussen de doden uit) van de drie geroepen gemeenten heeft plaatsgehad, vindt o.i. de algemene opstanding der doden plaats, die beschreven staat in:

1 Kor 15 vers 21-22:

- ▲ “Want, dewijl de dood er is door een mens, is ook de opstanding der doden door een mens. 22 Want evenals in Adam **allen (= panta)** sterven, zo zullen ook in Christus **allen (= panta)** levend gemaakt worden.”

Deze beschreven opstanding is universeel en betreft iedereen die in Adam gestorven is. (*met uitzondering van het afvallige deel van Israël, wat voor de grote witte troon opstaat*). Het is geen opstanding uit de doden, maar een opstanding der doden. Een opstanding uit de doden is een voor-opstanding. Het laat andere doden in het graf achter. Men staat dan tussen de andere doden uit op. Velen lezen alsof er in die gevallen gesproken wordt over een opstanding uit de dood. Maar de Bijbel spreekt nooit over een opstanding uit de dood, echter altijd over diverse opstandingen uit de doden, over opstandingen van tussen de doden uit.

Als de reeks van opstandingen tussen de doden uit heeft plaats gevonden, vindt o.i. de opstanding der doden plaats. In het licht van 1 Cor. 15 is deze opstanding der doden de laatste in de reeks. Eerst is Christus opgestaan ten derde dage, en allen, die tot het Lichaam van Christus behoren, hebben individueel deel gehad aan de opstanding van tussen de doden uit, en zijn dan **in Christus** geplaatst. Vervolgens zal de betreffende gemeente van rechtvaardigen van 1 Cor. 15 (en Hebr 11) opstaan bij Zijn komst, ook die opstanding van de getrouwen uit de grote verdrukking zal dan plaatsvinden (Openb 20:4), en daarna vindt de opstanding der doden plaats. Zoals reeds genoemd, wordt deze opstanding der doden meestal geplaatst aan het eind van de duizend jaar voor de grote witte troon.

Echter, wij hebben gezien dat dit oordeel voor de grote witte troon niet het oordeel betreft over heel de mensheid, maar dat dit een specifieke opstanding en oordeel is over het afvallige deel van Israël die gedurende de ure der verzoeking, de grote verdrukking, om het leven zijn gekomen door de oordelen Gods. Hiernaast zouden wij ook geen reden weten, waarom Christus duizend jaar zou wachten met de opstanding van allen die in Adam gestorven zijn. Hij is de tweede Adam, de Zoon des mensen, de Losser, de Goël. Dat alle mensen "gelovigen en ongelovigen" weder levend gemaakt zullen worden, ligt verankerd in Zijn Losserschap en Zijn volbracht werk op het kruis van Golgotha!

Bovendien, we zegt het Woord ons in Romeinen 5:18:

- ▲ “Derhalve, gelijk het door één daad van overtreding voor alle (= **panta**) mensen tot veroordeling gekomen is, zo komt het ook door één daad van gerechtigheid voor alle (= **panta**) mensen tot rechtvaardiging ten leven.”

Door het offer van Christus krijgen alle mensen recht op leven. Dat betekent dat ieder mens na de dood (van Adam) het leven krijgt. Waartoe? Om alsnog tot geloof te kunnen komen in de toekomstige aïon. Dan is er geen enkel excuus meer om niet te geloven. Dan kan elk mens zien wie de Christus is! Dan zal ongeloof ook zwaar bestraft worden, namelijk met de tweede dood.

Wanneer we die opstanding der doden voor de grote witte troon zouden plaatsen, dan kan een mens, die nooit heeft geloofd tijdens dit aardse leven, ook nooit in het boek des levens staan, en zou hij meteen na zijn levendmaking terecht komen in de Gehenna, terwijl Rom 5:18 zegt dat hij recht op leven heeft. Ieder zal de tegenstrijdigheid in deze redenering kunnen begrijpen. Dit is tevens een duidelijk aanwijsbare reden om de opstanding der doden aan het begin van de toekomstige aïon te plaatsen.

In wezen leren wij niets anders dan heel het christendom, namelijk dat de mens zal opstaan en verantwoording zal moeten afleggen van zijn daden. Alleen positioneert men in het algemeen deze opstanding aan het eind van de duizend jaar en wij aan het begin. Wij doen dit op grond van de volgende teksten, die een ieder persoonlijk kan bestuderen: Job 14:12-14, Job 19:25-27 en Hand. 17:30-32.

Er is nog een bijzondere tekst, die ons wijst op de opstanding der doden:

Joh. 5:27-29:

- ▲ “En Hij heeft Hem macht gegeven om gericht te houden, omdat Hij de Zoon des mensen is. 28 Verwondert u hierover niet, want de ure komt, dat **allen** (= **panta** = **echt alle mensen**), die in de graven zijn, naar zijn stem zullen horen, 29 en zij zullen uitgaan, wie het goede gedaan hebben, tot de opstanding ten leven, wie **het kwade** (= **phaulos**) **bedreven** hebben, tot de opstanding ten oordeel.”

Wij zien hier het gericht van de Zoon des mensen op de dag die door God bepaald is. Johannes is een evangelie, dat in het bijzonder gericht is aan de wereld. Dit hebben wij al vele malen benadrukt. Christus roept ons hier op, dat wij ons er niet over moeten verwonderen dat de ure komt, **dat allen** (universeel allen), die in de graven zijn, Zijn stem zullen horen en dat zij zullen uitgaan, zij wie het goede gedaan hebben tot de opstanding ten leven, zij wie het kwade bedreven hebben tot de opstanding ten oordeel.

We lezen ook over deze opstanding **van allen** in Math 13:24-30:

- ▲ “Het Koninkrijk der hemelen komt overeen met iemand, die goed zaad gezaaid had in zijn akker. 25 Doch terwijl de mensen sliepen, kwam zijn vijand en zaaide er onkruid overheen, midden tussen het koren, en ging weg. 26 Toen het graan opkwam en vrucht zette, toen kwam ook het onkruid te voorschijn. 27 Daarna kwamen de slaven van de eigenaar en zeiden tot hem: Heer, hebt gij niet goed zaad in uw akker gezaaid? Hoe komt hij dan aan onkruid? 28 Hij zeide tot hen: Dat heeft een vijandig mens

- ▲ gedaan. 29 De slaven zeiden tot hem: Wilt gij dan, dat wij het bijeenhalen? Hij zeide: Neen, want bij het bijeenhalen van het onkruid zoudt gij tevens het koren kunnen uittrekken. 30 Laat beide samen opgroeien tot de oogst. En in de oogsttijd zal ik tot de maaiers zeggen: Haalt eerst het onkruid bijeen en bindt het in bossen om het te verbranden, maar brengt het koren bijeen in mijn schuur.”

Toen de Heere uitgesproken was, wilden de discipelen graag weten wat die gelijkenis betekende, en de Heere gaf uitleg in Math 13:36-40:

“Toen liet Hij de scharen gaan en ging naar huis. En zijn discipelen kwamen bij Hem en zeiden: Maak ons de gelijkenis van het onkruid in de akker duidelijk. 37 Hij antwoordde en zeide: Die het goede zaad zaait, is de Zoon des mensen; 38 de akker is de wereld; het goede zaad, dat zijn de kinderen van het Koninkrijk; 39 het onkruid zijn de kinderen van de boze; de vijand, die het gezaaid heeft, is de duivel; de oogst is de voleinding der wereld; de maaiers zijn de engelen. 40 Zoals nu het onkruid verzameld wordt en met vuur verbrand, zo zal het gaan bij de voleinding der wereld.”

Dat “voleinding der wereld” is wat ongelukkig vertaald. In de grondtekst staat: “sunteleia van de aioon”, wat betekent “de bijeenverzameling van de aioon”. Uit deze tekstgedeelten blijkt dat de oogst, de bijeenverzameling op één en hetzelfde moment gebeurt. Die oogst van de engelen bestaat uit goed zaad, en uit slecht zaad. Beiden krijgen hun bestemming. Zo ook met de opstanding der doden, die opstanding der doden bestaat uit:

1. Mensen die geloof hebben geopenbaard, en uit mensen die nog tot geloof mogen komen, (dat is de opstanding ten leven),
2. en daarnaast mensen die willens en wetens de verkeerde kant hebben gekozen, en als zaad van de slang deel krijgen aan de opstanding ten oordeel.

Traditioneel worden deze Bijbelgedeelten altijd uitgelegd, alsof de opstanding ten leven plaatsvindt aan het begin van de duizend jaar en dat de opstanding ten oordeel plaats heeft aan het einde van de duizend jaar. Dit zou dan het oordeel voor de grote witte troon zijn. Echter in de teksten van Joh. 5:27-29 en Math 13, valt niets te ontdekken, waarom deze opstanding in tweeën gesplitst zou moeten worden, en er duizend jaar tussen deze twee opstandingen zou bevinden. In de tekst vindt deze opstanding op hetzelfde moment plaats! In wezen is het één opstanding, de opstanding **van alle mensen** met twee mogelijke gevolgen: "of ten leven of ten oordeel".

Hiernaast worden wij er met nadruk op gewezen, dat deze opstanding van de doden universeel is: "**Allen (panta)** die in de graven zijn, zullen naar Zijn stem horen". **Allen** zullen uitgaan uit het graf en ons wordt gevraagd ons daarover niet te verwonderen. Wij kunnen niet anders dan deze opstanding van allen, die maar twee uitkomsten kan hebben: "of het leven; of de dood", op grond van deze tekst te zien als **de algemene opstanding der doden** die plaats heeft, nadat Christus Zijn koningschap over deze wereld aanvaard heeft, en als de Losser, als de Zoon des mensen op het stof der aarde optreedt. Heel de wereld heeft deel aan deze algemene opstanding.

Voor wie het een opstanding ten oordeel blijkt te zijn, behoort tot een hele bijzondere categorie. Want van hen wordt gezegd dat zij kwaad bedreven hebben (Joh 5:29). Dit is niet zomaar zondigen, **maar het willens en wetens afwijzen** van Gods genade in het evangelie en zich begeven tot de duisternis en het bedrijven van de werken van de boze. Deze uitdrukking: "het bedrijven van het kwade", komt nog eenmaal voor in het Johannes Evangelie, namelijk in Joh. 3:19-21. Het betreft mensen, die het licht haten, die de duisternis liever hebben gehad dan het licht. Hun werken zijn boos:
Joh 3:19:21:

- ^ “Dit is het oordeel, dat het licht in de wereld gekomen is en de mensen de duisternis liever gehad hebben dan het licht, want hun werken waren boos. 20 Want een ieder, die **kwaad bedrijft** (= **phaulos**), haat het licht, en gaat niet tot het licht, opdat zijn werken niet aan de dag komen; 21 maar wie de waarheid doet, gaat tot het licht, opdat van zijn werken blijke, dat zij in God verricht zijn.”

Het bedrijven van het kwaad

Dit zelfde "het bedrijven c.q. het bewerken van kwaad" komen wij ook tegen in Rom. 2:9. We lezen **Rom 2:5-11**:

- ^ “Maar in uw weerbarstigheid en onboetvaardigheid van hart hoopt gij u toorn op tegen de dag des toorns en der openbaring van het rechtvaardig oordeel Gods, 6 die een ieder vergelden zal naar zijn werken: 7 hun, die, in het goeddoen volhardende, heerlijkheid, eer en onvergankelijkheid zoeken, het eeuwige leven; 8 maar hun, die zichzelf zoeken, der waarheid ongehoorzaam en der ongerechtigheid gehoorzaam zijn, wacht toorn en gramschap. 9 Verdrukking en benauwdheid zal komen over ieder levend mens, die het kwade bewerkt, eerst de Jood en ook de Griek; 10 maar heerlijkheid, eer en vrede over ieder, die het goede werkt, eerst de Jood en ook de Griek. 11 Want er is geen aanzien des persoons bij God.” (Rom. 2:5-11)

Universeel wordt het bedrijven van kwaad, wat zeggen wil: moedwillig de waarheid ongehoorzaam zijn en opzettelijk de leugen gehoorzaam zijn, straks bestraft met de tweede dood. Daarin is geen onderscheid tussen Jood en Griek. Men hoopt niet alleen straks in de voleinding der wereld (= sunteleia van de aioon) toorn op tegen de dag des toorns, maar men kan ook **nu** toorn ophopen door de satan te dienen, de leugen lief te hebben en het Woord Gods te haten en te verwerpen.

Men krijgt met die toorn te maken op de dag der openbaring van het rechtvaardig oordeel Gods. Een ieder die ook vandaag de dag de leugen dient, de satan aanbidt, "Jood of Heiden", voor hem zal **de opstanding der doden een opstanding ten oordeel** blijken te zijn. Mensen die zich met het rijk der duisternis inlaten, hebben altijd drommels goed door wie zij dienen en zij weten ook heel goed met welke boodschap en in wiens Naam wij optreden. Dit slangenzaad zal zijn oordeel niet ontlopen.

Wij hopen dat het duidelijk is aan de hand van de bovenstaande teksten, dat de Bijbel ons meer grond geeft om te geloven, dat de algemene opstanding der doden plaats heeft aan het begin van de duizend jaar, dan aan het einde. Wij kunnen geen reden bedenken, waarom

Christus zo lang zou wachten met de opstanding der doden, als Hij is wedergekomen en als de Losser van de mens op het stof der aarde optreedt, temeer omdat Hij door Zijn sterven ieder mens het recht op leven geeft, opdat ieder mens de mogelijkheid krijgt door eigen keuze tot geloof kan komen. (Rom 5:18).

Wanneer de mens dan ook niet tot geloof wil komen, zal hij als zaad van de slang in de poel des vuurs worden geworpen, net als de levende kinderen van de boze bij de wederkomst van Christus, "het onkruid" dat in de vurige oven geworpen zal worden en met vuur zal worden verbrand.

Zij die toch willen vasthouden aan de hypothese dat de algemene opstanding der doden plaats heeft aan het einde van de duizend jaar, zouden wij willen uitnodigen teksten aan te voeren, die dit bewijzen. Wij hopen te hebben aangetoond, dat men Openb. 20:11-15 daar niet voor kan gebruiken. Daar betreft het een opstanding en een oordeel van het omgekomen deel van het volk Israël, die in de grote verdrukking zijn afgevallen van het geloof, omdat zij hun knie voor het beest en zijn beeld hebben gebogen en zijn merkteken

hebben gedragen. Zij maken het Koninkrijk der hemelen niet mee en worden na de duizend jaar geoordeeld.

De opstandingen van de gemeente van het Ene Lichaam, de gemeente van rechtvaardigen en de gemeente van Israël zijn aparte opstandingen. Wij dienen ons er wel van bewust te zijn, dat zij die in Adam sterven en die niet tot de drie geroepen gemeenten behoren volgens 1 Cor. 15: 22 niet in Christus levend gemaakt worden, maar volgens de grondtekst "in de Christus", nog beter vertaald: "in de Gezalfde", "in de Messias". Helaas laat de vertaling het lidwoord "de" weg. Deze mensen, die Christus niet kennen, staan niet "**in Christus**" op zoals de gelovigen, maar worden door de Messias opgewekt en weder levend gemaakt.

Dit levend maken moeten wij niet de evangelische betekenis geven van "eeuwig leven". Dit leven is levend gemaakt worden en leven op aarde in de toekomstige eeuw, die duizend jaar duurt: "aioonisch leven". Men staat niet op in een verheerlijkt lichaam. Men heeft ook geen deel aan één van de drie geroepen gemeenten, die van Israël, of die van de rechtvaardigen, of die van het Ene Lichaam. Men kent de Here Jezus niet en men is ook niet wedergeboren. Het enige waar men door de Losser van verlost is, is van de zonde, (Joh.1:29) en van het gevolg van de zonde, de dood (Hebr. 2:14-15).

Niemand onder de mensen zal straks kunnen zeggen: "Ik kan er toch niets aan doen, dat ik uit Adam geboren ben en een zonde-natuur heb en dat ik als gevolg daarvan sterf. Ik kan er toch niets aan doen dat ik een geboren zondaar ben." Christus neemt als de tweede Adam de zonde en het loon der zonde, "de Adamitische dood", weg, maar daarmee is de mens nog niet verlost van zijn persoonlijke zonden en heeft hij nog niet Christus leren kennen en heeft hij nog niet hét leven uit God ontvangen! Dat moet allemaal nog geschieden in die toekomstige aioon.

Wij geloven dat Christus daar de duizend jaar voor gebruikt voordat de nieuwe schepping komt. Het is de tijd dat de satan gebonden is. De verleiding is weggenomen. De zonde met als gevolg de Adamitische dood is op de achtergrond gedrongen. Maar de tweede dood is

aanwezig. Het opzettelijk bedrijven van kwaad is nog steeds mogelijk, omdat de mens nog steeds zelf zijn eigen keuze kan/moet maken. Wij bevinden ons nog steeds in de oude schepping, maar dit zondigen (ongeloof) wordt dán door de Heer bestraft met de poel des vuurs, "de tweede dood", die dan ten zuiden van Jeruzalem staat opgesteld. De duizend jaar is de tijd van de wedergeboorte, (Math. 19:28), de wedergeboorte van de mensheid, voordat de mensheid de nieuwe schepping wordt binnengeleid. Aan het eind van de duizend jaar wordt de satan losgelaten. Hij verleidt opnieuw.

Hierdoor komen de geveinsden aan het licht. Dan blijkt wie niet waarachtig wedergeboren zijn. Hun deel is met de satan in de poel des vuurs, de tweede dood. Er zijn in dit kader nog wel meer teksten aan te halen, zoals 1 Tim. 4:10; Rom. 5:18; Joh. 11:24; 12:47-48, etc.. Wij hopen echter dat deze Bijbelstudie u verder mag helpen en u een Bijbelse visie mag geven op de vraag: "Hoe loopt het af met de mens?" We hopen is het latere vervolg van deze Bijbelstudie nog op dit onderwerp terug te komen.

Deel 20 Wat is verzoening? Audio deel 10

Wat is eigenlijk verzoening? Wat houdt verzoening volgens de Schrift in? Waarom is het noodzakelijk dat verzoening aan de verlossing voorafgaat? Waarom moest de verzoening de basis vormen, waarop later het persoonlijk behouden worden, kan plaatsvinden? Omdat de weg eerst vrij gemaakt moest worden door het offer van Christus, waardoor de mens vrij kon naderen tot Gods genade-troon.

Wij moeten proberen ons een Bijbels begrip te vormen van verzoening, want anders gaan wij "verzoening" verwarren met "verlossing", wat heel vaak gebeurt. Als je het woord "verzoenen" en "verzoening" in de Griekse grondtekst gaat opzoeken, kom je tot de ontdekking, dat er drie Griekse woorden zijn, die uitsluitend door de apostel Paulus worden gebruikt, namelijk:

- ⤴ *katallasso* – verzoenen
- ⤴ *katallage* – verzoening
- ⤴ *apokatallasso* – weder verzoenen

Hiernaast komen nog meer Griekse woorden voor, die gebruikt worden voor "verzoenen":

- ⤴ *hilasmos* – bedekken
- ⤴ *hilaskomai* – zoenmiddel (1 Joh. 2:2; 4:10)
- ⤴ *hilasterion* – verzoendeksel (Luk. 18:13; Rom. 3:25; Hebr. 2:17; 9:5).

Deze laatste drie woorden worden gebruikt door Johannes, Lukas en Paulus. Zij geven de Oud Testamentische betekenis weer van verzoenen, namelijk "bedekken", "beschermend bedekken", waardoor toegang kon worden verleend, waardoor er voorbijgegaan kon worden aan de zonden, (Rom. 3:25). Het gaf aan dat de zonden niet waren weggenomen, maar dat deze tijdelijk waren bedekt. Op grond hiervan werd vergeving geschonken en werden de zonden niet toegerekend, (Rom. 4:8; 5:13).

Maar Paulus gebruikt in zijn brieven exclusief de drie Griekse woord *katallasso*, *katallage* en *apokatalasso*, en daarbij valt nog iets op. Namelijk, Paulus gebruikt in zijn eerste bediening tijdens de Handelingen de woorden *katallasso* en *katallage*.

Maar als die eerste bediening voorbij is en hij zijn tweede bediening aanvangt ten aanzien van de openbaring van de onnaspeurlijke verborgenheid na Hand. 28, dan spreekt hij alleen nog maar over *apokatalasso*, dat vertaald is door “weder verzoenen”. Waarom, en wat betekent het? We gaan eerst alle tekstplaatsen lezen:

Katallasso (vóór Hand. 28:28)

- ⤴ Rom 5:10: “Want als wij, toen wij vijanden waren, met God **verzoend zijn (= katallasso)** door de dood zijns Zoons, zullen wij veel meer, nu wij **verzoend zijn (katallasso)**, behouden worden (*door geloof*), doordat Hij leeft.”
- ⤴ 1 Cor 7:10-11: “Doch hun, die getrouwd zijn, beveel ik niet, maar de Here, dat een vrouw haar man niet mag verlaten – 11 is dit tóch gebeurd, dan moet zij ongehuwd blijven of zich met haar man **verzoenen (katallasso)** – en een man moet zijn vrouw niet verstoten.”
- ⤴ 2 Cor 5:18-20: “En dit alles is uit God, die door Christus ons met Zich **verzoend heeft (katallasso)**, en ons de bediening der **verzoening (= katallage)** gegeven heeft, 19 welke immers hierin bestaat, dat God in Christus de wereld met Zichzelf **verzoenende was (katallasso)**, door hun hun overtredingen niet toe te rekenen, en dat Hij ons het woord der **verzoening (katallage)** heeft toevertrouwd. 20 Wij zijn dus gezanten van Christus, alsof God door onze mond u vermaande; in naam van Christus vragen wij u: laat u met God **verzoenen (katallasso)**.

In deze laatste tekst lijkt het wel, alsof de verzoening afhangt van het feit of de mens wil of niet wil. Maar dat zegt de Bijbel niet. Gods Woord spreekt heel duidelijk dat elk mens verzoend is door het volbrachte werk van Christus op het moment, dat wij vijanden waren (Rom 5:10). Het was eenzijdig Zijn werk! 2 Cor 5 gaat dan ook door:

- ⤴ “21 Hem, die geen zonde gekend heeft, heeft Hij voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij zouden worden gerechtigheid Gods in Hem. Hoofdst 6:1: Maar als medewerkers (Gods) vermanen wij u ook de genade Gods niet tevergeefs te ontvangen.”

Paulus vermaant zijn toehoorders, toch vooral die genade van de verzoening te accepteren, en **in geloof te gaan staan** op dat volbrachte werk van Christus. Doen ze dat niet, dan hebben ze die genade van de verzoening tevergeefs ontvangen.

Dus wat betekent “katallasso” in de Handelingen? “Katalasso = veranderen van positie. “Katallasso” betekent, dat de positie van alle mensen is veranderd door het volbrachte werk van de Heere Jezus Christus aan het kruis, zodat alle mensen weer kunnen naderen tot God, en vervolgens door geloof behouden kunnen worden. (*komen hier nog uitvoerig op terug*)

Katallage (vóór Hand. 28:28)

“De verzoening” (Rom. 5:11)

“De verzoening der wereld” (Rom. 11:15)

“De bediening der verzoening” (2 Cor. 5:18)

“Het woord der verzoening” (2 Cor. 5:19)

- ⤴ Rom 5:11: “en dát niet alleen, maar wij roemen zelfs in God door onze Here Jezus [Christus], door wie wij nu de **verzoening (katallage)** ontvangen hebben.”
- ⤴ Rom 11:15: “Want, indien hun verwerping de **verzoening (katallage)** der wereld is, wat zal hun aanneming anders wezen dan leven uit de doden?”
- ⤴ 2 Cor 5:18-19: tekst staat boven ook vermeld onder “katalasso”: “En dit alles is uit God, die door Christus ons met Zich **verzoend (katallasso)** heeft en ons de bediening der **verzoening (= katallage)** gegeven heeft, 19 welke immers hierin bestaat, dat God in Christus de wereld met Zichzelf **verzoenende (katallasso)** was, door hun hun overtredingen niet toe te rekenen, en dat Hij ons het woord der **verzoening (katallage)** heeft toevertrouwd.”

Apokatallasso (na Hand. 28:28)

“De twee weder met God te verzoenen” (Ef. 2:16 NBG)

“Alle dingen weder met Zich te verzoenen” (Kol. 1:20 NBG)

“Ook u heeft Hij thans weder verzoend” (Kol. 1:21 NBG)

- ⤴ Ef 2:16: “En de twee, tot één lichaam verbonden, **weder met God te verzoenen (= apokatallasso)** door het kruis, waaraan Hij de vijandschap gedood heeft.”
- ⤴ Kol 1:20-21: “En door Hem, vrede gemaakt hebbende door het bloed zijns kruises, alle dingen **weder met Zich te verzoenen (= apokatallasso)**, door Hem, hetzij wat op de aarde, hetzij wat in de hemelen is. 21 Ook u, die eertijds vervreemd en vijandig gezind waart blijkens uw boze werken, heeft Hij thans **weder verzoend (= apokatallasso)**.”

Samengevat zijn er dus vier Schriftgedeelten, waar deze woorden zich concentreren:

- ⤴ Verzoenen, verzoening - Rom. 5:10-11; 2 Kor. 5:18-20 (**vóór Hand. 28) katallasso**
- ⤴ Weder verzoenen - Ef. 2:14-18; Kol. 1:15-23 (**ná Hand. 28) apokatallasso**

Eén tekstplaats staat wat apart, namelijk 1 Kor. 7:11. Maar deze tekst kan ons wel helpen een goed begrip te vormen van wat “verzoening” is, want het is een voorbeeld uit de praktijk van het dagelijkse leven. Het betreft, hoe je als vrouw dient te handelen, als zij haar man heeft verlaten:

- ⤴ “10 Doch hun, die getrouwd zijn, beveel ik niet, maar de Here, dat een vrouw haar man niet mag verlaten 11 – is dit toch gebeurd, dan moet zij ongehuwd blijven of zich met haar man **verzoenen (= katallasso)** – en een man moet zijn vrouw niet verstoten”. (1 Kor. 7:10-11)

Hoewel een echtscheiding niet is toegestaan, kan het toch gebeuren, dat een vrouw haar man verlaat. In zo'n situatie is de relatie geheel verstoord en is er vijandschap ontstaan. De vrouw in dit voorbeeld is boos weggegaan. Zij heeft geen gemeenschap meer met haar man. Er is verwijdering en vervreemding. De vrouw heeft in 1 Cor. 7:10-11 haar man verlaten en zij woont ergens anders. Volgens Paulus kan de vrouw in zo'n geval twee dingen doen. Of zij blijft ongehuwd, of zij keert terug tot haar man en zij verzoent zich met hem. Bij zo'n verzoening wordt vrede gesloten. **De gemeenschap wordt dan hersteld en er is weer toenadering** met als gevolg dat zij weer bij haar man gaat wonen. En dat is wat verzoening is. De vijandschap wordt opgeheven en er is vrede. **De positie van de vrouw in dit voorbeeld is veranderd.** (= verzoening) Zij had haar man verlaten, woonde elders, maar nu trekt zij weer bij haar man in. **Er is sprake van een beweging. Zij keert tot haar man terug.**

Let erop dat in het voorbeeld van 1 Cor. 7:10-11 niet de man zijn vrouw heeft verlaten, maar de vrouw haar man. Het verlaten is geheel van haar uitgegaan. Zij verbrak de relatie. De vijandschap ging van haar uit ondanks dat haar man haar liefhad. Zij ging weg. En zij is het ook die nu tot haar man terugkeert. De man heeft nu de opdracht zijn vrouw te aanvaarden en haar niet te verstoten. Het is de positie van de vrouw, die hier verandert, niet die van de man. Zij keert terug, niet hij. Zijn positie blijft onveranderd dezelfde. Verzoening is een verandering van positie.

Men leefde gescheiden in vijandschap, maar men keert terug, er is vrede en men verkrijgt toegang. **Deze aspecten van verzoening: “Vijandschap”, “vrede”, “terugkeer-toegang” en “positieverandering”,** zien wij meestal terug in de context van de Schriftgedeelten, waar Paulus over verzoening/positieverandering spreekt. Deze aspecten gaan we nader onderzoeken in het Woord:

Vijandschap

- ♣ **Rom 5:10-11:** “Want als wij, toen wij **vijanden** waren, met God verzoend zijn door de dood zijns Zoons, zullen wij veel meer, nu wij verzoend zijn (= van positie veranderd zijn), behouden worden, doordat Hij leeft; 11 en dát niet alleen, maar wij roemen zelfs in God door onze Here Jezus [Christus], door wie wij nu de verzoening (**katallasso** = positie-verandering) ontvangen hebben.”
- ♣ **Ef 2:14-15:** “Want Hij is onze vrede, die de twee één heeft gemaakt en de tussenmuur, die scheiding maakte, **de vijandschap**, weggebroken heeft, 15 doordat Hij in zijn vlees de wet der geboden, in inzettingen bestaande, buiten werking gesteld heeft, om in Zichzelf, vrede makende, de twee tot één nieuwe mens te scheppen, 16 en de twee, tot één lichaam verbonden, weder met God te verzoenen (= **apokatallasso**) door het kruis, waaraan Hij **de vijandschap** gedood heeft.”
- ♣ **Kol 1:21-23:** “Ook u, die eertijds vervreemd en **vijandig** gezind waart blijkens uw boze werken, heeft Hij thans weder verzoend (= **apokatallasso**), 22 in het lichaam zijns vlezes, door de dood, om u heilig en onbesmet en onberispelijk vóór Zich te stellen, 23 indien gij slechts wel gegrond en standvastig blijft in het geloof en u niet laat afbrengen van de hoop van het evangelie, dat gij gehoord hebt en dat verkondigd is in de ganse schepping onder de hemel, en waarvan ik, Paulus, een dienaar geworden ben.”

In al deze teksten moeten we oppassen dat we in de “verzoening” niet de “verlossing” inlezen. Vooral de laatste tekst uit Kol 1 lijkt te zeggen dat de mens door de verzoening heilig en onberispelijk voor Christus wordt geplaatst. Maar dat is niet het geval.

We moeten altijd de tekst in de juiste context plaatsen. Paulus spreekt hier tot de heiligen = de apart geplaatsten! Wat de Bijbel ons hier in Paulus' “late brieven” wil meedelen is: Dat door de verzoening de mogelijkheid is ontstaan, dat de uitverkoren mens **door geloof** heilig en onberispelijk voor Christus wordt geplaatst, want er volgt INDIEN.....! (Kol 1:23). Het gaat hier in de Kolossenzen brief over het Lichaam van Christus.

Paulus vertelt hier de Kolossenzen, de uitverkoren gelovigen, dat zij door het offer van Christus wederom van positie veranderen. En het doel wordt er ook bij vermeld: Om die uitverkorenen (dat Lichaam van Christus) heilig en onbesmet en onberispelijk vóór Zich te stellen, boven, in het heiligste. Dat is de bedoeling. Maar er zit wel een voorwaarde aan vast: “**Indien** gij slechts wel gegrond en standvastig blijft in het geloof en u niet laat afbrengen van de hoop van het evangelie.”

Eigenlijk zegt Paulus: “Je bent wederom verzoend, er is je een zeer hoge positie gegeven in Christus, in het heiligste, en je zult al die dingen beërven als je wel gegrond en vast blijft staan in dát geloof, en je niet heen en weer laat slingeren, door allerlei wind van leer, maar met volharding je loopbaan tot het einde aan Zijn hand loopt!”

Vrede

Het tweede woord wat met verzoening te maken heeft is “**vrede**”

- ⤴ **Rom 5:1**: “Wij dan ... hebben **vrede** met God door onze Here Jezus Christus.”
- ⤴ **Ef 2:14**: “Want Hij is onze **vrede**, die de twee één gemaakt heeft.” (Ef. 2:14)
- ⤴ **Ef 2:15**: “Om in Zichzelf, **vrede** makende, de twee tot één nieuwe mens te scheppen.”
- ⤴ **Ef 2:17**: “En bij Zijn komst heeft Hij **vrede** verkondigd aan u, die veraf waart, en **vrede** aan hen, die dichtbij waren.”
- ⤴ **Kol 1:20**: “En door Hem, **vrede** gemaakt hebbende door het bloed Zijns kruises.”

Toegang

Het derde aspect van de Verzoening is dat de mens weer **toegang** tot Gods genade troon heeft.

- ⤴ **Rom 5:2**: “Door wie wij ook de **toegang** verkregen hebben.”
- ⤴ **Ef 2:15-16**: “De twee tot één nieuwe mens te scheppen en de twee **tot één lichaam verbonden**, weder met God te verzoenen.”
- ⤴ **Ef 2:18**: “Want door Hem hebben wij beiden in één Geest de **toegang** tot de Vader.”

Positieverandering

Het belangrijkste aspect van de verzoening is **de positieverandering** van de mens.

- ⤴ **Ef 2:19**: “Zo zijt gij dan geen vreemdelingen en bijwoners meer, maar **medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods**” (Ef. 2:19)

- ⤴ **Kol 1:13**: “Hij heeft ons verlost uit de macht der duisternis en overgebracht in het koninkrijk van de Zoon Zijner liefde.”
- ⤴ **Kol 1:22**: “Om u heilig en onbesmet en onberispelijk *voor Zich te stellen.*”

In dit alles blijft God onveranderd Dezelfde. Hij is een liefhebbend God en Vader. De mens heeft door eigen keuzes God verlaten en is Hem vijandig gezind. God is de mens niet vijandig gezind. God heeft de mens lief (Joh. 3:16). En God heeft er alles aan gedaan door het geven van Zijn Zoon, om de mens weer in gemeenschap met Hem terug te brengen en God smeekt de mens tot Hem terug te keren. Paulus zegt:

- ⤴ 20 Wij zijn dus gezanten van Christus, alsof God door onze mond u vermaande; in naam van Christus vragen wij u: "**Laat u met God verzoenen**". (2 Cor. 5:20)

Nogmaals: Deze tekst kan ons op het verkeerde been zetten. We zouden kunnen denken, dat die verzoening nog moet gebeuren, nadat iemand die verzoening toelaat in zijn leven. Maar dat staat er niet. Het woord wat hier voor “verzoenen” in de grondtekst staat komt maar één keer voor. Er staat wel “katallasso”, maar net iets anders dan de andere keren in het Grieks. Het is namelijk de enige keer dat het in de gebiedende wijs staat.

Καταλλαγητε = gebiedende wijs – komt 1 x voor
Καταλλαγεντες = verzoenen

We moeten voor eens en altijd vastleggen: De verzoening is volkomen teweeg gebracht door het offer van Christus aan het kruis, toen Hij met luide stem riep: “Het is volbracht!”

Wanneer er dat staat in 2 Cor 5:20: “Laat u met God verzoenen”, dan betekent het: Laat dit toe in je leven! En wanneer je dat toelaat, dan geloof je het ook! En dán gaat de verzoening gepaard met geloof. Dán **weet** je ook dat je positie ten opzicht van je Heiland totaal is veranderd! Dat is verzoening: verandering van positie, om het behoud mogelijk te maken! En het behoud ontstaat door de keuze van een ieder persoonlijk!

Wanneer je dan vervolgens vers 21 leest, dan wordt dat ook duidelijk: 2 Cor 5:21:

- ⤴ “Hem, die geen zonde gekend heeft, heeft Hij voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij zouden worden gerechtigheid Gods in Hem.”

Ja, Christus was zonder zonde, maar Hij heeft al onze zonde op Zich genomen, en door Zijn gehoorzaamheid tot het einde, heeft Hij de weg tot de vader geopend, zodat de mens door geloof zou kunnen worden gerechtvaardigd.